



SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 42 / Hejmar 496 / Nisan 2023

ÖZGÜR İNSANLA ÖZGÜR YAŞAMI YARATMA ZAMANI

AKP-MHP Faşizmi İç Savaşın Zeminini Döşüyor

Besê Hozat

✓ Bu seçimlerde bu faşist iktidar kazanırsa bu soykırımcı faşist politikalar meşrulaşmış olur. Meşrulaştırmak ile kalmaz, kalıcılaştırılmış olur. Artık bu faşizm, bu faşist rejim, kurumsallaşır, kalıcılaştır. Türkiye toplumuna kan kusturmaya devam eder. MHP bu soykırım politikalarını derinleştirerek sürdürür. Bu anlamda bu faşist iktidarın, bu faşist rejimin bu seçimleri kazanmaması gerekiyor. Ancak AKP-MHP faşist iktidarı kazanmak için her şeyi yapıyor. Elinde yıllardır yürüttüğü tek şey savaş ve topyekun soykırım savaşı kalmıştır. Her yerde bunu yürütüyor. Savaştan medet umuyor. Başka bir rezervi kalmamış. Şiddet dışında, öldürme dışında, kan dökme dışında başka bir şeyi kalmamış. AKP basınının savaş ve savaş silahları dışında farklı bir gündemleri yok. Bütün gündemleri Kürt düşmanlığıdır, Kürt karşıtlığıdır. Muhalefete saldırırken de Kürt düşmanlığı üzerinden saldırıyor.

Sayfa: 2

Anılardan Bir Kesit / (2)

Mahsum Korkmaz (Egîd)

Sayfa: 27



Geçen Yüz Yıl Kürt Soykırımı Üzerinden Şekillenmiştir

Duran Kalkan

✓ Türkiye'deki kritik seçim süreci, hem yüz yıllık Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kaderinin belirlenmesinde hem de elli yıldır yürüttüğümüz Özgürlük Mücadelesinin kalıcı sonuçlar vermesinde önemli bir süreç olacak, ciddi sonuçlar verecek, bu kesindir. Yeniden bir yapılanma, yeni bir oluşum Kurdistan'da, Türkiye'de, Ortadoğu'da ortaya çıkıyor ve çıkacaktır. Bunu biz günlük ve anlık olarak yaşıyoruz

Sayfa: 8

AKP-MHP Hizbul Kontra İttifakı

Piro Dersim

✓ AKP-MHP faşist ittifakına Hizbul-Kontrayı da dahil ederek oluşturulacak yeni soykırım konseptine karşı yapılması gereken üç temel görev vardır. Birincisi; bu ittifakın ciddi teşhirini yaparak bir bilinçlenmeyi yaratma. İkincisi; seçim sürecine yüklenerek bu soykırım ittifakının başarılı olmasını sağlama. Üçüncüsü; her olasılığı dikkate alarak şimdiden öz savunma bilinci ve örgütlülüğünü yaratma olmaktadır.

Sayfa: 10

Önderliğimizin Doğuş Zamanı

Besê Erzincan

✓ Önderliğimizin 4 Nisan doğuş gününü kutlarken kadınlar ve halklar olarak onun geliştirmek istediği özgürlük yol ve yöntemlerini çok iyi anlamalı ve pratikleştirebilmeliyiz. Kadınlar ve Önderlik ilişkisi tarihseldir ve çok boyutludur. Bu yoldaşlık ilişkisinde bilinç, toprağa bağlılık, maneviyat, ruhsal birlik, birbirine sonsuz güven, sevgi, birbirini güçlendirme, bağlılık, özgürlük vardır.

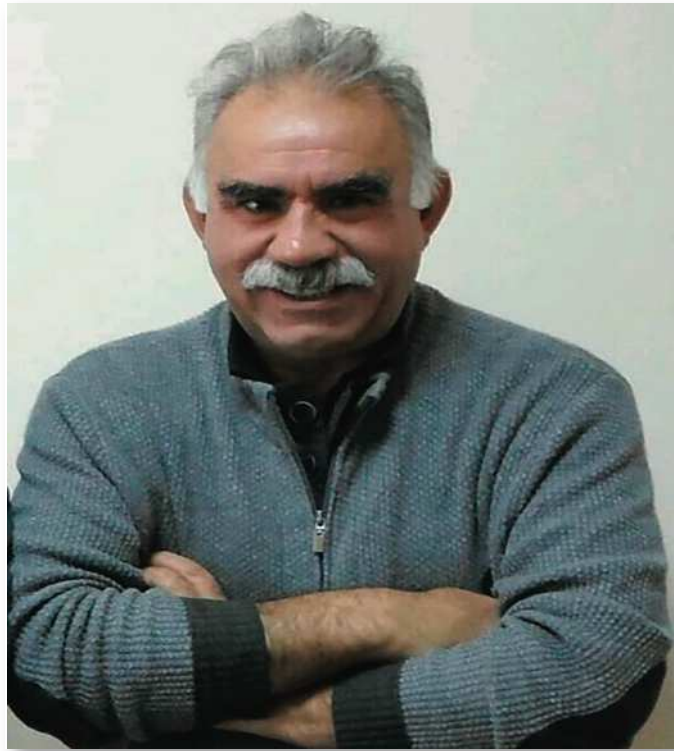
Sayfa: 6

Demokratik Modernite ve Komünler

Rotinda Engin

✓ Demokratik öz yönetim sisteminin temel örgütlenme aracı olan komün yaşamı ise, doğrudan demokrasi temelinde toplum yaşamının olduğu her yerde, tüm köylerde ve kentlerin her sokağında oluşturulabilir. Köy ve sokak komünleri oluşmadan mahalle ve kent meclisleri oluşamaz, oluşa da köksüz kalır. Bu anlamıyla komün yerel yönetimlerin örgütlenmesinde temel çekirdektir, köktür.

Sayfa: 21



İmralı Kayalıklarına Bağlanmak

Rêber Apo

✓ İmralı sürecinde bana dayatılan komplo, umudun zerresini bırakmayan cinstendi. İdam cezasının infazı ve psikolojik savaşın uzun süre gündemde tutulması bu amaçlaydı. İlk günlerde nasıl dayanabileceğimi ben bile tahayyül edemiyordum. Yıllar bir yana, bir yılı bile nasıl geçirebileceğimi düşünemiyordum. ailesinden ve çocuklarından yoksun kalmaya hiç dayanamazken, ben ölümüne birleşmiş milyonların iradesinden bir daha hiç kavuşmamacasına ayrılmaya nasıl uzun süre dayanabilecektim! Halktan insanların birkaç satırlık mektupları bile verilmiyordu. Şimdiye kadar zindandaki yoldaşların büyük kısmı verilmeyen ve sıkı denetimden geçmiş az sayıdaki mektupları dışında ve birkaç istisna haricinde, dışarıdan hiç mektup almadım. Mektup gönderemedim. Bütün bu hususlar tecridin yol açtığı durumu kısmen anlaşılır kılabilir

Sayfa: 16

Belki de Sessizliğin Bekçileriydik / Anı Zamanî Kızılırmak

Sayfa: 30



İÇİNDEKİLER

Özgür Kadın Öncülüğünde Devrimci
Halk Savaşı'nı Kazanalım
PAJK Koordinasyonu
Sayfa: 12'de

Kızıldere'den Kurdistan'a
Komalên Ciwan Koordinasyonu
Sayfa: 19'da

Suudi Arabistan İran İlişkileri
Ronî Serdem
Sayfa: 25'te

Şehid Mazlûm
Serpêhatiya Têkoşerekî
Sayfa: 32'de

AKP-MHP FAŞİZMİ İÇ SAVAŞIN ZEMİNİNİ DÖŞÜYÖR



Bu seçimlerde bu faşist iktidar kazanırsa bu soykırımcı faşist politikalar meşrulaşmış olur. Artık bu faşist rejim, kurumsallaşır, kalıcılaştır. Türkiye toplumuna kan kusturmaya devam eder. MHP bu soykırım politikalarını derinleştirerek sürdürür. Bu anlamda bu faşist iktidarın, bu faşist rejimin bu seçimleri kazanmaması gerekiyor. Ancak AKP-MHP faşist iktidarı kazanmak için her şeyi yapıyor. Elinde yıllardır yürüttüğü tek şey savaş ve topyekun soykırım savaşı kalmıştır. Her yerde bunu yürütüyor. Savaştan medet umuyor. Başka bir rezervi kalmamıştır.

Besê Hozat

Bu ay içerisinde Serhed'de, Tendurek'te şehit düşen çok değerli arkadaşlar oldu. Hêjar Zozan arkadaş, Bager arkadaş. Yine Botan Goyî arkadaşın şehadeti açıklandı. Her üç arkadaş şahsında bütün devrim ve özgürlük şehitlerini saygı, sevgi, minnetle anıyorum. Hêjar arkadaş tanıma imkanım da oldu. Yakından tanıyan arkadaşlar da hep anlatıyor. Gerçekten çok değerli bir arkadaştı. Mücadelenin birçok alanında kaldı. 2020'deki Heftanîn savaşında, Heftanîn direnişinde Heftanîn komutanı olarak rol aldı, öncülük yaptı. Çok güçlü rol oynadı o hamlede. Arkadaşlar katılımını, arkadaşlarla ilgilenmesini, öncülük düzeyini, çalışmalarındaki ciddiyetini, başarısını, sevgiyle anlatırlar hep. Gerçekten de öyle çok samimi, içten bir arkadaştı. Tüm bu yoldaşların mücadelesi zafere kadar devam edecek.

Fedai ruh sürdükçe bu mücadele yenilmez

Savaş sürüyor. Türk devleti her yerde saldırılarını, eylemsizlik kararına rağmen sürdürüyor. Bakurê Kurdistan'da, Başûrê Kurdistan'da, Rojava'da saldırılar tüm şiddetiyle devam ediyor. Buna karşı tabii gerillanın meşru savunma temelinde direnişi de, duruşu da en güçlü bir biçimde sürüyor. Bu mücadele devam edecek. Bu saldırılar sürdüğü müddetçe, bu soykırım politikaları sürdüğü müddetçe direniş de çok görkemli bir biçimde devam edecek ve mutlaka bu halk özgürlüğüne kavuşacak. Kurdistan özgürleşecek, Türkiye demokratikleşecek.

Artık bu soykırım politikası da iflas noktasına gelmiştir. Yüz yıldır yürütülen bu soykırım politikası, 8 yıldır

da AKP-MHP faşist rejimi tüm devletin imkanlarını kullanarak, bu soykırım politikasını sonuca götürmek istedi. Geldiği nokta ortadadır. Bu biçimiyle savaşla, inkarla, imha ile sonuç alamazlar. Bu çok nettir. Hêjar yoldaş gibi arkadaşlar olduğu müddetçe, Botan, Bager arkadaşlar gibi yoldaşlar olduğu müddetçe Zap, Avaşin, Metîna direnişçilerinin ruhu olduğu müddetçe bu direniş iradesi, bu fedailik duruşu olduğu müddetçe asla bu mücadele yenilmez. Mutlaka ve mutlaka kazanacak ve bu mücadele kesinlikle zafere ulaşacaktır.

CPT, AKP-MHP faşizmini meşrulaştırıyor

Türkiye'de bir hukuk oyunu, bir yargı oyunu oynanıyor. AKP-MHP faşist rejimi sanki Türkiye'de yargı varmış, yargı kurumları işliyormuş, hukuk varmış, hukuk işliyormuş gibi bir algı yaratmaya çalışıyor. Faşist Türk devleti dünyaya, Türkiye toplumuna böyle lanse ediyor. Ortada ne bir yargı var, ne bir yargı kurumu kalmış ne de ortada bir hukuk var. Hepsî şu anda AKP-MHP rejiminin elinde birer politik enstrümandır. Soykırım savaşında Kürtlere karşı, Türkiye toplumuna karşı kullandıkları bir silahtır. Yargı da bir silaha dönüşmüş, savaşın, saldırıların bir parçası haline gelmiştir. Bu bir gerçektir. Yani tamamen siyasete hizmet eden, siyasetin aracı konumuna gelmiş, kurumlara dönüşmüştür. Ortada ne bir yargı ve ne de bir hukuk var.

Bunu bilinçli yapıyorlar. Yani sanki Anayasa Yüksek Mahkemesi işliyormuş, yargı organları da işliyormuş, Adalet Bakanı izliyormuş gibi bir oyun oynanıyor. O yüzden işte Anayasa Mahkemesi Adalet Bakanlığı'ndan görüş istiyor, Asrın Hukuk Bürosu'ndan görüş istiyor. Böyle bir

aldatmaca, kandırmaca içerisindeler. Tabii kimse buna aldanmaz. Kimse buna kanmaz. En başta da Kürt halkı, Özgürlük Hareketi, demokratik dünya kamuoyu kanmaz. Artık bunların zamanı geçti.

Adalet Bakanı, "İmralı'da öyle iddia edildiği gibi ağır bir tecrit yoktur. Normal uygulamalardır. İmralı'yla diğer görüşme olmamasının temel nedeni elde olmayan sebeplerdir" diyor. Bu açıklamalardan ne anlamak lazım?

Oysa çok iyi biliyoruz ki İmralı'da ağır bir işkence ve tecrit sistemi var. Orada sistematik bir özel savaş yürütülüyor. Önder Apo'ya karşı, Kürtlere karşı yürütülen soykırım savaşının merkezi haline getirilmiştir İmralı. Önderlik yıllardır avukatlarıyla görüştürülüyor. Aileler, sivil toplum kurumları, görüşmek isteyen hiç kimse görüşemiyor, ziyaret edemiyor İmralı'yı, Önder Apo'yu ve oradaki tutsak yoldaşları. Uluslararası hukuk, sözleşmeler ayaklar altına alınmış, hiçbir biçimde bunlar işleniyor, işletilmiyor.

CPT defalarca İmralı'ya gitti. En son eylül ayında gerçekleştirdiği ziyarette birlikte dokuzuncu defa oluyor, ziyaretlerde bulunuyor. İmralı'ya ilişkin CPT bir açıklama yapmıyor. Adeta AKP-MHP faşizminin meşrulaştıran bir rol oynuyor. Ve Avrupa Konseyi bu soykırım savaşının, soykırım saldırılarının, işkence tecrit sisteminin bir parçası, ortağı durumuna gelmiş bulunuyor. Yani böyle insanlık dışı bir uygulama var. Orada bir insanlık suçu işleniyor.

İmralı, özel savaş rejimi, işkence ve tecrit sistemiyle, özel kanunlarla yönetiliyor. İmralı'da ne oluyor ne bitiyor hiç kimsenin haberi yok. Önderliğin sağlığına ve güvenliğine ilişkin bir sürü iddia ortaya atıldı. Hiçbirimizin, halkımızın, hareketin hiç-

kimsenin bilgisi yok. Adalet Bakanı İmralı'daki bu işkence, tecrit, özel savaş rejimini, uygulamalarını normal görüyor, hafife alıyor. Bu ne anlama geliyor? Yani 'bunlar hafiftir, daha beteri var' demek istiyor. Bunun daha beteri nedir? Fiziki imhadır. Bunun bir adım ötesi, fiziki imhadır.

Bu söylemi boşuna kullanmıyor. Aslında hareketi, Kürt halkını, Türkiye toplumunu, demokratik toplumunu tehdit ediyor, şantaj yapıyor. Bu bir tehdittir. Bu bir şantajdır. Ve bir de elbette seçimin arifesinde bu yapılıyor. Seçime günler kalmış, bu açıklamalar yapılıyor. Tehdit ediyor.

Diğer taraftan elden olmayan sebepler, diyor. Elde olmayan sebepler nedir? Önce de yıllarca "koster bozuktur, hava muhalefeti var, o yüzden avukatlar gidemiyor İmralı'ya" dediler. Sonra kaç yıldır da sürekli disiplin cezaları diyerek avukatlar İmralı'ya gönderilmiyor. Neyin cezası? Şimdi de elde olmayan sebepler deniliyor. Peki elde olmayan sebepler neler? Bunları neden açıklamak gereği duymuyor.

Bunun anlaşılır bir tarafı yok. Her türlü yoruma açık, toplumda tereddüt, kaygı yaratan, içinde siyasi kirli hesaplar olan bir ifade biçimi. Bunlar kabul edilemez. CPT'nin bu duruma açıklık getirmesi, açıklama yapması gerekiyor. Eylül'de gitti, İmralı'yı ziyaret etti. Sonra Mart'a kadar rapor hazırlayacağım, Türkiye'ye sunacağım dedi. Mart'ta raporunu Türkiye'ye sundu. Hiçbir açıklama olmadı. Ne CPT'den, ne Türkiye'den CPT'nin raporuna ilişkin tek bir açıklama olmadı. CPT İmralı'da ne gördü, nelere tanık oldu, nedir İmralı'nın durumu? Oradaki uygulamalar neyin nesidir? Adalet Bakanı'nın bu açıklamalarına CPT nasıl cevap verecek? Ne diyecek bu halk? Bu Hareket, CPT'den ve Konseyi'nden açıklama bekliyor.

CPT Türkiye'ye sunduğu raporun içeriğini açıklamalı

CPT, Avrupa ülkelerinin, Avrupa Konseyi'nin siyasi kirli çıkarları temelinde hareket ediyor. Bir siyasi araca dönüşmüş. Oysa işkenceyi önleme kurumudur. Hani nerede? Gerçekten işkenceyi meşrulaştıran, AKP, MHP faşizmini meşrulaştıran, güçlendiren, cesaret veren kurumlar haline geldi CPT, Avrupa Konseyi, Avrupa Birliği.

Avrupa'nın bu ikiyüzlü, pragmatik politikayı bırakması, terk etmesi gerekiyor. Dün de Almanya çok sayıda Kürt kurumlarına ve evlerine baskın yaptı. Almanya seçim sürecinde Erdoğan'a Türkiye'ye mesaj veriyor; yanınızdayız demeye getiriyor.

Biz CPT'den açıklama bekliyoruz. CPT bir açıklama yapsın. Ne oldu? O raporunda neler vardı, neler yazdı? Türkiye neler sundu, ne dedi? Bu açıklamalar ciddidir. Adalet Bakanı'nın yaptığı açıklamalar Anayasa Mahkemesi'nin bu süreçte devreye girip sözde hukuk, yargı işliyor gibi bir havaya girip Asrın Hukuk Bürosu'ndan, Adalet Bakanı'ndan görüş istemesi, ardından da böyle bir açıklama yapması ciddidir. İşin içinde korkunç bir özel savaş var. Çok kirli bir politika var. Bu işkence, tecrit sisteminin, soykırım politikalarının ne kadar derinleştiğini gösteriyor. Ne kadar kirli bir biçimde bu savaşın yürütüleceğini ifade ediyor. Bu, AKP-MHP faşist rejimi iktidarda kalırsa Türkiye'nin geleceğinde de neler olabileceğini ortaya koyuyor.

Bu bir iç savaşa çağrıdır. Bunun zeminini adım adım hazırlıyorlar. AKP-MHP faşizmi, Türkiye'de iç savaşın zeminini adım adım döşüyor. Bu İmralı işkence, tecrit sisteminin karşı çok güçlü mücadele etmek gerekiyor.

Hamburg Konferansı Önderliği sahiplenmeyi gösteriyor

Şimdiye kadar gerçekten çok önemli, değerli çalışmalar oldu. Hamburg'daki konferans da son derece heyecan verici. Gerçekten hepimizi çok mutlu eden, oldukça içerikli bir tartışma süreci oldu. 4 gün boyunca Önderlik paradigması birçok boyutuyla tartışıldı. Bu çok önemliydi. İşte kapitalist moderniteye meydan okuma, kapitalist modernitenin yaşıdığı yapısal krize, Önderliğin getirdiği demokratik modernite çözümü birçok boyutuyla çok önemli, değerli tartışmalarla geçti. Tabii bu, Önderlik paradigmasının ne kadar evrenselleştiğini de ortaya koyuyor. Giderek dünya toplumuna mal oluyor. Dünyada birçok aydın, akademisyen, çevre tartışıyor. Çok ciddi bir etkilenebilirliğe de yol açıyor. Mevcut durumda kapitalist modernitenin, kapitalist sistemin yaşadığı krize de halklar açısından demokratik modernite, demokratik konfederal sistem çözümünü öneriyor. Demokratik ulus paradigması, demokratik, ekolojik kadın özgürlükçü paradigma artık bütün dünya sorunlarına, toplumun yaşadığı her türlü soruna temel bir çözüm olarak ortaya çıkıyor. Önderlik paradigması çok ciddi anlamda benimseniyor, kabul görüyor. Mücadelesi gelişiyor, giderek yayılıyor. Ve bu sahiplenme beraberinde Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için de güçlü bir mücadele gücü ortaya çıkarıyor. Dikkat edilirse; Önderliğin fiziki özgürlüğü için mücadele artık giderek dünyaya yayılıyor. Ciddi bir sahiplenme dünya çapında gelişiyor. Evrenselleşen bir mücadele haline geliyor. Bu son derece önemlidir. Büyük bir başarıdır bu. Bunu böyle görmek lazım. Bu çok önemli bir boyut. Yani paradigmanın, Önderliğin fikirlerinin yayılması, bu kadar sahiplenilmesi, bunun birçok boyutuyla giderek güçlü bir mücadeleye dönüşmesi, evrenselleşmesi çok önemli bir başarı oluyor.

Yine Düsseldorf'ta tecride karşı gerçekleştirilen yürüyüş de önemliydi. Güçlü bir katılım vardı. Görkemli bir yürüyüştü. Katılanları selamlıyorum. Giderek bu eylemler de kitleselleşiyor. Yani Önderliğin fiziki özgürlüğü için yürütülen toplumsal mücadele giderek evrensel nitelik kazanıyor. Avrupa toplumunda da çok ciddi bir katılım oluyor. Enternasyonallerde çok ciddi bir katılım oluyor. Bu önemlidir. Buradan çıkarılması gereken sonuç şudur: Önderliğin fiziki özgürlüğü konusunda tek yanlı değil, çok boyutlu bir mücadele yürütürsek siyasi, diplomatik, hukuki, toplumsal, ideolojik, çok yönlü, çok boyutlu mücadele yürütürsek kesinlikle sonuç alırız; Önderliğin fiziki özgürlüğünü sağlarız. Eş zamanlı ve paralel olarak da Kürt sorununu, demokratik çözümünü gerçekleştirmiş oluruz. Bunun her türlü zeminini de oluşturmuş oluruz. Bunlar zaten çok iç içe olan gerçeklerdir, hakikatlerdir. Bu anlamda da Önderliğin fiziki özgürlüğü için bu mücadeleyi her yönüyle sürdürmek lazım. Hem paradigmanın dünyaya taşırılması, hem toplumsal

mücadelenin büyütülmesi, yayılması, kapsamlılaşması ve hem de hukuki mücadele boyutuyla yapılması gerekenler oluyor. Yine diplomatik, siyasi, ideolojik mücadele tümü iç içedir ve topyekun bir mücadeleyi daha güçlü bir biçimde geliştirmemiz gerekiyor. Şimdiye kadar yapılanlar çok değerlidir, çok anlamlıdır. Bu önemli bir duyarlılık geliştirdi, önemli bir sahiplenme düzeyini açığa çıkardı. Önderliğin fiziki özgürlüğünü, Kürt sorunun demokratik çözümünü dünyanın gündemine koydu. Evrensel bir sorun haline getirdi. Çözümünü de evrensel boyuta, düzeye taşıdı. Bunu da güçlü bir biçimde devam ettirmemiz gerekiyor.

**Türkiye diplomasisini
Kürt düşmanlığı
üzerinden yapıyor**

Türkiye bütün diplomasisini Kürt düşmanlığı, Kürt karşıtlığı üzerinden yapıyor. Dış siyasetini tamamen buna endekslemiş. Arap devletleriyle ilişkiler de bunun üzerindedir. Körfez ülkeleriyle görüşüyor; Suudi Arabistan, İran, Katar, Mısır, Ortadoğu ve Afrika ülkeleri ile yaptığı bütün görüşmelerini Kürt karşıtlığı, Kürt düşmanlığı üzerinden diplomasisini yürütüyor. Şimdi Arap ülkelerini de Kürt karşıtı bir pozisyona getirmeye çalışıyor. Suriye'de demokratik bir çözümün olmaması, Suriye'nin Kürtlerle savaşması ve savaşın derinleşmesi için elinden geleni yapıyor. Arap ülkeleriyle yürüttüğü bütün siyaseti bunun üzerinden yürütüyor.

Türkiye, Arap ülkeleri ile ilişkilerini Suriye'nin demokratikleşmesinin engellenmek, Suriye'de Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimiyle sorunlarının demokratik temelde çözülmesine karşı çıkmak için kullanıyor. Türkiye'nin bu konuda politikası çok nettir. Suriye'yle geliştirmek istediği ilişki de tamamen bu amaçladır. Kürt karşıtlığını geliştirme, Suriye'yle Kürtleri çatıştırma, savaştırma ve Kürtlere Suriye'de de soykırım yapılmasına zemin yaratmaktır. Suriye'de devlet ve rejimle politikasını da bu temelde geliştiriyor. Rusya'yı buna çekmeye çalışıyor. Suriye'yi, İran'ı, herkesi, yani Arap ülkelerini bir bütün buna çekmeye çalışıyor. Tabii bu süreçte Suriye rejiminin Arap ülkeleriyle çeşitli görüşmeleri oldu. Arap ülkelerinin çeşitli ziyaretleri oldu. En son Suudi Arabistan Dışişleri Bakanı da Şam'a gitmişti. Çeşitli görüşmeler yaptı. Arap Birliği'ne Suudi Arabistan'ın Suriye'ye davet ettiği yönünde de çeşitli haberler çıktı, tartışmalar oldu. Öyle bir eğilimin olduğu da ortaya çıkıyor. Katar dışında Suudi Arabistan başta olmak üzere diğer Arap ülkeleri Suriye'yi Arap Birliği'ne katmak istiyorlar. Bu açıktır. Arap devletleri Suriye'de giderek büyükelçilik de açıyor. Peyderpey orada elçilikler de açılıyor. Şimdi Mısır'la ilişki içerisinde. Dolayısıyla Arap ülkeleriyle, özelde de Körfez ülkeleriyle Şam'ın ilişkileri giderek iyileşiyor. Bu şu anlama geliyor. Arap ülkeleri mevcut Şam yönetimini tanıyor, Esad yönetimini tanıyor. Bu bir tanımadır. Giderek Suriye'yi de Arap



Ligi içerisine, alma gibi bir yaklaşım var. Katar buna karşı çıkıyor. Türkiye ile Katar'ın stratejik ilişkileri var. Aynı çizgide, aynı anlayış, zihniyetler ve bu konuda sadece ayrıışan, farklılaşan Arap ülkesi Katar'dır.

Bunlar önemli gelişmeler. Suriye ile Arap ülkelerinin ilişkilerinin bu düzeyde gelişmesi olumlu ve önemlidir. Tabii bu ilişkilerin Suriye'nin demokratikleşmesi temelinde Suriye'de Özerk Yönetimle sorunu, demokratik müzakereler temelinde çözüme hizmet etmesini tabii ki istiyoruz. Böyle olması Suriye'nin çıkarıdır. Bütün Arap ülkelerinin, Arap toplumunun, Arap halkının faydasıdır. Kürtlerle Arapların çatışması sadece faşist soykırımcı Türk devletine hizmet eder. Hiçbir Arap ülkesine hizmet etmez. Suriye'ye, Suriye devletine ve Suriye toplumuna, Suriye halkına hiç hizmet etmez. O açıdan da bu ilişkilerin, sorunun demokratik temelde çözümüne dönük bir biçimde sürmesi, o kuldarda ilerlemesi çok önemlidir.

Kuzeydoğu Suriye Özerk Yönetimi'nden Suriye rejimine çözüm deklarasyonu

Zaten Kuzeydoğu Suriye Özerk Yönetimi de bir deklarasyon ilan etti. O deklarasyon çok önemli bir deklarasyon. Arap ülkeleriyle Suriye yönetiminin Suriye devletin ilişkilerini önemli bulduğunu, kendisi de böyle bütün ülkelerle de ilişkilenebileceğini, çözümünden yana olan her türlü siyasi yapı, sivil toplum örgütü, her kesimle ilişkiye açık olduğunu ilan etti. Sorunu, Suriye'nin toprak bütünlüğü çerçevesinde, sınırları içerisinde, demokratik temelde Suriye'nin demokratikleşmesi temelinde çözmek istediğini, niyetinin de, siyasetinin de, yaklaşımının da, amacının da bir bütün olarak stratejisinin de bu olduğunu ortaya koydu. Bu son derece önemli, değerli bir yaklaşımdır, bir açıklamadır. Şam'la Arap ülkelerinin ilişkilerinin böyle yoğun geliştiği bir süreçte, Kuzeydoğu Suriye Özerk Yönetimi'nin de aynı süreçte böyle bir deklarasyon yayınlaması birbirini tamamladı. Son derece önemli bir yaklaşımı ortaya koydu ve biz de bu çözümünden yanayız. Tabii demokratik

çözümünden yanayız. Suriye devletiyle, yönetimiyle, Suriye sınırları içerisinde, bütünlüğü içerisinde Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi'nin demokratik temelde bir araya gelip sorunlarını çözmesini destekliyoruz. Gerçekten çözüm, Suriye'nin demokratikleşmesinden geçer. Kürtler'in de, Suriye'de yaşayan tüm toplumun da demokratik haklarını kazanmasıyla Suriye demokratikleşir. Sorun demokratik temelde çözülmüş olur. Bu anlamda tüm bu çabaları biz destekliyoruz ve önemli buluyoruz.

Irak Kürt düşmanı bir noktaya çekilmeye çalışılıyor

Türkiye, Irak'la da ilişkileri geliştirmek istiyor. Uzun zamandır bu yönlü yoğun çalışıyor. Aslında elinden gelse Irak'a biçim de verecek. Irak'ın dizaynında da etkili rol oynamak istiyor. Bu konuda yıllardır özellikle Kerkük merkezli Türkmenleri, kendisine yakın Türkmenleri her yönüyle örgütlemeye çalışıyor. Orada ciddi bir örgütleme yarattıklarına dönük çeşitli bilgiler de var. Irak karşıtı bir faaliyet içerisinde. Alttan alta böyle bir örgütleme içerisinde. Bu çok açık. Kerkük'ü de bunun merkezi haline getirmiş. Şimdi böyle bir faaliyet yürütüyor. Suriye açısından da ifade ettik; Irak'ı da özellikle Kürt düşmanı bir noktaya çekmeye çalışıyor. Irak'ın Kürtlerle bir sorunu olamaz. Başûr'da, Irak'ta Kürt sorunu çözülmüş. Yani ısrarla ama ısrarla Irak'ı bu noktaya getirmeye çalışıyor. Tabii Irak buna gelmiyor. Irak'ın böyle bir sorunu yok. Başûrê Kurdistan'da bir statü var, ilişkiler var. Anayasada Irak bunu tanımış. Irak niye Bakur'daki Kürtlerin düşmanlığını kazansın? Bunun Irak'a ne faydası var? Rojava'daki Kürtlerin düşmanlığını Irak niye kazansın? Komşulardaki Kürtlerin düşmanlığını Irak niye kazansın? Irak'a bunun ne faydası var? Irak bunu biliyor tabii. Devlet aklıyla yaklaşıyor. Rasyonel yaklaşıyor yani.

Çok ciddi bir su sorunu var Irak'ta. Fırat suyunu Irak'a karşı adeta bir şantajta, bir tehdide dönüştürmüş. Yıllardır AKP-MHP faşist rejimi suyu kesiyor. Halbuki bu uluslararası bir suçtur. Evet, birçok ülkenin sınırlarından geçen uluslararası sulara böyle keyfi kesemez. Uluslararası

sözleşmelerde bunun hükümlülükleri var. Türkiye bunları çiğnıyor. Aslında Türkiye bir insanlık suçu işliyor. Uluslararası hukuku ihlal ediyor. Bunu Irak'a karşı koz olarak kullanıyor. Fırat suyunu kesiyor. Şimdi Irak'ta ciddi bir çölleşmeden bahsediliyor. Tarım yapılamıyor, hayvancılık yapılamıyor. Su sorunu çok ciddi bir sorun durumundadır. Gerçekten büyük bir krize dönüşmüş durumdadır. Bunu bir silaha dönüştürmüş. Aynı şeyi Suriye'de de yapıyor. Irak'ta da yapıyor.

Şimdi bunu bir koz olarak kullanarak Irak'ı kendi çizgisine, kendi politikasına çekmeye çalışıyor. Kürt düşmanlığına çekmeye çalışıyor. Diyor, özgür Kürt'ü yok etmeli. Ben soykırım uyguluyorum. Bu soykırımda bana destek sunacaksınız, destek vermezsen, ben de suyu keserim. Yıllardır bunu Irak'a karşı kullanıyor.

Iraklı yetkililerin esas olarak bu su sorununun çözmek için Türkiye'ye gittiği söylendi. Ve yüksek olasılık da su gerçekten ciddi bir krizdir. Temel gündem su sorunu olabilir, ticaret sorunu olabilir. Ciddi bir ekonomik sorun da var. Bu konularda sorunlar fazla. Gündemlerin bu olduğu iddia ediliyor. Olabilir. Fakat Türkiye'nin gündemi bu değil! Türkiye'nin gündemi Kürt düşmanlığıdır. Türkiye, Irak'ın gündemine Kürt düşmanlığını getirmiştir, Kürtlere karşı yürüttüğü soykırım saldırılarına, işgal saldırılarına destek vermesini Irak'a dayatmıştır. Bunu Irak'tan istemiştir. Bu açıktır. Bu gizli saklı değil. Zaten kendileri de, Türk devleti de, AKP-MHP faşist rejimi de bunu ifade ediyor.

Biz Irak'ın bu tür şeylere gelmeyeceğini düşünüyoruz. Çünkü bunun Irak'a bir faydası yok. Irak'ın çıkarına değil, Irak'a zarar verir. Irak'ın gerçekten çıkarı Kürtlerle, özgür bir gelecekten, stratejik bir dostluktan yana olmasından geçer.

YNK'yi KDP'ileştirmek istiyorlar

Aynı politikayı Türk devleti Başûrê Kurdistan'da da sürdürüyor. Bu soykırım saldırıları zaten yıllardır yürütüyor. Önemli düzeyde Başûr coğrafyasını işgal etti. Bunu sürdürüyor.

Daha da derinleştirmek istiyor, bu işgal saldırılarını ve etki alanını tamamen KDP alanı haline getirmeye çalışıyor. Süleymaniye'yi, Hewlêr gibi yapmaya, KDP gibi yapmaya çalışıyor. YNK'yi KDP'ileştirmek istiyor. Süleymaniye'yi, Hewlêrleştirmek istiyor. YNK'yi, KDP gibi hain, işbirlikçi bir çizgiye getirmek istiyor. Bu saldırıların esas nedeni de budur. Mesela Mazlum Abdî'ye yönelik yaptığı saldırıyı o yol güzergahında havaalanının çok uzak bir noktasında da yapabiliirdi ama yapmadı. Havaalanına yakın bir yerde yaptı. Çünkü amacında havaalanına el koymak var. Havaalanı üzerinde, Süleymaniye Havaalanı üzerinde denetim kurmak var. Havaalanına yakın yaptı ki havaalanını gündeme koysun. Bunun üzerinde ciddi bir baskı oluştursun, taviz alsın, Süleymaniye Havaalanı üzerinde de hakimiyet kursun.

Aynı şekilde o düşen helikopterleri de gerekçe yaptı. Halbuki DAİŞ'le yıllardır koalisyon ortak bir mücadele yürütüyor, belli bir plan yürütüyor. Bu konuda ilişkiler var. O temelde de zaten açıklama yaptık. Helikopterlerin gelişi de DAİŞ'le mücadele kapsamında. Kazadır; şimdi o da gerekçe yapıyor. Tabii bütün bunlar bahane, gerekçe. Yıllardır bu çalışmalar, bu faaliyetler sürüyor. Böyle bir sürece denk getirdi. Seçimin arifesinde soykırım savaşını derinleştirmek istiyor. Zaten bu seçimleri savaşla kazanma gibi bir plan içerisinde. Kendince yeneceği bir çizgiye getirirse, bu yönlü baskılarla YNK'yi de hain, işbirlikçi bir çizgiye çekerse, KDP gibi avucunun içine alırsa, teslim alırsa, bu soykırım savaşını istediği biçimde, planladığı biçimde yürütecek. Böylelikle ırkçı faşist kesimlerin, milliyetçi kesimlerin oyunu alarak Türkiye'de o gündemi yoğunlaştırarak seçimleri kazanacak. İşte o amaçladığı Mazlum Abdî'ye suikasti saldırısını tam olarak başaramadı. Şimdi de böyle bir konsept yürütüyor. Saldırıları tüm yoğunluğuyla Rojava'da da sürdürüyor. Medya Savunma Alanları'nda da, Bakurê Kurdistan'da da her gün operasyon, saldırılar devam ediyor. Topyekun bir savaş konseptini bu biçimde yürütüyor. Başûr üzerinden de YNK'yi de bu saldırılarına dahil ederek bunu yapıyor.

Siyasi nedenlerle Başûr'a gelen yurtsever insanlarımıza KDP ajanlık dayatıyor. Ajanlık yapacaksın, MİT'e çalışacaksın diyor. Ajanlık yaparsan burada yaşarsın, ajanlık yapmazsan seni burada yaşatmayız diyor. Ya çık git, nereye gidiyorsan git ya da MİT'e çalışmazsan ben seni Türkiye'ye teslim ederim. Bu dayatmalar içerisinde. Buna gelmeyi de, belli bir duruş içerisinde olanı da bir biçimde MİT'le ortaklık yaparak tasfiye ediyor. Zeki Çelebi'ye de Hüseyin Türelî'ye saldırı böyle gelişti. Yani saldırının nedeni budur.

Bu, yüz karası bir durumdur. İğrenç bir şey. Tek kelimeyle utanç verici bir şey. İnanıyorum ki Kürtlerin vicdanında KDP mahkum olmuştur. Bu anlayışıyla, bu zihniyetiyle, bu kirli politikasıyla Kürt halkı KDP'yi vicdanında mahkum etmiştir. Tarih onu mahkum etmiştir.

AKP'nin savaş dışında hiçbir vaadi yoktur

Seçimler gerçekten de çok önemlidir. Bu seçimlerde bu faşist iktidar kazanırsa bu soykırımcı faşist politikalar meşrulaşmış olur. Meşrulaştırmak ile kalmaz, kalıcılaştırılmış olur. Artık bu faşizm, bu faşist rejim, kurumsallaşır, kalıcılaştırılır. Türkiye toplumuna kan kusturmaya devam eder. MHP bu soykırım politikalarını derinleştirerek sürdürür. Bu anlamda bu faşist iktidarın, bu faşist rejimin bu seçimleri kazanmaması gerekiyor. Ancak AKP-MHP faşist iktidarı kazanmak için her şeyi yapıyor. Elinde yıllardır yürüttüğü tek şey savaş ve topyekun soykırım savaşı kalmıştır. Her yerde bunu yürütüyor. Savaşta medet umuyor. Başka bir rezervi kalmamış. Şiddet dışında, öldürme dışında, kan dökme dışında başka bir şeyi kalmamış. AKP basınının savaş ve savaş silahları dışında farklı bir gündemleri yok. Bütün gündemleri Kürt düşmanlığıdır, Kürt karşıtlığıdır. Muhalefete saldırırken de Kürt düşmanlığı üzerinden saldırıyor. Sistem içi muhalefete saldırırken, Millet İttifakı'na saldırırken de Kürt düşmanlığı üzerinden saldırıyor. Bütün argümanı bunun üzerinden, siyaseti bunun üzerinden yürütüyor. Onun dışında da bütün gündemleri cihattır. Yeni uretecekleri savaş silahlarıdır, savaş tekniğidir. Düşmanlıktır yani. Bütün gündemleri budur.

HDP'yi kapatma davasının gerekçelerini açıkladılar. Yine Selahattin Demirtaş'a verdikleri cezanın gerekçelerini ortaya koydular. Temel bir gerekçelerinden biri de Selahattin Demirtaş'ın, HDP heyetinin Kandil'e gelip görüşmeler yapması gösterilmişti. O diyalog sürecinde 2013-2015 sürecinde, Kandil'e geliş gidişleri temel bir gerekçe olarak öne sürüyorlar. Arkadaşlarımız da açıklama yaptı; HDP heyetinin Kandil'e geliş gidişi, Erdoğan'ın, AKP yönetiminin, AKP hükümetinin izni temelinde gerçekleşti.

Geliş gidişlerde HDP heyetinin yol güvenliğini sağlayan hükümetin kendisiydi. O süreçte, o diyalog sürecinde biz Önderliğe birçok mektup gönderdik. HDP heyeti o mektupları götürdüğünde o mektuplar hemen Önderliğe verilmeyordu. Günler sonra, bazen haftalar sonra veriliyordu. O arada o mektuplar ne yapılıyordu? Erdoğan'a sunuluyordu. Bizim Önderliğe yazdığımız mektuplar Erdoğan'a gidiyordu. Erdoğan mektupları okuyordu. Ondan sonra Hakan Fidan'a veriliyordu. Sonra Önderliğe gönderiliyordu mektuplar. Yine o süreçte AKP'ye bağlı Sabah gazetesi gelip röportaj yaptı. Abbas arkadaş da açıkladı. En fazla PKK ile ilişki geliştiren de Erdoğan'dı. AKP hükümetiydi. Evet, bu bir gerçektir. Şimdi bütün o görüşmeleri neden gerçekleştirdiği çok açıktır. Kendisini devlette bir bütün hakim kalacaktı. Hakim olacaktı devlete. Kendi bu soykırımcı, faşist sistemini de, rejimini de kurumsallaştıracaktı. Bütün amacı buydu. Önderlik, "Kürt sorununu araçsallaştırıyorlar" dedi. Gerçekten AKP Kürt sorununu araçsallaştırdı, taktiksel yaklaştı. Ama

her biçimde, her düzeyde de o süreçte herkesle de ilişki geliştirdi. Şimdi de Erdoğan ağzını açıyor; Kürtlere küfrediyor, Kürtlere hakaret ediyor, Kürt düşmanlığı yapıyor. Kürt düşmanlığı üzerinden Kürtlere her gün hakaret ediyor, küfrediyor. Millet İttifakı'nı bunun üzerinden vuruyor. Ancak Önder Apo ve Hareketimiz Erdoğan'ın bütün maskelerini düşürdü. Bu faşist iktidarın artık elinde hiçbir rezerv kalmadı: Artık kral çıplak. Tam gerçeği; bu faşist soykırımcı gerçeği ortaya çıktı. Şimdi savaş dışında elinde başka da bir malzeme kalmadı. Bütün seçim politikasını da Kürt düşmanlığı üzerinden yürütüyor.

Dolayısıyla Kürtlere ve Türkiye halkına vadettiği tek şey var o da savaştır, katliamdır. Göz yaşıdır, acıdır, ölümdür. Başka bir şey vaatmiyor.

AKP-MHP rejiminin yıkılması gerekiyor

AKP-MHP'nin listesine bakın; zaten içinde bir sürü katliamcı tetikçi var. Tetikçilerle dolu bir liste. Kürt düşmanlarıyla dolu bir liste. Türkiye'ye vaat ettiği bu. Yani bu açıdan, bu iktidarın 14 Mayıs'ta kesinlikle yıkılması gerekiyor. Bu iktidar Kürt halkına, Türkiye halklarına ölüm dışında, karanlık dışında, savaş dışında, katliam dışında hiçbir şey vaat etmiyor. Yok ediyor. Türkiye'nin geleceğini yok ediyor. Bu iktidarın yıkılması gerekiyor.

Millet İttifakı'nın da demokratik bir projesi, planı, politikası yok ortada. Kendileri seçim beyannamesini ilan etti. Açıklamalar oluyor işte. Herkes konuşuyor, tartışıyor, birçok açıklama yapıyor. Yani Kürt sorununun demokratik çözümünü, Türkiye'nin demokratikleşmesini, demokratik cumhuriyetin inşasına dönük güçlü, ciddi bir plan, proje, politika ortada yok. Çok açık ki Türkiye'nin geleceği, Emek ve Özgürlük İttifakı'ndadır. Türkiye'yi demokratikleştirecek, demokratik cumhuriyeti inşa edecek, Kürt sorunun demokratik temelde çözümünü sağlayacak esas güç, temel güç, Emek ve Özgürlük İttifakı'dır. Yeşil Sol Parti'nin bu seçimdeki başarısıdır. Kesinlikle buyledir. O yüzden Yeşil Sol Parti'nin bu seçimden zaferle çıkması gerekiyor. Bu

Türkiye'nin demokratikleşmesi, demokratik cumhuriyet inşası açısından, Kürt sorunun demokratik çözümü açısından çok önemlidir. Yeşil Sol Parti'nin çok güçlü bir biçimde nicel olarak da nitel olarak da meclise girmesi gerekiyor. Bunun için halkımızın, Türkiye toplumunun barıştan, demokrasiden, adaletten, eşitlikten, doğayla dost anlayıştan yana olan tüm çevrecilerden, ekolojistlerden, kadın hareketinden, gençlik hareketinden beklentisi budur.

Türkiye'nin gerçekten demokrasisini, barışını isteyen, adaletli, adil bir sistem yaratılmasını isteyen herkesin Emek ve Özgürlük İttifakı'na, Yeşil Sol Parti'ye oy vermesi gerekir. Her kes Yeşil Sol Parti'nin başarısı için, Emek ve Özgürlük İttifakı'nın başarısı için çalışmalıdır. Bu çok önemlidir. Türkiye'nin geleceği buradadır. Esas güç budur. Demokrasi gücü budur. Türkiye'yi demokratikleştirecek esas güç budur. Bu faşist diktatör Erdoğan'ın yıkılması için de Yeşil Sol Parti'nin, Emek ve Özgürlük İttifakı'nın adres gösterdiği adaya tüm halkımızın oy vermesi gerekiyor. Bu faşist diktatörün gitmesi gerekiyor. Bu faşist rejimin başındaki kişi, bu faşist diktatördür. Hem bu faşist diktatörü götürmek lazım hem de bu faşist rejimi çökmek, yıkmak lazım. Bunun için 14 Mayıs'ta Emek ve Özgürlük İttifakı'nın, Yeşil Sol Parti'nin başarısı çok önemlidir. Yeşil Sol Parti aday listesi oldukça güçlü. Kadın temsiliyeti de çok güçlü. Gençlik temsiliyeti çok güçlü. Hemen hemen her kimlikten temsiliyet var. Türkiye'nin tüm renklerini, tüm farklılıkları içinde barındırıyor, taşıyor, meclise taşıyor. Bunları meclise taşıma iddiasını ortaya koyuyor. Bu çok önemlidir. Bu anlamda son derece demokratik bir liste. Türkiye'nin o renkli, çoğulcu gerçeğini yansıtan bir liste ve bu anlamda da halkımız bu adaylar etrafında kenetlenmelidir. Bu adayların kazanması için seferber olmalıdır. Mutlaka herkes oyunu kullanmalıdır. Herkes sandığa gitmelidir, oyunu Yeşil Sol Parti'den yana kullanmalıdır. Faşist Erdoğan'ı yıkmak için oyunu kullanmalıdır. Demokrasi güçlerinin adayına oyunu vermelidir. Parlamento seçiminde Yeşil Sol Parti'ye oy vermelidir. Türkiye'nin demokrasisi için demokratik, bir gelecek için özgür, eşit, adil,

barışçıl bir gelecek için Yeşil Sol Parti'ye bu seçimlerde herkes oy vermelidir. Bunun için seferber olmalıdır. Bu çok önemlidir ve adayların etrafında da herkesi kenetlenmeye çağırıyorum.

Bu seçim sürecinde bazılarının çeşitli beklentileri olabilir. O beklentilere göre bir yaklaşım belki de gelişmemiş olabilir. Bu süreç bunu sorun haline getirmemek gerekir. Gücü olan, etkisi olan herkesin bu sürece seçimlere katılması gerekiyor. Gücünü, enerjisini seferber etmesi gerekiyor. Demokrasinin kazanması için, demokrasi ve özgürlük güçlerinin kazanması için seferber olması gerekiyor. Çalışması gerekiyor. Bu çok önemlidir.

Boycot zayıflık yaratır

Bazı yapıların, siyasi, demokratik, sol, sosyalistlerin Cumhurbaşkanlığı seçimleri konusunda böyle boykot gibi bazı tartışmaları yürüttüğünü de duyuyoruz. Bu bize göre doğru değil. Bu seçim öyle bir seçim değildir. Yani her türlü boykot, Cumhurbaşkanlığı seçimleri konusunda boykot tutumunu geliştiren kim olursa olsun, ideolojisi, eğilimi, çizgisi ne kadar demokratik sosyalist sol olursa olsun bu tutumu geliştirirse, bu direk ve dolaylı olarak faşist diktatör Erdoğan'a hizmet eder. Bu faşist soykırımcı rejime hizmet eder. Ve buna girişmemek lazım. Çünkü bu oy kaybına yol açar. Oy kaybı faşist rejime hizmet eder. Boykotun demokrasi güçleri açısından bir faydası yoktur. Bunu bilmek lazım. Çünkü bu seçimler gerçekten önemlidir. Kurdistan ve Türkiye halkları açısından en küçük bir hata bile yapmamak lazım. En küçük bir zayıf duruşa bile izin vermemek gerekir.

Yeşil Sol Parti ciddi bir heyecan yarattı. Seçim bürosu açılışları adeta miting niteliğinde geçti. Çok coşkulu, kitlesel geçti. Ciddi bir coşku var, heyecan var, beklenti var. Yeşil Sol Parti'ye dönük bu yoğun ilgi, heyecan aynı zamanda demokrasiye ilgidir. Özgür bir geleceğe ilgidir. Demokratik, özgür, eşit geleceğe ilgidir. Adil yaşama, özgür yaşama ilgidir. Böyle ele almak lazım. Yeşil Sol Parti de bunu ifade ediyor, bunu temsil ediyor. Programıyla, anlayışıyla, siyaset anlayışıyla, yaşam anlayışıyla bunu ifade ediyor. Demokratik, kadın, özgürlükçü, ekolojik





Şehit Delal Amed

Şehit Dilxwaz Gabar

bir paradigmayı ve siyaseti temsil ediyor. Bu da çok önemli.

Şu anda korkunç bir ekolojik yıkım var. Kurdistan'da bu soykırım savaşının bir parçası olarak yürüyor. Türkiye'de de talan ve rant politikalarının bir sonucu olarak korkunç bir çevre yıkımı var. Doğa yıkım var, ekolojik yıkım var ve bu anlamda da Yeşil Sol Parti ekolojist örgütler, çevre örgütlerinde de çok ciddi bir heyecan yarattı. Toplumda ciddi bir heyecan yarattı. Gerçekten bu üzerinde yaşadığımız mekan, coğrafya, dünya yok olursa, demokrasi, özgürlük mücadelesinin de bir anlamı kalmaz. Çünkü senin yaşam mekanın yok olduktan sonra, sen o özgür, demokratik yaşamı neyin üzerinden inşa edeceksin? Yaşam bir mekan üzerinden inşa edilir. O anlamda Yeşil Sol Parti çok ciddi bir ilgiyle karşılandı. Bu çok önemlidir. İnanıyoruz ki Emek Özgürlük İttifakı, Yeşil Sol Parti bu seçimin kazananı olacak. Demokrasi ve özgürlük güçleri bu seçimin kazananı olacak. Faşist diktatörlük, bu faşist rejim 14 Mayıs seçimlerinde tarihe gömülecek.

Kadın siyasette demokratikleşmenin öznesidir

Bu faşist iktidar kadınlara yapmadığını bırakmadı. İktidar, devlet sisteminin kendisi zaten kadın karşıtıdır. Anti kadın, anti toplumsal bir sistemdir. Bu bir gerçek. Fakat bu iktidar sürecinde AKP'nin 21 yıllık iktidar sürecinde ve özellikle bu 8 yıllık AKP-MHP faşist iktidarı sürecinde kadına yönelik şiddet. 3-4 kat belki de daha fazla arttı. Kadın katliamları, kadın cinayetleri korkunç düzeyde arttı. Zirve yaptı artık. Aileye, sokağa, iş yerine, medyaya, siyasete; yani yaşamın tüm alanlarına, tüm çalışma alanlarına şiddet bulaştı, şiddet taşındı. Cinsiyetçilik, cinsiyetçi kültür korkunç derinleşti. Bu iktidar cinsiyetçi kültürü, cinsiyetçi anlayışı korkunç derecede besledi. Zaten kadına şiddetin bu kadar artmasının temel nedeni de budur. Her yerde adeta erkek, kadın düşmanı haline getirildi. Böyle kadın düşmanı bir iktidar. Bununla da kalmadı, bütün kadın kurumlarını kapattı. Eşbaşkanlık eşit temsil sistemine saldırdı. Çok sayıda eş başkan şimdi cezaevinde. İstanbul Sözleşmesi'ni feshetti. Şiddete karşı olan yasayı Hüda

Par ve yeniden Refah Partisi ile pazarlık konusu yaptı. Büyük ihtimalle taviz verdi. Ulus devlet hukukuna göre hukuksal anlamda kadınlar lehine olan bütün yasaları ortadan kaldırdı, feshetti. Bu düzeyde bir kadın düşmanlığı yaptı. Bu açıdan bu iktidar, kadın düşmanı bir iktidardır. Kadının tüm kazanımlarını ortadan kaldırdı. Bu iktidar kalırsa, bu kadın kırım politikaları derinleşerek devam eder. Gerçekten köle kadına dayalı köle bir toplum, köle bir topluma dayalı da faşist, soykırımcı, diktatöryal bir sistemi kurumsallaştırmak, kadınların tüm varlığıyla yok olması demektir, bitirilmesi demektir. Bu açıdan, kadınların bu seçimde bu faşist iktidara karşı güçlü bir duruş ortaya koyması gerekiyor. Birazcık kadın duyarlılığı olan, kadının özgürlüğünü isteyen, kadının özgürlüğü için mücadele eden, kendi özgürlüğü için mücadele eden hiçbir kadının bu AKP-MHP faşist iktidarına tek bir oy bile vermemesi gerekiyor.

Normalde böyle olması gerekiyor. Bu iktidar kadın katliamcı bir iktidardır. Fakat Yeşil Sol Parti bir kadın partisidir. Programıyla, siyaset anlayışıyla, gösterdiği aday listesiyle buyledir. Eşit temsiliyete yakın bir kadın temsiliyeti var. 34 yerden kesin seçilecek kadınlar var. Bu meclise girecekler arasında, kadın özgürlükçülüğü açısından Türkiye'de birinci partisidir. İlk sırada yer alıyor kadın temsiliyeti ile, kadın özgürlükçü anlayışıyla. Bu anlamda Yeşil Sol Parti, bir kadın partisidir. Bütün kadınların Yeşil Sol Parti'ye oy vermesi gerekiyor. Yeşil Sol Parti'nin kazanması için, başarısı için seferber olması gerekiyor. Yeşil Sol Parti'nin kazanması demek, kadınların kazanması demektir. Kadınların kazanması, siyasetin demokratikleşmesi demektir. Demokratik siyasetin, demokratik yönetimin giderek Türkiye'de hakim olması demektir ve dolayısıyla Türkiye siyasetinin ve Türkiye toplumunun demokratikleşmesi demektir. Kadın siyasette demokratikleşmenin temel öznesidir. Toplumun demokratikleşmesinde, özgürleşmesinde temel öznedir. Bu açıdan kadınların bu seçimde başarısı Yeşil Sol Parti'nin başarısı, Yeşil Sol Parti'nin başarısı da kesinlikle kadınların başarısı, demokratik siyasetin, demokratik toplumun, demokratik Türkiye yönetiminin, Türkiye demokratikleş-

mesinin başarısı olacaktır. Bu anlamda çalışmak gerekiyor.

Gençler açısından da benzer bir durum söz konusu. Yeşil Sol Parti gerçekten bir gençlik partisidir. Güçlü bir gençlik temsiliyeti var. Siyaseti de anlayışı da gençler açısından özgür bir geleceği, demokratik bir geleceği vaat ediyor. Bunu gerçekleştirmenin mücadelesini veriyor. AKP-MHP faşist iktidarı gençlere karanlık bir gelecek sunuyor. Millet İttifakı gençlere ciddi bir gelecek sunmuyor. Bu iktidar gençlerin geleceğini de bitirdi, gençliği karanlığa mahkum etti. Bu anlamda da gençlerin Yeşil Sol Parti'nin kazanması için seferber olması lazım. Bu partinin kazanması genç, özgür gelecek açısından, gençlik açısından çok çok önemli olacaktır. Bu açıdan gençleri de seçime güçlü katılmaya Yeşil Sol Parti'ye oy vermeye çağırıyorum. Yine kadınları ve gençleri sandık güvenliğini sağlamada da çok güçlü rol oynamaya çağırıyorum.

Alevi kırımına karşı mücadele

AKP-MHP faşist iktidarı Alevilere çok büyük zulüm yaptı. Zaten bu iktidar Muaviye geleneğinin üstüdür. Günümüzün Muaviye'sidir Erdoğan. AKP de günümüzün Muaviye hareketidir. Şimdi Türkiye halklarına yaşattığı da tam bir Kerbela'dır. Bu bir gerçektir. Alevilere de Kerbela'nın iki katını yaşıyor. Alevilere korkunç bir zulüm uyguluyor yıllardır. Aleviler büyük bir inanç kıymına uğruyor. Her yerde çok ciddi bir asimilasyon var. Alevilere dönük inanç asimilasyonu, inanç kırımı var. Bu da Alevilere dönük bir soykırımdır. Birçok yerde zaten katliam var. İşte yakın tarihte gerçekleştirilen Maraş katliamı, Çorum katliamı, Sivas katliamı, Dersim katliamı. Bu katliamlar bir Kürt katliamı olduğu kadar bir soykırımdır. Dersim tertesi, bir Kürt tertesi, bir Alevi tertesi, bir soykırımdır aynı zamanda. Bütün Alevi ocakları Dersim'de bulunuyor. Dersim, Kürt Alevilerinin ana ocağıdır, merkezidir. Burada büyük bir soykırım yaptı bu faşist Türk devleti. Bu iktidar sürecinde de Alevilere dönük bu soykırım binbir türlü yöntemle sürdürüldü. Bunun başında asimilasyon geliyor. Günümüzde en korkunç, en acımasız, en vahşi soykırım yöntemi asimilasyondur. Kürtlere

kültürel soykırım uyguluyor. Alevilere, Alevi toplumuna inanç soykırım uyguluyor, asimilasyon uyguluyor. Yani inanç kırımı uyguluyor. Şimdi Kültür Turizm Bakanlığı bünyesinde bir kürsü oluşturdular. Burada da bütün amaç bu inanç kırımını geliştirmektir. Bunun için yaptılar.

Diğer taraftan da Aleviler göçertiyor, demografi değiştiriliyor. İşte 6 Şubat Elbistan, Pazarcık merkezli depremde de gördük; çok ciddi bir demografi değişimi var o alanda. Soykırım uyguluyor, göç artırıyor. Göçertip çeteleri getirip yerleştiriyor. Demografik yapıyı değiştiriyor, katlediyor. Deprem oldu, iktidar ilk 2-3 gün hiç gitmedi o alanlara. Ölüme terk edildi Aleviler. Katliama terk edildiler. Bilinçli yaptı bunu devlet. Devletin imkanı olmadı, gidemedi falan, bunların hepsi hikayedir. 2-3 gün hiçbir müdahalede bulunmadan, müdahale edenlere müdahale etti. Ölüme terk etti. Bilinçli bir politikaydı.

Bir soykırım politikası uygulanıyor. Aleviler bu seçimde bunun intikamını alacak, hesabını soracak. Bu yüzden Yeşil Sol Parti, Alevilerin partisidir. Emek Özgürlük İttifakı ve Yeşil Sol Parti Alevilerin haklarını en güçlü bir biçimde savunan partidir. Çok güçlü bir temsiliyet de var Yeşil Sol Parti'de. Alevi temsiliyeti, kurumsal temsiliyet; yani Alevi kimliği üzerinden de güçlü bir temsiliyet var. Alevi sorununu güçlü bir biçimde Meclis'e de taşıyacaklar.

Türkiye'de Kürt sorununun yanı sıra en büyük tarihsel sorun, Alevi sorunudur. Neredeyse Kürt sorunu kadar, belki de daha eski bir sorundur. Osmanlı sürecinde de on binlerce Alevi katledilmiş, katliamlar yaşamış. Cumhuriyet sürecinde de bu devam etti. Aleviler de Kürtler gibi inkar edildi. İnkâr, imha politikası, soykırım politikası Alevilere de uygulandı bugüne kadar. Halen Alevi olan, Aleviyim demekten korkuyor. Oysa, siyaset yapıyor en doğal ve meşru hakkını kullanıyor insanlar. Alevilik üzerinden özel savaş yürütülüyor. Böyle bir zulümle karşı karşıya Aleviler. O yüzden Aleviler bunun hesabını çok güçlü sormalı bu seçimde. Bu hesap sorma yeri ve biçimi nasıl olur? Elbette ki Alevileri en güçlü bir biçimde temsil eden Yeşil Sol Parti'ye oy vermekle olur. Alevilere de böyle bir çağrı yapıyorum. Bütün Aleviler Yeşil Sol Parti'nin başarısı için, zaferi için oylarını Yeşil Sol Parti'ye vermeliler. Mutlaka sandıklara gitmeli.

Dersim Halkına çağrı

Dersim soykırımı halen devam ediyor. Dersim Katliamı'ndan, Dersim Tertesi'nden, soykırımından sonra beyaz soykırım biçiminde devam etti. Bu faşist rejim sürecinde de Dersim'de kültürel soykırım ve asimilasyon derinleştirilerek sürdürüldü. Asimilasyon had safhadadır. Bununla birlikte inanç soykırımı da, Alevi inancına dönük inanç kırımı da Dersim merkezli derinleştirilerek sürdürülüyor. İnanç bakımından da Dersim Kürtlere, Kürt Alevilerine korkunç bir asimilasyon uygulanıyor. Bu iktidar sürecinde bu çok derin-

leşti. Aynı zamanda coğrafyasına dönük de korkunç bir saldırı var. Dersim coğrafyası tüm Kürt Alevilerin ana ocağı olduğu için ana merkezidir. Dersim, 12 Alevi ocağına başkent yapıyor. Onun merkezidir. Tüm Alevilerin, Kürt Alevilerinin yüzünü döndüğü yerdir. Kutsal coğrafyadır. Şimdi bu coğrafyayı bu faşist rejim adeta talan etti, büyük bir yıkıma uğrattı. Her yerde maden ocakları açılmış. HES'ler yapılmış. Munzur suyu, Kürt Alevilerin kutsal suyudur. O su üzerine şimdi çok sayıda baraj yapılmış. İklim değiştirilmiş. Tüm doğa etrafındaki canlılar adeta yok edilmiş. O kutsal dağların hepsine şimdi maden ocakları açılmış. Ziyaret yerlerine bir sürü rant projeleri geliştirilmiş. Yani büyük bir yıkım yaşıyor bu kutsal coğrafya. Bu, Dersim'in kutsallığına, Dersim'in kültürüne, inancına büyük bir saldırıdır. Varlığına, tarihine, hafızasına büyük bir saldırıdır. Yani aslında bir bütün Dersim yok edilmeye çalışılıyor. Ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Çok yönlü, çok boyutlu bir yok etme saldırısı var. Bir yıkım saldırısı var. Soykırım saldırısı var.

Buna karşı ben bütün Dersimlileri, Dersim'e sahip çıkmaya çağırıyorum. Dersim'in doğasına, Dersim'in inancına, Dersim'in kültürüne, Dersim'in tarihine sahip çıkmaya çağırıyorum. Dersim'e sahip çıkmanın yolu da, kesinlikle bu faşist soykırımcı iktidarın yıkılmasından geçiyor. Bu iktidar, bu iktidarın politikaları, saldırı, yıkım geliştiriyor.

O açıdan da ben Dersim halkını, özellikle bu seçimde Yeşil Sol Parti adayına oy vermeye çağırıyorum. Mutlaka herkes ama herkes sandık başına gitmelidir. Yeşil Sol Parti adayına Dersim'de oy vermelidir. Dersim düşmanı, Kürt düşmanı, Alevi düşmanı, kadın düşmanı, gençlik düşmanı bu faşist iktidar kesinlikle bu seçimde kaybetmelidir, yıkılmalıdır. Bu anlamda da Dersimlilere de çok büyük bir rol düşüyor. Dersim'i kurtarmak istiyorlarsa yeniden yaratmak, yeniden inşa etmek, var etmek istiyorlarsa o zaman Dersim'i bu hale getiren, bu zihniyetten, bu anlayıştan, bu politikardan, bu politikanın temsilcilerinden büyük bir hesap sormalılar, hesaplaşmalılar.

Tabii bu iktidarın yıkılmasıyla da her şey çözülmüyor. Bu çok derin bir zihniyettir. Türk faşist devleti, ulus devlet sistemi zihniyeti inkar imha sistemine dayanıyor, köklüdür. Fakat bu demokrasi cephesinin kazanması, Türkiye'nin demokratikleşmesi temelinde çok güçlü bir mücadele cephesini oluşturacak. Bu konuda çok önemli gelişmeler ortaya çıkacak. Türkiye'de yeni dinamikler ortaya çıkacak. Demokrasi zemini gelişecek, güçlenecek. Türkiye'nin demokratikleşmesine dönük, demokratik cumhuriyet inşası, demokratik bir yönetim, demokratik bir sistem çok önemli bir imkan ve mücadele zemini ortaya çıkarmış olacak. Bu açıdan, bu seçimlerde herkes üzerine düşen rolü oynamalıdır. Buna uygun yaklaşmalıdır.

Önderliğimizin Doğuş Zamanı Kadınların Özgürlüğe Doğuş Zamanıdır

Devrimcilik aynı zamanda Xwebûn olmaktır. Hakikate ermedir. İnsanlık özüne dönüş yapmaktır. Xwebûn olabilmek ancak kadın özgürlük mücadelesinin derinlikli ve radikal temelde yürütülmesi ile gelişebilir. Önderliğimizin doğuş günü bu anlamıyla yaşamın hakikatine, sırrına ulaşma anlamına da gelmektedir.

Besê Erzincan

Önderliğimizin doğuş günü olan 4 Nisan gününü halkımıza, kadınlara, tüm insanlığa kutluyoruz. 74. yaşına giren önderliğimiz bu yaşam dilimine görkemli özgürlük mücadelesini sığdırmayı başardı.

Yüzyıllar boyunca yürütülerek ancak sağlanabilecek özgürlük düzeyini anlarda, günlerde yıllarda büyük bilinç, irade, ustalık ve incelikli biçimlerle oluşturdu. Özgürlüğe ulaşma araç ve yöntemlerini, savaş ve örgüt biçimlerini Kurdistan özgünlüklerini dikkate alarak geliştirdi. 1999 yılında uluslararası komplo ile yakalanmasından sonra da özgürlük mücadelesini daha da derinleştirdi. İmrâli'da 24 yıldır mutlak tecrit altında tutulan Önderliğimiz, insanlık tarihinde uygulaması eşi benzeri görülmeyen bir işkence ve izolasyon sistemi içinde tutulmasına rağmen yüksek bir bilinç, irade ve inançla İmrâli işkence sistemine karşı direndi. Aynı zamanda insanlığın özgürleşmesine ışık tutacak bir alternatif sistem geliştirmeyi başardı.

Önderliğimiz çok ağır bir tecrit ve işkence sistemi içinde yaşarken savunmaları tüm dünyaya yayılmıştır. Bunun nedeni insanlığın içinde yaşamış olduğu krizlerin, kaosların, bunalımların cevaplarını, çözümlerini Önderliğimizin savunmalarında bulmuş olmalarıdır. İnsanlığın özgürlük arayışlarının en yetkin cevapları Önderliğimizin savunmalarındadır.

Önderliğimiz, kişilik duruşu, özgür yaşam felsefesi, mücadele anlayışı ile halkımızın, kadınların, halklarımızın Xwebûn olma savaşımında insanlığa radikal temelde öncülük yapmıştır. Xwebûn olma kendini tanıma, tarihi ile güçlü ve doğru bağlar kurma, yurtseverlik temelinde yaşama, egemenliklere, köleliklere karşı durma bu temelde kendi öz yönetimlerini kurarak özgür yaşamı inşa etme anlamına gelmektedir. Rêber Apo özgürleşmeye, Xwebûn olmaya öncülük ettiği, toplumsal mücadeleyi geliştirdiği için kabul görmüş, güven duyulmuş, benimsenmiş ona karşı bağlılık gelişmiştir. Halkımızın, kadınların Önderliğimize duyduğu olağan üstü bağlılığın, sevginin altında yatan temel neden güçlü özgürleşme duyguları ve istemidir.

Xwebûn olma mücadelemiz Rêber Apo ile gerçekleşti

Rêber Apo bu anlamda kendi doğuş zamanlarını başta kadınlar olmak üzere tüm insanlığın doğuş günü haline getirmeyi mücadelesiyle başarmıştır. Kürt kadınları olarak Xwebûn olmayı öğrenmemiz Rêber

Apo sayesinde gerçekleşti. Yaşamın anlamlı ve güzel olabilmesi Önderliğimizle tanışıkça gelişti ve büyüdü. Özgürlük adımlarımızı büyüttükçe kadın özgürleşmesinin evrensel boyutları anlaşıldı. İnsanlık tarihine kadın eksenli bir bakış açısı ile bakmamız devlet ve iktidar aygıtlarının, hegemonik erkek şekillenmesinin derinlikli anlaşılmasına yol açtı.

Öyle bir dünyada yaşıyoruz ki insanlık toplumsal değerlerden, kendi doğal kültüründen, coğrafyasından uzaklaştırılıyor. Devlet ve iktidarlar; insanlığı kendi emeğine, kültürüne, tarihine yabancı kılıyor. Bireyci, tüketici, maneviyattan uzak bir insanlık gerçeği söz konusudur. Kendi kendine yabancılaşma, kendi köklerinden koparılma, uzaklaştırılma, başkalaştırılma insanlara adeta bir özgürlük seçeneği gibi sunulmaktadır. Sistem bunu zor ya da ideolojik propaganda güçleri ile gerçekleştirmektedir. Dolayısıyla günümüz dünyasında çok sahte, yapay, ilkesiz, edilgen, pasif, inisiyatifsiz bir kişilik yapılanması giderek yaygınlaşıyor. Buna karşı koyabilmek için çok ciddi bir irade çıkışı ile derinlikli bir hakikat savaşı yürütmek şarttır. Devrimcilik hakikate ulaşma, Xwebûn olma mücadelesidir.

Hakikat savaşımı, kendi olma mücadelesi devrimci saflarda bireylerde de güçlü gelişmedikçe, kişilik düzeni sınırlı kalmaya mahkumdur. Hakikat savaşı uzak bir devrimcilik olamaz. Olursa da böylesi bir devrimcilik de son derece sahte, yüzeysel, şekilci, kalıpcı, özden uzak, etkisiz bir devrimciliktir. Daha doğrusu devrimci saflara düzen kişiliğini ve bunun türevlerini taşırmaz.

Bu bağlamda devrimci partilerin en temel görevlerinden biri de tüm üyelerini hakikat temelinde eğitmesi ve donatmasıdır. Dolayısıyla Xwebûn olmak şimdi en acil devrimci görevler arasındadır. Çünkü kendisi olamayan bir kişilik hiçbir devrimci çalışmayı sağlıklı yerine getiremez. Devrimcilik aynı zaman da Xwebûn olmaktır. Hakikate ermedir. İnsanlık özüne dönüş yapmaktır. Xwebûn olabilmek ancak kadın özgürlük mücadelesinin derinlikli ve radikal temelde yürütülmesi ile gelişebilir. Önderliğimizin doğuş günü bu anlamı ile yaşamın hakikatine, sırrına ulaşma anlamına da gelmektedir.

Kadın hakikati anlaşılmasın yaşamın hakikati anlaşılabilir. Önderliğimiz direnen ve özgürlük savaşımını yürüten kadın yaşamlarını, kadın tarihini ortaya çıkararak yaşamın hakikatini gün yüzüne çıkardı.

Bilindiği gibi; kadınlar insanlığın toplumsallaşmasında belirleyici rol oynadı. Toplumsallık geliştikçe insan hayvanlar aleminden farkını da ora-

taya koyabildi. Toplumsallık insanların ortak düşünce, duygu, emeğine dayanıyordu. Kadın hakikati, kültürü böylesi bir toplumsallığa dayanıyordu. Bu kültür adalete, paylaşıma, emeğe, sevgiye, barışa, demokrasiye, doğaya saygıya, özgürlüğe, farklılıkların dikkate alınması temelinde eşitliğe dayanıyordu kapsayıcı ve bütünlleştiriciydi. İnsanlık binlerce yıl bu özgürlükçü, kadın eksenli kültürü özümseyerek yaşamını sürdürdü. Yazılı tarih öncesinde kadın kültürü toplumsallığın özüyüdü.

Dolayısıyla toplumsal yaşamın yaratıcılığına öncülük eden kadınlar, toplumlar köleliğe, eşitsizliğe, adaletsizliğe karşı her zaman direnmişlerdir. Buna karşılık erkek egemen sistem sahipleri kadın direnişlerini ya görmezden gelmiş, ya saptırmış ya da yok etmiştir. Dolayısıyla insanlık tarihinde kadınların direniş temelinde var oluşları erkek egemen bakış açısı ve politikaları nedeniyle çok sınırlı gün yüzüne çıkarılabilmektedir.

Önderliğimizin Xwebûn olma mücadelesinde tarihi doğru anlama ve kavramanın belirleyici bir etkisi vardır. Tarih, derinlikli anlaşılıp, çözümlenmedi mi toplumun, bireylerin durumu anlaşılabilir.

Geçmişini, bugününü doğru ve yerli değerlendiremeyenler geleceği doğru şekillendiremezler. Bu anlamda Önderliğimizin tarihsel bakış açısı bütünlüklü ve objektiftir. Önderliğimiz tarihi; sosyoloji, felsefe, psikoloji, coğrafya ile birleşik bir biçimde değerlendirmiştir. Sosyal bilimlerin bütünlüklü değerlendirilişi ve yorumu ile birlikte toplum içinde kadınların rol ve misyonları ancak anlaşılabilir.

Bugünden bakıldığında dünya devrimleri değerlendirildiğinde şunu çok net ve güzel bir şekilde görmekteyiz: Bütün devrimsel çıkışlar, sosyal hareketler, din ve mezhepler, egemenlikli iktidarlara karşı direndiklerinde kadınların özgürlük arayışlarını, mücadelelerini çok büyük güç kaynağı olarak görmüşlerdir. Ancak sonraki süreçlerde kadınların bu özgürlük arayışlarına cevap olabilmek, kadınların yaşam içindeki statülerini eşit kılmaya sıra gelince buna hiçbir biçimde yanaşmak istememişlerdir. Kadınlar, devrimler gerçekleştikten sonra devrim öncesi konumlarına geri dönmek zorunda kalmışlardır. Bir yönüyle tüm özgürlük mücadelelerinde büyük tutku, inat ve direnişle katılan kadınlar sonrasında hayal kırıklıklarına uğramaktan kurtulamamışlardır.

Her devrim sonrası yaşanan hayal kırıklıkları özünde köleliklerin, egemenliklerin derinleşmesine sebep olur. Ve bu durum kendisinden sonra gelen devrimlere aktarılır. Yani devrimlerin çevreye etkisi ve yayılması



sorunları ile birlikte olur. Dolayısıyla her devrim hareketinin kendisinden önce yaşanmış olan devrimlerin eksikliklerini iyi değerlendirmesi ve bu eksiklikleri tekrarlamaması gerekir.

Önderliğimizin 4 Nisan doğuş gününü kutlarken kadınlar ve halklar olarak onun geliştirmek istediği özgürlük yol ve yöntemlerini çok iyi anlamalı ve pratikleştirebilmeliyiz.

Kadınlar ve Önderlik ilişkisi tarihseldir ve çok boyutludur. Bu yoldaşlık ilişkisinde bilinç, toprağa bağlılık, maneviyat, ruhsal birlik, birbirine sonsuz güven, sevgi, birbirini güçlendirme, bağlılık, özgürlük vardır. Önderlik sevgisi büyüyen, geliştiren sevgidir. Önderliğe bağlılık ülkeye, değerlere, yoldaşlara bağlılıktır. Önderlik ile kadınların ilişkisi Xwebûn olma ilişkisidir. Kapitalist modernist sistemin bitirici yaşam modeline karşı yeni, özgürlükçü bir ilişki tarzının yaratılmasıdır.

İnsanlık tarihinde ilk kez bir devrim önderi kadınların özgürlüğünü stratejik bir bakış açısı ile ele alıp bunu pratikleştirmeye çalışmıştır. Devrimler insanların hayallerine, yeni yaşam umutlarına cevap olabildikleri, özgür yaşam ve yeni insan modelini yaratabildikleri oranda hakiki devrim olabilirler. Önderliğimiz PKK'nin ilk çıkışında bunu fark etmiştir. PKK içinde özgür ve yeni insan yaratımına, özgür kadın ve erkeklerin oluşumuna ekmek, su kadar önem vermiştir. Dikkat edilirse PKK içinde sınıf, cins mücadelesi temelinde kapitalist modernist yaşam eleştirisi oldukça derinlikli ve keskin yapılmıştır. Bu keskinlik Önderliğimizin çözümlemelerinin derinliğinde, yanlışlıkların büyük titizlik ve sabırla ortaya çıkarılması, aşılması ve bu temelde kişinin devrimci yaşama sürekli yeniden katılması ile bağlantılı bir şekilde geliştirilmiştir. Dikkatle incelendiğinde görülür ki hiçbir devrimde kişiliklerin değişim, dönüşümü için bu denli olağanüstü bir çaba harcanmamıştır. Derinlikli sömürgeleştirilmiş bir halk olan Kurdistan halkı ve kadınlarının kişiliklerinin yaşam ve özgürlük düzeyleri bu denli kapsamlı ve derinlikli ele alınıp eleştirilmeseydi, şimdiki düzeye asla ulaşamazdı.

Diğer yandan mücadelemizde kişiliği dönüştürme, yenilenme süreçleri çoğu zaman sarsıcı, sancılı,

zorlanmalarla birlikte gelişmiştir. Kişilik dönüşümü anlam gücünü yükseltme, ikna olma ve emek sürecini yaşama ile birlikte gelişmiştir. Yeni ve özgür kişiliğin oluşum nüveleri Önderliğimizin olağan üstü çabaları temelinde gelişebilmiştir.

Önderliğimiz genel çözümlemelerin yanında kadınların özgün çözümlemelerini geliştirerek kadın özgürlük mücadelesine en büyük katkıyı yapmıştır. Devrimci mücadelenin başarısının altında yatan temel olgu kişilik çözümlemeleridir. Önderliğimizin öncelikle kendisinden başlattığı bu çözümlemeler giderek tüm kadro yapısına ve halkımıza, insanlığa taşırılmıştır. Özgürlük saflarında egemen erkek ve köle kadın kişilikleri çözümlenerek devrimci mücadelenin sürekliliği, başarısı sağlanabilmiştir. Halkımızın, insanlığın kördüğüm olmuş çelişkilerini, kadın-erkek ilişkisinde, evlilik olayında, kadının sömürgeleştirilmiş statüsünde çözümlenmiştir. Önderliğimiz halkımızın özgürleşmesini kadın özgürlük mücadelesinin büyümesinde, başarısında görmüştür.

Doğruları tüm kadınlara halklara taşımak temel bir Önderlik özelliğidir

Kürt kadınlarının şahsında çözümlenen sorunlar ve çelişkiler tüm dünya kadınlarının ve insanlığın yaşadığı sistemsel çelişkilerin bir parçası olarak ele alınmıştır. Kadını köleleştiren eril egemenlikli sistem kapsamlı değerlendirilmiştir. Kapitalist modernist sistemin kadın köleliği temelinde yarattığı yaşam modelinin çözümlenmesi mücadelemizin en radikal özünü teşkil etmektedir.

Kadınların Xwebûn olma mücadelesi kapsamlı ve bütünlüklüdür. Bu mücadelede ulusal, sınıfsal, ekolojik sorunlar başta olmak üzere tüm insanlık sorunları iç içe ele alınmakta ve bütünlüklü bir bakış açısı temelinde çözüm geliştirilmeye çalışılmaktadır. Sonuçta verili sistem yaşamından radikal bir kopuş ve yeniden inşa temelinde bir doğuş gerçekleşmektedir.

Bu bağlamda bir kez daha değerlendirecek olursak; Kürt kadınlarında Xwebûn olma süreci Önderliğimizin doğuşu ve mücadelesi ile başlamıştır. Önderliğimizin kendi şahsında çö-

zümlediği hususlar kadınların, halkımızın ve halklarımızın özgürlük mücadelesi için attığı adımlara dönüşmüştür. Önderliğimizin en temel özelliği sorunları ve çözümleri sürekli çevresine, arkadaş yapısına, halkımıza, insanlığa mal etmesidir. Doğrulara saygı göstermek doğruları uygulamak ile mümkündür. Yine doğruları tüm kadınlara, halklara taşıyabilmek de temel bir özgürlük görevidir.

Dünya devrimlerinde kadınlar, halklar az emek harcamadı. Çok görkemli fedakarlıklar yapıldı. Ancak özgür kadına dayalı bir yaşam geliştirilemedi. Devlet ve iktidar aygıtları, hegemonik erkeklik, evlilik kurumu, milliyetçilik, cinsiyetçilik, dincilik, bilimcilik yeterince eleştirilmedi. Dolayısıyla da demokratik, özgürlükçü, ekolojik bir alternatif sistem yaratılamadı. Reel sosyalizmde özgür birey ve özgür toplum hakikati geliştirilemedi.

Bireysel özgürlük arayışları ideolojik, örgütlü bir mücadeleye dönüşürülemedi. Bütünlüklü stratejik bakış açısını geliştiren buna dayalı olarak yoldaşlık ilişkilerinin güçlü oluşumuna dayanan kolektif, demokratik tarz geliştirilemedi. Demokratik bir sistem yaratılamadığında kalıcılık ve süreklilik sağlanamaz.

Kadınların özgün-özzerk örgütlenmesi

Sonuç olarak kadın özgürleşme tarihimizde Xwebûn olmaya doğru giden yolculuğumuz; Önderliğimizin özgürlük felsefesi temelinde geliştirdiği kişilik çözümlerleri yanında örgütlenmeye verdiği büyük önem sayesinde gelişebilmiştir. Kadınların özgün ve özerk bir temelde örgütlenmesi ve bu ilkenin vazgeçilmez temel bir ilke olarak ele alınması da devrimler tarihinde bir iltir.

Önderliğimiz kadınların kendilerini tanıyabilecekleri, kendi öz güç, bilinç ve iradelerini ortaya koyabilecekleri, kendi kararlarını kendilerinin verebilecekleri bu özgün ve özerk örgütlenmeleri çok stratejik ele almıştır.

Kadın Özgürlük Çizgisi, Kadın Kurtuluş İdeolojisi temelinde gelişen özgün-özzerk örgütlenmeler kadınların kendini tanıması, potansiyellerinin ortaya çıkmasında çok ciddi bir rol oynamıştır. Kadınların özgün, özerk örgütlenmeleri özgürleşmenin stratejik araçlarıdır. Dikkat edilirse erkek egemen toplum yaşamının tüm alanlarında kadın köleliğini inşa edecek temelde kendisini ayrıntılara kadar örgütlemiştir. Beş bin yıllık egemen erkek zihniyeti ve bakış açısı ile şekillenmiş yaşam içinde kadınlar son derece güçten düşürülmüş, iradesiz kılınmıştı. Yok hükümünde sayılmış, yaşam içinde bir nesne olarak ele alınmıştı. Köle kadın, erkek egemenlikli yaşamın oluşturulması ve geliştirilmesinde en etkili, aktif kullanılan bir araçtır. Bu bağlamda kadın kendi yaşamı üzerinde hiçbir şekilde bir söz hakkına sahip olamamıştır. Kadınlar tamamen kendisi olmaktan çıkarılmış ve üzerinde her türlü kararı erkeklerin aldığı gölge kişilikler haline getirilmişlerdir. Aslında, kadın şahsında hem erkekler, hem de tüm toplum kendisi olmaktan çıkarılmıştır.

Dolayısıyla Önderliğimizin PKK'nin kuruluşundan bu yana önümüze koyduğu özgün eğitimler, özgün-özzerk örgütlenmeler Kurdistan Devriminin stratejik olarak ele alındığı hususlardır. Kurdistan Devrimi, Kadın Devrimi ile iç içe gelişmek ve büyümek zorundadır. Kadın Devrimini, Kadın Özgürlük Çizgisini dışlayan, benimsemeyen bir Kurdistan devrimi kesinlikle yenilgiye, sistem ile benzeşmeye, verili sisteme teslim olmaya mahkumdur. Bu nedenle Önderliğimiz, Kadınların özgürlük problemini sınıfların, halkların özgürlüğünden önce ele alarak özgür, demokratik, eşitlikçi yaşamı örgütlemeye, kurumsallaştırmaya çalışmıştır.

Önderliğimizin kadın ordulaşması, partileşmesi, demokratik kadın konfederalizmi, eş başkanlık-eşit temsiliyet önerileri özgün-özzerk örgütlenme stratejisinin ürünleri olarak geliştirilmiştir. Jineoloji tüm bilimleri kadın gözüyle, aklıyla yeniden ele alma, yorumlama bilimidir. Alternatif yaşamın inşasını bilimsel izahlarla, doğru yöntemlerle geliştirmedir.

Önderliğimiz büyük emeklerle, çabalarla kadın hareketinde önemli bir düzey yaratmayı başarmıştır. Ancak geline aşamada gelişim düzeyimizi somut ele aldığımızda Önderliğimizin bu çabalarına yeterince güçlü bir cevap olduğumuzu söyleyemeyiz.

"Xwebûn" olma mücadelemizde kadın arkadaşlar olarak ne kadar başarılı olduk? Önderliğimizin bizim için geliştirdiği özgürleşme araçlarından ne kadar faydalandık? Bu bağlamda özgürleşme fırsatlarını çok yerinde ve zamanında değerlendirdiğimiz söylenemez.

Kürt Kadın Hareketi'miz gelişip büyüdü. Ancak içinde yer alan bireylerin aynı düzeyde gelişip büyüdüğü anlamına gelmez. Bireylerin de kadın hareketinin gelişimine denk gelişebilmesi için çok ciddi bir çaba sarf etmesi, kendisini geliştirmesi gerekmektedir.

Erkek egemen tarzı eleştirmek yetmiyor alternatifini yaratmak gerekiyor

Hareketimizin oluşan özgürlük düzeyini kişiliklerimizde somutlaştırma da ciddi zayıflıklar yaşanmaktadır. Kadın bilinci, kadın yoğunlaşmasında eksikliklerimiz, örgütsel ideolojik yetersizliklerimiz Xwebûn olma önünde en büyük engeldir. Xwebûn gerçekleşmesi için öncelikle kişilerin kendilerini derinlikli tanıması, değerlendirmesi önemli olmaktadır. Bununla birlikte çalışmalar içinde alternatif kadın yönetim tarzını ne kadar geliştirebildiğimize bakmamız gerekir. Erkek egemen tarzı eleştiriyoruz. Ancak birçok alan çalışmasında bireycilik, tek çalışma, kolektivizme gelmeme, yanımızdaki yoldaşları, halkımızı, kadınları geliştirmeme, önlerini açmama, çevremizle bürokratik ve teknik ilişkilendirme durumları kadınlarda da söz konusu olabiliyor. Oysa ki kadın özgürlük mücadelemizin geldiği aşama itibarı ile bizim genelde Kurdistan devrimine de örnek olabilecek bir kadın yönetim tarzını, bunun ilişki-

lenme biçimini ortaya çıkarmamız gerekiyordu. Alternatif kadın tarzı yerine, erkeğin yönetim tarzına, ilişki biçimine benzeşen yanlarımız söz konusudur. Hem özgün kadın koordinasyonları, yönetimleri içinde hem de karma örgütlülüklerdeki kadın yönetim tarzımız kadın tarzından uzaktır. Özgün yönetimlerimizde özgürlükçü, demokratik, kolektif yönetim tarzı gelişmiyor. Karma örgütlenmelerde kadın eş başkanlar, eşit temsiliyetler çoğu zaman geçmişten beri eleştirdiğimiz erkek tarzlarına benzer bir yönetim tarzı ile çalışıyor.

Kendi kadın koordinasyonlarını, kadın meclislerini esas alma, onları güçlendirme zayıftır. Kadınlar da erkek tarzı bir yönetim anlayışı ile hareket etmekte. Örneğin kimi yerlerde genel örgüt yönetiminden sorumlu olan kadınların kadınları fazla muhatap almadığı, erkekleri muhatap aldığı biçiminde eleştiriler geliyor. Kadın birliği, kadın yoldaşlığı bu anlamda çok ciddi yaralanıyor. Kadın yoldaşlığının gerilediği bir zeminde kesinlikle özgürlükçü bir yaşam felsefesi, bunun kişiliği ve ilişkileri gelişemez. Kadın yoldaşlığının güçlü, içtenlikli, birbirini tamamlayan, güçlendiren bir tarzda gelişmemesi kadınların erkeklere yönelmesi anlamına gelir. Burada da özgürlükçü bir yaşam felsefesinin ortaya çıkmayacağı aşikardır. Bu egemenlikli, kölelikli ilişkilerin devrimci ortamlara, çalışmalara, yaşama yansımaları anlamına gelir. Yaşamın donuklaşması, değişim dönüşümün yaşanmaması, tıkanmalar, tekrarların asıl nedeni başta kadınlar olmak üzere tüm toplumun yoldaşlık ilişkileri, manevi ilişkileri geliştirememesinden kaynaklıdır. Kendi cinsine, etrafındaki insanların sorunlarına eğilmeyen, çözümlenmeyen, moral vermeyen bir kadın asla yaşamda değiştirici, dönüştürücü olamaz. Kadınlar olarak bizlerin yaşamdaki değiştirici ve dönüştürücü rol ve misyonumuzu görmemiz gerekir.

Yine kadın yönetim tarzı, çalışma tarzı, yoldaşlık ilişkilerine yaklaşımımıza bağlantılı olarak eleştiri ve özelleştirilmesi gereken husus da erkeğe ve topluma yaklaşım tarzımızdır. Özgürlük paradigmamız çok kapsamlı ve derinliklidir. Ancak bizim bunu uygulama biçimlerimiz çok dar ve tek yönlüdür. Önderliğimiz çözümlerlerinde mutlak bir biçimde kadın-erkek ilişkilerini değerlendirirdi. Önderliğimiz asıl çıkışını yaşamda ve ilişkilerde ki radikal yönü ile yapmıştır. Özgürlük düzeyimizin en somut ve açık bir biçimde ortaya çıktığı nokta karşı cinsi ele alışımızda yaşanmaktadır. İlişkileri çok kaba şekilde reddetmek ya da diğer yüzü olan ilkesiz, ölçüsüz ilişkiler içine girmek en fazla ele alıp değerlendirilmesi gereken bir husus olmaktadır. Yoldaşlık ilişkilerine dayalı hem kendisinde hem de karşıdaki insanda özgürlük temelinde bir gelişime, değişime yol açma durumu pek yaşanmamaktadır. Ya kendisini kurutan, bir kalıba koyan ya da kendisini mülk olmaktan çıkaramayan ilişkiler içinde olunabilmektedir.

Kadın hareketimizin geldiği düzey itibarı ile erkeğin değişim ve dönüşümü, toplumun değişim ve dönüşümü daha güçlü ve derinlikli ele alınabilmelidir. Önderliğimiz bir gö-

rüşme notunda bu durumu değerlendirmişti. "Siz bir feodal erkeği ne kadar değiştirip, dönüştürebilirsiniz" demişti. Kadın arkadaşlar olarak bu konudaki mücadelesizlik özünde köleci yaşam ilişkilerini aşamama, ona bağlılık demektir. Mücadelesi verilmeyen her olguda geçerli olan yasa eski ilişkilerin sürmesi olayıdır. Eski ilişkiler ise kölelik ve egemenlik karakterinde sürdürülen ilişkilerdir. Ailenin demokratikleştirilmesi, özgür eş yaşam kavram ve kuramının tartışılmasından ısrarla kaçmak geleneksel kadın ve erkek yaşam modellerinde ısrar anlamına gelmektedir. Yaşamın ve ilişkilerin tartışılmasından, eleştiri ve değerlendirmelerin yapılmasından büyük korku var. Bu alanı en dokunulmaz tabusal bir alan olarak ele alan yaklaşımlar var.

İlişkilerin tartışılmasından büyük korku var

Özgür yaşam ve ilişkileri tartışmak, ilişkilerin ret ve kabullerini güçlü ortaya koymamak aynı zamanda bizim alternatif yaşam modelimizden yoksun olduğumuzu gösterir. Niyetimiz ne olursa olsun mevcut verili sistem ilişkilerinin bir biçimde kabulü anlamına gelir. Kadın ve erkek olmaktan kaynaklı sorunları hem özgürlük saflarında hem de toplum içinde tartışabilmeliyiz. Hem kendimizi hem de çevremizi bu temelde sürekli bir eğitim pozisyonunda tutabilmeliyiz. Kapalı olan, çözümlenmeyen her olgu çürümeye, aşınmaya yol açar. Açık tartışmak, çözümü ortaya koymak, kişilerde netlik ve nitelik ortaya üretici, canlı kılar. Kadın hareketi olarak, alternatif özgür yaşamı geliştirmede tutuk, muhafazakar yanlar kişiliğimizi ve dolayısı ile yaptığımız çalışmaları, yaşamımızı geliştirmez.

Toplumsal sorunlara yaklaşımımız bu temelde son derece kaba, toplum mühendisliği temelinde gelişiyor. Bu tarz tıkacı ve itici olmakta, kadınları ve toplumu bizden uzaklaştırmaktadır. Toplumsal sorunlara, kadınların yaşadıkları sorunlara daha incelikli, kavratıcı, çözümleyen bir yaklaşım geliştirebilmelidir. Kadın gündemleri bu bağlamda güçlü oluşturulamıyor. Cins ilişkilerine soğuk yaklaşıyor. Mücadelesiz kalınıyor. Kadın sorunları üzerine yoğunlaşmayan, ideolojik mücadeleyi derinlikli kılamayan duruşlarımız toplumsal sorunlara yaklaşımda donuk, kalıpcı, bürokratik tarzı geliştiriyor. Sadece güncel ihtiyaçlar temelinde yürütülen örgüt çalışmaları sonuçta bize çok ciddi kaybettiriyor.

Xwebûn olma aynı zaman da çevreyi değiştirme, eğitime anlamına gelir. Bizim açılımcı olmayan, tutuk, muhafazakar, liberal duruşlarımız mevcut verili egemen sisteme benzeştirdiğimiz anlamına gelmektedir. Xwebûn olma açılımcı, etkileyici, örgütleyici, koparıcı bir kişiliğe ulaşmadır. Dikkat edilirse şimdi bizim insanlara kendimizi ulaştırmamız yerine insanların arayıp bizi bulması gibi bir durum yaşanıyor. Dünyanın her tarafında bizim ideolojimiz, düşüncelerimiz, örgütlülüğümüzü tanımak isteyen milyonlarca insan var. Ama bizim bu insanlara ulaşma,

eğitme ve örgütleme istemimiz son derece zayıftır. Bu da bizim özgürlük düzeyimizi, iddiamızı, kararlılığımızı ortaya koymaktadır.

Yeni yaşamı yaratma tutkusu ve inancı olan insanlar açılımcı olur. Örgütlenme ve eyleme canı gönülden katılır. Ancak bizde bu açılımları, insanları eğitmeyi, örgütlemeyi yük gibi gören yaklaşımlar az değildir. Bunları belirtirken sadece kadrolar için belirtmiyoruz. Bizimle yıllardan beri yürüten eski çalışanlarımız, yerel kadrolarımız için de belirtiyoruz. Yani rutinleşmiş bir çalışma tarzı ve duruşu ile devrim yapılamaz. Eleştiri ve özelleştiriyi sürekli geliştirmeyen bir yaşam durumunda yenilenme ve gelişme olmaz. Kendini yeterli gören, çalışmasını yeterli gören bir anlayış kesinlikle devrimci bir anlayış değildir.

Kendisini, yaşam ve çalışma tarzını sürekli yenilemeyen bir insan kesinlikle niyeti ne olursa olsun düzen yaşamına ve ilişkilerine doğru bir kaymayı yaşar. Yeni, özgürlükçü ilişkiler yaratma yerine sistem ilişkilerinin ağına takılır ve burada boğulur.

Dolayısıyla özgürlük, demokrasi yoğunlaşmalarımız çok zayıftır. Özgür yaşam felsefesi üzerine yoğunlaşmamız zayıftır. İşin özü yerine biçimi ile işleyişler, sistem sorunları ile uğraşma çok fazladır. Bizde iktidarcı, ben merkezci, katı, tek yönlü zihniyetler pek aşılammıştır. Oysa ki demokratik konfederalizm en derin ve kapsamlı yoğunlaşmalar, tartışmalar gerektirir. Çalışma tarzında çok yönlü, esnek olmayı gerekli kıldığından ideolojik yoğunlaşmaların derinlikli olması şarttır. Sistem içine girerek yapılan mücadeleler ideolojik derinliğin, ilkesel yaklaşımın daha güçlü olmasını gerektirir. Yine demokratik konfederalizmde işler ve roller çok fazla ve çeşitli olduğundan insanların özgürleşme potansiyellerinin çok iyi değerlendirilmesini mecbur kılar. Buna göre insan kaynaklarının, maddi kaynakların yerinde ve yeterli bir şekilde kullanılması önemlidir. Belirlenen stratejilerin uygulanmasında çok yönlü taktikler ve politik yaklaşımlar da geliştirilebilmelidir. Bu bağlamda kadın çalışmalarına baktığımızda eksiklikleri ve yetmezlikleri çok iyi görebilmekteyiz. Xwebûn olabilmek ancak kadın özgürlükçü, demokratik ekolojik paradigma temelinde demokratik konfederal sistemin geliştirilmesi ile mümkün olabilir. Bu bağlamda, özgürlük zihniyeti ile kendini donatmış, düşman gerçekliğini iyi bilince çıkaran işlerine tutku ve aşkla yaklaşan bireyler halinde çalışmak çok önemlidir.

Kadınlar olarak ne kadar öze dönüş yaptığımızı, Xwebûn olduğumuzu daha derinlikli değerlendirmeliyiz. Kadınlar ve Özgürlük Hareketi olarak büyük kazanımlarımız, önemli bir özgürlük düzeyimiz vardır. Ancak bu kesinlikle yetmemektedir.

Bu temelde 4 Nisan Önderliğimizin doğuş günü vesilesi ile hepimiz bir kez daha kendimizi gözden geçirelim ve daha hakiki özgürlük doğuşlarını kişiliğimizde ve etrafımızda gerçekleştirelim. Böyle yaparsak Önderliğimizin doğuş gününü kendimizin de özgürlüğe doğru yeniden yaratılış günleri haline getirebiliriz.



GEÇEN YÜZ YIL KÜRT SOYKIRIMI ÜZERİNDEN ŞEKİLLENMİŞTİR

Duran Kalkan

14 Mayıs seçim sonrası yeni durumlar ortaya çıkabilir. Yepyeni bir siyasi süreç gündeme gelebilir. Bunların hepsi olasılık dahilindedir. Buna açık ve hazır olmalıyız. Hepsini değerlendirmeliyiz, olabilir görmeliyiz. Fakat değişmeyecek bir şey var. O da şudur: Özgürlük ve demokrasi mücadelesi bitmeyecek, durmayacak ve mücadeleyi bırakmayacağız. Örgütlülüğümüzü dağıtmayacağız. Her gelişme ve kazanım daha yeni, büyük ve anlamlı gelişme sağlayacak mücadeleler yürütmek için bir imkan ve fırsatlar ortaya çıkaracaktır. Seçimden sonra değişmeyecek olan tek şey mücadelenin devam edeceğidir. Her durumun mücadele biçimleri farklılıklar gösterebilir. O farklılıkları göreceğiz, değerlendireceğiz. Derhal yeni bir mücadeleye dönüştüreceğiz, ortaya çıkan imkanları-fırsatları görerek özgürlük ve demokrasi mücadelesini, Kadın Özgürlük Devrimi'ni, demokratik toplum demokratik komünü geliştirmede daha çok kullanacağız. Mücadelemiz ne bitecek ne de daralacak, tam tersine mücadele sürecek, genişleyecek, derinleşecek, büyüyecek.

Son yüz yıllık Kurdistan, Türkiye, Ortadoğu tarihinin en yoğun karmaşık siyasi, ideolojik, askeri olaylarının yaşandığı, mücadelesinin sürdüğü bir dönem yaşanıyor. Son derece kritik özellikleri var. Böyle bir sürecin başarıları, yeni gelişmeleri, tarihe yeni yön verme imkanlarını, fırsatlarını güçlü bir biçimde içerdiği gibi tehlikeleri de içinde barındırıyor. Yüz yıl önceki benzer bir biçimde tarihin son derece kritik önemli bir dönemecinde bulunuyoruz. Bu durumun en kritik anlarının yaşandığı görülebiliyor. Söz ko-

nusu süreç anlık olarak derinleşerek devam ediyor. Tarihin bu dönemeci, günlük olaylarla keskinleşerek sürüyor. İçinde bulunduğumuz günler, haftalar, aylar belli ki böyle geçecek. Türkiye'deki kritik seçim süreci, hem yüz yıllık Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kaderinin belirlenmesinde hem de elli yıldır yürüttüğümüz Özgürlük Mücadelesinin kalıcı sonuçlar vermesinde önemli bir süreç olacak, ciddi sonuçlar verecek, bu kesindir. Yeniden bir yapılanma, yeni bir oluşum Kurdistan'da, Türkiye'de, Ortadoğu'da ortaya çıkıyor ve çıkacaktır. Bunu biz günlük ve anlık olarak yaşıyoruz. Kurdistan'daki mücadele ve bu mücadelenin Türkiye ve Ortadoğu'daki sonuçları; Türkiye'deki seçim süreci ve bu temelde gelişen iktidar mücadelesi; Suriye'de yaşananlar ve bir bütün Irak dahil Arap aleminin durumu; İran'daki serhildanlar bu gerçekliği net bir biçimde bize gösteriyor.

Yeni dünya, Ortadoğu ve Kurdistan nasıl şekillenecek ya da soykırımcı zihniyet ve siyaset çerçevesinde ne tür değişiklikler olacak? Bu temelde Türkiye, İran, Ortadoğu nasıl şekillenecek, yeni dünya buna göre nasıl yapılacak? İçinde bulunduğumuz günler ve haftalarda yaptıklarımız, yürüttüğümüz mücadele, yaşadıklarımız bu sorulara cevap oluşturacak. Bu kadar tarihi bir süreç, önemli bir kesittir. Anlayarak yaşayanlar açısından bundan daha anlamlı bir tarihi süreç olamaz, bundan daha güzel bir dönem de yaşanamaz. Dikkat edilirse tekrar yoktur, olağanlık yoktur, var olanın devamlılığı yoktur. Her gün yeni şeyler ortaya çıkıyor, değişimler oluyor, çok daha baş döndürücü gelişmelerin yaşanacağı günümüzdeki birikimler, yaşanan olaylar temelinde çok daha net görünüyor.

Yeni bir dünya şekilleniyor

O halde böyle bir dönemde yaşamak hem önemli ve anlamlı hem de bu süreci yaşayanların omuzlarına tarihi görev ve sorumluluklar yüküyor. Hem zorlu oluyor hem onurlu oluyor. Tarihin gidişine yön verici olmak hiçbir kuşağın eline geçmez. Kuşak olarak şimdi böyle tarihi bir durum yakalanmış vaziyettedir. Bunu büyük bedeller vererek aslında PKK mücadelesi yarattı. Önder Apo öncülüğündeki özgürlük mücadelemiz yarattı. Yine milyonlarca insanın ölümünün pahasına Türkiye'deki, Ortadoğu'daki, dünya-daki olaylar yaratıldılar.

Geriye dönüp bakıldığında on milyonlarca insanın yaşamını verdiği bir yüz yılın yaşanmış olduğunu görüyoruz. Geçen yüz yılın kendine göre özellikleri vardı. Kuşkusuz insanlığa kattıkları var ama kaybettirdikleri de var. Şimdi öncesiyle birlikte geçen yüz yılın tarihi dersleri temelinde yeni bir Kurdistan, Ortadoğu, dünyanın yapılanmakta olduğu bir süreci yaşıyoruz.

Geçen yüz yılın Kürt soykırımı üzerinde şekillendiğini biliyoruz. Bu da Kürt soykırımını esas alan zihniyet ve siyasete dayalı olan TC'nin meşru-

kabul edilmesi çerçevesinde oluştu. Şimdi bu devletin ikinci yüz yıla girişi nasıl olacak, iyice darbelenmiş, çivileri çıkmış, birçok bakımdan çözülmüş bulunan sömürgeci-soykırımcı enkazdan nasıl bir siyasi, ideolojik, askeri yapı ortaya çıkacak, nasıl bir sistem oluşacak? Yürüttüğümüz mücadele bu soruya cevap verecek. Anlaşıyor ki yeni dünya da bunun üzerinden şekillenecek.

Yürüttüğümüz mücadele sadece Kürt toplumunun kaderini belirlemiyor, Kurdistan'daki gelişmelere yön vermiyor. Dikkat edilirse Türkiye'nin, Ortadoğu'nun ve dünyanın nasıl yapılacağı sorusuna da cevap veriyor. Bu çerçevede de belirleyici oluyor. Bu denli geniş etkisi olan bir siyasi, ideolojik, askeri mücadele içerisindeyiz. Kuşkusuz böyle bir mücadelenin zorlukları var, kolay bir mücadele değil, her şeyi doğru anlamayı, geniş anlamayı, bütünlüklü anlamayı gerektiriyor, başarılı pratikleşmeyi istiyor. Ama bir o kadar da anlamı ve önemi var, onuru var. Bu kadar bilinçli, iradeli, yapıcı, şekillendirici bir yaşam, tarihsel kesitler az oluşmuş bulunuyor. Şimdi biz böyle bir tarihi dönemeçteyiz. Bunun anlamını, önemini iyi bilmeliyiz, üzerimize yüklediği görev ve sorumlulukların derin bilincinde olmalıyız. Bu görev ve sorumlulukları yerine getirirken önümüze çıkan zorlukları, engelleri abartmamalıyız. Tersine böyle bir tarih yapıcı olmanın derin bilinci ve onurunu yaşayarak görev ve sorumluluklarımıza büyük bir cesaretle, fedakarlıkla, bilinçle, örgütlülükle, iradeyle sahip çıkmalı ve onları yerine getirmeliyiz.

Birey bu tarihi sürece cevap verdiği ölçüde değer ve anlam kazanır. Başarı; bütünü görme ve bütünlüklü yaklaşma temelinde elde edilir. O halde darlığın her türüne karşı çıkmak gerekiyor. Bütünlüklü, geniş bakmayı, yaşama sorumlu yaklaşmayı, yaşamı derin tarih bilinciyle yaşamayı kesinlikle bilmek gerekiyor.

Önder Apo'nun tarih bilinci sorumluluk anlayışı yaşam ve çalışma tarzını esas alacağız

Bu temelde kendi durumumuzun Kurdistan'da, Türkiye, Ortadoğu'da, dünyadaki durumla tarihsel mücadele süreciyle bağını çözmek kadar, doğruların da neler olduğunu ortaya çıkarmak önemli oluyor. Bu doğrular temelinde önümüzdeki süreçte mücadele edeceğiz. Bu dar, parçalı zihniyet yapılanmalarını, kalıplarını yıkacağız, parçalı duruşu aşacağız. Önder Apo'nun tarih bilinci, sorumluluk anlayışı, yaşam ve çalışma tarzını esas alacak, özümseyecek ve onun gereklerine göre mücadele edeceğiz.

Anlaşıyor ki içinde bulunduğumuz yıl da ciddi siyasi-askeri gelişmelerin yaşanacağı bir yıl olacak. Şimdiden bir kısmı oldu ama bu böyle kalmayacak daha fazla olacak. 14 Mayıs'ta Türkiye'de seçim yapılacak deniliyor. Bunun için siyasi mücadele, örgüt-

lülük, hareketlilik en üst düzeydedir. Nasıl yapılacak, ne kadar seçim olacak, hangi sonuçları verecek? Kuşkusuz bu sorulara net cevap vermek mümkün olmuyor.

Net olan, bilmemiz ve anlamamız gereken yanlar şunlar olabilir: Daha kapsamlı, daha büyük mücadelelerin önü açılacak. 'Seçim olacak ve oradan da bir son ortaya çıkacak, artık her şey bitecek' biçiminde yaklaşmamak gerekiyor. Kalıpcı, olgucu, düz ilerlemeci zihniyet en çok etkisini burada gösteriyor. Bunu aşamazsak hakkımız olan sonucu alamayacağız. Süreçleri birbirinden koparmak, bir bitiş beklemek, adeta bir son arama yaklaşımı doğru bir yaklaşım değildir.

Önderlik 'çözüm kavramı iyi bir kavramdır' ve 'paradigma değişimine giderken bana yol gösteren birinci kavram demokratik çözüm kavramı oldu' dedi. Evet kavramı aldık ve kullanıyoruz ama çok yerli yersiz kullanmamak da önemli oluyor. Her şeye 'bir çözüm olacak' biçiminde yaklaşmak doğru değildir. Demek ki yaşamı böyle anlamaktan kurtulmak gerekiyor. Evet, Türkiye'de seçim olacak ama seçimden sonra da yaşam ve mücadele devam edecek. Hatta çelişkiler, çatışmalar, karmaşıklık çok daha fazla artacak, hiçbir şey sona ermeyecek, hiçbir şey durmayacak. Bazı şeyler sonuçlanırken onun içinden yeni şeyler ortaya çıkacak ve hayat, mücadele gerçeği olarak devam edecek.

Demek ki faşist-soykırımcı zihniyet kendini ayakta tutabilmek için şimdiye kadar olandan daha fazla, daha tahripkar saldırılara yönelebilir. Tarihe bakıldığında bundan daha karmaşık, çatışmalı bir yaşam dünyada, Türkiye'de, Kurdistan'da olmuştur. Yüz yıl öncesinde bu cumhuriyeti ortaya çıkartan sürece bakıldığında, yine çeşitli halklara yöneltilen soykırımcı saldırıların özelliklerine bakıldığında bu durum rahatlıkla görülebilir. Bu bakımdan faşist sömürgeci-soykırımcı saldırıyla yüz yüze gelinebilir. Saldırı bu düzeyde gelişirse mücadeleyi sonuca erdirecek değiliz, irademizi teslim edecek değiliz. Eğer böyle bir saldırı durumu ortaya çıkarsa biz de mücadelemizi o koşulların gerektirdiği ölçüde geliştireceğiz. Faşist sömürgeci-soykırımcı saldırıları kırmak, özgürlüğü mücadeleye, savaşa kazanmak üzere Devrimci Halk Savaşı'nı daha çok derinleştireceğiz, daha fazla geliştireceğiz, bu savaşta daha fazla yaratıcı olacağız, daha çok yönlü olacağız. Önder Apo'nun öngördüğü savaş anlayışını, savunma anlayışını, askeri yaklaşımları her alanda yayarak derinleştirerek, genişleterek başarıyla uygulayacağız. Bunun imkanları bitmiş, fırsatları yok olmuş değildir. Tersine hala büyük imkanlar, fırsatlar var. Yaptığımızın onlarca hatta yüzlerce kat fazlasını yapabiliriz. Buna inanmamız lazım. Yaşanan mücadeleyi, toplumsal durumu görebilmemiz lazım. Bunu görebilsek her türlü saldırıyı yıkacak bir mücadeleyi ortaya çıkartarak güç haline getire-

biliriz ama önemli olan bunu görebilmektir. Gerçekten de görüp onun gerektirdiği mücadele tarzını, üslubunu, temposunu her alanda pratik olarak yaratabilmek gerekiyor.

Faşist sömürgeci-soykırımcı siyasetin yıkılması için tüm gücümüzü seferber edelim

Farz edelim ki AKP-MHP faşizmi seçimde kaybetti ya da iktidarı bırakmadı, böyle bir durumda Türkiye'de iç savaş başlayabilir, çatışmalı durum olabilir, böyle bir şey 'olmaz' dememek lazım. Küçük ya da zayıf olasılık olabilir ama böyle bir durum, olasılık olarak vardır. Böyle bir çatışma durumunda ne yapmalıyız, şimdiden bunları öngörmeliyiz. Öyle bir çatışma durumunda faşist sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetin yenilmesi, halkların kardeşçe özgür olarak yaşayacağı demokratik bir sistemin ortaya çıkması için kuşkusuz tüm gücümüzü ve enerjimizi seferber edeceğiz. Farz edelim ki mevcut AKP-MHP faşizmi iktidardan düştü, muhalefet iktidar oldu, yeni bir hükümetin kurulma durumu ortaya çıktı! Böyle bir durumda her şey bitmiş olmayacaktır. Esas anlamamız gereken, üzerinde yoğunlaşmamız gereken nokta budur. Böyle bir durum bir son olmayacak, her şeyi bitirmeyecek, mücadelemiz bitmeyecek. Tam tersine belki yöntemleri değişecek, alanları değişecek ama özgürlük ve demokrasi mücadelesi sürececek, yeni yöntemlerle, yeni örgütlülüklerle, yeni planlamalarla bizim mücadelemiz devam edecek. Demek ki öyle bir durum bizi mücadele yol ve yöntemlerinde değişikliklere götürececek, başka bir şeye götürmeyecek.

Böyle durumlar ortaya çıktığında kalıpcı mantık hep bir sona ermeyi düşündürüyor. Kendi yaşamını anlamayan, yaşamından sorumluluk duymayan mantık hemen bilinçli, örgütlü, sorumlu yaşamaktan vazgeçeceği, yaşamını başka güçlerin insafına bırakacağı bir konuma gitmeyi kurtuluş olarak görüyor. Topluma verilen zihniyet budur. Kürt halkına verilen soykırımcı zihniyetin, toplum kırıcı zihniyetin esası budur. Yaşamı kopuk kopuk ele alma, yaşamı birleştirmenin ihsanıyla gerçekleşir görme, yaşamın bütünlüğünü, sürekliliğini mücadelede görememe, anlamama, bunda bütünlük ve süreklilik sağlayamama en ağır zihniyet durumudur.

Şimdi siyasi durum denilince, '14 Mayıs'ta ne olacak?' sorusunu gündeme getiriyor. Evet, birçok şey olabilir. Yeni durumlar ortaya çıkabilir. Yepyeni bir siyasi süreç gündeme gelebilir. Bunların hepsi olasılık dahilindedir. Buna açık olmalıyız, hazır olmalıyız. Hepsini değerlendirmeliyiz, olabilir görmeliyiz. Fakat değişmeyecek bir şey var. O da şudur: Özgürlük ve demokrasi mücadelesi bitmeyecek, durmayacak, biz mücadeleyi bırakmayacağız, bir sona gitmeyeceğiz, örgütlülüğümüzü dağıtmayacağız. Bunu bilmek çok önemlidir. Her gelişme ve kazanım daha büyük, anlamlı gelişme



sağlayacak mücadeleler yürütmek için bir imkan yaratma, temel oluşturmayı ifade ediyor.

Seçimden sonra değişmeyecek olan tek şey mücadelenin devam edeceğidir. Her durumun mücadele biçimleri farklılıklar gösterebilir. O farklılıkları göreceğiz, değerlendireceğiz. Derhal yeni bir mücadeleye dönüştüreceğiz. Örneğin faşizmin yıkılması, yeni bir siyasi iktidar yapılanmasının Türkiye’de gündeme gelmesi durumu bizi rehavete götürmeyecek, gevşetmeyecek, mücadelesiz etkisiz kılmayacak, tam tersine onu değerlendireceğiz, anlayacağız, onun ortaya çıkardığı imkanları-fırsatları görerek o imkan ve fırsatları özgürlük ve demokrasi mücadelesini, Kadın Özgürlük Devrimi’ni, demokratik toplum-demokratik komünü geliştirmede daha çok kullanacağız. Mücadelemiz ne bitecek ne de daralacak, tam tersine mücadele sürecek, genişleyecek, derinleşecek, büyüyecek; çünkü biz böyle bir mücadele gücüyüz. İmkan ve fırsatlar oluşukça bunlar mücadelenin büyümesine yol açacak. Olaylara, gelişmelere bu biçimde doğru bir yaklaşım önemli olmaktadır.

Önder Apo pratiğe dair hep şunu belirtti, “bir devrimci için belirleyici olan tarz, üslup, tempodur” dedi. Demek ki pratiğe yönelince devrimcilik, ‘Önderlik gerçeği, tarz, üslup ve tempo’su oluyor. Biz de anlayışımızı düzeltirsek gerisi tarz, üslup ve tempodaki yaratıcılık, kazanımcılık, yetkinlik olacaktır. Burada kadronun, öncünün rolü belirleyici olmaktadır. Kadro; partiyi, çizgiyi olduğu her yerde temsil eden, her türlü devrimci görevi parti çizgisiyle, Önderlik tarzıyla örgütleyip yürütme sorumluluğunu taşıyan insandır. Memur zihniyeti dediğimiz duruş ise daralmış, kendini sınırlandırmış, bazı işlere mahkum etmiş, onun ötesinde bir şey yapmayan, çok az iş yapan, etrafında imkan ve fırsatları göremeyen, onları devrimci amaçlar doğrultusunda değerlendirmek için örgüt ve eylem çalışmasına yönelmeyen bir duruştur. Gerçekten çok kötü bir duruştur. Bunu dışarıdan, üstten bekleme olarak da değerlendirebiliriz. Buna kendini sınırlandırma, iş bölümünü yanlış anlama diyoruz. Her ne olursa olsun böyle bir duruşun ne devrimci militanlıkla, Apoculukla bir alakası var ne de bilinçli bir insan duruşuyla alakası var. Buna memur tarzı diyoruz. Bir atalet durumu var. Biraz imkan çıkmış, parti olmuş, bir

örgüt gücü ortaya çıkmış ama her şeyi oradan bekleme yaklaşımı var. ‘Örgütlü olmak, güç olmak insana ne tür sorumluluklar yükler?’ gibi soruların cevaplarını bilmek yerine, tersine fırsatları ve imkanları görüp de değerlendirememeyi ortaya çıkarıyor. Demek ki varlık içinde yokluk yaşanıyor. İmkanlar içerisinde imkansızlığa mahkum olunuyor. Önder Apo bu durum için “ancak yüzde bir pratikleşebiliyorsunuz” dedi. Örgüt bu kadar tecrübe kazanmışken, Önderlik kendini bu kadar izah etmişken, bu kadar tecrübe yaşamışken, Önderlik çizgisi temelinde bu kadar eğitim görmüşken böyle bir duruma düşülmemelidir. Her bir kadro gittiği yere Apocu devrimci militan olarak gidiyor. O zaman bütün görevlerden sorumludur. Bilinç olarak da, pratik olarak da her şeyin yapılmasından kendini sorumlu kılmalıdır. Bu şekilde disiplinli, örgütlü bir çalışma içerisinde iş bölümü yaparak başarılı işler yapılabilir.

Apoculuğun temel özelliği yüksek sorumluluk duygusudur

Kadro, sorumluluğu başkasına yükleyen, başkasından bekleyen değil, her şeyden kendisini sorumlu görendir. Önder Apo “Kürt sorununu ben yaratmadım. Yaratana biliniyor. Kürt sorununu sadece ben görmedim, herkesin önündeydi ve görüyordu ama gözlerini kapatıp ‘görmedim’ diyebiliyorlardı. Ben, ‘görmedim’ deme sorumsuzluğunu gösteremedim. Bu sorun var dedim ve çözülmeli diye sahip çıktım. Her şey üzerime yıkıldı” dedi. Bu sorumluluk duygusunu bileceğiz. Zindan direnişçileri ölüm orucuna başlarken “**mezar taşıma borçlu yazın**” dediler. Demek ki bu sorumluluk duygusunu anlamak gerekiyor. Devrimci ölçüler bu sorumluluk duygusunu veriyor. Yoksa kendisini son derece daraltan, en aza mahkum eden, sınırlayan anlayışın, duruşun, tarzın devrimcilikle, Apocu militanlıkla kesinlikle bir alakası yoktur.

Diğeri ise bireyciliktir. Kapitalizm, devlet, iktidar denen her şeyin altında bireycilik iletisi yatıyor. Toplum olmayı, toplumla var olan özgür birey olmayı ortadan kaldırıyor. Bir zihniyet ve siyasetin kendini egemen kılma çabası var. Dolayısıyla örgütlü olmama durumuna, komünal yaşam ve kolektif çalışma düzenine girmemeye ucuz, basit yaklaşmamak lazım.

Toplumsal varoluş, demokratik-komünal yaşam çizgisinde baktığımızda bunun ne büyük bir zarar verici olduğunu açık bir şekilde görüyoruz. O halde bireyciliğin her türlü görüntüsünü zihniyet ve tarzda yok etmeliyiz. Basit, yumuşak ele almamak lazım. Bu konuda sert olmak gereklidir. Bu anlamda ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesini, sınıf ve cins mücadelesini, nefis mücadelesini güçlü vermeliyiz. Bunun dışarıya yansımaları olarak örgütlü, kolektif çalışmayı geliştirmeliyiz. Bireysel zayıflıklarımızı, disiplinli çalışma ve yaşamın gücüyle yenebiliriz. Örgütü, örgütlülüğü geliştirmeliyiz. Parti örgütlülüğünü demokratik komünalizm çizgisinde Önderliğe ruhsal katılım düzeyinde en güçlü birlik halinde geliştirirken, siyasetten savunmaya bütün toplumsal örgütlülüğümüzü bu temelde kurmalı ve önemsemeliyiz. Güç örgütlülüğünden doğuyor. Örgüt de hiç kuşkusuz eğitimle, doğru anlayışla var ediliyor, gerçekleştiriliyor. Demek ki doğru anlayış olmazsa; bireycilik, bencillik, özel mülkiyetçilik kırılmazsa örgütlülük ve demokratik komünalizm gelişmiyor.

Demokratik toplumsal özgürlük kadın özgürlüğüne dayalı olarak gelişebilir

İdeolojik-örgütsel duruşu; kadın özgürlüğüne dayalı demokratik toplumsal özgürlüğü geliştiren bir çizgide ele almalı, geliştirmeliyiz. Bu konuda parti kadroları, onların örgütlü yaşamları toplumun eğitimine ve örgütlenmesine öncülük etmeli, örnek oluşturmalarıdır. Zaten öncülük bu demektir. Ancak böyle olursa başarılı olur, başarı elde ederiz. Demek ki bireyciliği, bencilliği aşacağız, özel mülkiyet dünyasını kıracağız. Dünyaya benzemek ya da bu dünyanın içine girmeye çalışma değil de, bu dünyayı değiştirme anlamının olduğu, bunun için mücadele edildiği unutulmamalıdır. O halde kendi dünyamızı kendimiz yaratmayı, geliştirmeyi bileceğiz. Kendi yaşam ve çalışma tarzımızı ortaya çıkartacağız, örgütleyeceğiz. Örgütlülüğümüzü bu temelde geliştireceğiz. Buna göre örgüt olacağız. Liberalizmin özü ve kapitalizmin de esası olan bireyciliğin, zihniyet ve tarzındaki her türlü varoluşunu, görüntüsünü kırmazsak, yeni özgür bireyi, ona dayalı demokratik toplumu ortaya çıkartma-

mayız. Kadın özgürlüğünü, özgür yaşamı var edemeyiz.

Diğeri tarz, üslup ve tempo oluyor. Buna ‘kazanımcı üslup, yaratıcı tarz, yüksek tempo’ diyoruz. Böyle pratik olaylara bakınca gözle görülür biçimde her şeyi tarza bağlıyoruz. Kuşkusuz her tarz bir anlayışın pratikleşmesi oluyor, kendiliğinden ortaya çıkmıyor. Tarz başlı başına bir olgu değil, bir anlayışın, zihniyet durumunun pratikleşme halidir. Bir tarz varsa, ona yol açan bir zihniyet ve anlayış vardır. Tarzı düzeltmek için zihniyeti değiştirmek şart oluyor. Tarz bir görüntüdür, demek ki gölgeyle değil, cisimle uğraşmak gerekiyor. Pratikleşen hali değil, onu ortaya çıkartan zihniyeti, anlayışı sorgulayacağız. Tarz, üslup, tempo üzerindeki eleştiri-özeleştiri bu düzeye oturtulmalı. Çünkü pratikte yaptığımız hatalar bir rastlantı, tesadüf değil, bir sonuç olarak ortaya çıkıyor. Bu zihniyet yapısı, anlayış durumu değişmezse tarz da değişmez. Pratikte hatasız çalışabilmek için ya da az ve küçük hatalar yapmak ama onları da düzeltme erdemini gösterebilmek için eleştiri-özeleştiri silahını iyi kullanabilmemiz lazım. Ama bunları yapabilmemiz için zihniyet durumumuzu düzeltmemiz gerekiyor.

Pratiğe Önder Apo tarzıyla yaratıcı aklın gücüyle yaklaşıcağız

O halde pratiğe; alışkanlıklarımızla, dogmalarımızla yaklaşmayacağız, yaratıcı aklın gücüyle yaklaşıcağız. Önder Apo kendi yarattıklarını yaratıcı aklın gücü, yaratıcı emeğin sonucu olarak değerlendirdi.

Tarzda yaratıcılık çok önemlidir. Ezber ve tekrar çok fazla var. Propaganda, sanatta, siyasette, kitle eyleminde, örgütlenmesinde, savaş ve askerlikte böyledir. Böyle bir durum az ya da çok her alanda var. Demek ki bu sonucu doğuran bir zihniyet, anlayış durumu var. O halde mücadelede başarılı ve sonuç alıcı tarzın zihniyet yapılanmasını mutlaka ortaya çıkartmalıyız. Yaşama yaratıcı aklın gücüyle bakmayı bilmemiz gerekiyor.

Demek ki özgürlük bilincini edinmek, bu temelde kendini eğitmek, örgütlü kılmak; özgür yaşamı doğuruyor. O da yaratıcılık oluyor. Yapacağımız iş, imkan çoktur. Ne propaganda-ajitasyon çalışması yürütmemizin imkanı ve fırsatı az, ne sanat-edebiyat çalışmamızın imkanı ve fırsatı az, ne de direnişimizin, savaşımızın, askerliğimizin imkanı ve fırsatı azdır. Düşman elli yıllık direnişle gerçekten de ağır darbeler yemiş çöküş sürecindedir. Bilinçlenmiş, örgütlenmiş, ayağa kalkmış, son derece cesur ve fedakar bir halk gerçeği var. Bu da tarihte eşi bulunmayan bir durumdur. Biz bütün bunlara sahip bir parti, hareket ve gerilla gücüyüz.

Günümüzde dünyanın hiçbir toplumunda sanat ve edebiyat yapabilmek için imkanlar ve fırsatlar Kurdistan’daki kadar değildir. Kurdistan’dakinin yüzde biri kadar bile yoktur. Tarihte çeşitli toplumlar böyle dönemler geçirmiş, sanat ve edebi-

yatlarını o süreç içerisinde geliştirerek kültür devrimleri yaratmışlar. Başka toplumlarda da bu görülmüş ama şimdi özgürlük devrimi büyük bir kültür devrimi, sanat devrimi, edebiyat olayıdır, çünkü bireyi ve toplumu çözüyor. Eskiye çözüyor, yeniyi ortaya çıkarıyor.

O halde tarz konusunda da yaratıcı, zengin olacağız. Yapmamız gereken işleri görüp yapacağız. İyi bir sıralama yapacağız. Yapabileceklerimizi yapacağız, iradeli olacağız. Bu noktada doğru gerilla anlayışı, gerillacılık, devrimci mücadelenin özü oluyor. Bu sadece bir askeri durum değil, düşmanla silahlı çatışmanın ötesinde buna ‘özgür insanın kendini ifade etme durumu’ diyoruz. Yaşamın her anını, çalışmanın her düzeyini gerilla tarzıyla yapmamız gerekiyor. Bu da inisiyatif, ilkeli olmadır, örgütlü davranmadır, disiplindir. Sorumluluk üstlenme ve sorumlu davranmadır. İşte devrimciliğimiz, pratiğe yürüyüşümüz kesinlikle böyle olmalıdır. Bugünün görevleri çoktur denilirse ve bu temelde iyi bir düzenlemeyle Kurdistan’ın, dünyanın dört bir yanına dağlar hata ve eksiklikleri gideren, doğru anlayışı ve tarzı oturtan, dolayısıyla başarı üstüne başarı kazanan devrimci bir mücadeleyi ortaya çıkartabiliriz. Olmaz denilmemelidir. Bunlar kesinlikle olabilir. Öyle bir iradenin sahibi olmalıyız.

Bu konudaki yanlışlarımız pratikte ortaya çıkış biçimleriyle ve ona yol açan anlayışlar nedenleriyle birlikte iyi açığa çıkarılmalıdır. Kuşkusuz, her şeyin daha iyisi olabilir. Çünkü başarılı bir devrimciliği Apocu çizgide geliştirebilmek için imkan ve fırsatlar çok fazladır. İmkan ve fırsatlar kesinlikle az görülmemelidir. ‘Olmaz ya da yapılamaz’ diye bir şey yoktur. ‘Değiştiremeyiz, dönüştüremeyiz, sorunlar ağırlaşmış, üstesinden gelemeyiz, onlara çözüm bulamayız’ benzeri yaklaşımların hiç birisi doğru değildir. Hepsisi yapılabilir hem de en mükemmel bir biçimde yapılabilir. Bu kadar bilinçli, örgütlü, fedailişmiş, insanlığın özünü temsil eden bir örgütün yapamayacağı hiçbir şey olamaz. Her şeyin en güzeli, en mükemmeli en başarılı bir temelde yapılabilir.

Bu yapıldığı oranda görüldü ki düşman saldırılarını boşa çıkartan, düşmanın amacını gerçekleştirmesine izin vermeyen, tersine faşizmi, sömürgeciliği, soykırımcılığı yıkmak üzere kendini yenileyen, yeniden yapılandıran önemli bir mücadele gücü ortaya çıkıyor. Kuşkusuz bunlar tarihi İmralı direnişi temelinde oluyor. Zap’ta, Avaşin’de, Metîna’da kahramanca direnen yoldaşlar, kahraman şehitlerimiz sayesinde oluyor. Dört parça Kurdistan ve dünyanın dört bir yanında durmadan, yorulmadan özgürlük için ayakta olan, her gün sokağa çıkan, eylem yapan kadınlar, gençler, halkımız ve dostlarımız sayesinde oluyor. Bunları kuşkusuz hiçbir zaman unutmuyoruz, unutmayacağız, bu direnişlere her zaman her yerde layık olan bir öncü fedai militanlığı yerine getireceğiz.

AKP-MHP HİZBUL-KONTRA İTTİFAKI BİR SOYKIRIM İTTİFAKIDIR

Hizbul-Kontra şimdiki adıyla Hüda Par ve AKP'nin uluslararası güçler ve derin devlet güçleri tarafından ortaya çıkarılma amaçları aynıdır. Hizbul-Kontra 90'lı yıllarda Özgürlük mücadelesine karşı yürütülen kirli savaşın en önemli aparatı olarak Özel Harp Dairesi tarafından ortaya çıkarılırken, AKP ise uluslararası komplo sonrası mücadelemizin tasfiye edilmesi temelinde uluslararası güçlerin onayı ve ortam hazırlamasıyla ve derin güçlerin istemiyle oluşturulup iktidara getirilmiştir. Yani her iki yapıyı ortaya çıkaran iç ve dış odaklar da, her iki yapının ortaya çıkarılma amacı da aynıdır.

Pîro Dersîm

İçinden geçtiğimiz süreç hem kapitalist modernite güçleri hem de Ortadoğu açısından ve özelde ise TC için önemli bir dönemeci ifade etmektedir. Kapitalist modernitenin yaşadığı kaos ve kriz hali, uluslararası hegemon güçlerin kendi aralarındaki etkinlik mücadelesi yeni denge ve ittifakların ortaya çıkmasına yol açmakta, her ülke tüm imkan ve kozlarını ortaya koyarak bu yeni şekillenişte kendisine en uygun avantajı sağlayan konumu elde etmeye çalışmaktadır. Rusya Ukrayna savaşı ile en üst düzeye çıkan bu etkinlik mücadelesi ve yeni şekilleniş yeni enerji yollarını, ticaret yollarını ve güvenli gıda yollarını gündeme getirmiş, bölgesel güçler ise bu durumdan en avantajlı çıkmanın arayışına girmişlerdir. Lojistik üs olmak ya da enerji koridorunu kontrol etmek isteyen bölgesel güçler onlarca yıllık politikalarında değişikliklere gitmektedirler. Bir yandan ABD öncülüğünde NATO kendisini yeniden yapılandırıp güçlendirirken, diğer taraftan Rusya-Çin öncülüğünde Şanghay ülkeleri yeni ülkelerin katılımıyla kendini büyütme arayışına girmişlerdir. Son dönemlerde Suudi Arabistan ile Çin arasında yapılan ticaret anlaşmaları, Çin ve Rusya öncülüğünde Suudi Arabistan ile İran'ın bir araya getirilmesi değişen ve yeni ortaya çıkan bu dengelerle ilgilidir.

Ortadoğu hem sahip olduğu enerji kaynakları nedeniyle hem de Doğu ile Batı arasında geçiş hattında yer almasından dolayı bu süreçten en fazla etkilenen bir konumdur. Hatta hegemon güçlerin etkinlik mücadelesinin pratikte hayat bulduğu yer olduğu için hem kapitalist modernitenin yaşadığı kriz ve kaostan hem de bundan çıkış yapmak anlamında ortaya çıkan yeni durum ve dengelerden en fazla etkilenen bir coğrafyadır. Bölgedeki ulus devletçi, diktatöryal ve baskıcı rejimler ortaya çıkan bu yeni dengelerden en iyi şekilde yararlanarak kendi ömürlerini uzatmayı ve iktidarlarını korumayı amaçlamakta, bunun için de kendisine avantaj sağlayacak tüm kozlarını ortaya koymaktadırlar. Ancak gerici, tekçi ve anti demokratik yapıları krizden kurtulmalarına ve iktidarlarını büyütme hayallerine izin vermemektedir. Toplum ve halklar nezdinde meşruiyeti kalmayan bu gerici yapılar daha çok da zor gücüyle kendisini ayakta tutmakta, bu da her geçen gün bu güçlerin daha otoriter, daha zalim yapılara bürünmelerine yol açmaktadır.

Bu güçlerden en belirgin olanı Tayip Erdoğan ve Bahçeli faşist iktidarı olmaktadır. Aşılma yüz yüze gelmiş, toplumsal meşruiyetini yitirmiş, kendisine biat etmeyen tüm kesimlere düşman kesilmiş, Türkiye'nin tüm

maddi değerlerini ve jeostratejik konumunu hiçbir ahlaki ve hukuki ilkeye bağlı kalmaksızın fütursuzca pazarlayarak sözde denge politikası ile tüm imkanlarını seferber ederek Kürt soykırımını sonuca götürmeyi varlık sebebi olarak belirlemiş, ırkçı, soykırımcı, dikta bir rejim ile karşı karşıyayız. İçinde bulunduğumuz süreç bu anlamda en fazla da Türkiye ve Kurdistan için tarihi bir dönemeç olmaktadır.

TC kuruluşunun 100. yılında büyük bir çıkmazla karşı karşıya kalmıştır

2023 yılı TC'nin kuruluşunun 100. yılı oluyor. TC Kürt, Alevi ve Sosyalistlerin inkârı ve imhası temelinde kurulan ırkçı, milliyetçi, tekçi bir ulus devlettir. Bu yapıyla Musolini ve Hitler faşizmine ilham vermiş olan bir yapıdır. 100 yıllık süre boyunca öz olarak belirlenen bu kesimlere yönelik soykırım politikaları ile sonuç almak ve bu temelde varlığını güçlendirerek bölge siyasetinde belirleyici bir aktör olmak istemiştir. Kürtlere baskı ve katliamlar uygulayarak sindirip, asimilasyon politikalarıyla Türkleştirmeyi, Alevileri önemli oranda sindirip CHP adıyla sisteme entegre etmeyi, Sosyalistleri imha ederek etkisiz kılmayı temel politika olarak belirlemiş, bu üç kesimin en ufak bir kıpırdanışını dahi beka sorunu olarak ele alıp en sert yönelimlere girmekten geri durmamıştır. Aslında bu politikaları 1970'li yıllara kadar belli oranda etkili de olmuştur. Ancak 68 devrimci kuşağının büyüyen gelişerek Türkiye'de önemli bir etki yaratması ve akabinde ise Önder Apo öncülüğünde Kürt Özgürlük Mücadelesi'nin ortaya çıkması ve gelişme kaydetmesi TC'nin tüm politikalarını boşa çıkarmış ve büyük bir mücadelenin ortaya çıkmasına yol açmıştır. 50. yılını geride bırakan Özgürlük Mücadelesi Kürt halkını yeniden var etmiş, özgürlüğü için savaşan, her bedeli göze alan, iradeli bir halk konumuna getirmiştir. Alevi Toplumu yeniden özgürlük ve demokratik talepler etrafında örgütlülüğünü yaratarak en önemli mücadele dinamiği haline gelmiştir. Özgürlük Mücadelesi ile dayanışma temelinde Türkiye Sol ve Sosyalist Hareketi de yeniden gelişerek faşizme karşı mücadelede önemli bir görev ve misyon üstlenmiştir. Erkek egemen iktidara karşı Önder Apo'nun özgürlükçü düşünceleri temelinde ve Kürt Kadın Hareketi'nin öncülüğünde gelişen kadın özgürlük mücadelesi ise tüm toplumu etkilemiş egemenlikçi, iktidarcı düşünce kalıplarını ve zihniyetini temelden sarsan bir konuma ulaşmıştır. Bu anlamda tüm farklılıkları düşman belirleyip yok etmeyi amaç edinen tekçi, ırkçı, erkek egemenlikçi

TC 100. yılı sonunda büyük bir çıkmazla karşı karşıya kalmıştır. Bu nedenle içinden geçtiğimiz süreç oldukça önemli ve tarihsel bir süreç olmaktadır. Türkiye ve Kurdistan'ın önümüzdeki on yıllarını hatta 100 yılını şekillendirecek, kader tayin edici bir süreci ifade etmektedir.

Bilindiği gibi 2015 yılından bu yana AKP-MHP faşist iktidarı kesintisiz 8 yıldır halkımıza ve özgürlük mücadelesine dönük bir soykırım siyaseti ve savaşı yürütülmektedir. Özgürlük mücadelesinin tasfiye edilmesini, özgür iradeli Kürdün teslim alınmasını amaçlayan bu süreçte TC tüm gücünü seferber etti, tüm imkanlarını kullandı, NATO ve KDP ihanet şebekesinin tüm desteğini alarak ve her türlü kirli yol ve yöntemi kullanarak amacına ulaşmak istedi. Ancak yenilmekten, çöküşü yaşamaktan kendini kurtaramadı. Önder Apo'ya dönük tecrit politikasıyla başlatılan bu süreç Önderliğimizin eşsiz direnişi, zindanlardaki yoldaşlarımızın ve özgürlük gerillasının fedaice karşı koyuşu ve her alanda halkımızın kesintisiz mücadelesi ile faşizmin yenilgisini her açıdan ortaya çıkardı.

Yaşanan deprem ise faşizmin nasıl bir çöküşü yaşadığını açık bir şekilde gözler önüne serdi. Herkes gördü ki ortada devlet denilen bir mekanizma kalmamış gibidir. Kürt soykırım siyaseti ve savaşı ile üstü örtülmek istense de hırsızlığın, yolsuzluğun, talanın ayyuka çıktığı, her açıdan ciddi bir yozlaşmanın yaşandığı, yönetme kabiliyetini yitirmiş bir AKP-MHP faşist iktidarı toplumun tüm kesimleri tarafından netçe görüldü. Kürt Özgürlük Mücadelesi karşısında ciddi bir yenilgiyi yaşadığı için eski kudreti de, etkisi de kalmadı. O açıdan her kes şimdi daha cesur bir şekilde bu faşist iktidara karşı konuşmakta, tavır koymakta ve iktidardan düşürmenin çabasına girmiş bulunmaktadır. AKP-MHP faşist iktidarı tüm yatırımını Kürt soykırımını sonuca ulaştırmaya göre yapmıştı. Bunda başarılı olsaydı şimdi kendisi karşısında konuşabilecek tek bir insan bile kalmazdı. Ancak yenilgi yaşayan bir gücün etkili olması ve karşısındakini korkutup sindirmesi de mümkün değildir. O açıdan bugün eğer bu faşist iktidarın gitmesi imkan dahiline girmiş ise bunda Önderliğimizin ve mücadelemizin belirleyici payı vardır. Sadece böyle bir zeminin oluşmasında değil, çöküşü ve çözülüşü yaşayan bu faşist kliğin resmi olarak yenilgiye uğratılıp siyaset sahnesinde etkisizleştirilmesinde de mücadelemizin belirleyici rolü devam etmektedir. Halkımız ve onun büyük bedellerle bugüne getirdiği siyasi iradesi seçim sürecinde belirleyici bir konumda bulunmaktadır. Halkımız ve Türkiye demokratik ve sosyalist

güçleri bu tarihsel süreçte rollerini oynayacak ve bu inkarcı, sömürgeci, soykırımcı, talancı, gerici faşist yapılanmayı hak ettiği yere gönderecektir. Bugün halkımızın, dostlarımızın, demokratik sosyalist güçlerin en temel gündemi, hedefi ve tarihsel görevi bu olmaktadır.

Seçim süreci ile birlikte Cumhuriyet İttifakı olarak şekillenen yapıyı doğru tahlil etmemiz gerekiyor. Bu yapı ırkçı, milliyetçi, siyasal İslamcı, Kürt ve kadın düşmanı bir yapıdır. Bu yapı sol ve demokrasi isteyen güçlere düşman bir yapıdır. Bu yapı toplumsal çeşitliliğe, kültürel zenginliğe, inancsal farklılıklara düşmandır. Yani kendisinden olmayan, kendisine biat etmeyen herkese ve her çevreye düşmandır ve tüm bunları yok etmeyi, ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Yani gözü kara bir faşizan iktidar bloku olmaktadır. O açıdan bu gerici, ırkçı, soykırımcı yapıya karşı mücadele etmek ve bu mücadelede başarıya ulaşmak diğer tüm kesimler için hayat memet meselesi olmaktadır.

Hizbul-Kontra öne çıkarılarak Hareketimiz tasfiye edilmek isteniyor

Bu ittifakın içerisine Hizbul-Kontra'nın alınması ise üzerinde ayrıca durmayı gerektiren bir husus olmaktadır. Aslında Hizbul-Kontra örgütü tüm süreçlerde Kürt Özgürlük Mücadelesi'ne karşı savaş yürüten güçlere destek veriyor ve seçim süreçlerinde bu amaçla çalışmalar yürütüyordu. Ancak bu sefer resmi olarak kabul görmesi ve ittifaka alınması daha farklı ve derin bir stratejiyi ifade etmektedir. Anlaşılan AKP-MHP faşist iktidarı ve devletin derin güçleri önümüzdeki süreçte Hizbul-Kontra örgütlemesini yeniden öne çıkarıp, Özgürlük mücadelesine karşı aktif kullanmayı amaçlamaktadırlar. 8 yıllık çöktürme planı ile sonuç alamadıkları ve yenilgiyi yaşadıkları için seçim sonrası Kürt soykırım konseptinde Hizbul-Kontra'yı temel bir aktör olarak öne çıkarmayı, devletin tüm imkan ve olanaklarından yararlanarak Özgürlük Mücadelesi'nin tasfiyesinde sonuç elde etmeyi amaçlamaktadırlar. Zaten Hizbul-Kontra (Hüda Par) ve AKP'nin uluslararası güçler ve derin devlet güçleri tarafından ortaya çıkarılma amaçları da aynıdır. Hizbul-Kontra 90'lı yıllarda Özgürlük mücadelesine karşı yürütülen kirli savaşın en önemli aparatı olarak Özel Harp Dairesi tarafından ortaya çıkarılırken, AKP ise uluslararası komplo sonrası mücadelemizin tasfiye edilmesi temelinde uluslararası güçlerin onayı ve ortam hazırlamasıyla ve derin güçlerin istemiyle oluşturulup iktidara getirilmiştir. Yani her iki yapıyı ortaya

çıkaran iç ve dış odaklar da aynıdır, her iki yapının ortaya çıkarılma amacı da aynıdır.

Bu açıdan Hizbul-Kontra yapılanması ile AKP'nin ortaya çıkması ve günümüze kadar kendisini getirme sürecini kapsamlı tahlil etmemiz ve bugün resmi olarak kurulan bu ittifak ile gelecekte neyin planlandığını ortaya koymamız oldukça önemli olmaktadır. Yaşanacak olanın normal, demokratik bir seçim süreci olmayacağını bilerek her türlü olasılığa şimdiden hazırlıklı olmak bunu gerektiriyor. O açıdan kısaca Hizbul-Kontra örgütlenmesi ve AKP'nin oluşum ve gelişim süreçlerini ana hatlarıyla ortaya koymak günceli değerlendirmede ve doğru sonuçlara ulaşmada önemli olmaktadır.

Hizbullah yapılanmasının Türkiye'de ortaya çıktığı ilk tarih 1979'dur. İran İslam Devrimi'nden etkilenen Abdolvahap Ekinci tarafından Diyarbakır'da bir grup olarak kuruluyor. Müslüman Kardeşler İhvan-ı Müslümin çizgisinde olan bir yapıdan gelen Hizbullah, çıkış sürecinde İran İslam Devrimi'nin de etkisiyle halk ayaklanması şeklinde bir devrimi hedefliyor. Bunun için de halk içinde örgütlenmeye öncelik vererek stratejisini halkın ayaklandırılması olarak belirliyor. Ancak daha sonra Vahdet Grubu olarak tanınan grup ikiye bölünüyor. Vahdet Grubu'ndan Fidan Güngör liderliğinde ayrılanlar, Menzil Grubu'nu kuruyorlar. 17 Ocak 2000'deki Beykoz operasyonunda öldürülen Hüseyin Velioğlu da İlim Grubu'nu kurarak başına geçiyor. Bu ayrışma sürecinin normal bir fikir ayrılığı olarak düşünülmemesi gerekiyor. Çünkü tam da bu süreçte Bakur Kurdistan'ında PKK öncülüğünde Özgürlük Mücadelesi'nin geliştiği bir süreç yaşanıyor. Özgürlük Mücadelesine karşı normal düzenli ordu başarılı olmayınca "Gayri Nizami Harp" adıyla bir savaş strateji belirlenip bunu pratikleştirmek için Özel Harp Dairesi oluşturuluyor. JİTEM'in kuruluşu, koruculuğun geliştirilmesi, Hüseyin Velioğlu öncülüğünde Hizbul-Kontra'nın sahneye çıkarılması bu sürecin temel politikaları oluyor. Yani öyle doğal bir ayrışma ya da fi-kirsel ayrışmadan öteye bizzat özel harp dairesi tarafından el atılarak bir kontra yapının oluşturulup kullanılması süreci yaşanıyor. Hizbul-Kontra adı verilen bu yapı bir yandan PKK ve Kürt Özgürlük Mücadelesi'ne karşı her türlü kontra faaliyeti yürütürken, diğer taraftan Menzil ve Vahdet grubunu da devletten aldığı desteğe dayanarak tasfiye ediyor.

Bu konuda JİTEM'in kurucusu Albay Arif Doğan'ın bir röportajda dile getirdikleri gerçekleri önemli oranda gün yüzüne çıkarmaktadır. Bu röportajda Arif Doğan Hizbullah adında

bir yapılanmayı bilmediğini ancak o dönemlerde Özel Harp Dairesi tarafından kurulan Hizbul-Kontra'yı bildiğini ve bu yapının araştırılması gerektiğini belirtmektedir. Kendisi de en büyük kontrolardan olan Arif Doğan'ın bu söyleminden Vahdet grubunda yaşanan ayrışmanın aslında özel harp dairesinin el atmasıyla oluştuğu açıkça ortaya çıkmaktadır. Yine "Hizbul-lah'ı bilmiyorum, Hizbul-Kontra'yı biliyorum" demesi bu yapının öyle ideolojik ya da siyasi amaçlarla oluşturulmadığı, tamamen devlet eliyle PKK'ye ve yurtsever Kürt halkına karşı kontra bir yapı olarak kurulduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Bakur Kurdistan'da Kürt Özgürlük Hareketi'nin 90'lı yıllardaki yükselişi ardından Türk özel harp dairesi tarafından daha önce kurdurulan ve JITEM ile ortak çalışan Hizbul-Kontra, masum yurtsever Kürtlerin katledilmesinde yıllarca kullanıldı. Hizbul-Kontra, Özel Harp Dairesi'nin komutanlarından General Temel Cingöz tarafından kurduruldu. Cingöz sonradan Hizbul-Kontra'nın başına getireceği Hüseyin Velioglu'nu Batman'da yüzbaşı olduğu dönemde, Yurtsever devrimci adaylara karşı milliyetçi faşistlerin Batman-Petrol İş sendikasının başkan adayı olarak piyasaya sürmüştü. Zamanın Batman Emniyet Müdürü Öztürk Şimşek de, "Hizbullah'ın üzerine nasıl gidelim? Karargâhları JITEM binasının yanındadır" diyordu. 90'lı yıllarda Kürt halkına karşı kirli savaşın yürütüldüğü dönemin Türk İçişleri Bakanı İsmet Sezgin de 'Hizbullah'ın, PKK'ye karşı devlet tarafından örgütlendirildiğini" birinci ağızdan itiraf etmişti.

Tüm bunlardan çıkan en temel sonuç Hizbul-Kontra'nın Kürtlükle, Müslümanlıkla, İslami bir devrim gerçekleştirme amacıyla, ideolojik ve siyasal bir yapılanmayla hiçbir alakasının olmadığıdır. Oluşum sürecinin ilk yıllarında Vahdet grubunun tüm bu konularda ideolojik ve siyasal bir yaklaşımı olabilir ama daha sonraki süreçte Özel Harp Dairesi'nin el atması ile H. Velioglu'nun öncülüğünde oluşturulan Hizbul-Kontra örgütlenmesi tamamen Özel Harp Dairesi'nin amaçları temelinde, kirli savaşın en kirli aparatı olarak kullanılması dışında bir rolü ve fonksiyonunun olmadığı ortaya çıkmaktadır.

Bu kirli özel savaş çete yapılanması Kürt yurtseverlerini katlederek PKK'nin toplum içinde taban bulmasının ve yaygınlaşmasının önüne geçmeyi amaç bellemiş, bu doğrultuda binlerce insanımızı katletmiştir. İşlediği cinayetlerde kullandığı yöntemler kamuoyunda önemli oranda teşhir olmuş ve bu çeteye karşı Kürt halkında ve Türkiye demokratik kamuoyunda ciddi bir tepki ortaya çıkmıştır. Domuz bağı, mezar evler, akla hayale gelmeyen işkence yöntemleri ve sokak ortası infazlarla korku salmayı amaçlayan bu yapıya karşı Özgürlük Mücadelesi kararlı ve önemli bir mücadele yürütmüş, bu mücadele ile bu yapıdan yaptıklarının hesabı sorulduğu gibi, halkı sindirme amaçlarının da önüne geçilerek kamuoyunda önemli oranda teşhir edilmişlerdir. Hem bu yapının teşhir olması ve kendisine karşı büyük bir tepkinin oluşması, hem de uluslararası komplo ile beraber düşmanın Özgürlük Mücadelesi'ni tasfiye etmede yeni bir

strateji benimsemesi nedeniyle bu yapı 2000'li yıllarda devlet tarafından hedeflenmiş, liderleri öldürülmüş, pek çok mensubu da zindanlara atılmıştır. Türk egemen sınıfı tarihi karakteri gereği halkına ihanet eden bu yapıyı istediği kadar ve oranda kullanmış, işi bitince de kendilerine yönelmiştir.

2000 yılından sonra Hizbul-Kontra artığı kesimler başta Mustazaf-Der adıyla olmak üzere onlarca dernek adı altında varlıklarını ve örgütlülüklerini sürdürmeye çalışmışlardır. Peygamber Sevdalıları Platformu adı altında toplanan ve sayıları yüze ulaşan derneklerden bazıları: Mustazaf-Der, Batman Mustazaf-Der, Muhtaçlarla Dayanışma Derneği, Umut-Der, Bilge-Der, Toplumsal Dayanışma ve Şura Derneği, Anadolu İlim Derneği, Şefkat Eli Derneği, Sason Rahmet Pınarı Derneği, Beşiri Hizmet Derneği, İkra Eğitim Derneği, Semere-Der, Sevgi-Der, Hür-Der, Akid-Der, İlim-Der, Sahabe-Der, Cami-Der, Köy-Der, Sağ-Çev-Der. Bu derneklerin hemen hepsi 17 Ocak 2000 yılında Hüseyin Velioglu'nun öldürülmesinden sonra kuruldu ve Diyarbakır, Batman, Şanlıurfa, Adana, Ağrı, Bingöl, Bursa, Gaziantep, İzmir, Konya, Mersin, Siirt, Van, İstanbul gibi pek çok ilde faaliyet göstermeye başladılar. Bu dernekler aracılığı ile hem varlıklarını korumayı hem de örgütlenme çalışmalarını sürdürmeyi esas aldılar. Bu derneklerin çatısı altında sulh ve uzlaşma komisyonu, fıkıh komisyonu, taziye komisyonu, ziyaret komisyonu, ilim araştırma komisyonu gibi adlarla etkinlik oluşturmayı esas almaktadırlar.

Hüda-Par ile yapılan ittifakın zemini 2011 ve 2019'daki anlaşmalarla oluşturuldu

Hüda-Par, Hizbullah örgütü ile ilişkili olduğu gerekçesiyle Mayıs 2012'de kapatılan Mustazaflar ile Dayanışma Derneği'nin (Mustazaf-Der) eski Genel Başkanı Mehmet Hüseyin Yılmaz tarafından 2013'te kuruldu. Kurucu Genel Başkanı Mehmet Hüseyin Yılmaz'dan sonra 1. Olağan Kongre sonucunda genel başkanlığa Zeke-riya Yapıcıoğlu getirildi. Ancak bu kuruluş sürecinden önce yaşanan bir gelişme oldukça dikkat çekicidir. 2009-2010 yılı Kürt Özgürlük Mücadelesi için örgütlülük ve etkinlik anlamında zirve yaptığı bir yıl oldu. Önder Apo'nun İmralı'da geliştirdiği yeni paradigma ekseninde tasfiyecilik yaklaşımına bertaraf edildiği gibi, toplumsal örgütlenme ve sivil toplum anlamında da büyük gelişmelerin yaşanmasına yol açtı. 2008 Zap Zaferi ise böylesi bir gelişmeye zemini fazlasıyla açık hale getirdi. Bu anlamda Özgürlük Hareketini tasfiye edemeyeceğini gören AKP hükümeti Kürt halkının kendi özerkliğini inşa etme sürecine müdahale etti. KCK Operasyonları adı altında binlerce yurtsever, devrimci ve siyasetçi zindanlara atıldı. O zaman "Paralel Devlet" adıyla yürüttükleri algı operasyonu aslında Kürt Özgürlük Hareketi'nin Bakur Kurdistan'ında yaşadığı büyük gelişme ve etkinlik düzeyinin de itirafı gibiydi. Özgürlük Hareketi'nin tasfiye edilmesi için 2011 yılında AKP Hizbul-Kontra ile anlaşma yaptı. Aslında bugün resmi ilanı yapılan ittifakın zemini o zaman oluşturuldu. Bu kap-

samda tutuklu Hizbul-Kontra yönetici ve tetikçileri CMK (Ceza Muhakemeleri Kanunun) 5. Maddesinde yapılan değişiklikle serbest bırakıldılar. Bu adım AKP'nin Demokratik Özerkliğe cevabıydı. Tahliye edilen 26 kişinin arasında Hizbul-Kontra şura üyesi Edip Gümüş ve askeri sorumlusu Cemal Tutar'ın da bulunması tesadüf olmayıp bu amaçla atılan bir adımdı. Edip Gümüş, Cemal Tutar gibi tetikçilerin çıktıkları gibi sırada basmaları, İran'a kaçmaları kamuoyunda ciddi tartışmalara yol açtı. AKP bu tartışmalardan kendini temiz çıkarmak amacıyla Mustazaf-Der'leri kapatma kararı aldı. Aslında bu kapatma kararı aralarındaki anlaşmanın bir gereği idi ve Hizbul-Kontra'nın partileşmesinin zeminini oluşturmaya dönük bir planın sonucuydu.

Bugünkü ittifakın ikinci adımı ise 2019 yılında atıldı. 2019 yılında pek çok Hizbul-Kontra tetikçisi yeniden yargılamaya adı altında mahkemelere başvurdu ve mahkemelerde önceki hükümleri geçersiz sayarak yeniden yargılamanın önünü açtı ve içeride 10 yıldan fazla kalan yüzlerce tetikçi bu şekilde tahliye edildi. Yani 2011 yılında başlayan ilişkilenme ve Hizbul-Kontra'yı dışarı salarak Özgürlük Mücadelesi'ne karşı yeniden kullanma süreci 2019'da daha ileri bir boyuta geçti ve bugün ise AKP ile resmi ittifaka kadar geldi.

Aslında benzer bir oluşum ve gelişim süreci AKP için de geçerlidir. AKP'de tıpkı Hizbul-Kontra yapılanması gibi Önder Apo'nun 15 Şubat Komplosu ile esaret altına alınması sonrası Özgürlük Hareketini tasfiye etme amaçlı oluşturulan bir proje olmaktadır. Uluslararası güçler ile Türklerin devlet yapılanmasının ortaklaşması temelinde oluşturulan bu yapının kısa süre içinde iktidara getirilmesi ve bu durumda Bahçeli'nin rol oynaması her şeyi açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Kürt düşmanı ve faşist yapısıyla bilinen Meral Akşener AKP'nin kendi evinde kurulduğunu itiraf etti. Yine Ecevit hükümetini yıkmak için koalisyondan çekilen ve erken seçim isteyen Devlet Bahçeli oldu ve bu şekilde yapılan 2 Kasım 2002 seçimlerinde AKP iktidara taşındı. Erbakan Hoca'nın AKP'yi kurmak için Refah Partisinden ayrılanları ihanet ve ABD ajanı olmakla suçlaması bu yapının nasıl bir proje olarak tasarlanıp, iktidara taşındığını göstermektedir.

Bilindiği gibi 2000'li yılların başında ABD ve Uluslararası güçler Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında Ortadoğu'ya müdahale etmek ve bölgeyi yeniden istediği şekilde dizayn etmek istiyorlardı. Bu müdahalenin yaratacağı boşluk ve kargaşadan özgürlükçü ve devrimci güçlerin yararlanma olasılığı yüksekti. Bu anlamda hem ideolojik-politik hem de askeri açıdan bölgede en etkin güç Önder Apo ve PKK idi. Dolayısıyla kendi sistemi için stratejik düşman olarak görülen bu güç etkisiz kılınmadan Ortadoğu'ya istediği biçimi veremeyeceğini biliyorlardı. O nedenle Ortadoğu'ya müdahale Uluslararası Komplo ile başlatıldı ve bu yolla Önder Apo ve Kürt Özgürlük Mücadelesi tasfiye edilmek istendi. Komplo sonrası hem Ortadoğu için hem de PKK'nin etkilediği tabana nüfuz edebilmesi amacıyla İlimli İslam

söylemiyle AKP projesi hayata geçirildi. Ancak Önder Apo İmralı'da en imkansız koşullarda bu oyunu çözerek ideolojik-politik-örgütsel hamlelerle bu yaklaşımları boşa çıkardı. Özgürlük Hareketi Önder Apo'nun yeni paradigması temelinde kendisini yeniden yapılandırdı, tasfiyeciliği etkisiz kıldı ve her alanda yeniden büyük bir mücadeleyi geliştirmeyi başardı.

AKP baştan itibaren uluslararası güçlerin piyonu ve Kürt soykırımını sonuca ulaştırma amaçlı hareket eden bir yapı olarak düşünüldü, yapılandırıldı ve iktidara getirildi. Bu ajan ve soykırımcı yüzünü gizlemek, Türkiye ve Kurdistan toplumunu aldatmak için baştan itibaren kendisini hep maskeleydi. Kendisini özgürlükçü ilan etti, muhafazakar demokrat ilan etti, "Kürt kardeşlerim" sözünü ağızından düşürmedi, yolsuzlukla mücadele edeceğini hep öne çıkardı. Ancak 21 yıllık süre sonunda Önder Apo öncülüğünde Özgürlük Mücadelesi AKP'nin tüm bu maskelerini tek tek düşürdü ve gerçek yüzünü açığa çıkardı. Demokrat değil despot olduğunu, özgürlükçü değil ırkçı, milliyetçi, kadın düşmanı bir faşist olduğunu, Kürtleri kardeş görmeyi bırakalım soykırım dayatan bir Kürt düşmanı olduğunu, muhafazakar değil hırsız ve her türlü ahlaksızlığı yapacak karakterde olduğunu, en büyük yolsuzluğun, rantın bu süreçte geliştiğini tüm çıplaklığı ile açığa çıkardı. Bu anlamda 21 yıllık amansız mücadelede kazanan Önder Apo ve Özgürlük Hareketinin mücadelesi oldu, çözülen, çöken ve bitmeyle yüz yüze gelen ise AKP-MHP faşist iktidarı oldu.

AKP-MHP-Hüda-Par ittifakı geçici bir seçim ittifakı değil soykırım ittifakıdır

Şimdi böylesi bir ortamda Türkiye ve Kurdistan halklarının geleceği açısından büyük bir önem taşıyan seçim sürecine girilmiş bulunuluyor. AKP bu seçimi kazanmak ve iktidarını korumak için her türlü yol ve yönteme başvuracaktır. Hizbul-Kontra ile yaptığı ittifakın bir yönü budur. Bu yapı üzerinden istediği provokasyonu geliştirerek seçim sürecini etkilemeyi amaçlamaktadır. 2015 Kasım seçimleri öncesi DAİŞ adıyla yapılan saldırılar şimdi bu kontra yapı üzerinden geliştirilebilir. Zaten resmi ittifak olmasa bile Hizbul-Kontra'nın Cumhurbaşkanı seçilmesinde kendisini desteklediğini Tayyip Erdoğan bilmektedir. Ancak resmi olarak bu yapının ittifak içine alınarak kendisine vekillikler verilmesi bu yapıyı istediği gibi kullanma amaçlıdır. Diğer taraftan AKP, MHP ile ittifak halinde yürüttüğü Kürt düşmanlığı politikasıyla daha önce Kurdistan'da kendisine oy veren ciddi bir çevreyi kaybettiğini bilmektedir. Kendisinden uzaklaşan bu kesimlerin daha çok da HDP ve Deva Partisine kayacağını, yani kendisine kaybettirecek cepheye gideceğini görüp hesaplamaktadır. Hizbul-Kontra'yı öne çıkarmasının diğer bir sebebi de bu oyların onlara gitmesini, dolayısıyla Cumhuriyet ittifakı içinde kalmasını hesaplamaktadır. Bu ittifakla güncelde amaçlanan bunlardır.

Ancak bu ittifakın güncelde amaçlananlardan çok, ileriye dönük Kürt soykırımını sonuca ulaştırma ve Öz-

gürlük Mücadelesi'ni tasfiye etme amacıyla oluşturulduğunu bilmek gerekiyor. Özgürlük Mücadelesi'nin tasfiye edilmesi amacıyla derin devlet güçleri tarafından değişik zamanlarda oluşturulan bu iki yapı şimdi aynı amaçla bir araya getirilmiş bulunuluyor. Cumhuriyet ittifakının normal olmayan bir yolla seçimi kazanması durumunda Kürt soykırımı bu iki yapı üzerinden hayata geçirilecektir. AKP, MHP ile ortaklık temelinde cepheden ve askeri yollarla saldırılarını daha da kapsamlı hale getirirken, Hizbul-Kontra yapılanmasının ise Kurdistan'da önü sonuna kadar açılacak, her türlü imkan sunularak bir toplumsal taban oluşturmaya sağlanmaya çalışılacaktır. Hizbul-Kontra yapılanması Özgürlük Mücadelesi ile sürekli çatıştırılacak, bunun yarattığı provokatif ortam AKP-MHP faşizminin her türlü saldırısına zemin olacaktır. Hizbul-Kontra bölgede her türlü devlet imkanından yararlanarak bir yandan Özgürlük Mücadelesi ile çatışma halinde olurken, diğer taraftan Özgürlük Hareketi'nin toplumsal tabanını daraltmak için her türlü yol ve yöntemi devreye sokacaktır. Bu anlamda seçimi kazanması durumunda bu soykırım ittifakının mücadelemize karşı konsepti önemli oranda netleşmiş durumdadır. Nasıl ki Başur'da KDP ihanet şebekesi hakim kılınmak isteniyorsa, yine Rojava'da ENKS denilen ajan yapı öne çıkarılmak isteniyorsa, Bakur'da da Özgürlük Hareketi'ne alternatif olarak Hizbul-Kontra yapılanması öne çıkarılmak istenecektir. O açıdan bu durumu geçici bir seçim ittifakı olarak görmemek, geleceğe dönük yeni soykırım konseptinin zemini olarak ele almak en doğru yaklaşım olmaktadır.

Halk ve Hareket olarak 50 yıldır Önder Apo öncülüğünde bu soykırım sistemine ve onun imha ve inkar konseptine karşı savaşıyor, direniyoruz. AKP-MHP faşist ittifakı öncülüğünde Hizbul-Kontra'yı da dahil ederek oluşturulacak yeni soykırım konseptinden korkmuyor, çekinmiyoruz ama bunu önceden öngörmek, çözümlenmek ve şimdiden bu yönlü tedbir ve hazırlıklar içine girmek de önemli bir husus olmaktadır. Bu açıdan şimdiden her arkadaşımıza, yurtseverimize, demokratik-özgürlükçü tüm çevrelere düşen üç temel görev ve sorumluluk vardır. **Birincisi;** bu ittifakın kamuoyunda ve toplumda ciddi teşhirini yaparak bir bilinçlenmeyi yaratma. **İkincisi;** seçim sürecine yüklenerek bu soykırım ittifakının başarılı olmamasını sağlama. **Üçüncüsü ise;** her olasılığı dikkate alarak şimdiden öz savunma bilinci ve örgütlülüğünü yaratma olmaktadır. Seçim sürecinin yarattığı uygun ortamdan da yararlanarak her alanda öz savunmayı geliştirecek örgütlülükleri yaratmayı en temel dönem görevi olarak ele almalıyız. Devrimci Halk Savaşı stratejisinin başarısı da bunu gerektirmektedir. Dönemsel görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmemiz durumunda mücadelemiz için büyük kazanımların ortaya çıkabileceği bir süreç olacağını şimdiden bilmek ve başarı için seferber olmak gerekiyor.

ÖZGÜR KADIN ÖNCÜLÜĞÜNDE DEVRİMCİ HALK SAVAŞI'NI KAZANALIM

Tarihin ve 50 yıllık mücadelemizin açığa çıkardığı düzey herkese çok büyük rol biçmekte ve görevler yüklemektedir. Kadın devrimini geliştirme görevimiz var. Ortadoğu'yu demokratikleştirme sorumluluğu ile karşı karşıyayız. Yine dünyada kapitalist moderniteye karşı demokratik moderniteyi geliştirme sorumluluğu içindeyiz. Ancak hala dünyadaki gelişmeleri kucaklamakta, ona göre dil ve politika oluşturmakta eksikliklerimiz var. Kendimize 3. Dünya Savaşı içindeki herhangi bir mücadele gücü gibi yaklaşamayız. Bizler öncü, belirleyen, yön veren durumda olduğumuzu görmeliyiz.

PAJK Koordinasyonu

PAJK yürütme toplantımızı önemli ve tarihi eşikte gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Yeni bir mücadele yılına girenken bizlere bu görkemli gelişmeleri yaşatan, büyük özgürlük mücadelesini emekle, bedelle, büyük bir irade ile yürüten YJA STAR ve HPG güçlerini geliştirdikleri eşsiz direnişten dolayı kutluyor, düşmana büyük yenilgi yaşatan bu kahramanca duruşu selamlıyoruz.

2022 yılının eşsiz direnişinin sembolü olan Sara ve Rûken yoldaşları, Mizgîn Ronahî, Berfîn Rêbaz, Rojda Kotol, Ekin Türk, Şerîstan Farqîn, Bager Gewer, Baz Mordem, Helbest Koçerîn, Delal Şoreş, Adar Amed, Nuri Yekta, Ciger Malazgirt, Mawa Roj, Sema Eylül, Delil Zagros, Dilşer Raqqa, Güven Doza, Avzem Çiya, Azê ve adını sayamadığımız tüm yoldaşlarımız şahsında kimyasal saldırılar altında destan yazan Zap, Metîna ve Avaşîn'de direnerek soykırımın önüne geçen, özgürlüğü yaratan şehitlerimizi saygıyla, sevgiyle anıyoruz.

Kadın hareketinin gelişmesinde büyük emekleri olan, Partimizin öncü militanları Bêrivan Zilan, Raperîn Amed, Delal Nurhak, Zilan Konya, Peyman Bagok, Baharîn Kobanê, Melsa Mûş, Evîn Goyî, Aysel Doğan ve Rojbîn Gever yoldaş şahsında Besta şehitlerimizin anısı önünde saygı ile eğiliyoruz. Her biri evrenselleşen ve görkemli bir kadın çağının yolunu döşeyen, tanrıçalık kültürünün soy damarlarıdır. Şehit yoldaşlarımıza kadın devrimi ile cevap olacağımızın sözünü yineliyoruz.

2023 yılı Önderliğimizle buluşacağımız yıl olacaktır. KJK-KCK öncülüğünde yeni bir aşamaya taşırılan "Dem Dema Azadiyê" hamlesi temelinde Önderliğin fiziki özgürlüğü sağlanıncaya kadar mücadele yükseltilerek sürecektir. 21. yüzyılın kadın özgürlük yüzü olduğu gerçeğinden hareketle KJK'nin 8 Mart'ta startını verdiği "**Bi Jin Jiyan Azadi Re Ber Bi Şoreşa Jine!**" hamlesinin de tüm kadınlar tarafından en güçlü şekilde sahiplenilmesi, 2023 yılı mücadelesinin temel perspektifi olarak pratikleştirilmesi gerekmektedir.

25. yılında kompo güncellenerek sürdürülmek isteniyor

Uluslararası kompo 25. yılına girdi. Bir kez daha uluslararası komployu nefretle kınarken, "Güneşimizi Karartamazsınız" sloganı ile kendini yakan şehit Veysi Taş ve şehit Meh-

met Akar şahsında tüm şehitlerimizi, saygıyla anıyoruz. Kurdistan dağlarında, kentlerinde her yeri direniş cephesine dönüştüren şehitlerimizin anılarına sahip çıkacağımızı ve mutlaka başaracağımızı belirtiyoruz.

Uluslararası komplocu güçler Önderliğimizin esareti ile Ortadoğu müdahalesinin ve 3. Dünya Savaşı'nın startını verdi. Bu dünya savaşı ile sistem yaşadığı krizden çıkmanın yollarını ararken Ortadoğu eksenli alternatif mücadelelerin önünü kesmek istiyordu. Büyük Ortadoğu Projesi'nin hayata geçirilmesi için Kürtler üzerinden oluşan statünün devamı gerekiyordu. TC ulus devletinin oluşumu, NATO'ya kabulü Kürt gerçeğinin inkarı ve imhası üzerinden olmuştu. Tarihteki Kürt isyanları bu nedenle kanlı şekilde bastırılmış ve soykırım politikası devreye konmuştu. Önderlik ve PKK'nin çıkışı, mücadelesi bu politikaları tehdit ediyordu. Başını ABD, İsrail ve İngiltere'nin çektiği Kürt soykırım politikası ve Kürt-Türk çatışması üzerinden Ortadoğu dengelerini ellerinde tutma yaklaşımı, uluslararası komployla yeni bir aşamaya tırmandırılmak istendi. Ortadoğu'yu yeniden dizayn ederek kendi sistemlerini kurtarmaya çalışan kapitalist modernite güçleri Önderliği ilk ortadan kaldırılması gereken güç olarak belirledi. Çünkü Önderlik her süreci devrimin ve halkların lehine çevirecek gelişmeler yaratma gücünde olduğundan sistem Önderliği ve Kürt özgürlük Hareketi'nin de tasfiyesini hedefledi.

Bugün de uluslararası kompo hala bu iddia ile sürdürülmek ve güncellenmek istenmektedir. Hareketimiz üzerindeki tasfiye politikaları komplo-nun 25. yılında derinleştirilerek ter-mobarik bombalar ve kimyasal silahlarla gerillayı yok etme düzeyine ulaştırılmıştır. Farklı mücadele alanlarındaki parti militanları her gün suikast ve saldırılarla katledilmeye çalışılmaktadır. Halkımıza dönük katliam ve soykırım saldırıları zirveleşmiş, siyasal ve demokratik mücadele büyük saldırı altındadır. Dört parça Kurdistan'da direnen, teslim olmayan halkımıza karşı soykırım politikaları devrededir. Direnişin susturulmadığı zindanlar büyük işkence mekanlarına ve katliam merkezlerine dönüştürülmüş her gün zindanlardan cenazeler çıkmaktadır. Kurdistan işgal altındadır, doğası büyük bir talan ve yıkım planlaması çerçevesinde yok edilmeyle karşı karşıyadır. Tüm bunlar kompo ile hedeflenen soykırım ve katliam politikalarının güncellenmiş saldırılarıdır.

Uluslararası güçler, Önderliğin esareti ve ardından Önderliğin imhası ile Hareketimizin 6 ay içinde tasfiye

edilmesini amaçladılar. İşbirlikçi Kürt'ün kendi kontrollerinden çıkması için özgür ve bağımsız çizginin tasfiyesi gerekiyordu. Özgür Kürtlük ve onun mücadelesi bitirilebilirse işbirlikçi Kürtlüğe yer açılacak, sistemin bir karakolu olarak kullanılacak, işbirlikçi, teslimiyetçi güçler bölgede kendi çıkarlarını garantiye alacaklardı. Günümüzde de işbirlikçi ve sistemin çıkarları doğrultusunda hareket eden Kürtlük hala revaçtadır. Önderliğin tasfiyesi ile önleri açılacak olan bu işbirlikçi Kürtlüğe büyük yatırımlar yaptılar. Önderlik üzerindeki tecridin bu denli derinleşmesinin bir sebebi de budur. Özgür Kürtlük konuşamayacak, tecrit altında tutulacak ama sahte, işbirlikçi önderlikler her türlü uluslararası ve bölgesel imkanlardan faydalanacak, aktif politika yapacak, herkesle görüştürülecek, hatta Kürt düşmanı TC ile bile uzlaştırılacaktı. Bu nedenle Hareketimizin imhasında ve tasfiyesinde en belirgin rol KDP-Barzani ihanet çizgisine verildi. Barzani hanedanlığı Kürtlüğün sahte önderliği olarak aktifleştirilmek isteniyordu. Ancak KDP'nin Türklerle birlikte gerilla alanlarına dönük saldırıları onların bu işbirlikçi ve ihanetçi yüzlerini ortaya çıkardı.

Önderlik sadece tecrit altında tutulmuyor, yok hükmünde sayılmak isteniyor. Kürt halkı Önderliksiz yaşama alıştırmak isteniyor. Sahte Kürt liderlerini konuşurma, onlara her türlü imkan sunma, ama Önder Apo'ya ise sürekli cezalar vermek uluslararası komplo-nun bu güncel politikaları ile bağı var. Bu nedenle Önderliksiz yaşam olmayacağını, Kürt halkının özgürlüğünü yaratacak olanın ancak Önderlik olduğunu bilerek tüm eylemleri, çalışmalarını Önderliğin özgürlüğüne, İmralı tecrit ve işkence sisteminin ortadan kaldırılmasına kilitlemek gerekiyor.

2022 yılına damgasını vuran mücadelenin merkezi Önder Apo'ydü. Önderliğin paradigması ve düşünceleri dünyaya yayıldıkça herkes tarafından sahiplenme ve Önderliğin özgürlüğü için mücadele etme de daha fazla gelişti. Önderlik paradigmasından etkilenen kesimlerin eylemlilikleri ve sahiplenme düzeyi güçlüydü. Önderlikle görüşmelerin olması için hukuki ve toplumsal mücadeleye de önemli bir boyut kazandı. Gerilla direnişinden halk eylemlerine tüm mücadelemiz Önderliğin özgürlüğü ekseninde gelişti. Ancak Önderlik üzerindeki tecridi kırmaya yetmediği ortadadır. Biliyoruz ki İmralı sistemi Kürt halkı üzerindeki politikaların somutlaştığı uluslararası bir sistemdir. Önderlik üzerindeki tecridin derinleşmesi ve sürekli disiplin ce-

zalarının verilmesi Önderliğin görüşlerinin dışarıya ulaşmasının engellenmesi içindir. Yine Önderliğin kadın özgürlük çizgisini geliştirme-sine, Demokratik uygarlık tezine, devletçi iktidarcı sistemle mücadele dinamiklerini ortaya çıkarmasına, kapitalist modernist sistemin gerçek yüzünü deşifre etmesine, alternatif olarak Demokratik Konfederalizm'in inşasına karşı öfkeli idirler ve intikam saldırıları içindedirler.

En son, CPT'nin Önderlikle görüşmediği bilgisi yayıldı. Amaç her ne olursa olsun bu konuda yayılan bilgilerin Önderlik üzerindeki tecrit ve Önderliğin can güvenliği konusunda çok ciddi kaygı yarattığı bir gerçektir. Bu nedenle Önderlikle görüşme olması, durumunu öğrenmemiz için yoğun eylem içinde olmak ve baskı oluşturmak önemli olmaktadır. Bu yılı Önderliğin özgürlüğü temelinde eylem ve çalışmalara kilitlemek, uluslararası güçler ve TC Devleti'ne karşı mücadeleyi yükseltmek gerekiyor. Daha büyük ve kitlesel eylemlilikleri örgütlemeyi hedeflemeliyiz. Yine Önderlik düşüncelerini her kesime ve çevreye ulaştırmanın, bu yüzyılı belirleyecek paradigmasının sistem karşıtı, devrimci-demokrat, aydın, sanatçı, siyasetçi vb herkese anlatılması için geçmiş mücadele sürecini aşan bir aktif çalışma içinde olmamız gerekmektedir. Kendi toplumumuza Önderlik paradigmasını daha güçlü anlatmaktan ve toplumu Önderlik fikirleri etrafında örgütlemekten, paradigmayı yaşamsallaştırmaktan sorumluyuz.

PAJK kadrolarının olduğu her yerde Önderlik düşünceleri ve fikirlerini hayariler gibi çalışarak dünyaya yayma ve yaşamsallaştırmak hedeftir. Önderliğin kadın özgürlük çizgisi en büyük etkiyi yaratmış ve dikkat çekmektedir. Bu nedenle kadınlar olarak üzerimize düşen rol ve görev daha fazladır. Bu yüzyıl Önderliğin fikirlerinin ve paradigmasının yaşamsallaşacağı, somutlaşacağı bir yüzyıl olacaktır.

Kapitalizmin krizi Kurdistan ve Ortadoğu'da Üçüncü Yol mücadelesi

Kapitalist sistemin sürekli bir kriz sistemi olduğunu biliyoruz. Ancak bu dönem kendi yapısal krizinin en çok açığa çıktığı ve sürdürülemezliğin kendini dayattığı bir dönemdir. Bu nedenle sistem kendini kurtarmanın mücadelesi içindedir. Bunu da savaş ve krizleri derinleştirerek, toplumu korku ve baskı altında tutarak, biyo-iktidarın her tür yöntemi ile, iktidarın tüm imkanlarını devreye koyarak

yapmaktadır. Böylece toplumu iktidar ve devlete mahkum etme, mücadeleye edemez, karşı koyamaz duruma getirme ve fiziki yaşam sınırlarında tutmaya çalışmaktadır. Ahlakı ve politik toplumu yıkararak, tüm direniş odaklarını tasfiye etmeye veya sistem içileştirmeye dönük çok yönlü politikalar sürdürülmektedir. Kapitalizm kendi modernitesini dünyaya hakim kıldıkça ve dünyanın tüm kaynaklarını serbestçe sömürme imkanına kavuştukça başarılı olacaktır. Buna karşı direniş de demokratik uygarlık sisteminin kurulmasından ve kendi modernitesini inşa etmekten geçmektedir.

Önderlik, tarihin temel değişim ve dönüşüm güçlerinin demokratik uygarlık güçleri olduğunu söyledi. Buna göre bir mücadele çizgisi ortaya koydu. Ne salt bir sınıfın kendini merkeze koyduğu ve sınıflar arasındaki iktidar olma mücadelesi ne de hegemonik güç olma kavgasındaki egemenlerin birbiriyle mücadelesi özgürlük getirilebilir. Önderlik, esas mücadelenin 5 bin yıllık devletçi ve iktidarcı uygarlıkla toplumu oluşturan tüm güçler arasındaki mücadele olduğunu ve demokratik uygarlığı oluşturan, tüm ezilen, sistem dışı güçlerin ortak mücadelesinin gelişmesinin gerekliliğini ifade etti. Günümüzün mücadele diyalektiğini sınıfsal, iktidar odaklı, devletçi anlayışlardan arındırdı. Gücün merkezileşmesi yerine topluma, yerele verilmesi ve yönetimin demokratikleşmesi için konfederal sistemi alternatif olarak sundu. Bunun için de iktidar ve devlet dışı toplumsalılıkların özgür yaşamı yaratma amacı temelinde örgütlenmesinin, mücadele etmesinin araçlarını ortaya koydu. Önderlikteki diyalektik, kaba materyalist bir diyalektik değildir. Bir yüzyılın mücadele anlayışını belirleyen ve aslında kökenini dini dogmatizmden alan diyalektik, pozitifizmin etkisiyle katı yasacı yorumlara ulaşarak, tarihin ilerletici gücünün iki sınıf arasındaki çatışma olduğunu ortaya koyuyordu. Böylece iki güç arasındaki mücadelede diğer güçler destekçi ya da bu kamplaşmaya mahkum biçimde birinden birini tercih etmeli, onun çıkarlarına göre olmalı, onun ideoloji ve bakış açısını, yöntemlerini kabul etmeli, onun için ölmeli ya da öldürmeliydi. Tüm toplumsal kesimlere kamplaşma, karşıtlaşma, kendini inkar ve güç olanlardan birini kabul etme dayatılıyordu. Ama Önderliğin ifade ettiği yeni diyalektik yaklaşım, üçüncü yol, hiçbirine mahkum olmadan kendi özgür iradesiyle yolunu çizmeyi, tüm toplumsal güçlerin özgür yaşam temelinde ve ortak çıkarlar doğrultusunda



devletçi uygarlık sistemine karşı topyekûn mücadelesinin yolunu gösterdi. Bu, bize geniş bir siyaset alanı, geniş bir mücadele alanı sunmaktadır. Daha esnek bir zeminde ve çok yönlü bir ilişki, ittifak çerçevesi oluşturmakta, etkinlik alanı yaratmaktadır. Çünkü kadınlar, sivil toplum güçleri, siyasi gruplar, etnik, toplumsal kesimler, halklar ancak mücadeleyi ortaklaştırdıkça ve ataerkil devletçi sistemi hedef aldıkça demokratik toplum güçlerine alan açılacak ve bu azgın sömürü düzeninin ortadan kalkması söz konusu olacaktır.

Bu diyalektik ekseninde Kürtlerin Kurdistan'dan başlayarak somutlaştırdığı yaşam projesi, Ortadoğu'nun diğer halklarını, ezilen güçleri, sistem karşıtı olan tüm kesimleri kapsayan ve ortak mücadeleyi geliştirmeyi öngören mücadele bugün sonuçlarını vermektedir. Buna karşı sistemin bizimle mücadelesinin de küresel düzeyde yürüdüğünü görmek gerekiyor. Bu potansiyel ve gücü gördükleri için NATO olarak, ABD, Avrupa, İsrail ve bölgenin gerici hakim güçleri olarak ortak bir cephe halinde hareket etmektedirler. Dönem dönem çelişkili görünseler de sistemin yürütülmesi ve alternatif güçlerin mücadelesini ortadan kaldırmaya dönük ortak politikaya sahiptirler. Bu nedenle mücadelemize karşı saldırıların düzeyini de iyi anlamak ve ona karşı ortak mücadeleyi örmek, geliştirmek son derece önemlidir. Üçüncü Yol'da ısrar, Önderlik paradigmasının uygulanması için temel mücadele yöntemi olarak yeni diyalektik tarzı esas almak paradigmatik bir yaklaşımdır. Yani ne devlet odaklı dar milliyetçi çizgi ve sınıfların çıkarları ne de hegemon sistem güçlerinden beklenti sonuç alabilir.

Üçüncü Yol kadın karakterinde gelişiyor

Kadın mücadelesinin merkeze oturması ve kadın özgürlüğü eksenli demokratik mücadele de bu nedenle önem kazanmakta ve öne çıkmaktadır. Aslında Üçüncü Yol kadın eksenli ve kadın karakterinde gelişmeye adaydır, gelişmektedir. Tüm demokrasi mücadelesi kadın eksenli ve kadını merkezine alarak yürüyor, yürümek zorundadır. Sistem karşıtı mücadelenin merkezi günümüzde kadın mücadelesidir. Kadın mücadelesi salt bir sınıf mücadelesi olarak işleyemez, sadece bir halkın ve bir toplumsal kesimin mücadelesi olarak kalamaz, bir devletleşme, iktidarlaştırma savaşımı haline gelemez. Kadın mücadelesinin doğasında evrensel-

leşme ve demokratikleşme vardır, sistemin radikal eleştirisi temelinde devletçi ve iktidarcı yapıların yıkılması ve toplumun demokratikleşmesi karakteri gereğidir.

3. Dünya Savaşı bu anlamda kadın eksenli paradigma ile erkek egemenlikli uygarlık paradigması ve güçleri arasındadır. 21. yüzyıl mücadelelerinin karakteri bu nedenle kadın eksenlidir. 3. Dünya Savaşı kadın eksenli yaşamın başladığı coğrafyada ve yoğunlaşarak yürümektedir. Sonucu da buradaki mücadele güçlerinin durumu belirleyecektir. Kadın öncülüğümüz belirleyecektir.

Bu savaş diktatör rejimlere karşı demokrasiyi sağlama gibi gösterilse de Ortadoğu merkezli direniş odaklarını tümünden tasfiyeyi amaçlamaktadır. Bu da en kanlı ve acılı biçimde gelişmektedir. Savaş dönemleri faşist iktidarlardır. Dünyada oluşan bu savaş hali, güvenli yaşam tehlikesi, mevcut liberal iktidarlara güvensizlikten kaynaklı sağcı, faşizan bir yükseliş söz konusudur. Birçok ülkede sağ partiler iktidara geldi. Bunun nedeni mevcut yönetimlerin toplumu şiddet sarmalında tutarak toplumda korku ve güvensizlik yayması, diğer yandan milliyetçiliği körüklemesidir. Böyle dönemlerde bir yandan milliyetçi söylemler, otoriter ve güçlü liderlik daha çok taraf topluyor. Yine demokratik güçlerin boşluğu dolduramaları, kendilerini alternatif olarak ortaya koyamamaları, kapitalist modernitenin zihniyet ve politik sınırlarının aşılmasında etkili oluyor.

Ancak diğer yandan dünya çapında demokratik, sosyalist bir yükselişten de bahsetmek gerekir. Kapitalist sistem, iktidar ve devlet karşıtlığı yoğunlaşmakta, baskının, yoksulluğun, savaşların yarattığı yıkıma karşı tepkiler artmaktadır. Toplumda bir bilinçlenme, sistemin gerçek yüzünü görme de yaşanıyor. Reel sosyalizmin yıkılışından sonra tüm dünyada ilk defa bu son yıllarda sistem karşıtı eylem ve örgütlenmelerde yükseliş gelişti. Bu yükselişten korkan sistem korona tarzı hastalıkları bile devreye koydu. Toplum üzerinde biyoiktidar alabildiğine arttırdı. İnsanların sorunu artık iktidarı, devleti, egemenleri tanımamak, bilmemek değildir. Sorun toplumdaki ahlak olgusunun yıkılması ve toplumsallığın parçalanması, zayıflaması, radikal mücadele gücünün ortaya çıkmaması, örgütlenme ve ortak mücadeledeki zayıflıklardır. Yani bir bütün liberalizm ve neo liberalizmin sonuç alan politikalarıdır. Kapitalist sistemin toplum mühen-

disliği yaptığını ve toplum yapısıyla en çok oynayan sistem olduğunu biliyoruz. Yani ahlaki politik toplum yapısı bozuldukça sistem hakim olabilmektedir. Önderlik, "Toplumsal doğanın güçlü ahlaki dokusu tekrar işlevselleştirilmedikçe, hiçbir yolla modernitenin küresel krizden çıkamayacağını iyi kavramak gerekir. Yaşanan kriz beş bin yıllık uygarlık sisteminin bütün toplum karşıtı güçlerinin ahlaki toplum aleyhine yarattıkları krizdir. Dolayısıyla çıkışı da ahlaki toplumda, ahlakın doğrudan demokrasi özdeşliği nedeniyle politik toplumda aramak diyalektik gereğidir." Günümüz toplumsal gerçeğinin daha güçlü analizinin yapılması ve politikaların buna göre belirlenmesi önemlidir. Bu sosyolojik gerçeği derinlikli analiz etmeden atılacak her adım havada kalır. Van gibi bir yerde bile bir kız çocuğuna kırk kişi tecavüz ediyor ve toplum kıyamet koparmıyorsa bunun nedenleri derinlikli tahlil edilmelidir. Hem toplumsal gerçeklik hem öncülük durumu gözden geçirilmelidir. Örgütlülüğün olmadığı, yapısı bozulmuş bir toplum hiçbir şey yapacak güçte olmaz, kendini savunamaz. Kadınlara dönük işkence, tecavüz, katliam vb uygulamaların bu kadar çoğalması bu gerçeğin sonucudur. Devletin yarattığı ulus ve onun milliyetçiliğine teslim edilmiş toplumsallığı diriltmek, ahlaki değerleri güncellemek, politik toplum gerçeğini yaratmak alternatif mücadelelerin temel görevidir.

3. Dünya Savaşı Avrupa sınırlarına dayansa da merkezi Ortadoğu ve Kurdistan coğrafyasıdır. Afganistan, Irak müdahalesi ile başlayan Ortadoğu'yu dizayn süreci henüz tamamlanmamıştır. Irak, Suriye ve İran'ın yeniden dizaynı ile bölgede hakim olmak isteyen ABD ve NATO başarısız oldukça ve karşısındaki direnişler büyüdükçe bu güçler sorgulanmaya başlandı. ABD bu durumdan çıkmak için, hegemonya savaşında Rusya-Çin karşıtlığı temelinde NATO'yu etrafında toplamayı başardı. Tam da NATO'nun başarısızlıkları ve gereksizliği tartışılırken yeniden diriltildi. Ukrayna Savaşı bu anlamda önemli bir sonuç yarattı. İsveç-Finlandiya gibi görece demokratik kriterlere duyarlı ülkeleri bile NATO'nun bir parçası olmaya itti. Bu da Türk devletinin Kürt karşıtlığı üzerinden taviz isteme politikalarına zemin açtı.

Kapitalist sistemin hegemon gücü olan Amerika ve İngiltere Kürt soykırım politikalarının oluşmasından ve yürütülmesinden sorumludur. Günümüzde Kürt sorununun çözümsüz kalması, özgürlük mücadelemize bu kadar saldırıların gelişmesi NATO politikaları ile ilgilidir. Türk devleti Ortadoğu siyasetinin ve mücadelenin NATO ayağı olarak aktif kullanılmaya çalışılıyor. AKP-MHP faşist rejimi Kürtlere karşı yürüten soykırım saldırılarının dört parçada yürütücüsü durumundadır. Başûr, Rojava, Şengal, Mexmûr, Bakur ve Avrupa'da halkımız saldırı altındadır. AKP-MHP faşizmi kendisine ağır yenilgi yaratan, iktidarını zayıflatan Hareketimize karşı büyük bir öfke ile saldırı içindedir. Kendisine verilen görevi tamamlama çabası

ve bu şekilde iktidarını sürdürmek için onay alma amacındadır. Ancak bu iktidar da öncekiler gibi Kürt halkının iradesini ve gücünü ortadan kaldıramamıştır. Aksine evrenselleşen mücadelemiz karşısında büyük bir aciziyeti yaşamaktadır. Kendi sonunun geldiğini gördüğü için gitikçe daha da azgınlaşmaktadır.

2022 yılı büyük gerilla mücadelesi yılı oldu. Başûrê Kurdistan'da kimyasal silahlara karşı tünel ve arazi savaşında emsalsiz bir direniş gelişti. TC ordusu sonuç alamadı. Oysa Zap, Avaşin ve Metîna'da hedeflenen kısa sürede bu alanları tümünden işgal etmek ve gerillayı yok etme. Ancak Türk devletinin bu yıl için yaptığı planlamalar boşa çıktı. Tarihin en büyük savaşlarından birinin yürütüldüğü Zap, Avaşin ve Metîna'daki direniş Kürt halkının gücü ve umudu oldu. Başûr işgaline karşı gelişen büyük gerilla direnişi, kendisiyle toplumu da harekete geçirdi. TC faşizmine, işgaline karşı yürüyen direnişte onlarca yoldaşımızı kimyasal silah saldırılarında ve çatışmalarda yitirdik. Gerilla direnişi karşısında başarısız olan Türk devleti kimyasal silah kullanarak, askerlerinin cenazesini yarakarak, sivil-savunmasız insanları hedef alarak gerçekleştirdiği birçok insanlık dışı uygulamaları teşhir olunca faşist rejim gündemi saptırmak için Taksim saldırısını planladı ve Taksim saldırısını Rojava'ya saldırı gerekçesi haline getirmeye çalıştı. Ancak bunu da eline yüzüne buluşturdu ve hiçbir inandırıcılığı olmayan bu senaryo kabul görmedi. Kısacası gerilla karşısındaki savaşta TC Devleti büyük bir yenilgi yaşadı. KDP işbirlikçiliği ve NATO desteği olmasa bu savaşı değil aylarca bir gün bile sürdürecektik.

Zap, Avaşin ve Metîna'da yürütülen destansı mücadeleyi anlatmaya kimsenin gücü yetmez. YJA STAR ve HPG Nisan ayında başlayan işgal ve imha saldırıları karşısında büyük bir direniş yürüttü. 21. yüzyıla damgasını vuracak demokratik modernite gerillacılığını geliştirdi. Bu anlamda her arkadaşımızın savaş sürecinde gösterdiği performans tarihin direnenler sayfasında mutlaka yerini alacaktır. Özelde de YJA STAR savaşçı ve komuta yapısıyla bu savaşa öncülük yaptı. Kadın arkadaşların olduğu alanlarda güçlü bir mücadele düzeyi ortaya çıktı. Tüm mücadele sahalarımıza da yansıyan bu direniş halkın mücadelesine de yön vermiştir. Gerçekten kadın öncülüğü, kadın komutası savaşın gidişatını etkileyecek düzeydeydi.

Bu direnişin yoğun işlenmesi, mücadelenin çok yönlü propagandasının yapılması, bu fedailik gerçeğinin yeni yaşamın ve özgürlüğün ölçüsü olarak her yerde esas alınması gerekir. Bu çağda emsali olmayan olağanüstü bir direniş sergilendi. YJA STAR ve HPG militanlığı düşmanı durduran ve fedaice savaşı ile soykırımın önüne geçen durumdadır. Halkımız da yıl boyunca sürekli ayakta oldu. Ancak gerilla direnişinin destekleyeni durumunda kalan halk eylemlilikleri artık toplumsal direniş gücü olarak daha etkili olarak ortaya çıkmalı ve Devrimci Halk Savaşı anlayışıyla yükseltilmeli ve sahiplenilmelidir.

Ekolojik olmayan yaşama değer vermeyen ölüme terkeden politikalar

6 Şubat'ta Bakur ve Rojava'yı etkileyen deprem felaketi bir kez daha toplum kırım ve iktidarın ölüm politikalarını gözler önüne sermiştir. İktidarın bilinçli olarak geç müdahale etmesi, halkı kurtarmak için harekete geçmemesi, erkenden çalışmaları bırakmasının katliam politikası ile bağlantısı vardır. Kürt ve Alevi nüfusun ağırlıkta olduğu Kurdistan merkezli deprem bir kez daha iktidarın Kürt düşmanlığını ortaya koymuştur. Yine deprem alanlarında tek bir getirerek gövde gösterisi yapanların çete güçleri olduğu açıktır. Bu çetelerin, Kürt düşmanlarının halkımıza yardım etmek için orada olmadıkları nettir. Depremde onbinlerce insanımızı kaybettiğimiz gibi coğrafyanın tümünden boşaltılması, halkın göçertilmesi ya da ölüme terk edilmesi söz konusudur. Ağırlıkta Alevi olan halkımız açısından da durum birçok tehlikeyi bağırında taşımaktadır. Düşman politikaları altında savrulmayı, yozlaşmayı ve ezilmeyi yaşayacakları kesindir. Bu nedenle dayanışma ağlarının örgütlenmesi ve sorunların çözümüne dönük politikaların belirlenmesi oldukça önemlidir.

Yine çarpık ve rant dayalı şehirleşmenin bir kez daha iktidarlara eliyle ölüm getirdiğini gördük. Ekolojik olmayan ve kapitalist şehirleşme mantığı, halkın yaşamına değer vermemesi, ölüme terkeden politikalar soykırım zihniyetinden bağımsız değildir. Günümüzün gelişkin teknik ve bilimsel gelişmelerinin bu tür afetlerin ağır sonuçlarını engelleme yerine topluma ve halklara karşı savaş amaçlı kullanılması kapitalizmin zihniyeti ve sac ayağı endüstriyalizmle bağlantılıdır. Bu nedenle bir kez daha Önderlik paradigmasının ekolojik ayağının örülmesi ihtiyacı kendini göstermektedir. Ekoloji mücadelesini faşizmin soykırım saldırıları kapsamında, yine anti kapitalist bir mücadele olarak ele alıp büyütme ihtiyacı vardır. Yine on binlerce insanın ölümüne yol açan faşist AKP-MHP rejiminden bu katliamın hesabını sormak da temel görevdir. Ortaya çıkan sonuçları değerlendirerek etkili bir mücadele ortaya çıkarmak gerekmektedir. Toplumu savunmak, korumak ve sorunlarını gidermek için seferber olmak, halkı bu iktidarın eline ve insafına bırakmamak gerekiyor.

Yaşanan deprem de açıkça göstermiştir ki toplumun artık bu iktidarla yaşamasına, bunu kabul etmesine imkan yoktur. Basiretsiz muhalefet anlayışı iktidarın ömrünü uzatmaktadır. Bu basiretsizliğin altında da Kürt politikasındaki ortaklık ve erkek egemen akıl vardır. Kürtlere dönük ulusal politika aynı olduğundan güçlü bir muhalefet yapamamaktadırlar. Bu nedenle Bakur Kurdistan'ında da kitlesel ve toplumsal mücadeleyi, demokratik mücadele cephesini büyütme, aktifleştirmek önemlidir.

Yapılacak seçimlerde AKP-MHP iktidarının yenilgisi Kürt halkına kalmıştır. Askeri ve toplumsal alanda bu rejime karşı yürütülen mücadele seçim sürecinde de aynı seferberlik

ruhıyla devam etmelidir. Türkiye seçimleri hiç olmadığı kadar tarihi bir önem arz etmektedir. Yüz yıllık soykırım siyasetine son vermek ve 21 yıldır bu siyasetin yürütücüsü olan AKP-MHP faşist rejimini yenilgiye uğratmak halkımızın en büyük başarılarından olacaktır. Sadece Bakur'da değil Kurdistan'ın tüm parçalarında ve yurt dışında seçimlere dönük AKP-MHP'nin aleyhine çalışma yürütmek, kendi kitlemizi sandığa yönlendirmek, demokrasi güçlerinin kazanmasını sağlamak gerekir. 21. yüzyılı kazanmak, kadın özgürlüğünü örmek ve kadın devrimine yürümek kesinlikle mevcut kurumsallaşmaya başlamış faşist erkek, devlet ittifakının yıkılmasından geçmektedir.

Kurdistanî gelişmeler evrenselleşmektedir

Jîna Emînî'nin katledilmesiyle başlayan eylemler aylardır sürmektedir. İran'ın bu eylemleri dış güçlere bağlayarak yürüttüğü saldırılarda yüzlerce insanımız şehit düşürüldü, onlarca direnişçi idam edildi. Bu saldırıları şiddetle, öfkeyle kınıyoruz. İran'ın içinde olduğu durumdan kurtulması ancak demokratikleşmesi ve kadın hakları konusunda adım atması ile olabilir. Rojhilat ve İran'da güçlü bir toplumsal direniş damarı vardır. Toplumsal yapı bu rejimi ve baskılarını kaldırmamakta ve tüm katliamlara rağmen direnişten geri adım atmamaktadır.

Direnin kadın eksenli ve bir kadın serhildanı olarak gelişmesi oldukça önemlidir. Rojhilat'ta yaşanan gelişmeler bu anlamda tarihidir. Jin Jîyan Azadî sloganı etrafında bir kadın serhildanı, kadın öncülüğünde sistemi değiştirme gücü ve iradesi ortaya koyan bir toplumsal gelişme var. Bunlar yine Kürt kadınları ve toplumu öncülüğünde gelişmekte, diğer halklardan ve dünyadan destek almakta, sadece destek almakla kalmayıp diğer hareketleri, dünyadaki demokratik güçleri ve kadın hareketlerini de etkilemektedir. Yani günümüzde Ortadoğu merkezli gelişen kadın yükselişi, toplumsal mücadele Kurdistanîdir. Kürt kadınlarının mücadelesinin ve Hareketimizin etkisinin sonucudur. Açık olan şudur ki sistemle mücadelede Önder Apo'nun fikirlerinin yarattığı güç, etki, Kadın Hareketi'nin örgütlülük ve mücadele düzeyiyle ortaya çıkan pratik dünyayı etkilemektedir. Askeri anlamda DAİŞ ve faşist Türk ordusu ile savaşan kadın savaşçılar, siyasette öne çıkan kadın gücü, toplumsal alanda dönüşüm gücü olmaya başlayan kadın mücadelesi ve örgütlenmesi günümüzde sadece bir coğrafyanın insanlarını ve birebir ulaştığı kişileri etkilemiyor. Tüm gelişmeler, varolan mücadeleler tüm dünyaya hızla mal olmakta, yansımakta ve etkileme gücü artmaktadır. Rojava kadın devriminden sonra Rojhilat'taki kadın merkezli serhildanlar tüm toplumu etkileme ve özgürleştirme gücündedir.

Kurdistanî gelişmeler hızla bölgeselleşme ve küreselleşme karakteri kazanmış durumdadır. Günümüzde Kürtleri ilgilendiren tüm gelişmeler bölge ve dünya siyasetini olumlu ya

da olumsuz olarak etkiliyor. 2003 yılında Amerika'nın müdahalesi sonrası Ortadoğu'da yeni bir durum ortaya çıktı. Ve bu süreçte direnen bir güç olarak tecrübesi, örgütlenme ve savaş düzeyiyle Hareketimiz ve Önderlik paradigması güçlü çıktı. Dönemsel olarak büyük saldırılar altındayız ancak sonuçları çok görkemli olmaktadır. Düşmanın yoğun saldırıları gücümüzün ve etkimizin çok büyük olmasından kaynaklanıyor. Kadın Devrimi'nin önünü almak için saldırıyorlar. Bu nedenle tarihi bir mücadele içinde olduğumuzu bilerek zor dönemlerin militanlığı, örgütlülüğü ve stratejik aklı ile hareket etmeliyiz. Bedel ödüyoruz, ancak özgürlük verilen bedellerle kazanılıyor. Özgür ve onurlu yaşama adına her Kürt genci, kadını bu bedeli ödemeye hazırdır. Kölece ve onursuz yaşamaktansa onurlu bir direniş ve her türlü zorluğu göze almak bu halkın karakteridir. Düşman Hareketimizi ve halkımızı büyük baskı altında tutarak özel savaş bombardımanı ile etkili olmak istiyor. Oysa kendisi en zayıf dönemini yaşıyor, büyük krizler içinde; fakat kendini güçlü gösterme becerisini sağladığı için toplumsal tepkiyi zayıflatıyor, alternatif güçleri etkisizleştiriyor. Öncelikle bu algıyı kırmak gerekiyor. Sistem en zayıf dönemindedir ve etkili mücadele ile yıkılacak aşamaya gelmiştir.

Küresel hegemon sistem gücümüzün farkındadır. Bu nedenle önümüzü almak, kadın devriminin gelişmesini engellemek için Kadın Hareketimizi ve öncülerini hedef alıyorlar. Her yerde kadın yükselişi, mücadelesi bu kadar gelişirken Türk devleti eliyle öncü kadın militanlara dönük gelişen saldırılar sadece Türk devleti ile sınırlı değildir. En son Paris'te Evîn Goyî yoldaşın şehadetinde de görüldüğü gibi bu saldırılar son derece planlı, sistematik ve uluslararası güçlerin desteğiyle de Apocu ideoloji ile donanmış, öncülük yapan kadınlar hedef alınmaktadır. Kadının gücüne, etkisine ve dönüştürme gücüne karşı kadınların öncülerine dönük gelişen bu saldırılar ideolojik ve 21. yüzyılı kendi lehlerine çevirme çabalarıdır. O yüzden uluslararası bir konsept temelinde ve Türk devleti eliyle yürüyen ideolojik soykırım saldırılarıdır. Bu saldırılara uğrayan devrimci kadınlar, halk için, kadınların özgürlüğü için savaşan, mücadele eden, kendine dair hiçbir beklentisi olmayan, hayatını halkına adanmış kadınlardır. Bu toplumun en nadide, özgür ruhlı, soylu ve bilinçli kadınlarıdır. Kimse devrimci kadınlara dönük bu saldırıları meşrulaştırmamalı, normalleştirmemeli, kabul etmemelidir. Yapılması gereken kadın katliamlarına karşı toplumsal mücadeleyi büyütmektir.

"Kurdistanî olan evrenselidir" tespitiyle Önderlik Kurdistan topraklarındaki ilk kadın devrimi olan Neolitiğin ardından ikinci kadın devrimini yine bu coğrafyada Kürt Kadın Hareketi öncülüğünde gelişeceğini vurgulanmıştır. Dolayısıyla evrenselleşmenin de yolu yine kendi toprağında devrim yapmaktan geçmektedir. Bu nedenle Kurdistanî boyutunu, yerel boyutu ve karakterini hep önde tut-

mak, böyle bir kadın devriminin zaten evrensel karakterde olduğunu bilerek mücadeleyi evrenselleştirmek gerekir. Devrimci-demokratik, sosyalist kadın hareketleri ile ilişkide kendi mücadele deneyimimiz ve çıkardığımız sonuçları, ideolojik ve pratik gücümüzü esas alarak, buna güvenerek mal etmeye çalışmamız gerekiyor. Kadın mücadelesinin en güçlü gelişip toplumsal değişime öncülük yapacağı yer Ortadoğu'dur. Hem kadın kültürünün gücü, kapitalizmin, liberalizmin etkilerinin sınırlı olması, toplumsallığın güçlü olması ve modernite karşıtlığının yarattığı zemin güçlü bir devrimsel zemindir. Hem de en çok ezilen, özgürlükten yoksun kılınan, baskı altına alınarak geleneksel rollerle sınırlandırılan kadının özgürlük istem ve arayışı daha güçlüdür. Ve her türlü çaba, örgütlülük bu zeminde daha büyük etkiler yaratma imkanına sahiptir. O nedenle kadın mücadelesini Ortadoğu'da daha da güçlü örgütlemeye, Ortadoğulu kadınlarla daha fazla ortak mücadeleyi geliştirmeye ihtiyaç vardır. Ortadoğu kültürünün kadın eksenli zihniyet ve yaşam gücüne dayandırmalıyız. Ortadoğu rönesansını, devrimini, konfederal sistemini yaratmak bu yönlü çabalara bağlıdır.

Kadına dönük katliam ve saldırılara öz savunma ile cevap verilir

Toplumda da kadın kırımı üst boyutta ve planlı yürüyor. Kadınlara dönük katliamlar geçen yılın temel gündemiydi. Bakur'da özel savaşın temel politikası, egemen erkekliğini, faşizm ve milliyetçiliğin kısırtmasıyla gelişen kadın katliamları önemli oranda gündem oldu. Diğer parçalarda da benzeri durumlar yaşanmaktadır. Bunlara dönük politika geliştirmek, toplumsal alanda öz savunma bilinci, örgütlülüğünü geliştirmek temel bir görevdir. Elbet düşman özel olarak yoğunlaşıyor, saldırıyor, tüm kurumları ve zihniyeti ile bu saldırıları teşvik edip geliştiriyor. Toplumdaki kadınları kendini savunacak, erkek egemen politika ve saldırılara karşı duracak bilince, donanım ve örgütlülüğe kavuşturmamak da ciddi yetersizlik olmaktadır. Başûr'da kendini yakan kadınların sayısı korkutucudur. Türkiye'de ciddi anlamda Talibanlaşmaya gitenin zemini oluşturuluyor. İmamlar, tarikatçı din adamları medyaya çıkarak çocuk ve kadına dönük söylemleri ile altyapı oluşturuyor. Gençlerimize özel savaş tarafından uyuşturucu, fuhuş, ajanlaştırma politikaları ile saldırı ciddi boyuttadır. Bu saldırılara, toplumsal yozlaşmaya, faşizmin toplumu bozmasına herkesin tepkisi vardır. Ancak toplumsal sorunlar yeterince mücadelemizin, siyasetimizin merkezinde değildir.

Devlet baskısına, faşizm saldırılarına karşı bir direniş içindeyiz. Türkiye'nin askeri operasyonlarını, saldırılarını Kurdistanî tutumla karşılamak güçlüdür ancak faşizmin toplum kırım politikalarına ve özel savaş politikalarına karşı mücadele geliştirmekte eksik kalmaktadır. Faşizmin toplum kırım politikalarına karşı daha güçlü ve etkili bir müca-

dele yürütülmelidir. Van'da, Kurdistan'ın diğer illerinde çocuklara, kadınlara dönük tecavüz, taciz ve katliamlar yaşandı ve kıyamet koparılması gerekirken bu yapılmadı. Toplumsal alanda bu kadar kadın örgütlülüğü, siyasi güç, herkesi harekete geçirme gücü varken bu saldırıların yeterince gündemleşmesi, üzerine gidilmemesi, mücadelenin yetersiz kalması ciddi sorundur. Güçlü tepki oluşturma, gündeme alarak mücadeleyi yükseltme, devletin saldırılarını ortaya çıkarma ve engelleme mücadelesi yükseltilmelidir. Kadınları ve toplumu savunmak temel görevdir. Düşman saldırılarına, işgal ve sömürgecilğe YJA STAR cephesinden yürütülen savaşla önemli bir cevap verilmektedir. Ancak her alanda bu saldırılara cevap vermek, intikamlarını almak ve kadınları savunmak hamlesel çabalar, sisteme etkili darbe vuracak, kitlesel karşı duruşu yaratacak bir tarzı geliştirmekle olur.

Kadın Devrimi PAJK çizgisinde gelişecektir

21. yüzyılın kadın yüzyılı olacağı belirlenmesi Önder Apo'nun tarihsel ve toplumsal gerçekliği derinden çözümlemesi ve egemenlikli, devletçi tarihin temel çelişmesini tespit etmesi ile ilgilidir. 19-20. yüzyıl sınıf çelişmesine dayalı devrimlerin yüzyılı oldu. Eksiklikleri ve yanlışları olsa bile toplumsal ayağa kalkışı ve sistemle mücadele düzeyini ortaya çıkardı. Kapitalizm karşıtlığını, ütopya sahibi olmayı, devrimcilik fikrini ortaya çıkarıp diri tuttu. Sonuçları ne olursa olsun özgürlük arayışı ve mücadelesinin toplumdaki bilinç düzeyini geliştirmesini, örgütlülüğü ve özgürlük mücadelelerine yön vermesini gördük.

Günümüzde temel mücadele güçlerinin kapitalist modernite ile demokratik modernite güçleri olduğu tespitine ulaşmış bulunuyoruz. Demokratik modernitenin temsilcisi ve öncü gücünün kadın olduğunu dile getiriyoruz. Bu anlamda kadın devrimi ile toplumsal devrimin iç içe olduğunu ve kadının öncülüğü temelinde erkek egemen sistemin değişebileceği tespitlerini yapıyoruz. Kadın Devrimi söylemi Önderliğimizin 1991 yılındaki çözümlemelerinden itibaren kullandığı ve giderek derinleştirdiği bir husustur. Önderliğin çabaları ve öngörüsü zaman içinde yeni devrimler çağının öncülüğünü yapacak niteliğe sahip bir kadın mücadelesini açığa çıkarmıştır. Önderliğin 90'lardan beri Kurdistan devrimini Kadın Devrimi karakterinde geliştirmeye çalıştığı, buna dönük sürekli açılım ve hamleler içinde olduğu biliniyor. Kopuş teorisi, erkeği öldürme, Kadın Kurtuluş İdeolojisi'nin ilanı ve ardından kadın partisi PAJK'ın gelişmesi ile Kürt kadınları bu çağın temel mücadele gücü olarak hazırlandı. Önderliğin ve şehitlerimizin emeliyle ortaya çıkan bu düzey ile günümüzde öncülük yapacak bir kadın hareketi ve sisteminin altyapısı oluşmuştur. Bu dönemin mücadelesine, tüm eksikliklerimize rağmen en hazırlıklı güç olmamız ve bu kadar etki yaratmamız bu durumla bağlantılıdır.

Bu yıllar içinde dar anlamda kendimiz için özgürlük ve eşitlik isteyen bir durumdan tüm dünyayı, toplumu, iktidarları, ataeril sistemi değiştirme iddiasını ortaya koyacak, buna göre örgütlenip mücadele edecek duruma geldik. Bu topraklarda başlayan ilk kadın devriminin yarattığı eşitlik, özgürlük, hakikate uygun toplumsal yaşamı yeniden yaratma sorumluluğu coğrafya, kültür ve tarihsel-toplumsal rol olarak bizim kaderimiz gibidir. Bir kez daha devrimsel gelişmelerin merkezindeyiz. Kadın Rönesans'ını gerçekleştirmek, kadın özgürlüğüne dayalı olarak da özgür bir toplumu, yaşamı, sistemi ortaya çıkarmak bir kez daha bizlerin elindedir. Kadınların mücadelesinin gücü artık çok somut olarak ortaya çıkmıştır. KJK olarak sistemleşmiştir. Bu gelişmeler kendiliğinden olmuyor. Kapitalizmin yapısal krizi, Ortadoğu'ya müdahale ile sistemini yenileme çabası ve buna karşı direnen, Ortadoğu kültürünü ve toplumunu savunan mücadelemizin ortaya çıkardığı sonuçlardır.

Kaos dönemlerinin temel özelliği örgütlülük ve zihniyet olarak alternatif olan güçlerin çıkış yapma şansına sahip olması ve yeni bir devrimi, süreci başlatacak inisiyatifte olmasıdır. Önderlik, "Kaos dönemlerinin kendine has özellikleri vardır. Eski yapılanmalara anlam veren yasalar çözümlürken, yenilerinin uç vermeye başladığı kritik 'aralığı' temsil ederler. Bu yaratıcı 'aralıktan' neyin çıkacağını yaşam güçlerinin yeni anlam ve yapılanma çabaları belirleyecektir. Literatürde bu çabalara ideolojik, politik ve ahlaksal mücadele denilmektedir. Krizden nasıl bir toplumsal gelişmenin çıkacağını ondan etkilenen güçlerin mücadele düzeyleri belirleyecektir" diyor. Yeter ki bu fikir ve örgütlülük ile sürece müdahale edecek durumda olalım. Küçük müdahaleler bile bazen olağanüstü sonuçlar ortaya çıkarılmaktadır. Ve bu durum günümüzde çok açık biçimde kanıtlanmıştır.

Rojhilat'ta ortaya çıkan kadın serhildanları bir kez daha Önder Apo'nun fikirlerinin gücünü göstermiştir. Yine Rojava'da ortaya çıkan kadın devrimi de aynı fikirlerin sonucudur. Bir kez daha ortaya çıkmıştır ki kaos dönemlerinde devreye giren her düşünce ve yeni fikir büyük bir etki gücü oluşturma potansiyeline sahiptir. Önder Apo'nun fikirleri, kadın özgürlüğü konusundaki gelişim ve alternatif olma düzeyi, kadın ideolojimiz ve gücümüz dünyada etki yarattı. Ortaya çıkan bu zemini ve etkiyi çok daha güçlü değerlendirmek, kadın devrimini örgütlemek ve geliştirmek adına fırsatları, imkanları daha güçlü kullanmak zorundayız.

Kadın Devrimi ve öncülük görevlerimiz

Tarihin ve 50 yıllık mücadelemizin açığa çıkardığı düzey herkese çok büyük rol biçmektedir. Kadın devrimini geliştirme görevimiz var. Ortadoğu'yu demokratikleştirme sorumluluğu ile karşı karşıyayız. Yine dünyada anti kapitalizmi geliştirme, kapitalist moderniteye karşı demokratik moderniteyi geliştirme sorumluluğu içindeyiz. Ancak hala dünyadaki ge-

lişmeleri kucaklamakta, ona göre dil ve politika oluşturmakta eksiklikler vardır. Kendimize 3. Dünya Savaşı'nın içindeki herhangi bir mücadele gücü gibi yaklaşamayız. Bizler öncü, belirleyen, yön veren durumda olduğumuzu görmeliyiz.

Günümüzde Önderlik düşünceleri ulaştığı her yeri sarıyor ama bu düşünceleri örgütleme, toplumsal altyapısını döşeme, politikaya dönüştürmede zayıf kalınmaktadır. "Büyük düşünceyi örgütleyememe" sorunu Önderliğin belirttiği gibi ciddidir. Bu nedenle kadın hareketi olarak bölgesel ve evrensel gelişmelerin yüklediği sorumluluk, rol karşısında "kadın devrimi ve öncülüğün görevleri" güçlü tartışılmalı ve bu rol oynanmalıdır.

Aslında kapitalist sistemin krizi ve büyük altüst oluşların ortaya çıkacağı, patlamaların yaşanabileceği biliniyordu. Demek ki bilme yetmiyor, bir de bunun gereklerine göre örgütlenme, temposu, tarzı, mücadelesi, öncülüğü açığa çıkmalıdır. Tüm gelişmeler kadın özgürlük alanında büyük devrimsel gelişmeleri yaratma imkanı ortaya koymaktadır.

Bu süreçte Önderlik paradigması karşısında vermemiz gereken temel özleştirici öncülük rolünü yeterince oynamamaya ilişkindir. Bölgeselleşen, küreselleşen kadın özgürlük mücadelesinin dayattığı tarihsel öncülük görevini pratikte üstlenmeme, görevlere bu iddia ve sorumlulukla yaklaşmama, bunun stratejik aklını, gücünü, örgütsel kapasitesini ortaya çıkarmadaki eksikliklerdir. Oluşturduğumuz değerler evrenselleşiyor ve dünyada "Jin Jiyan Azadî" sloganını herkes dillendiriyor. Rojava Devrimi'nin yayılan etkisi, umut olması sonrasında Rojhilat'taki gelişmeler bunları dile getiriyor. İdeolojimiz, fikirlerimiz hızla yayılıyor, herkese ulaşıyor, bu fikirler doğrultusunda arayış ve ayağa kalkış oluyor. Tüm bu gelişmelere yön vermek, devrimsel aşamaya taşımak görevimizi yerine getirmeliyiz.

Bilmeliyiz ki, "Jin Jiyan Azadî" sloganının evrenselleşmesi ile önümüze çıkan görevler vardır. Diplomaside, toplumsal politikada, siyasette, örgütlenmede güçlü adımlar atılmalı, kendine her zamankinden çok güvenen, aktif olan, hamleci yaklaşımlar gelişmelidir. Kadın devrimini geliştirmek, bunun mücadelesini her alanda daha aktif yürütmek, hedefleri büyütmek, buna denk bir öncülüğe, örgütlülüğe ulaşmak gereklidir. Açığa çıkan havayı ve mücadele gücünü sistemin kullanması ve üzerinden politika yürütmesi tehlikesi, riski de vardır. Bunu bilerek mücadele yürütülmelidir.

Bu çağ örgütlü olan ve kendini her kesime ulaştırıp, güç oluşturanların sonuç alacağı bir çağdır. İnsanların zihniyeti ile uğraşan ve algısını günlük, anlık yönlendiren bir sistemle savaşıyoruz. Açığa çıkan, gücümüzü çok iyi gören, mücadelemizin etki düzeyini hesaplayarak hareket eden ve bugün karşımıza çıkan tarihi rolü oynamayalım diye bizimle her anlamda mücadele eden ve vahşice saldıran erkek egemen bir sistem var. Yaratığımız kazanımları kendi lehine çevirmeye ve bu devrimsel kazanımlara konmaya çalışan bu sistemle müca-

dele içindeyiz. Bu mücadelede o nedenle son derece ideolojiktir, paradigmasaldır. İdeolojik mücadeleyi toplumsallaştırma, her alanda keskin yürütme, kadın mücadelesini liberalize etmeye ve sistem içileştirmeye çalışan tüm yaklaşımlara karşı radikal mücadeleyi geliştirmeliyiz.

Kadın özgürlüğünün toplumsal özgürlüğün şartı olduğunu, ilk ezilen, sömürülen ve köleleştirilen cins, soy ve ulusun kadın olduğunu, cins gelişmesinin temel gelişki olduğunu söylüyoruz. Erkek ve kadın gerçeğinin toplumsal cinsiyetçilik temelinde, sistemin egemenlik anlayışı doğrultusunda inşa edildiğini ve özgürleştirilmesi gerektiğini belirtiyoruz. Buna karşı cins gelişmesini ve cins mücadelesini zayıflatmaya, etkisizleştirmeye çalışan, farklı biçimlerde saldırı içinde olan sisteme karşı da mücadeleyi teorik ve ideolojik alanda daha fazla geliştirme ihtiyacı vardır. 21. yüzyılın kadın yüzyılı olacağı temelindeki Önderliğin tespitlerine ve kadın özgürlük tezlerine karşı kapitalist modernitenin kadın özgürlüğüne ve toplumsallığa doğrudan yöneltilmiş ideolojik saldırı ve saptırmalarına karşı Kadın Kurtuluş İdeolojimizin kavram ve kuramlarıyla ideolojik mücadelenin etkili yürütülmesi gerekiyor.

Ortaya çıkan tarihsel gelişmeler ve bize yüklediği sorumluluklar ile birlikte toplumsal-ulusal mücadelelerin de öncülüğü ve Kurdistan devriminin sorumluluğu konusunda da rol üstlenmiş durumdayız. Kadın öncülüğü, kadın bilinci ve duyarlılığı ile özgün örgütlülüğümüzü güçlendirmek, cins mücadelesini yükseltmek son derece önemlidir.

Kadın zihniyeti ile her alanda mücadele yükseltilmeli

Her alanda erkek tarzı ve aklına dayalı siyaset, örgütlenme ve yönetim anlayışlarıyla mücadele etmek, kadın tarzını ve farkını belirgin kılmak gereklidir. Kadın aklı, siyaset anlayışıyla, özgürlük değerlerini sahiplenmeyle, Önderlik paradigmasını temsil ve pratikleştirme düzeyimizle öncülük rolümüzü güçlü oynayabiliriz. Tüm çalışmalarımızı kadın eksenli, kadın özgürlüğüne odaklanmış olarak yürütmekten sorumluyuz.

Tüm mücadele alanlarında erkeğin değişim ve dönüşümünü gündeme alarak etkili mücadeleyi geliştirmekten sorumluyuz. Çözülen sistem, çözülen erkekliktir. Çözülen erkekliğin neye yöneleceği ve nasıl bir dönüşüm geçireceğini cins mücadelesi belirleyecektir. Özgür erkek kimliğinin yaratılması için cins mücadelesinin etkin yürütülmesi gerekiyor. Özgürlük ölçülerinin gelişimi, yaşamda özgürlük düzeyinin sağlanması erkek ve kadın geriliği ile, erkek egemen zihniyetle mücadeleden geçmektedir.



Şehit Bêrivan Zilan



Şehit Raperin Amed



Şehit Evîn Goyî

Erkek gerçeğinin daha fazla sorgulanarak özgürlük lehine dönüşüme teşvik edilmesi, faşizme, erkek egemenlikli sisteme karşı demokratik mücadelenin bir parçası haline getirilmesi, özgürlük mücadelesini birlikte yürütmeyi geliştirmek gerekmektedir.

Genç kadın hareketi toplumsal bir hareket olma ve sürükleyici olma özelliğini geliştirmelidir. Dönem gençliğin dönemidir. Mücadelede başat rol oynayacak bir potansiyele sahiptir. Çok dinamik ve düşmana öfkeli, yurtsever bir genç neslimiz var. Sistemin etkileri olmakla birlikte mücadeleye katılmaya hazır ve düşmana öfkeli gençlik potansiyelini örgütlemek, harekete geçirmek ve mücadeleye katmak için daha güçlü bir örgütlülüğe kendini kavuşturmalıdır. Gençliğin yaşadığı sorunlara çözüm oluşturan, onları sistem sınırları dışına çeken bir politika geliştirebilmelidir. Gençliğe rol model olacak bir öncülüğü, yaşam tarzı, örgütlenmesi, duruşu ve tarzıyla açığa çıkarmalıdır. Düşmanın yoğun özel ve psikolojik savaşını boşa çıkaracak bir mücadele düzeyi yaratması, gençliği eğitmesi temel görevlerdendir.

Gerilla mücadelesiyle Apocu fedai çizginin yaşamda ve savaşta somutlaştığı bir dönemi yaşıyoruz. Ortaya çıkan bu fedai duruşun, militanlığın ve partileşme gerçeğinin herkese mal edilmesi gerekmektedir. Bir özgürlük çitası, gerçeği çok somut açığa çıkmıştır. Herkesin bu ölçü ve ilkeler temelinde yaşaması, mücadele etmesi ve katılması gerekir.

Mücadelemizin öne çıkardığı ve yön verdiğimiz hususların başında toplumların ve kadınların gündemine öz savunmayı koymak gelmektedir. Kurdistan parçalarında gelişen kadın orduları DAİŞ'le, Türk devleti ile savaşta büyük başarılar kazandılar. Türk ordusu ile Zap'ta, Metîna'da, Avaşin'deki savaşta ve diğer alanlarda yürüyen savaşta kadın öz savunma gücünü ortaya koyarak bir anlayışı da kırmıştır. Kendini savunma ihtiyacı ve bilinci kadın için gelişmiştir. Egemenlerin ezilenleri öz savunmadan yoksun bırakmaya dayalı politikalarının köleliği geliştirdiği görülmektedir. Çağın faşist ve vahşi kapitalist gerçeği, en son DAİŞ vahşeti herkese bunun gerçekliğini kanıtlamıştır. Kendi öz savunmasını yapmanın özgür olamayacağı, saldırılar karşısında duramayacağı ortaya çıkmıştır. Öz savunma anlayı-

şının toplumsallaşması gereklidir.

Önemli bir husus da kendi toplumumuzu, kadınları kapitalist modernitenin kültür kırımından, özel savaşın etkilerinden kurtarma görevidir. Kadın kırım, toplum kırım ve kültür kırım birbiri ile bağlantılı yürümektedir. Kültür kırım son derece tehlikeli boyuttadır. Toplum, gençler, kadınlar kapitalist modernitenin etkisi altındadır. Modernitenin empoze ettiği yaşam tarzı, düşünme tarzı, giyimden modaya, biçime kadar sistemin etkisi altındadır. En temel hususların başında kendi modernitemizi oluşturmak, onun ilkelerini, tarihsel ve kültürel gerçeğini kavratmak, kadınları, gençleri bu doğrultuda yoğun eğitmek gerekir. Toplumda zihniyet değişimini geliştirmek, mücadelemizin açığa çıkardığı değerleri, insanlık tarihinin değerlerini kavratmak ve buna göre bir yaşamı örgütlemek başarıyı kalıcılaştıracaktır. Siyasal alandaki temsiliyet ve katılım çok önemli olsa da tek başına dönüşüm yaratmaz. Sosyal-kültürel alandaki değişim, zihniyet alanındaki değişim kalıcı ve devrimseldir. Kadınların Apocu ideoloji ve demokratik modernite kültürü ve yaşamı temelinde kendini eğitmesi her şeyden önemlidir. Kadın Kurtuluş İdeolojisi'ni toplumsallaştırmak, yamsallaştırmak gereklidir.

Toplumu özgürlük ve demokratik ilkeler temelinde örgütlemenin, paradigmayı hayata geçirmenin temeli toplumu kendini yönetir, kendine yeter duruma getirmektir. Kadınların bu toplumla nasıl yaşayacağı ve kendi ilkelerini ortaya koyması kendi özgürlük düzeyini somutlaştırır. Bu da kadınların toplumsal sözleşmesini geliştirmesinden geçmektedir.

Zorlu bir mücadele dönemini büyük bedeller ve emekle yürüttük, yürütmeye devam ediyoruz. Bu dönemde en büyük rolü şehitlerimiz oynadı.

Şehitlerin izinde zaferi yaratacağız

Mücadele yaşamında ve bu tarihi süreçte büyük rol oynayan PAJK meclis üyemiz Bêrivan Zilan yoldaşı saygı ve sevgiyle tekrar anıyoruz. Bêrivan yoldaş büyük emek sahibi, ısrarlı ve iddialı bir öncüyü. Disiplinli, mücadelenin her alanından kendini sorumlu gören, her işe büyük bir tutkuyla sarılan ve yoldaşlarına karşı ilgili, sorumlu yaklaşımlarıyla ön

açan, kazanımcı, geliştirici yönleriyle örnek alınması gereken bir yoldaşımızdı. 30 yıllık mücadele yaşamında hem askeri hem toplumsal hem ideolojik çalışmalarda komple bir devrimcilik anlayışını şahsında yarattı ve kadın hareketinin gelişiminde büyük emek sahibi oldu.

Raperin Amed yoldaşımız örgütsel duruşu, ilkeli ve tutarlı kişiliğiyle, yüksek sorumluluk bilinciyle öncülük rolünü her alanda oynadı. Bilinçli, örgütsel refleksleri güçlü, mücadelenin en zorlu dönemlerinde doğru tutum ve yaklaşım sahibi olmayı başarmış, herkese örnek olmuş bir yoldaşımızdı. Kongra Gel Başkanlık divanı üyesi olarak konfederal sistemin geliştirilmesinde, halkın eğitiminde, toplumun irade kılınmasında büyük rolü ve emeği asla unutulmayacaktır.

Evîn Goyî yoldaş yurtseverliğin, mütevaziliğin, sade ve tutarlı yaşamın örnek isimlerindendi. Partileşme mücadelesine, Apocu yaşama büyük inanç ve bağlılıkla katıldı. Öncülük rolünü büyük emek ve sorumlulukla yerine getirdi. Avrupa'nın merkezinde, Paris'te Hareketimize dönük gelişen bu ikinci katliamı asla unutmayacağız ve hesabını mutlaka soracağız.

Tarihi bir süreçten geçtiğimizi bilerek, şehit yoldaşlarımıza layık olma temelinde, yapılanları yeterli görmeden rolümüzü daha güçlü oynayacağız.

Toplantımız Kadın Hareketi olarak öncülüğünü yürüttüğümüz özgürlük mücadelesini tüm yönleri ile ele alarak önemli kararlara ulaşmıştır. Farkımız ve gücümüz kararlarını uygulayan, hedeflerini gerçekleştirmek için canla başla çalışan bir hareket olmamızdır. Bu temelde Önderliğin fiziki özgürlüğünü yaratacak, komploculardan hesap soracak, kadın devrimi iddiamızı somutlaştıracak ve 2023 yılının mücadele düzeyini belirleyecek olan kadın mücadelemizin sonuç alacağına, zaferi yaratacağına derinden inanıyoruz.

Bu inançla yılı direniş ve mücadele ile kazanan, özgür yarınları kesineleştiren şehitlerimizi bir kez daha sevgi ve minnetle anıyor, toplantımızı Kadın Hareketimizin öncü militanlarından PAJK Meclis üyesi Bêrivan Zilan, Kongra Gel Başkanlık Divanı üyesi Raperin Amed, KCK Yürütme Konseyi üyesi Evîn Goyî ve Zilan Konya yoldaşlarımız şahsında tüm şehitlerimize adıyoruz.

İMRALI KAYALIKLARINI BAĞLANMAK



Rêber Apo'nun 'Kültürel Soykırım Kıskaçındaki Kürtleri Savunmak' kitabından derlenmiştir

İnsan ailesinden ve çocuklarından yoksun kalmaya hiç dayanamazken, ben ölümüne birleşmiş milyonların iradesinden bir daha hiç kavuşmamacasına ayrılmaya nasıl uzun süre dayanabilecektim! Halktan insanların birkaç satırlık mektupları bile verilmiyordu. Şimdiye kadar zindandaki yoldaşların büyük kısmı verilmeyen ve sıkı denetimden geçmiş az sayıdaki mektupları dışında ve birkaç istisna haricinde, dışarıdan hiç mektup almadım. Mektup gönderemedim. Bütün bu hususlar tecridin yol açtığı durumu kısmen anlaşılır kılabilir. Fakat benim konumumun özgün yönleri vardı. Kürtlere ilişkin birçok ilke çıkış yaptıran kişi konumundaydım. Yarım kalan bu çıkışların hepsi özgür yaşamın olmazsa olmazlarıydı.

Şimdiye kadarki tüm yazılı savunmalarım ve sözlü diyaloglarımda kişisel yaşamıma pek değinmedim. Genel geçer sağlık sorunları ve idareyle geçinmeler dışında, sistemin özel olarak hazırladığı ve sadece bana uygulanan tecride karşı nasıl direndiğimi ve yalnızlığa nasıl dayandığımı anlatmadım. Sanırım en çok merak edilen konu, bu mutlak yalnızlığa ve durağanlığa karşı geliştirdiğim yaşam deneyimlerimdir. Daha çocukken, köyün güngörmüşlerinden olan ve bilge sayılan biri, hal ve hareketlerimi gözlemlerken, halen hatırimda olan şöyle bir cümle sarf etmişti: "Lo li ciyê xwe rûne, ma di te da ciwa heye?" Türkçesi'yle, "yérinde otur, sende cıva mı var?" demişti. Bilindiği gibi, cıva çok akışkan bir elementtir. Ben de öyle hareketli birisiydim. Mitolojik tanrılar düşünselerdi, herhalde İmrâli kayalarına bağlamak kadar ağır bir cezayı akıl edemezlerdi. Buna rağmen tek kişilik hücredeki on iki yılımı [2023 yılı itibarıyla 24 yılı] doldurmuş bulunuyorum. İmrâli, tarihte devletin üst yetkililerine uygulanan cezaların infaz edildiği bir ada olmakla ünlüdür. İklimi hem çok nemli hem de serttir. Fiziki olarak insanın bünyesini çökertmeye yatkındır. Kapalı oda tecridi eklenince, bünye üzerindeki yıpratıcı etkisi daha da artar. Ayrıca yaşlanma sürecinin başlangıcında adaya alındım. Uzun süre Özel Kuvvetler Komutanlığı'nın denetiminde tutuldum. Son iki yıldır sanırım Adalet Bakanlığı'nın denetimi devreye girdi. Birer kitap, gazete, dergi ve tek kanallı bir radyo dışında iletişim imkanım yoktu. Şüphesiz bu iletişim etkenlerini küçümsemiyorum, ama ayakta durmak için yeterli ilişki değildirler. Ayakta durmayı, çürümemeyi zihnim ve iradem belirleyecekti.

Tüm bu deneyimler İmrâli'daki dayanma gücümü izah etmeye yetmez

Daha dışarıdayken kendimi hem yalnızlaştırmış hem de yalnızlığa karşı hazırlamıştım. Çok önemli bir bağımlılık ilişkisi olan aile, yakın akraba, hatta yakın arkadaş ve yoldaş ilişkisini soyutlaştıracak deneyimlerim olmuştum. Kadın ilişkisi önemli olmakla birlikte, o da soyutlaştırdığım bir ilişki alanıydı. Nazım Hikmet'in tamamen tersiydim. Çocuk edinmemeye ahdım vardı. Daha lisedeyken edebiyat hocasından on numara alan kompozisyon yazımın başlığı şöyleydi: "Sen benim için hiç doğmayacak çocuğsun!" Sanırım bu yazıyla zorlu geçen çocukluk yaşamlarını konu edinmek istemiştim. Fakat tüm bu deneyimler İmrâli'daki dayanma gücümü izah etmeye yetmez.

Şunu da belirtmeden geçmemeliyim. İmrâli sürecinde bana dayatılan komplo, umudun zerresini bırakmayan cinstendi. İdam cezasının infazı ve psikolojik savaşın uzun süre gündemde tutulması bu amaçlaydı. İlk günlerde nasıl dayanabileceğimi ben bile tahayyül edemiyordum. Yıllar bir yana, bir yılı bile nasıl geçirebileceğimi düşünemiyordum. Kendi kendime yerindiğim şöyle bir düşüncem oluşmuştu: "Milyonlarca kişiyi daracık bir odada nasıl tutabilirsiniz!" Gerçekten Kürt Ulusal Önderliği olarak, zindana giriş koşullarında kendimi milyonların sentezi haline getirmiş veya getirilmişim. Halk da böyle algılıyordu. İnsan ailesinden ve çocuklarından yoksun kalmaya hiç dayanamazken, ben ölümüne birleşmiş milyonların iradesinden bir daha hiç kavuşmamacasına ayrılmaya nasıl uzun süre dayanabilecektim! Halktan insanların birkaç satırlık mektupları bile ve-

rilmiyordu. Şimdiye kadar zindandaki yoldaşların büyük kısmı verilmeyen ve sıkı denetimden geçmiş az sayıdaki mektupları dışında ve birkaç istisna haricinde, dışarıdan hiç mektup almadım. Mektup gönderemedim. Bütün bu hususlar tecridin yol açtığı durumu kısmen anlaşılır kılabilir. Fakat benim konumumun özgün yönleri vardı. Kürtlere ilişkin birçok ilke çıkış yaptıran kişi konumundaydım. Yarım kalan bu çıkışların hepsi özgür yaşamın olmazsa olmazlarıydı. Halkımızdan herkese, her toplumsal alana ilişkin ilk çıkışı yaptırmış, ama hiçbirini güvenilir eller ve koşullara terk edememişim. Bir aşığı düşünün: İlk aşkı için çıkış yapmış, ama tam tutuşacakken elleri hep havada kalmış. Benim toplumsal alanlardan özgürlük çıkışlarım da hep böyle havada kalmıştı. Kendimi toplumsal özgürlük alanlarında adeta eritmişim. 'Ben' diye bir şeyi de pek geride bırakmamıştım. Toplumsal açıdan zindan süreci böylesi bir anda başlamıştı.

Öyle büyük gerekçelerim olmalıydı ki, tecride dayanabileyim

Aslında dış koşullar, devlet, idare ve cezaevinin kendisi saraylara özgü bir donanımda olsa dahi, bana özgü tecride nasıl dayanıldığını açıklamaya yetmez. Temel etkenler koşullarda ve devletin yaklaşımlarında aranmalıdır. Belirleyici olan, benim kendimi tecrit koşullarına ikna etmemdir. Öyle büyük gerekçelerim olmalıydı ki, tecride dayanabileyim, tecritte de olsa büyük bir yaşamın sergilenebileceğini kanıtlayayım. Bu temelde düşününce, öncelikle iki kavramsal gelişmeden bahsetmeliyim. Birincisi, Kürtlerin toplumsal statüsüne ilişkin. Şöyle düşünüyordum: Benim öz-

gür yaşamı arzulamam için toplumun, bağlı olduğum toplumun özgür olması gerekirdi. Daha doğrusu, bireysel özgürleşme toplumsuz gerçekleşmezdi. Sosyolojik açıdan birey özgürlüğü tamı tamına toplumun özgürlük düzeyiyle bağlantılıydı. Bu varsayımı Kürt toplumuna uygulayınca, algılamam oydu ki, Kürtlerin yaşamı, etrafına duvar örülmemiş zifiri karanlık bir zindandan farksızdı. Bu algıyı edebi bir anlatım olarak sunmuyorum, tamamen yaşanan gerçeğin hakikati olarak ifade ediyorum. İkincisi, kavramı tam anlayabilmek için ahlaki bir ilkeye bağlılık ihtiyacı vardır. Kendini mutlaka bir topluma bağlı olarak yaşanabileceği konusunda bilinçli kılacaksın. Modernitenin yarattığı en önemli bir algı da, toplumsal bağlılığı olmadan da kendini yaşatabileceği konusunda bireyi ikna etmesidir. Bu ikna sahte bir anlatıdır. Öyle bir yaşam yoktur aslında, ama imal edilmiş sanal bir gerçeklik olarak kabul ettirilir. Bu ilkedен yoksunluk, ahlakın çözülmüş olduğunu da ifade eder. Burada hakikatle ahlak iç içedir. Liberal bireycilik ancak ahlaki toplumun çözüldüğü ve hakikat algısıyla ilişkisinin kesilmesiyle mümkündür. Çağımızda hakim yaşam biçimi olarak sunulması doğruluğunu kanıtlamaz. Tıpkı sözcüsü olduğu kapitalist sistemin ahlaki toplumun çözülmesi ve hakikat algısını yitirmesiyle mümkün olması gibi. Kürt olgusu ve sorunu üzerinde yoğunlaşmanın bir sonucu olarak söz konusu yargıya ulaştım.

Yaşamımda ikili bir yanı iyi kavramak gerekir. O da Kürtlükten kaçış veya tersine Kürtlüğe yöneliştir. Uygulanan kültürel soykırım gereği, kaçış için koşullar her yerde her an hazır ve nazırdır. Kaçışı daimi teşvik edicidir. Ahlaki ilke tam burada devreye girer. Kendi bireysel kurtuluşu pahasına kendi toplumundan kaçış ne derecede doğru veya iyidir? Üniversite son sınıfa kadar gelebilmek, aslında o dönemde bireysel kurtuluşumun da garantilendiği anlamına geliyordu. Tam da bu dönemde Kürtlüğe yönelişin başlaması veya kesinleşmesi, ahlaki ilkeye dönüşü ifade ediyordu. Sosyalist anlamda bu toplum Kürt olmayıp başka bir toplum da olabilirdi. Yine de bir toplumsal olguya mutlaka bağlanmalısın ki, ahlaki bir birey olabilesin. Benim ahlaksız bir birey olmayacağım açığa çıkıyordu. Burada ahlak kavramını etik anlamda, yani ahlak teorisi anlamında kullanıyorum. Yoksa ilkel ahlaklılıktan, örneğin ömrü boyunca herhangi bir aile veya benzer topluluğa bağlı yaşamaktan bahsetmiyorum. Çünkü Kürt olgusuna ve onun sorunsal haline bağlanış ancak etik olarak ahlakla mümkündür. Kürtlerin mutlak köle hali –ki, halen öyledir– benim “özgür yaşam mümkünmüş” gibi hayal kurmamı kesin olarak engelledi. Şuna ikna oldum: “Benim, içinde özgür yaşayacağım bir dünya yoktur.” Burada iç ve dış cezaevi arasında epey mukayesede bulundum. Sonuçta dışarıdaki tutsaklığın birey için daha tehlikeli olduğunu fark ettim. Bir Kürt bireyinin kendini dışarıda özgür sanarak yaşaması büyük bir yanılgıdır. Yanılgı ve yalanın egemenliği altında geçecek bir yaşam, kaybedilmiş ve ihanete uğramış bir



Cezaevleri ıslah olma evleri olmayıp, topluma karşı ahlaki ve iradi görevlerin yetkince yerine getirilmesinin de öğrenildiği mekanlardır. Aynı hususlar dağlara çıkmış özgürlük savaşçıları için de geçerlidir. Özgürlük gerillası olmak, toplumsallığa ilişkin ahlaki ve politik görevlerini en üst düzeyde yerine getirmek demektir. Özgürlük gerillası olmak, bireysel etkinlik kurmak veya iktidar olmak için değildir. Bu artık özgürlük savaşçılığı değil, iktidar savaşçılığıdır. Böyle olanların dağa çıkışı da, inişi de ahlaki ve toplumsal değildir. Zaten böyleleri umduklarını bulamayınca kolayca ihanet ederler. Toplumsal görevlerinin gereğini hiçbir alanda yerine getiremezler.

yaşamdır. Bundan çıkardığım sonuç, dışarıda ancak bir şartla yaşanabileceği, onun da günün yirmi dört saatinde Kürtlerin (kapitalizm koşullarında Türk emekçilerinin) varlık ve özgürlüğü için savaşım içinde olmakla mümkün olabileceğidir. Ahlaklı ve onurlu bir Kürt için yaşam, kesinlikle günün yirmi dört saatinde varlık ve özgürlük savaşçısı olmakla mümkündür.

Dışarıdaki yaşamımı bu ilkeye vurduğumda, ahlaklı yaşadığımı kabul ediyordum. Bunun karşılığının ölüm veya cezaevi olması savaşın doğası gereğidir. Savaşsız bir yaşam koca bir sahtekarlık ve onursuzluktan ibaret olduğuna göre, ölüm veya cezaevine katlanmak da işin, eylemin doğasında vardır. Cezaevi koşullarına dayanmamak yaşam gerekçeme aykırıdır. Mücadeleden, varlık ve özgürlük savaşının her biçiminden nasıl kaçınılamazsa, cezaevinden de kaçınılamaz. Çünkü o da uğruna savaşılan özgür yaşamın bir gereğidir. Kürtler söz konusu olduğunda ve sosyalist olduğuna da inandığında, kapitalizmin, liberalizmin veya çarpık bir dinsel fanatizmin buyruğunda değilsen, ahlaki ve etik bir yaşam için savaş dışında, senin dışarıda yapacak hiçbir şeyin ve yaşanacak bir dünyanın yoktur. Bu kavram ışığında cezaevindeki arkadaşların yaşamına baktığımda ciddi yanılgılar içinde olduklarını gördüm. Onlar dışarıda yaşanacak özgür bir yaşama inandırılmışlar veya kendilerini inandırmışlardı. Zaten sosyolojik olarak çözümlendiğinde anlaşılacaktır ki, cezaevlerinin rolü bireyde yoğun bir sahte özgürlük özlemi yaratmaktır. Modernite koşullarında cezaevleri özenle bunun için inşa edilmiştir. İnsanlar cezaevlerinden dışarıya çıktıklarında ya yalan ve sahtekarlıkla yaşamayı kabul etmişlerdir. Bu durumda onlardan herhangi bir devrimcilik, ahlaki ve onurlu

bir yaşam beklemek beyhude, boş bir beklentidir. Ya da cezaevi pratiğinin verdiği olgunlukla toplumsal mücadelelerini daha da başarıyla yerine getireceklerdir.

Zindanda tahammül gücünün tek ilacı hakikat algısını geliştirmektir

Cezaevleri ıslah olma evleri olmayıp, topluma karşı ahlaki ve iradi görevlerin yetkince yerine getirilmesinin de öğrenildiği mekanlardır. Aynı hususlar dağlara çıkmış özgürlük savaşçıları için de geçerlidir. Özgürlük gerillası olmak, toplumsallığa ilişkin ahlaki ve politik görevlerini en üst düzeyde yerine getirmek demektir; bu bilinç ve ahlaki görev içinde olmak demektir; özgürleşmenin öz savunmaya ilişkin gereklerini yerine getirmek demektir. Özgürlük gerillası olmak, bireysel etkinlik kurmak veya iktidar olmak için değildir. Bu artık özgürlük savaşçılığı değil, iktidar savaşçılığıdır. Böyle olanların dağa çıkışı da, inişi de ahlaki ve toplumsal değildir. Zaten böyleleri umduklarını bulamayınca kolayca ihanet ederler. Toplumsal görevlerinin gereğini hiçbir alanda yerine getiremezler. Demek istediğim şudur: Toplumsal varlıkları mutlak kölelik içinde olanlar, hatta dağılmayı yaşayanlar için her yer benzer özellikler taşır. İçerişi kötü dışarıyı iyi, silahlısı kötü silahsız iyi gibi yersiz ayrımlar varlık ve özgürlük mücadelesinin asli çabasını değiştirmez. İnsan yaşamı ancak özgür olduğunda anlam taşıdığına göre, özgürlüksüz nerede yaşanır? Yaşansın, orası her zaman karanlık bir zindandır.

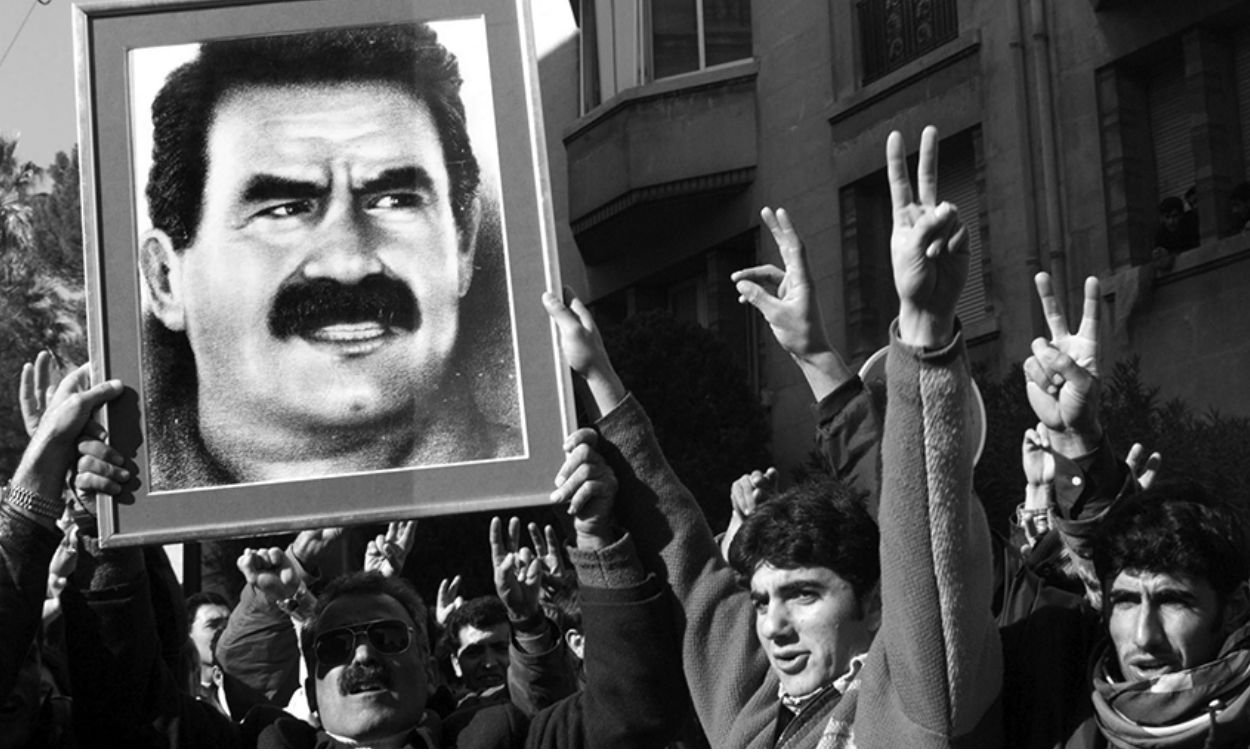
İkinci kavram, birincisiyle bağlantı içinde hakikat algısının gelişmesidir. Zindanda tahammül gücünün tek ilacı hakikat algısını geliştirmektir. Yaşamın geneline ilişkin olarak ha-

kiyat algısını güçlü yaşamak, yaşamın en keyifli anına, daha doğrusu yaşamın anlamına erişmektir. İnsanlar niçin yaşadıklarını doğru kavramışsa, herhangi bir yerde yaşamak onlar için sorun olmaz. Yaşam sürekli hata ve yalanlar içinde geçerse anlamını yitirir. Böylece yaşamın yozlaşması denen olgu ortaya çıkar. Keyifsizlik, rahatsızlık, kavga, küfür yoz yaşamın doğal sonucudur. İnsan yaşamı hakikat algısı gelişkin olanlar için tam bir mucizedir. Yaşamın kendisi büyük heyecan ve coşku kaynağıdır. Yaşamda evrenin anlamı gizlidir. Bu gizi fark ettikçe, zindanda da olsa, yaşama katlanmak diye bir sorun olmaz. Zaten zindan özgürlük içinse, orada büyüyecek olan hakikat algısıdır. Hakikat algısıyla büyüyen yaşam, en zor acıları bile mutluluğa dönüştürebilir.

Benim için İmralı Cezaevi, Kürt olgusunu ve sorununu algılamak ve çözüm olanaklarını kurgulamak açısından tam bir hakikat savaşı alanına dönüştü. Dışarıda daha çok söylem ve eylem geçerliken, cezaevinde anlam geçerliydi. Bu savunmada daha kapsamlı ve somut olarak dile getirdiğim siyaset felsefesine ilişkin düşünceleri dışarıda geliştirmem çok zor olurdu. Siyaset kavramının kendisini kavramak bile büyük çaba ister; hakikatin güçlü algılanmasını gerektirir. Pozitivist bir dogmatik olduğumun derinliğine farkına varmam tecritle oldukça ilişkilidir demem mümkündür. Farklı modernite kavramlarını, ulus inşalarının çok çeşitli modellerinin olabileceğini, genelde toplumsal yapılanmaların insan eliyle yaratılmış kurgusal yapılar olduğunu ve esnek bir doğaları bulunduğunu tecrit koşullarında daha çok idrak ettim. Özellikle ulus devletçiliği aşmak benim için çok önemliydi. Bu kavram benim için uzun süre marksist-leninist-stalinist bir ilkeydi; asla değişti-

rilmemesi gereken bir dogma niteliğindedir. Toplumsal doğa, uygarlık ve modernite üzerinde yoğunlaştığımda, bu ilkenin sosyalizmle ilgili olamayacağını, sınıflı uygarlığın bir tortusu ve kapitalizm eliyle meşrulaştırılmış azami toplumsal iktidarcılık olduğunu kavramam önemliydi. Dolayısıyla reddetmekte tereddüt etmedim. Eğer söylendiği gibi gerçekten bilimsel sosyalizm olacaksa, bu konuda değişmesi gerekenler reel sosyalizmin ustaları, yani Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao ve Castro gibi insanların kendileriydi. Bunların kapitalist bir kavramı sahiplenmeleri büyük bir hataydı ve sosyalizm davasına büyük zarar vermişti.

Kapitalist liberalizmin çok güçlü bir ideolojik hegemonya olduğunu derinliğine kavradıkça, modernite çözümlemelerini de güçlü yapmaya başladım. Demokratik modernitenin sadece mümkün değil, kapitalist moderniteden hem daha gerçek hem de daha çağdaş ve yaşanılır olduğunu kavradım. Reel sosyalizm ulus devlet kavramını aşmadığı ve temel modernite gerçeği olarak kavradığı için, başka tür bir ulusçuluğun, örneğin demokratik ulusçuluğun olabileceğini hiç düşünmemiştim. Ulus dediğin illa devleti olması gereken bir şeydi! Kürtler bir ulus ise, mutlaka bir devletlerinin de olması gerekirdi! Halbuki toplumsal olgular üzerinde yoğunlaştıkça, ulusun kendisinin son birkaç yüzyılın en los gerçeği olduğunu, kapitalizmin güçlü etkisi altında şekillendiğini ve özellikle ulus devlet modelinin toplumlar için demirden kafes olduğunu kavradıkça, hem özgürlük hem de toplumsallık kavramının daha değerli olduğunu fark etmiştim. Ulus devletçilik uğruna savaşmanın kapitalizm için savaşmak olduğunu fark ettikçe, siyaset felsefemde büyük dönüşümler söz konusu oldu. Dar ulusçuluk ve sınıfçılık (ikisi



de özünde aynı kapiya götürür) mücadelesi, sonunda kapitalizmi güçlendirmekten öteye sonuç vermiyordu. Kendimin bir bakıma kapitalist modernitenin kurbanı olduğunu fark ettim. Modernitenin dayattığı sosyal bilgilerin bilim değil, çağdaş mitolojiler olduğunu fark ettikçe, tarih ve toplum bilincim daha da derinlik kazandı. Hakikat kavrayışında tam bir devrim yaşandı. Kapitalist dogmaları yırtıkça, toplumu ve tarihi daha büyük bir zevkle ve hakikat yüklü olarak tanımaya başladım. Bu dönemde kendime koyduğum ad 'Hakikat Avcısı'ydı. Kapitalist modernitenin Kürtlere dayattığı 'tavşan kaç, tazı tut' tekerlemesini, anlam itibarıyla "kapitalist moderniteyi avla" tekerlemesine dönüştürmüştüm. Hakikat algısı bir bütün olarak geliştiğinde, hangi toplumsal, hatta fiziki ve biyolojik alanlara ilişkin düşünürsek düşünelim, eskisiyle kıyaslanmayacak bir anlam üstünlüğü sağlıyordu. Cezaevi koşullarında istediğim kadar günlük hakikat devrimlerini yapabiliyordim. Bunun verdiği direnme gücünü başka hiçbir şeyin veremeyeceğini belirtmem gereksiz kalacaktır.

Hakikat kavrayışının güçlenmesi, pratik çözümlerin geliştirilmesi üzerinde de etkisini gösterdi. Türk devletçilik zihniyetine hep kutsallık ve tekilik atfedilir. Yönetim deyince hep devlet olmak akla gelir. Bu zihniyet Sümer orijinli olup, tanrısallıkla sıkıca kaynaşmış olarak, Arap ve İran iktidar kültürlerine de sürekli devredilmiştir. Tek tanrı kavramının kökeninde de iktidar olgusunun güçlü bir yeri vardır. Türklerde iktidar elitleri oluştuğça, bu kavramın belki de dördüncü, beşinci versiyonlarını geliştirmişlerdi. Etimolojik anlamını bilmeden, hep sonuçlarından etkilenmişlerdi. Selçuklu ve Osmanlı uygulamalarında tam bir kara anlama, daha doğrusu anlamsızlığa bürünmüştü. İktidar için bazen bir çırpıda onlarca kardeş, akraba idam edilir olmuştur. Cumhuriyetle bu anlayışa bir kılıf daha geçirildi; daha doğrusu, Avrupa'nın geliştirdiği ulusal egemenlik ve ulus devlet anlayışları olduğu gibi iktidara monte edildi. Böylelikle Türk ulus devleti daha da tehlikeli bir Leviathan haline getirilmişti. Ona dokunan idam ediliyordu. Ulus devlet mutlak kutsalların başında geliyordu. Bürokratik sınıf için bu özellikle böyleydi. İktidar ve devlet sorunu tarihinin en karmaşık top-

lumsal sorunu haline gelmişti.

İmralı'da en çok yoğunlaştığım kavramlardan olan iktidar ve devlet kavramlarının Türk ve Kürt ilişkilerinde nasıl bir rol oynadığını kavradıkça, daha somut pratik çözümlere yönelme gereğini kuvvetle hissettim. Genelde olduğu kadar Türk-Kürt ilişkilerinde de iktidar ve devlet düzenlemelerinin yaklaşık bin yıllık gelişimini Hititlere kadar götürme gereğini duydum. Mezopotamya ve Anadolu iktidar ve devlet kültürleri arasında sıkı bir jeopolitik ve jeostratejik ilişki olduğunu iyice kavradıkça, bunu Türk ve Kürt ilişkilerine uyarladığımda, iktidar ve devlet ayırıştırılmalarının akıllı bir yöntem olmadığını rahatlıkla görebiliyordum. Demokrasi kavramının aleyhine gelişen kavramlar olduklarından, iktidar ve devlet kavramlarını benimsemiyordum. Tüm yönetimi iktidar ve devlet güçlerine terk etmenin toplum için büyük bir kayıp olduğunu gördükçe, demokrasinin önemi daha iyi anlaşılıyordu. Fakat iktidar ve devletin anarşistçe inkarının pratikte oldukça çözümsüzlüğe yol açtığını fark ettiğimden, tercih ettiğim bir çözüm yöntemi olmasa da, iktidar ve devlet paylaşımını inkar etmenin tarihsel gerçeklere uygun olmadığını derinliğine fark ettim. Demokratik yönetim esas tercihimizdi. Ama tarih boyunca tekleşmiş iktidar ve devlet kültürlerini inkar ettikçe, paylaşılması toplumsal açıdan hak olan yönlerini kavramadıkça, bunun sonucu olarak sağlıklı pratik çözümlere varamayacağımı gördükçe, ortak iktidar ve devlet kavramlarının önemini çok daha iyi kavradım.

Tarih boyunca Anadolu ve Mezopotamya'daki iktidar ve devlet politikaları ve stratejilerinde yoğunca ilişkiler yaşanmış, sıkça ortaklaşan modeller denenmişti. Türk-Kürt ilişkilerinde de tüm kritik dönemlerde benzer modeller tercih edilmişti. Bu model en son ulusal kurtuluş savaşında denenmişti. Savunmada bu kısımları yoğunca işledim. Teorik bir model halinde sunmanın yanı sıra, pratik çözüm projesine dönüştürmenin sadece Türk-Kürt ilişkileri değil, Ortadoğu'nun büyük çıkmaz yaşayan benzer sorunlarının çözümü için de muazzam değeri vardı. Özellikle kapitalist modernitenin dayattığı pozitivist dogmatizme karşı hem tarihi gerçeklerle oldukça uyumlu, hem de pratik çözüm için herkesin ideallerine en yakın unsurları içeriyordu.

Tarihsel gelişmelerin ışığında iktidar ve devlete ilişkin olarak demokratik modernite, Demokratik Ulus ve Demokratik Özerklik kavramları üzerinde yoğunlaşmanın önemli etkisi vardı. Diğer bir tarihsel gerçeklik, merkezi iktidar kavramının istisnai, yerel iktidar kavramlarının ise kural olduğuna ilişkin tespiti. Günümüzde merkezi ulus devlet kavramının bu bağlamda tek ve mutlak model olarak sunulmasının kapitalizmle bağını doğru kavradıkça ve içyüzünü daha anlaşılır kıldıkça, yerel çözümlerin demokrasi için taşıdığı önem daha iyi kavranıyordu.

Sağlık sorunları dışında İmralı'daki yaşama katlanamayacağım bir yönü yoktur

Şiddet ve iktidar arasındaki ilişki için de benzer sonuçlara varmıştım. Şiddetle iktidar ve ulus olmanın tercihimiz olamayacağı açıktı. Zorunlu öz savunma gerekleri söz konusu olmadıkça, şiddetle toplumsal avantajlar elde etmenin sosyalizmle de alakası yoktu. Öz savunma dışında tüm şiddet biçimleri ancak iktidar ve sömürü tekelileri için geçerli olabilirdi. Bu yöndeki kavramsal gelişim, barış sorununa daha ilkeli ve anlam yüklü olarak yaklaşmaya büyük önem atfediyordu. Dolayısıyla Kürtlere, hatta baskı ve sömürü altındaki tüm kesimlere baskı uygulayan iktidar ve devlet elitlerinin 'ayrılıkçı' ve 'terörist' yaftalamalarını boşa çıkaracak epey kavramsal ve kuramsal birikime ulaşmıştım. Bu kavramsal ve kuramsal birikim temelinde devlet yetkilileriyle geliştirdiğimiz diyaloglar daha verimli oluyor ve pratik çözüm yolları için yaratıcılık sağlıyordu. Savunmanın değişik bölümlerinde izlenebileceği gibi, benzer birçok alanda toplumsal özgürlük ve hakikat algısındaki gelişmelerin katkısıyla teorik ve pratik çözümleri geliştirmek mümkün oluyordu.

Sağlık sorunlarına yol açan fiziki nedenler dışında, İmralı'daki yaşamın katlanamayacağım bir yönü yoktur. Moral, bilinç ve irade gücü eskiye nazaran asla gerilememiş; tersine daha rafine hale gelmiş, estetikle beslenmiş ve güzel gelişme yönüyle zenginleşmiştir. Toplumsal hakikatlerin bilim, felsefe ve estetikle açıklanmasını geliştirdikçe, daha doğru, iyi ve güzel yaşamın olanakları da artıyor.

Kapitalist modernitenin hakikat yolundan çıkardığı insanlarla yaşamak tansa, hücremde tek başıma son nefesime kadar yaşamayı tercih ederim.

İmralı'daki yaşamımla bağlantılı olarak halkımızca merak edilen bir soru, olası bir cezaevinden çıkış halinde nerede ve nasıl yaşayacağım ile ilgilidir. Pek hayalcilik yapacak bir kişilik değilim. Devrimci gerçekçilik denilen bir yaşam tarzının sahibi olduğum çok iyi bilinmelidir. Olası bir çıkıştan sonraki yaşamıma değil, daha çocukluktan itibaren geçen yaşam çizgime bakılırsa, bu tür soruların cevabı daha iyi verilebilir. Benim daha on yaş altı sınırlarda aile otoritesine karşı yürüttüğüm 'ilk isyanlar' bu konuda önemli ipuçları taşır. Daha o zamandan beri yalnız bir isyancıydım. Köy ve şehir toplumuna yönelik itirazlarımı savunmada yer yer ortaya koymaya çalıştım. İlgilenenler gereken sorular ve cevaplarını birlikte bulabilirler. Çok kısaca özetlemeliyim ki, benim için yaşam özgür yaşamaktır. Özgür yaşamın ne olduğunu beş ciltlik bu son savunmamın temeli olarak açıklamaya çalıştım. Etik, adil ve politik olmayan yaşam, toplumsallık açısından yaşanmaması gereken bir yaşamdır. Genelde uygarlık ve özde kapitalist modernite, oluşturduğu ideolojik baskı ve sömürü tekelileriyle, köleliğin her biçimine bulanmış, bol yalanlı, demagojik ve bireyci yaşamlarla yanlış yaşamayı mümkün kılar ve kabul ettirir. Toplumsal sorun denen gelişmeler de böyle ortaya çıkar. Adını ister sosyalist, ister özgürlükçü, ister demokrat veya komünist koyalım, kendine devrimci diyen her kişi aşırı sınıf, kent ve iktidarın baskı ve sömürüsüne dayalı uygarlığa ve modern dönemlerin egemen yaşam tarzlarına itiraz etmek ve karşı çıkmak durumundadır. Başka türlü adil, özgür, demokratik ve toplumsal yaşam tarzı gerçekleşmez; dolayısıyla yaşanmaz. Bol yalanlı, yanlış, kötü ve çirkin yaşamlar yaşanır. Buna doğru temelli olmayan yanlış yaşam tarzı denilir. Benim yaşamım boyunca sorun yaptığım veya zaten sorunlu olan bu yaşam tarzının reddine ilişkin büyük çabam iyi anlaşılacak durumundadır. Aksi halde ne benim kişilik ne de Önderlik olarak kavranmam mümkündür. Kavramadan kişiliğime veya Önderliğime katılmak ve ondan yararlanmak isteyenler büyük hayal kırıklığına uğrayabilir. Doğru kavramak ve katılım göstermek kişisel değil toplumsal bir sorundur.

Modernite koşullarında kadınla yaşamak

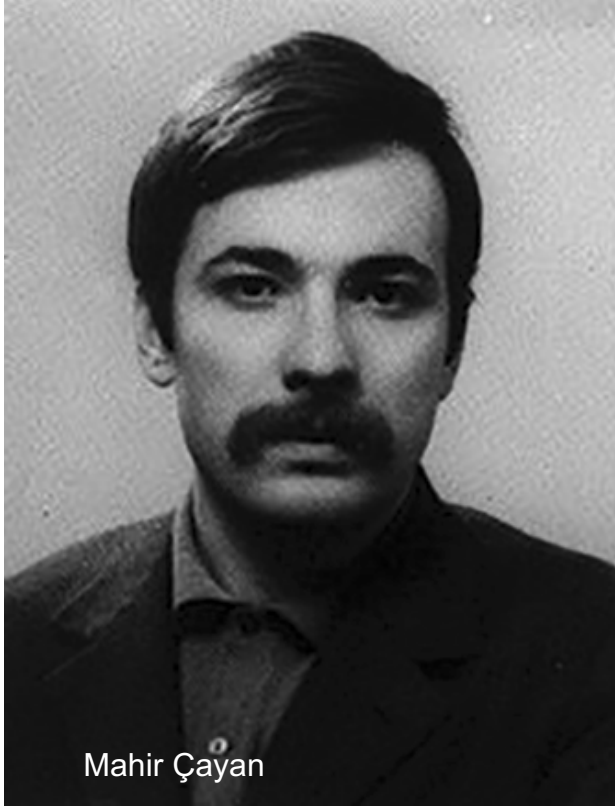
Bu konuda çok merak edilen bir soru da kadınla yaşam tarzına ilişkindir. Kadınla nasıl yaşanılır sorusuna da bütün ciltlerde yer yer değindim. Özellikle modernite koşullarında kadınla yaşamak büyük önem taşır. Öyle kız istemek, aramak ve kandırmakla, 'genel' veya 'özel' evlerde, çocuklu veya çocuksuz birlikte yaşamakla çözümlenecek bir sorun değildir. Toplumsal sorunların kalbinde ve beyninde başköşeyi işgal eden bu sorunu çözmek için bilimsel, felsefi, etik ve estetik yaklaşım temel alınmak

durumundadır. Çağımızda, kapitalist modernite koşullarında kadınla özgür eş yaşam büyük sorumluluk gerektiren ve bilimsel, felsefi, etik ve estetik yaklaşım gücü isteyen bir yaşamdır. Kadının uygarlık tarihinde ve modern çağda içine konulduğu statüyü bilmeden, etik ve estetik yaklaşım gücü göstermeden, birlikte hangi türü denenirse denensin, içine girilecek her yaşam yanlışlık, ahlaksızlık ve çirkinlikle sonuçlanmak durumundadır.

Yaşamı heba etmemek için, öncelikle kadınla yaşamın doğru, ahlaki ve estetik (güzelce olanı) biçimlerini gerçekleştirmek şarttır. Tüm kölelik biçimlerinin kişiliğinde denendiği ve özümsetildiği kadın kimliğini çözümlemek, özgürlük ve eşitlik davasının yoldaşı ve yaşamdaşı yapmak, doğru, ahlaki ve güzel erkek olmanın da temel koşuludur. Savunmadaki satırlar doğru okunursa, bu yönlü yaşam tarzına neden önem verdiğim ve ilkesel kıldığım daha iyi anlaşılacaktır. Modernitenin iktidar eksenli uygarlık ahlakının dayattığı cinsiyetçi kadını 'becerme' (biyolojik cinselliğin bile yozlaştırıldığı ilişki biçimi) ilkeliliği içindeki yaşam tarzı, büyük ahlaksızlık ve çirkinlik üretir. Buna karşı yürüttüğüm büyük savaşım ve sonuçları doğru kavranırsa, yaşam kadınla daha ahlaki ve güzel yaşanır. Bunun için sorumluluktan pay alan her erkek ve kadının, özellikle kadının güçlenmesi, özgürleşmesi ve tüm toplumsal alanlarda denk bir seviye kazanması için bilimsel, felsefi, etik ve estetik yaklaşım ve pratikleri sürekli geliştirmesi ve örgütlemesi, demokratik ulusun zihniyet ve kurumlarında yaşamsallaştırması gerekir.

İster içeride ister dışarıda, ister ana karnında ister fezanın herhangi bir anında ve mekanında olsun, insan yaşamı ancak toplumsal olarak özgür, eşit (farklılık içinde) ve demokratik yaşanabilir. Bunun dışındaki yaşam biçimleri sapaktır, dolayısıyla hastalıklıdır. Doğruya getirilmesi ve sağlıklı kılınması için devrim dahil çeşitli toplumsal söylem ve eylemlerle mücadele edilir. Bunun için de etik, estetik, felsefi ve bilimsel zihniyet ve irade oluşturulur.

O halde olası bir çıkışta her nerede olursam olayım, hangi anda yaşarsam yaşayayım, mensubu olmaya çalıştığım toplumsallık için, bunun en trajik bir gerçeğini yaşayan Kürtler için, onların çözüm ve kurtuluş yolu olan demokratik uluslaşmaları için, parçası oldukları komşu halklar başta olmak üzere tüm Ortadoğu halklarının çözüm ve kurtuluş yolu olan Demokratik Uluslar Birliği için, onların da bir parçası oldukları dünya halklarının çözüm ve kurtuluş yolu olan Demokratik Uluslar Birliği için sonuna kadar gerekli olan her söylem ve eylem tarzıyla sürekli mücadele içinde olacağım doğaldır. Bunun gerekli kıldığı etik, estetik, felsefi ve bilimsel güçle büyük pay kazanan hakikat kişiliğimle yürüyeceğim, yaşamı kazanacağım ve herkesle paylaşacağım.



Mahir Çayan



Deniz Gezmiş

Kızıldere'den Özgür Kurdistan'a

68 kuşağının en hareketli olduğu yıllar.

DDKO, DEV-GENÇ gibi dernekler aktif olarak Üniversite saflarındadır. Önder Apo da ilk üyeliğini DDKO'ya yapar. Üstlendiği bir seminerde "Kurdistan vardır ve sömürgeci" tespitini yapar. Ama bu konuşmayı yaptıktan sonra salonda kimse kalmaz. Çünkü yaptığı konuşmayla sömürgeci soykırım rejiminin küllendirdiği Kürt sorununa temas etmiş, o yılların korku kaynağını tekrardan canlandırmıştır.

Komalên Ciwan Koordinasyonu

1 930 Ağrı isyanından sonra sömürgeci faşist Türk devleti Ağrı Dağı'na "Hayali Kurdistan burada meftundur" dedikten sonra adeta Kurdistan'a baştan sona kadar ölü toprağı serpmiştir. Kürtlük ve Kurdistan adına tek bir yaprak dahi kıpırdamaz olmuştur. Kurdistan'ın her yanında mantar gibi "yatılı bölge okulları" ve "kışla kültürü" ile birlikte beyaz soykırım başlatılmıştır. Böylece Kürtlük; korunulması, sakınılması gereken salgın bir hastalık gibi korku kaynağına dönüşmüştür. Kürtçe dil ve kültür olarak yasaklanmış, inkar ve imha süreci başlatılmıştır.

Öyle sinsi bir soykırım sürecidir ki bu, adeta Kürde kendi kendini inkar ve yok ettirme süreci olmuştur. Okul, sokak ve devlete ait her yer Kürtlüğün inkar edildiği yerlere dönüşmüştür. Onunla da yetinilmemiş, Kürt kimliği üzerine geliştirilen aşağılayıcı hikaye ve söylencelerle taşınamayacak kadar ağır bir utanç kaynağına dönüştürülmüştür.

Önder Apo, çocukluk yıllarında babasıyla ilk kez şehre gittiği zaman sömürgeci soykırım gerçeğiyle tanışmasını şöyle tarif etmektedir; "Hâlâ hatırlıyorum, Birecik'e yürüdüğümde babamın eteğinden tutuyordum ve böyle bakmaya başladım her şeye. Korkunç görüyorum. 'Buneder? Bu nedir?' diye soruyorum. Her şeyden başka bir şey kapıyorum. Babamın eteğinde ilk şehre girdiğimde başladı benim savaşım. Şehir sanki büyük bir dağdır ve üzerime yıkılıyor. O Birecik caddelerinde adım atmam, sanki azgın bir düşman ortamında yürüyordum gibiydi." Belki bize çok çekici gelen şehir atmosferi Önder Apo için büyük bir korku kaynağı olmuştur. Ama Önder Apo'da daha çocukluk yıllarında açığa çıkardığı tarz, "bir şeyden ne kadar korkuyorsan o kadar üzerine gideceksin" biçiminde olduğundan ilgi odağı olur ve korkusunu çözümleyerek kendini özgür kılmayı esas alır.

Bu da ister istemez Önder Apo'yu tarih okumalarına taşır. Nitekim Önder Apo daha altı-yedi yaşlarındayken tarzda "zıddına ulaşmayı" esas alır. Bu, Önder Apo'da büyük bir diyalektiksel gelişmedir. Tıpkı Marx'ın

"bilmiyorlar ama yapıyorlar" dediği gibi henüz çocuk ama müthiş bir gelişim diyalektiğine dönüşüyor. Daha sonra Önder Apo bu süreci; "Şehri anlamının büyük merakına, çabasına karşı, şehri yaşamının kenarından bile geçemedim. Arkadaşlarım üç ayda kendilerini daldırıp yaşatıyorlardı, ben beceremedim. Ve bana karşı oldukça alaycı bir yaklaşım içindeydiler. Evet, şehir çocukları önemli oranda alaycı bir yaklaşıma sahiptirler" diye tanımlayacaktır.

Duygu dünyasında yakaladığı Kürtlük Önder Apo'yu, doğru yolda yürütmeye yetecektir. Zaten daha çocukluktan başlayan 'küçük şeylerden nefret etme' vardır. Bu duygu dünyasında en ilerileri yaşamasına imkan verir. Ki, Önder Apo buna; "Benim aşk yönüm, duygu yönüm, bilinç yanımdan daha güçlüdür. Fakat bilinç de var, bunu da ihmal etmiyorum. Bilime çok yakın bir çizgide yürüdüğümü kimse gözardı edemez! Ben çarpıcı bir duygular savaşıyım. Devrim zaten duygularla başlar. Bende de duygu yönü korkunç güçlü başladı. Kini, redleri kadar istekleri, çirkinliğe karşı olduğu kadar güzellikleri esas alan, kendine göre bir gelişmeyle başladı. Önceleri bilinç, siyaset yoktu, duygular vardı" diyecektir.

Ankara'dan Tapu Kadastro memuru olarak Diyarbakır'a geçer ve burada ev tutma yerine bir otelden oda kiralar. Reber Apo bu oteli, "Kürtlülükle ilgili izlenimlerin bol olduğu bir otel" olarak tanımlayacak ve "benim karargahımdı" diyecektir. Diyarbakır'dan İstanbul Hukuk'a kaydını yaptırıp oraya geçer.

Tek kişilik ordu

68 kuşağının en hareketli yıllarında aynı zamanda. DDKO, DEV-GENÇ gibi dernekler aktif olarak Üniversite saflarındadır. Önder Apo da ilk üyeliğini DDKO'ya yapar. Üstlendiği bir seminerde "Kurdistan vardır ve sömürgeci" tespitini yapar. Ama bu konuşmayı yaptıktan sonra salonda kimse kalmaz. Çünkü yaptığı konuşmayla sömürgeci soykırım rejiminin küllendirdiği Kürt sorununa temas etmiş, o yılların korku kaynağını tekrardan canlandırmıştır.

Kaldı ki, DDKO üyeleri genel olarak işbirlikçi feodal çevre çocukları olduklarından, yaşadıkları korkuyla Önder Apo'yu yalnızlaştırmaya, kendilerinden uzaklaştırmaya çalışırlar. Fazla zaman geçmeden de dernek kapanır ve Önder Apo, devrimci gençliğe karşı duygu dünyasında beslediği sempatiyle onları izlemeye ve takip etmeye başlar. Katıldığı bir seminerde Mahir Çayan'la karşılaşır ve Mahir'in "Kemalizm ve Kürt meselesi" seminerinden çok etkilenir. Nitekim daha sonraki yıllarda Önder Apo; "Kürt meselesinin ilk defa çok cesur bir biçimde orada tartışmaya açıldığını gördüm. Mahir'in Kemalizm ve Kürt meselesi üzerine yaptığı konuşma cesurcadı ve bizi etkilemede en ileri düzeyi ifade ediyordu. Sanıyorum Kemalizmin etkisinden yeni yeni kurtulmaya başlamıştı. Aynı şeyi revizyonizm için de ifade etti" diye yorumlayacaktı.

Duygu yoğunluklu biri için bu, hiçbir zaman terk edilmeyecek bir hatta dönüşür. Bilinç sınırlı da olsa Önder Apo, duygularında her zaman en ileriye yaşamayı başarmıştır. Nitekim "ben, hiçbir zaman duygularıma ihanet etmedim" derken bile aslında bu gerçeği dile getirmektedir. Mahir Çayan'ın "Kürt meselesi" sözü Önder Apo için başlangıç noktası olmuştur. Ardı sıra Mahir Çayan'ın "illegal örgüt", "silahlı mücadele" kavramları Önder Apo için arayışın ilk kapıları olmuştur. Ondan sonrası Önder Apo için arayışın bitmeyen yolculuğu başlamıştır. İstanbul'dan 1971 sonlarına doğru Ankara Siyasal Bilgilere kaydını yaptırıp Ankara'ya gelmiştir. Çok kısa süre sonra gerçekleşen 12 Mart darbesiyle devrimci gençlik önderleri tutuklanmış, Önder Apo'nun da deyişle "sıra ikinci kuşak öncülere gelmiştir."

Denizlerin idamı Önder Apo için arayışın başlangıç noktasıdır

Önder Apo bu dönemde hiç çekinmeden kendisini öne atmış, 12 Mart darbesinin yarattığı önderlik boşluğunu bizzat kendisi tamamlamak üzere arayışlara girmiştir. Arayışların yoğunlaştığı bu süreçte Mahir'lerin cezaevinden firarıyla Önder Apo büyük bir heyecan ve coşkuyla

çevre edinme çabası içerisine girer. THKO liderlerinden Deniz Gezmişlere 12 Mart cuntasının verdiği idam kararını durdurmak için yaptıkları eylemde 30 Mart 1972'de Kızıldere'de Mahir Çayan ve dokuz arkadaşının katledilmesine karşı Önder Apo, Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesinde eylem örgütler ve bizzat öncülüğünü yapar. Dolayısıyla bu eylemden sonra tutuklanarak Mamak cezaevine götürülür.

Mamak cezaevinde Deniz Gezmişlerin bulunduğu bölümde kalır ve 6 Mayıs 1972'de Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan Önder Apo'nun da bulunduğu bölümden alınarak idama götürülmüşlerdir. Dolayısıyla Önder Apo, bu devrimci gençlik liderlerinin idamından çok etkilenmiştir. Özellikle Deniz Gezmiş'in idam sehpasında attığı "Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Kardeşliği" sloganından müthiş etkilenmiştir. Türkiye sol, sosyalist hareketlerinin hepsiyle zindanda kapsamlı bir tanışma yaşamış, onlardaki parçalanmayı gördükçe yaşanan şehadetlere daha güçlü anlam kazandırabilmek adına daha kapsamlı bir arayışın içine girmiştir. Ve Önder Apo bu süreci; "Fakat bir adım atıldı, 7 Nisan tutuklaması Mamak'la sonuçlandı. Mamak'ta altı-yedi aylık bir süreç geçirdim. Bu süreçte zindanı çok iyi gözlüyorum. Zindan nedir ne verir ne götürür? Çok ciddi bir okul görevi gördü Mamak ve çıktım. Yine burada da çok soğukkanlı, sabırlı bir biçimde okul devrimcisi maskesi altında bir pratik dava veriliyor" diye tanımlayacaktır.

Kısa süren tutsaklık yaşamından sonra Önder Apo, Türkiye sol sosyalist hareketinin bu büyük devrimci mirasa sahip çıkamayacağını çok erkenden fark ederek yeni ve farklı arayışların içerisine girmiştir. Bunu gerçekleştiren temel aldığı iki gerçeklik vardır. Biri Mahir Çayan ve Deniz Gezmiş'in büyük bir cesaret ve kahramanlıkla dile getirdikleri Kürt gerçeği; diğeri de duygu dünyasında şehadetlere karşı yaşadığı büyük bağlılıktır. Önder Apo, daha grup bile olmadan her şehadetten en fazla etkilenen ve şehadet karşısında en güçlü sahiplenme eylemini gösterir. Onun içindir ki, Parti tarihimizin kahramanlık çizgisinde gelişmesinin

temel nedeni, Önder Apo'nun şehadetlere bağlılığının sonucudur.

Mahir Çayanların katledilmesi, Denizlerin idamı, Önder Apo için arayışın başlangıç noktasıdır. Daha sonraki mücadele tarihimizin hepsinde de göreceğimiz ki, Kurdistan devriminin en önemli kararlaşmaları büyük şahadet eylemleriyle doğrudan bağlantılıdır. Her şahadet Önder Apo için çok sarsıcı olduğu kadar en ileri düzeyde bir bağlanma ve onları duygu dünyasında çok güçlü yaşamadır. Mahir ve Denizlerin şahadetinden etkilenerek mevcut örgütlenmelerle anıya bağlı kalınmayacağını hissedilen Önder Apo, farklı arayışların içerisine girecek ve giderek bu arayış Kurdistan Devrimcileri olarak biçim alacaktır. Ama Kurdistan Devrimcileri adına ciddi, tutarlı bir ilişki bulmakta çok zorlanacaktır. Onun içindir ki, yine Önder Apo'nun ilk arkadaşlıkları Haki Karer ve Kemal Pir gibi Türkiyeli devrimcilerle yolu kesilecek ve ilk "Grup" kimliği böyle oluşacaktır.

Kızıldere'den Newroz'a

Mahir Çayan ve Deniz gezmiş, 68 kuşağının gençlik yapısı içinden öne çıkan gençlik önderleri olmalarına rağmen, ideolojik olarak birbirlerinden çok farklı yoğunlaşmaları olan öncülerdir. Mahir Çayan'ın THKP-C'si ile Deniz Gezmiş'in THKO'su hemen hemen aynı zaman diliminde kurulmuş olmalarına karşın, birleşik bir devrimci örgüt yaratamamışlardır. Ama Mahir Çayan ve arkadaşları Denizlerin idamını durdurmak ve onları cuntacıların elinden almak için harekete geçmişlerdir. Bu, Türkiye devrim hareketi bakımından çok anlamlı ve değerli bir eylem biçimi olarak ortaya çıkmıştır. Mahir Çayan'ın Kızıldere'de kuşatmaya alındıklarında düşmanın teslimiyet çağrılarına karşılık; "Biz buraya, dönmeye değil ölmeye geldik" diye haykırması aslında bu devrimci dayanışmanın tarihi anlamını yansıtmaktadır. Nitekim yaşadıkları gerçeklikte tam da Mahir Çayan'ın haykırdığı gibi olmuştur.

Tarihsel arka plan bakımından bunun Türkiye halklarına, onların sosyalizm mücadelelerine ve özgürlük tutkularına katacağı çok büyük bir mirastır. Yine Deniz Gezmiş'in dar

ağacına giderken “Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Kardeşliği!” sloganı, onların giderek gençlik liderleri olmaktan çıkarak devrim öncülleri olmaya yöneldiklerini de göstermektedir.

Önder Apo, bu iki devrimci gençlik liderine karşı kendisini her zaman sorumlu hissetmiştir. Hatta 1972 ile 1976 yılları arasında anıya büyük bağlılığın gereği olarak dönemin önderlik boşluğunu bizzat Önder Apo'nun kendisi doldurmuştur. İlk oluşturduğu grupla ADYÖD yönetiminin pratik öncülüğünü geliştirmiş, ardından ise anti-faşist mücadelenin öncülüğünü yapmıştır. Aynı zamanda kendi arayışlarını da sürdürmüştür. 1973'te gerçekleştirdiği ilk Newroz eylemiyle “Kurdistan sömürgeci” tezi etrafında yaptığı çalışma ile kendi arkadaşlık ilişkileri de netleşmeye başlamıştır. “Kurdistan sömürgeci” cümlesini duyan Önder Apo'dan uzaklaşmaya, yollarını farklılaştırmaya başlamıştır.

Önder Apo için Mahir Çayan, sadece gençlik lideri değil, cesur, kararlı, coşku dolu bir idodur. Duygusal olarak Önder Apo'nun bağlandığı militan bir kişiliktir. Onun için Önder Apo mücadele tarihinin her döneminde Mahir Çayan'a bağlılığını ifade etmiş hem de onlara karşı kendisini sorumlu görmüştür. Dolayısıyla Önder Apo hem yakın zaman anılarının ve bağlılığının gücüyle hem de ulaştığı “Kurdistan sömürgeci” gerçeği arasında zorlanmaya başlamıştır. Yine kendi deyimiyle, “Büyük bir sorun. Aylarca dolanıyorum, laf anlatacak adam bulamıyorum. Mumla arıyorum, tırnakla kazıyorum. Ben bir kişiye daha nereden bulacağım? Ballandıra ballandıra anlatmak istesem, adam fazla söz dinlemiyor.” Çünkü sosyal konum olarak kendisini işbirlikçiliğe yatırımlar. Yoksul çocuklarının öyle Üniversite okuma şansları yok. Daha çok Önder Apo'nun tanımlamasıyla; “Gelenler önemli oranda cumhuriyetin kültüründen geçmiş, işbirlikçiliği iliklerine kadar yaşamış veya küçük-burjuva tutkularıyla dolup taşan kişiliklerdi.”

Nitekim Önder Apo'nun bu bağlılığı partimiz PKK'nin ideolojik muhtevası kadar enternasyonalist bir hareketin doğumuna da neden olmuştur. Önder Apo, Kurdistan Özgürlük Mücadelesini her dönemde dört parça Kurdistan'a paralel olarak egemen ülke halklarının özgürlüğü ile birlikte tarif etmiştir. Bunun içindir ki “Demokratik ve Özgür Kurdistan, Demokratik Ortadoğu” olarak tarif edilmiştir. “Kurdistan sömürgeci” biçimindeki iki kelimelik bir güç kaynağı ve anıya bağlılığın dışında ayakta tutacak hiçbir şey yok. Klasik siyasal zihniyete göre yaş çok genç ve 20 ile 23 aralığında. Yani bizim de devrimciliğe başlama yaşlarımız.

Ama onlar, yakaladıkları teorik düzey sayesinde dünya insanlığını bile etkileyecek güçteler. O günün koşullarında bile muazzam bir heyecan, coşku ve kararlılık düzeyini açığa çıkarıyorlar. Henüz amaç, hedef ve yöntemleri belirlenmiş bir program ve o program etrafında örgütlenilmiş bir örgüt yok ortalıkta. Ama çok ileri düzeyde kendini hakikat kıl-



mış gençlik var. Nitekim Önder Apo, daha sonradan o yılların çalışmasını şöyle tanımlayacaktı: “İlk 1974'te verdiğim konferansı herkes canı gönülden dinliyordu. Bir tarz sorunu, ciddiyet sorunu. Yani o zaman ben iki kelimeyle iş yapıyordum: ‘Kurdistan sömürgeci.’ Yine böyle fazla doğruları formüle edecek halim yoktu. Ama topluluğun seviyesine göre de kendimi olağanüstü kılıyordum. Böyle sunuyordum. Kemal Pir'in katılığı! Yarım saat beni dinlemişti ki, o zaman benim elimde fazla açığa çıkarılmış belirlemeler yoktu. Birkaç genel doğru söyledim, öyle katılmıştı ve sonuna kadar götürdü. Yani mesele bilgi birikimi de değildi. Mesele ciddiyetle, içtenlikle ilgiliydi. Mesele birbirini önceden tanıyıp tanımamakla da ilgili değildi. Yarım saat görmüştüm ve hepsi bu kadardı. PKK tarzı budur, önderlik tarzı ve bizim yönetim tarzımızdır. Bize içten bağlı olanların hepsinin, Haki'lere de sergilediği tavır budur. Değil kusurlu olma, birbirlerine canı gönülden bağlıydılar. Gerçek bu.”

Önder Apo'nun da belirttiği gibi, sömürgeci soykırım rejiminin yarattığı korku krallığından kaynaklanmıyordu. Kurdistan coğrafyasına serpilen ölü toprağından da kaynaklı değildi. Elbette korku vardı ama korku karşısında söylediği sözün ağırlığını bilme de vardı. Ve anıya, söze bağlılık Önder Apo'yu yeni bir yaşama taşıyordu. Kendini olağanüstü kılma, yaptığı şeyi ciddiye alma vardı. Önder Apo, baştan beri temel sorunu tarz ve ciddiyet sorunu olarak ele aldı ve partimiz PKK'deki şekillenme de böyle gerçekleşti.

Diriliş tamamlandı sıra kurtuluşa

Kızıldere şehitlerinin anısına bağlılığın bir gereği olarak, Önderlik pozisyonunu korumaya çalışan Önder Apo, büyük tarihsel yürüyüşünü Çubuk Barajı'nda gerçekleştirdiği ilk Newroz'u ile hem partimiz PKK bir Newroz partisi haline geldi hem de halkımız üzerindeki ölü toprağına atarak Newroz halkı haline geldi. Bu, tarihsel olarak çok büyük bir devrimi ifade etmektedir. Nitekim Önder Apo buna “Diriliş Devrimi” dedi.

Sömürgeci Türk soykırım rejiminin başkentinde başlayan büyük özgürlük

yürüyüşü Ağrı Dağı'na yapılan hayali Kurdistan mezarını parçalayarak soluk soluğa yürütülen bir özgürlük savaşına dönüşmüştür. Özellikle 68 kuşağına ilham veren reel sosyalist devrimlerin 90'lı yıllarla birlikte çözümlenmesi ve dağılma aşamasına girdiği bir dönemde, tıpkı Kızıldere şehitlerine bağlılığı gibi “sosyalizmden kuşku duymak insanın sosyal varlığından kuşku duymaktır” diyerek, Onların anısına bağlılığın gereği olarak demokratik sosyalizm çözümlemesiyle sosyalizm hayalini sömürge Kurdistan'da 21. yüzyılın parlayan kızıl yıldızı kılmayı başarmıştır.

Artık tamamlanan diriliş devriminden özgürlüğe, yani kurtuluşa yürüyoruz. Onun için Önder Apo'nun bu büyük devrimci hamlesini doğru anlamak ve ona göre katılmak da gençlik hareketimizin temel sorunudur. Yani Önder Apo'nun Önderliksel gelişiminin temel sırlarını çözmek, anlamak ve anlayarak katılmak en temel sorunumuzdur. Zor bir diyalektikten bahsetmiyoruz. Sadece alıştırıldığımız basitliklerimizi aşarak Önder Apo'nun tarz ve ciddiyetini yakalamaktan bahsediyoruz.

Kabaca sömürgeci faşist soykırım rejiminin Ağrı Dağındaki hayali Kurdistan mezarını paramparça ettik. Ama sokakta dolanan, kirli özel savaş yöntemleriyle şırınga edilmiş sömürgeci asimilasyon uygulamalarının etkilerini söküp atmış değiliz. Bu konuda birçok yanlış yanlışlıklarımız da var. Bunları Önder Apo'nun tarih bilinciyle söküp atmamız gerekmektedir. Çünkü Önder Apo, Mahir Çayan'ın “Kürt meselesi” sözünden sonra söze bağlı kalmış ve “mumla arıyorum, tırnakla kazıyorum” dediği gibi önce dünya tarihinde Türkiye'yi, Türklerin tarihinde de Kurdistan gerçeğini açığa çıkarmıştır. Önderliğimizin yönteminin özünü bu bakımdan tarih bilincin oluşturmaktadır.

Doğru bir tarih bilinci oluşturmadan Kurdistan'da yaprak bile kıpırdamazdı. En baştan bunu doğru anlamamız gerekmektedir. Sömürgeci faşist Türk rejiminin inkarı aşılmış ama imha süreci henüz durdurulamamıştır. Hareketimiz bu süreci soykırım süreci olarak tarif etmiştir. Dolayısıyla bizler de partimiz PKK'nin elli yıllık tarihine damgasını vuran gençlik ruhunu doğru anlayıp ona göre katılmak zo-

rundayız. Önder Apo, bu zorunlu tarihsel süreci “genç başladık, genç başaracağız” diye formüle etti.

Önder Apo, “ben Kurdistan vardır ve sömürgeci dedikten sonra sanki salonda atom bombası patlamıştı ve herkes salonu terk etmeye başlamıştı” dediği yeri doğru anlamak zorundayız. Bu anlamayı başarmazsak diriliş gerçeğini doğru anlamaz, PKK hakikatini de doğru anlamlandıramayız. Hakikatin başlangıcı tam da burasıdır. Nasıl olmuştur da bir hakikati dile getirmek bu kadar büyük etki gücü yaratmıştır? O salondakilerin korkuları neydi? Bunları doğru anlamak ve anlamlandırmak zorundayız. Onun için o günün koşullarını doğru bilince çıkarmak gerekmektedir. “Yaşanmış, geçmiş” bir hikaye olarak adlandıramayız. Önderlik gerçeği, PKK hakikatinin hepsi onun içinde saklıdır. O, aynı zamanda kutsal özgürlük davasına katıldığımız halkımızın da gerçeği olmaktadır.

Diriliş tamamlandı diye özgürleşmiş sayılmayız

Kurdistan halkı ile Önderlik gerçeğinin bu kadar iç içe geçtiği başka bir ulus veya halk yoktur. Dolayısıyla bu bütünlüğü de yine tarih bilinciyle anlayacağız. Önder Apo'nun sürekli üzerinde yoğunlaştığı yer de tarihin kendisidir. Onun için “tarih bizde, biz tarihin derinliklerinde saklıyız” dedi. Saklı olanı aramaya, bulmaya ve açığa çıkarmaya çalışmanın da büyük bir heyecan işi olduğunu daha çocukluk hallerimizden biliriz. Müthiş heyecanlı, gerilimli, gizemli bir eylem anıdır o. Buldukça, açığa çıkarıp tanımladıkça da dehşet derecede haz veren eylem bütünlüğünü oluşturur. Onun için haz almayı, heyecan duymayı başka şeylerde yani, sömürgeci faşist soykırım rejiminin kirli dünyasında arama yerine kendi elemelerimizin muazzam gücüne yönelmeliyiz.

Bizi Önder Apo'yla doğru buluşturmaya götürecek tek yolun bu olduğunu bilelim. Bunu başardıkça da hem Önder Apo'ya hem de Önder Apo'nun bağlandığı büyük devrim şehitlerine de bağlılığımızı güçlendirmiş olacağız. Diriliş tamamlandı diye, kurtulmuş, özgürleşmiş gibi davranamayız. Demokratik kur-

tuluş sağlanmadan özgürlük sağlanamaz. Özgürlüğümüz için öncelikle halkımızın sömürgeci soykırım rejiminden kurtuluşunu sağlamamız gerekiyor. Son bir hamle olarak kurtuluş mücadelesine, savaşına diriliş devriminden daha büyük fedakarlıkla girmemiz gerekiyor. Çünkü diriliş devrimini gerçekleştirirken Önder Apo'nun “tırnakla kazır” gibi dediği yerden çok daha ileri bir düzeydeyiz. En başta tarihi aydınlatılmış bir halk gerçekliğimiz var. Sadece o da değil dünya insanlığının özgür geleceğini inşa edeceği demokratik, ekolojik kadın özgürlükçü bir paradigmamız var. Diriliş sürecinin tarih bilinci evrenselden tekile doğru gidiyordu. Ama şimdi tekilden evrensele doğru akan bir nehir gibi demokratik uygarlık tarih bilincimiz, felsefemiz, ideolojimiz ve askeri çizgimiz var. Diriliş devrim sürecinde başkalarından öğrenmeye çalışıyorduk, şimdi dünya insanlığının kurtuluşu için Özgür Kurdistan, Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi hayalimiz var. Yani dünya insanlığına karşı sorumluluklarımız var.

Ve daha da önemlisi bütün değerlerimizin yaratıcısı, dünya insanlığının evrensel Önderliği konumunda olan Önderliğimiz üzerinde uygulanan uluslararası komplo gerçeği var. Bu kadar değer yaratmış bir Önderlik gerçeği karşısında azla yetinen, küçük şeylerle mutlu olan, günlük başarılarını stratejik başarı sanan olamayız.

Onun için bütün bunları doğru anlamlandırarak diriliş sürecinin veya tarihinin özelliklerini de iyi anlamak gerekiyor. 68 Kuşağı'nın moral-motivasyonu bakımından arka planında yer alan ulusal kurtuluş hareketlerinin hiçbirinin bizim gibi bir diriliş hikayesi olmamıştır. Örneğin Vietnam ulusal kurtuluş mücadelesi başlatıldığı zaman Vietnamlılar, Vietnamlı olduklarını biliyorlardı. Ama Kurdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin başlangıcında halkımız ulusal kimliğine yabancılaşmış, kalan kırıntıları da hızla terk ederek ondan kaçış sürecindeydi.

Dolayısıyla diriliş devrimimiz, ilk başta kendi benliğimize karşı sürdürülen bir mücadele tarihi olduğunu doğru anlamalıyız. Onun için “ilk kurşun ölü Kürde sıkılan kurşundur” tanımlaması yapılmıştı. Çok büyük bedellerle diriliş devrimi tamamlanmış, aynı zamanda Önder Apo, Diriliş Devriminin pratik önderliğini de yapıyordu. Şimdi faşist Türk sömürgeciliğinin ağır tecrit koşullarında. Dolayısıyla Önder Apo'yu özgürleştirerek kendimizi özgür kılma gibi ağır ahlaki ve vicdani sorumluluğumuz var.

Bunları başardığımız oranda özgürlük mücadelemiz; Mahir Çayan ve Deniz Gezmiş'lerin anılarına bağlılığın bir gereği olarak Özgür Kurdistan Demokratik Türkiye, Demokratik Türkiye Demokratik Ortadoğu Devrimiyle taçlanacaktır.

DEMOKRATİK MODERNİTENİN ÇEKİRDEĞİ KOMÜNLER

Özerk komünler bir ağ şeklinde mahalle meclislerine, mahalleler kent meclislerine, kent meclisleri bölge meclislerine en üstte de halk kongresine bağlı yatay ve dikey örgütlenmelerin iç içe geliştiği bir sistemi örmelidir. Halkın kendi kendini yönettiği tüm sivil toplum örgütlerinin de içinde yer aldığı; sağlıktan, ekonomiye, eğitime kadar mesleki uzmanlık isteyen tüm işlerinin kolektif, dayanışma temelinde yapıldığı demokratik bir sistem inşa edilebilir.

Rotında Engin

Kom kelimesi Kürtçenin de bir parçası olduğu ve Aryen dillerinde topluluk, grup anlamına gelir. Kök kelime olarak kombûn toplanmak, komî toplu olan anlamlarında da kullanılmaktadır. Komün bu anlamıyla Mezopotamya'da halk topluluklarının binlerce yıllık ortak yaşamını geliştirdiği, inşa edip savunduğu toplumsal örgütlenme, yaşam formudur: Toplumda tüm sosyal grup ve kesimlerin devleti esas almadan, iktidara-hiyerarşiye dayanmadan, özgür, eşit, demokratik ilkeler ve dayanışma temelinde bir arada gönüllü yaşamak ve öz savunmasını yapmak için örgütlenmiş halkın sosyal, siyasal, ekonomik-ekolojik, kültürel vs birçok boyutuyla geliştirdiği yaşam biçimidir. Özgür yurttaşların gönüllü bir şekilde içinde yer aldığı, yaşamına dair her konuyu birlikte tartıştığı, kararlaştırdığı ve yapılması gereken işleri planlayarak gerçekleştirdiği halkın en temel öz yönetimidir. Toplumun doğrudan demokrasi ve öz yönetim okulu olan komün, özgür bireylerin yetiştiği, amaçları doğrultusunda özgürce yaşadığı alanlardır. Sevginin, adaletin, insan ahlakının gelişip serpiştiği mekandır. Kadın ve erkeğin eşitliğinin geliştiği, özgür eş yaşamın inşa edildiği, özgür toplumun birlikte yaratıldığı devlet dışı toplumsal örgütlenme modelidir. Komün tüm farklılıkların zenginlik olarak görüldüğü ve eşit birliktenliklerin geliştirildiği ortak yaşam sistemidir. Ve yine komün ekolojik, demokratik, kadın özgürlükçü bir paradigma ile tüm toplumsal sorunların çözüldüğü, toplumun her tür ihtiyacının ekolojik öz bilinç, güç ve örgütlülükle karşılandığı yaşam alanıdır. Özcesi komün, toplumda özgür yurttaş bilinci gelişmiş bireylerin özgür birliktelik temelinde her konuda dayanışarak, paylaşarak devlet dışı kendi öz toplumsal sisteminin örgütlenme modelinin en temel çekirdeğidir. Komüne üye olan ve komünden başlayarak özgür yaşamı inşa eden ve savunan kişiye veya yurttaşa ise komünar denir.

Komün yerel yönetimlerin örgütlenmesinde temel çekirdektir

Demokratik öz yönetim sisteminin temel örgütlenme aracı olan komün yaşamı ise, doğrudan demokrasi temelinde toplum yaşamının olduğu her yerde, tüm köylerde ve kentlerin

her sokağında oluşturulabilir. Köy ve sokak komünleri oluşmadan mahalle ve kent meclisleri oluşamaz, oluşsa da köksüz kalır. Bu anlamıyla komün yerel yönetimlerin örgütlenmesinde temel çekirdektir, köktür. Toplum, yaşama dair tüm politikalarını sağlıktan tutalım ekonomiye, eğitimiye, kültüre, sosyal yaşamdan öz savunma, diplomasi vs kadar komün ve meclislerde yapacağı tartışma, kararlaştırma ve pratikleşmeyle doğrudan demokrasi anlayışıyla demokratik siyasetiyle oluşturup geliştirebilir. Örneğin bir köy veya bir kentin, sokağın sakinleri veya özgür yurttaşları öz yönetim sistemini, özgür yaşam örgütlenmesini oluşturmak için bir araya gelerek tartışma yürütebilir. Köyün veya sokağın tüm işlerinin birlikte yapılabilmesi, devletten beklemeden kendi imkanlarıyla yaşamın tüm ihtiyaçlarını karşılayabileceği bir örgütlenmeye gidebilir. Köyün veya sokağın nüfusuna göre yapılacak tüm işlerin koordinasyonunu sağlayacak bir yönetimi, cinslerin eşit temsiliyeti ve doğrudan demokrasi ile seçilerek oluşturulabilir. Köy sakinleri veya yurttaşlarının birlikte yaptıkları toplantılarda köyün alt yapısı olan yol, su, elektrik vs tutalım ekonomik geçim kaynaklarının örgütlenmesi, köy evlerinin onarılması, köyün ortak yaşam alanlarının geliştirilmesi, köyün savunulması gibi yaşama dair tartışmalar yürütülebilir. Tartışmalar sonucunda yapılacak işler sıraya konularak, her işe göre komisyonlar oluşturulabilir. Gönüllü temelde oluşturulan komisyonlar ise ihtiyaç temelinde yapılacak işlere ilişkin projeler geliştirir. Sonuçlandırılan projeler köy komün üyelerinin görüşlerine sunulur netleştirilir. Köy komün eş başkanları veya yürütme üyeleri komisyonların sonuçlandırdığı bu projeleri, köydeki komün yurttaşların arasından her bir projeye denk komiteler oluşturarak bu komitelerin projelerin hayata geçirilmesinden sorumlu kılabilir. Sağlıktan tutalım, ekonomi, savunma gibi her köyün öncelikli ihtiyacına ve oluşturulan projeye göre komiteler, köydeki yurttaşlarla birlikte işleri yürütür. Projelerin hayata geçirilmesinden sorumlu olan komiteler ihtiyaç temelinde ekonomik, savunma vs birlikler oluşturulabilir, kooperatifler geliştirebilir, akademi örgütlenmeleriyle toplumun ihtiyacını karşılayacak uzmanlaşmış kadrolar yetiştirebilir. Köyün tüm işleri yapılırken maddi olarak kendi öz

gücüne ve örgütlenmesine dayanması, gücünün yetmediği yerde diğer köy komünleri veya kent meclisleriyle dayanışması önemlidir. Tabi ki her komün mutlaka bağlı olduğu meclis içerisinde temsiliyetini bulmalıdır. Özerk komünler bir ağ şeklinde mahalle meclislerine, mahalleler kent meclislerine, kent meclisleri bölge meclislerine en üstte de halk kongresine bağlı yatay ve dikey örgütlenmelerin iç içe geliştiği bir sistemi örmelidir. Ülkedeki Halk Kongresinde toplumun en yerelden yani komünden başlayarak tüm meclislerde yüzde altmışlık kota ile kendi kendini yönettiği, yüzde kırkılık kota ile tüm sivil toplum örgütlenmelerin yer alarak toplumun sağlıktan, ekonomiye, eğitime kadar mesleki uzmanlık isteyen tüm işlerinin kolektif, dayanışma temelinde yapıldığı demokratik bir sistem inşa edilebilir. İnşa edilecek olan toplumun tarihsel özünde var olanın bir sisteme kavuşturulmasıdır.

Öz savunması olmayan komün ayakta kalamaz

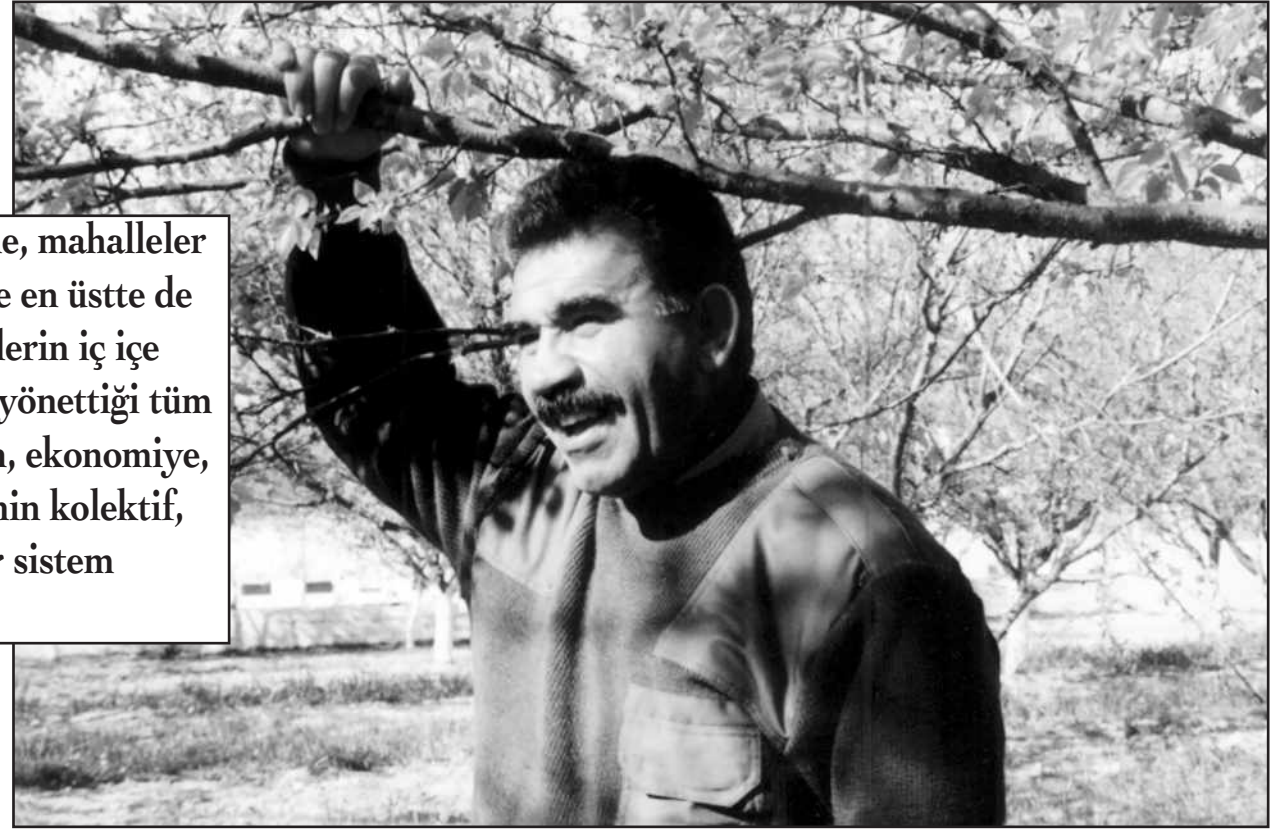
Özünde Kürt toplumunun tarihsel toplum geleneğinde, hafızasında ve kültüründe kendi yerini, yurdunu öz örgütlenme ile savunmanın bir yaşam ve var olma ilkesi olduğunu biliyoruz. Varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama soykırımdan geçen bir halk olarak Kürtlerin her daim temel gündemi olmuştur. Bu anlamda komün, yurttaşların kendini savunma bilinci, kültürel-fiziki var olmanın ve kendi öz topraklarında yaşamının temel koşuludur. Öz savunması olmayan bir komün ayakta kalamaz, kendisini inşa edemez. Bunun için komünlerin olduğu her yerde komün yurttaşlarının içinden seçilecek sivil savunma komisyonu-komiteleri oluşturulması önemli olmaktadır. İhtiyaca göre oluşturulacak bu komisyonda komünün gençleri ve tecrübeli yurttaşları yer alabilir. Sivil savunma veya öz savunma komisyonu köydeki yurttaşların varlığını tehdit edebilecek her türlü tedbiri geliştirmek için bulunduğu mekanı ayrıntısına kadar inceleyerek ve ihtiyaçları tespit ederek savunmaya dönük projelerini geliştirirken, oluşturulan sivil savunma komitesi de bu projeleri uygulamaktan sorumlu kılınabilir. Örneğin bir

köy komününde oluşturulan sivil savunma komisyonu önce köyün coğrafyasını gezip, köyün savunması için hakim tepeleri, köye gelen güzergahları inceleyebilir. Yine köye olası bir saldırı da köy halkının ortak haberleşme sistemini, köy istihbaratını ve savunma için tüm köy halkına düşen görevleri tespit edebilir. Savunma komisyonu oluşturduğu projelerini komünün yurttaşlarıyla birlikte tartışarak güçlendirilip buna göre bir planlama çıkarılabilir. Köyde oluşturulacak sivil savunma komitesi bu planlamayı yaşama geçirebilmek için öz savunma veya sivil savunma birliğini kurarak köyün savunma ihtiyacını karşılayabilir. Özünde köyün savunulmasında tüm komün üyeleri kendini sorumlu görmeli, küçük-büyük fark etmeden rol almalıdır. Oluşacak savunma komitesi yürüttüğü çalışmalar konusunda mutlaka komün denetimine kendisini açık tutarak hatta yaptığı çalışmalar hakkında sürekli komün üyelerini bilgilendirebilir. Veya diğer bir örnek köy komününde ekonomiye dönük tarım komisyonu oluşturulabilir. Tarımdan anlayan gönüllü yurttaşlar bu komisyonda yer alarak bulunduğu köyün tarım arazilerini veya tarıma açılacak arazilerini ve bu tarım arazilerinde ekilecek ürünlerin verimli olabilmesi için ihtiyaçların hepsini tespit edebilir. Tarım arazilerinin sulanması için projeler çıkarılabilir ve yine sağlıklı ve verimli ürün için projelerini oluşturarak köyün komün üyeleriyle birlikte tartışmaya açabilir. Komünün yönetimi karara bağlanan tarım projesinin pratikleşmesi için komün üyelerinin gönüllü katılımıyla tarım komitesini oluşturup projeyi tarım kooperatifleri oluşturarak hayata geçirebilir. Köyün veya kentlerin sokaklarında öz yönetim biçimi olan komünlerin dışında ihtiyaca göre birçok komün örgütlenmesine gidilebilir. Öz yönetim biçimi olarak örgütlenen her komünde kadın ve genç yurttaşların kendi özgün kimlikleriyle ayrı komün örgütlenmelerini oluşturabilir. Kadın ve gençlik komünleri kendi ihtiyaçları temelinde tartışmalar yürüterek kararlaştırmaya gidebilir ve bu kararları uygulamak için pratik örgütlenme geliştirebilir. Demokratik işleyiş gereği kadın ve gençlik kendisine dair kararları kendisi almalıdır.

Komünlerin iç içe geçerek ağ şeklinde örülmesi temel görevdir

Kentlerin mahallelerden ve bu mahallerin de sokaklardan oluştuğunu bilerek her sokakta yaşayan gönüllü özgür yurttaşların oluşturduğu sokak komünleri öz yönetim biçimi olarak örgütlenebilir. Komün üyesi olan yurttaşların sokağın tüm işlerini devletten beklemeden kendi imkanlarıyla tartışıp kararlaştırıp örgütlenerek pratikleştirilmesi öz yönetim iradesini açığa çıkarır. Sokak komünlerinin mahalle meclislerinde temsili bulması, mahalle meclislerinin de kent meclisi içerisinde kendini ifade etmesi ve kentin sivil toplum örgütleriyle birlikte aynı meclis çatısı altında, ortak komisyonlarda ve seçilecek yürütme komitelerinde çalışması önemli olacaktır. Demokratik özerk sistemin köy, sokak komünlerinden başlayarak kent, bölge ve ülke halk meclisleriyle bir ağ şeklinde iç içe geçecek çember sistemiyle örülmesi yurttaşların temel görevi olmalıdır. Köy veya sokak komünlerinin ekonomik, siyasal vb gücünü aşan projelerin başta mahalle meclisleri olmak üzere kent meclislerinde çözüme kavuşması ve gerektiğinde köy veya sokak komünlerinin kent meclislerinin kendisine dönük alacağı merkezi kararları veto etme hakkının olması da demokratik işleyiş gereğidir. Yerel iradesine dayanan, tartışma, karar ve pratikleşme sürecine toplumun tüm yurttaşlarının doğrudan demokrasi ile katılması, yerel ve merkezi koordinasyonun ahenk ve denge içerisinde çalışması gerekir. Bir toplumda özellikle kentlerde sokağın tüm yurttaşlarının sorumlu olduğu temel görevler de vardır. Sokağın temizlenmesi, ekolojik bilincin geliştirilerek sokağın estetiğinin oluşturulması, sokağın savunulması, sosyal yaşam alanlarının yaratılması, adalet ve eşitlik temelinde ortak yaşam alanlarının genişletilmesi vs gibi. Her sokak komünü ihtiyaçları temelinde komisyon ve komiteleşmelere giderek öz gücüne dayanarak projelerini hayata geçirebilir. Bunun için her sokak veya köy komünleri kendi fonunu oluşturabilir.

Kentlerin en avantajlı yanı toplumun ihtiyacını karşılayacak mesleki



yeterliliğe sahip insan kaynağının olmasıdır. Her meslek dalının bir sivil toplum örgütü olarak örgütlenmesi günümüzde giderek daha fazla gelişmektedir. Bu anlamıyla kent ve mahalle meclislerinde hatta varsa sokak komünlerinde sağlık komisyonunda-komitelerinde sağlık emekçileri yer alabilir. Meclislerin veya komünlerin komitelerine bağlı sağlık birimlerinin, birliklerinin en ücra köşelere kadara örgütlendirilmesi çok önemli olacaktır. Sağlık gibi ekonomi, ekoloji, tüm sosyal alan dalları, spor, kültür, eğitim özcesi her boyutta en yerelden yani köy-sokak komününden tutalım en üstte kadar dikey ve yatay örgütlenme biçiminde tüm meslek dalları kendi koordinasyonlarını oluşturabilir. Kentin sağlık, eğitim, ekonomi gibi uzmanlık isteyen alanlarda ayrı ayrı meclisler inşa edilebilir; bu mesleklerin oluşturduğu sivil toplum örgütlenmeleri en yerele kadar bir ağ şeklinde, özerk birimler temelinde kendini örgütleyebilir.

Günümüz koşullarında toplumların tek kimlikle değil de çok kimlikli bir yapıya, sosyolojiye daha fazla evrildiğini görmekteyiz. Yaşadığı mekan itibarıyla bir komün veya meclisin üyesi olan aile üyeleri de yetenek ve isteme bağlı birden fazla komün üyesi olabilmektedir. Örneğin bir kadının yurttaş bir sokak komününün, kadın komününün eğer öğretmense eğitim komününün ve yine boş zamanlarında sanatla ilgileniyorsa sanat komününün, hatta bir kooperatife üye olarak bir ekonomi komününün üyesi olabilir. Aynı anda birden fazla komün üyesi olabilir. Bir çocuk, spor, sanat, ekoloji gibi boyutlarda yeteneği ve istemine göre komünlere üye olabilir. Her yerde komün kimliğiyle yer almak hem bir yurttaşlık görevi hem de komünal özgür yaşamın vazgeçilmez ilkesi olmaktadır. Bu anlamıyla devletin vatandaşları olan bireyden, demokratik toplumun yurttaşı olan özgür bireye geçişte bilinçli, örgütlü yaşamalıyız.

Bir sistem ölürken yeni bir sistem doğmakta

Halklar olarak kuşkusuz özgür ve demokratik toplumumuzu komünal tarzda inşa edip savunmayı geliştirdiğimiz bu çağın zamanını ve karakterini de bilmemiz önemli olmaktadır. İçinden geçtiğimiz zaman diliminde kapitalist modernist sistemin aşılma, demokratik modernite güçlerinin kendisini sisteme kavuşturmaya başladığını ve yeni bir çağa kapıyı araladığını biliyoruz. Bir sistem ölürken bir sistemin doğuşuna tanıklık ediyoruz. Dolayısıyla ara bir süreçten, zaman diliminden, sistemden geçiyoruz. Böyle ara bir zaman diliminde yani yeni bir sistemin doğuşunun oluşum anında kapitalist modernitenin devlet sisteminin kurumları, inandırıcılığını toplum nezdinde yitirse de varlığını sürdürmekte; demokratik modernite güçleri ise alternatif demokratik bir yaşam sistemi olarak komün ve meclislerini inşa etmektedir. Önder Apo'nun toplumsal sistemimizi oluştururken 'devlet artı demokrasi' perspektifi bu ara süreç nedeniyle anlaşılmalıdır. Özgür yurt-



taşlar olarak kendi komün-meclislerimizi oluşturdukça halk kongremizi geliştirdikçe devletin tüm kurumları giderek küçülerek işlevsizleşecek, denge, toplum lehine dönecektir. Devletin iktidarcı, erkek egemen cinsiyetçi, milliyetçi, dinci zihniyetiyle yönettiği tüm kurumlarının toplumsal sorunları çözme yerine sorunun kaynağı olduğu anlaşıldıkça ve alternatif komünal kurumlar yaratıldıkça küçülmesi kaçınılmaz olacaktır. Bu ara dönemin de önemli bir zaman dilimi olduğunu, çok derinlikli ve kapsamlı bir mücadele gerektirdiğini bilerek alternatif komün-meclis sistemimizi esnek, yaratıcı bir biçimde geliştirebilmeliyiz. Evrensel temel hak ve özgürlükleri de esas alarak insan eliyle inşa edilen devletlerin anayasalarını toplum lehine mücadele ederek demokratikleştirmek temel bir görevimiz olmaktadır. Diğer bir görevimiz ise tüm toplum kesimlerinin birlikte tartışarak oluşturduğu bir 'Toplumsal Sözleşme'nin hazırlanması ve bu sözleşmeye göre program ve mücadele araçlarının oluşturulmasıdır. Toplum kendi öz mücadeleye amaç ve araçlarına kavuşmalıdır. Tabii ki kadının da ayrı bir toplumsal sözleşmesi olabilir ve bu toplumsal sözleşmenin demokratik bir anayasanın içinde yer alması için mücadele yürütülür. Devletin ülke çapında temsili demokrasi ile kurduğu merkezi parlamenter sistem olan 'meclis' dışında, toplumun komün-meclis öz örgütlenmelerinin, tüm sivil toplum kurumlarının, demokratik bireylerin doğrudan demokrasi ile temsil edildiği 'halk kongresi' aynı zamanda rol oynayabilir. Devletin anayasaya dayanarak kurduğu meclis ile toplumun toplumsal sözleşme ile inşa ettiği halk kongresi, karşılıklı demokratik bir mücadele yürütebilir. Karşılıklı saygı, temel hak ve özgürlükler temelinde yan yana da bulunabilir. Devletin kurumları ile toplumun öz yönetim kurumları işlevselliğine göre çalışabilir. Önemli olan toplumun, ahlaki ve politik özelliklerini koruyarak, geliştirerek yaşamın her anında ve yerinde demokratik siyaseti geliştirmesidir; özgür yurttaşların kendi yaşamına dair tartışma, karar alma ve pratikleşme sürecine komün-meclislerle dahil olması ve kendi öz iradesinin temsiliyetinin inşa etmesidir. Köy-sokak

komünlerinden kasaba-kent meclislerine kadar, sivil toplum örgütlenmeleriyle birlikte kendi yaşamına dair her örgütlenmenin politikasını (sağlık, eğitim, ekonomi, kültür, sosyal vs) oluşturmasıdır. Aksi durumda devletçi-iktidarcı-erkek egemen sistem, toplumun yerel-demokratik sistemine karşı tahammülsüz davranıp varlığını tehdit ettiği sürece toplum da her canlıının doğal ve anayasal hakkı olan öz savunma temelinde kendini örgütleyerek savunmalıdır. Kaldı ki tarihsel toplum, ağırlıklı olarak toplum ile devlet örgütlenmeleri arasındaki temel çelişki üzerinden, uzlaşma-çatışma anlayışıyla günümüze kadar gelmiştir. Toplumsal tarihin ilk oluştuğu andan itibaren insanlık, bir arada iş bölümüne dayanarak, beslenme, korunma ve varlığını(soyunu) sürdürme temelinde ahlaki ve politik değerlerin ilk nüvelerini oluşturmaya çalışarak klan tarzı bir nevi proto-komünlerle yerel yaşam sistemini geliştirmiştir. İnsanlık tarihinin yüzde doksan dokuzluk bölümü (hakkı verilip yazılmasa da) neredeyse klan-kabilelerin özerk-yerel sistemlerinin inşası ve merkezi iktidar sistemlerin saldırılarına karşı öz savunması temelinde yaşanmıştır. Her coğrafyanın mitolojik hikayeleri, destanları toplumun bu öz sistemine-direnşine ışık tutmakta, günümüze kadar gelmektedir. O dönemin dili şiirsel, destansıdır. Bu açıdan halk destanlarını, hikayelerini bir de bu gözle okuyup anlamalı ve tarihimizi araştırmalı, arkeolojisini yapmalıyız. Tarihte de göreceğiz ki doğal olan yerel, demokratik ve komünal yaşamdır; doğal olmayan buna karşı gelişen merkezi, iktidarcı-devletçi ideolojiler ve yapılarıdır. Bu anlamıyla toplumların öz tarihi ve direnişi henüz doyurucu bir biçimde yazılmamıştır, hatta açığa bile yeterince çıkarılamamıştır. Bu konuda başta aydınlar olmak üzere demokratik tüm bilgi yapılarına, entelektüel çabalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Var olan hakikat algısı üzerinde sis perdesini kaldırdığımızda insanlık tarihimizin boydan boya demokratik direnişlerle ve bu direnişlerin komünal özüyle dopdolu olduğunu görürüz. Merkezi, iktidarcı-devletçi tarih anlatımlarından sıyrılarak tarihsel hakikatin farkına varmak ve bu konuda bilincimizi aydınlatacak felsefik-bi-

limsel tüm yöntemleri yeniden tanımlamak, yorumlamak ve oluşturmak çığır açıcı, muazzam, adeta bir şelalenin önündeki seti kaldırdıcasına bir akışı, bilinçlenmeyi, heyecan ve coşkuyu bizlere yaşatacaktır. Önemli olan yaşamı nasıl algıladığımız, tanımladığımız, hangi bilinç ve formda yaşadığımızdır. Bu nedenle komün ve meclislere dayalı gelişen demokratik sistem sadece bir form değil aynı zamanda bir ruhtur, bilinçtir, anlam ve sevgi gücüdür. Bu perspektifle tarihte yaşanan, oluşturduğu miras ile demokratik sistemimizin özünü oluşturan komünleri bir kez daha değerlendirmek de önemli olacaktır.

Yapılan araştırmalarda görüldüğü gibi Aryen halkının sosyolojisinde toplumun ve toplumsallaşmanın kök hücresi klan-kabilelerdir. İnsanlık tarihi en uzun bu toplumsal yaşam formu ile var olabilmıştır. Klan-kabile ilk toplumsal örgütlenme olurken, bu klan-kabilelerin yaşam tarzı ise komünaldır. Tüm klan-kabile üyeleri ahlaki ve politik bireyler olarak doğrudan yaşama katılmakta ve komün ruhunu oluşturmaktadır. Toplum neolitik aşamada kadın kimliği ve rolü etrafında şekillenirken köy yaşamının temel karakteri yine komünal haldeydi. Neolitiğin ve komünal yaşamı güçlü yaşayan Kürtler, merkezi devletçi-iktidarcı yapıları karşı kendi yaşam sistemini korumaya çalışmıştır. Örneğin tarihte Med kabile ve aşiret toplulukları komşu halklarla birlikte Asur İmparatorluğu'na karşı üç yüz yıl halklaşma mücadelesini sürdürmüştür.

Aşiret Konfederasyonlarının demokratik ve işlevsel yapısı

Kabile ve aşiretler bir araya gelerek ve özgünlüklerini koruyarak ortak konfederasyonlar gerçekleştirmiştir. Aşiret, kabilelerden oluşan toplumsal formdur. Bir araya gelen aşiret konfederasyonları toplulukların toplumsal sorunlarını çözeceği, iç ve dış tehditlere karşı kendini koruyabileceği siyasi örgütlenmeler olarak tarihte gelişmiştir. Konfederasyonun tüm yönetsel işlerinin yürütüldüğü en üst organ olarak konfederasyon meclisi, toplumsal sorunları çözen, savaş ve barış gibi yaşamsal kararları alan

bir organdır. Kararlar ağırlıkta konsensüsle, bu mümkün olmadığında nitelikli bir çoğunlukla alınmaktaydı. Konfederasyonda gönüllü bir birliktelik esastır. Her aşiret ve kabilenin öz yönetimi ve savaş komutası vardır. Bu konfederasyonu bir nevi aşiret demokrasisi olarak adlandırmak, bugünkü temsili demokrasilerden daha fazla demokratik ve işlevsel olduğunu belirtmek abartılı olmaz. Bu anlamıyla Med Konfederasyon Meclisi, günümüz parlamenter sisteminden daha demokratik ve işlevseldir. Bu toprakların halklarından olan Arap kabileleri de 'Nadi' denilen meclislerle kendi kendilerini yönetirlerdi. Semitik aşiret konfederasyonları ise 'Dar'ül Nedve' denilen yani meclisler meclisi anlamına da gelen öz yönetim biçimini benimsemişlerdi. Şemmar, Cuburi gibi aşiret konfederasyonlarının bugün de, iktidara daha fazla buluşmuş olsa da, benzer meclisleri vardır. Kapitalist modernitenin tüm saldırılarına rağmen bu toplumsal formun dağıtılamamasının temel nedeni güçlü bir öz yönetim deneyim ve geleneğine sahip olmasındandır. Günümüzde Ortadoğu kültürü, toplumun kök hücresi olan kabile gelenekleriyle direnişini halen sürdürmektedir.

Ortadoğu tarihi önemli komün deneyimleriyle doludur

Ortadoğu tarihi incelendiğinde kabile ve aşiret direnişleri dışında önemli komün deneyimlerinin de yaşandığını görebiliriz. Mazdek, Hürrem ve Babek direnişleri olarak bilinen ilk komünalist hareket bu topraklarda yaşamıştır. Bu direniş geleneği komünal, eşitlikçi, ortakçı ve özgürlükçü bir düzeni savunmuştur. Kadın-erkek arasında eşitlik, mal ve servetlerin ortak paylaşılması, iktidarcılığın ret edilmesi bu komünal hareketin temel özellikleridir. Mazdek'in katledilmesi ardından Hürremizm olarak devam eden bu direniş kökenlerini Zerdüştî felsefeye dayanan eşitlikçi, özgürlükçü, komünalist bir mücadele çizgisi ile sürdürmüştür. Anadolu Aleviliğinin de temel çıkış kaynağı olmuştur. Hürremizmin en güçlü olduğu süreç Babek döneminde gerçekleşmiştir. Cavidan Bin Sehl'in ölümünden sonra Babek, komünal-özgürlükçü programı hayata geçirmek, bir anlamıyla özgürleştirilmiş alanlar yaratmak için önemli bir öz savunma savaşı yürütmüştür. Özellikle coğrafyanın dağlık arazi yapısını da iyi değerlendirerek savaş taktiklerini, pusu, sızma, baskın gibi gerilla tarzını başarıyla yürütmüştür. Babek, Kürtler, Farslar, Türkmenler, Bedeviler, Ermeni ve hatta Gürcüler tarafından çok geniş halk topluluklarının umut kaynağı olmuştur. Bu toprakların önemli bir komün deneyimi de İsmaililer hareketidir. İsmaililer hareketi Hasan Sabbah'ın direnişiyle adını dünyaya duyurmuştur. Dağın Şeyhi olarak da bilinen Hasan Sabbah 17 yaşında bu hareketi benimsemiş ve önemli eğitimler almıştır. Alamut Kalesi etrafında yaşayan halkın çoğu Hasan Sabbah'ın örgütlenme çalışmalarıyla kardeşlik bağı ile her bir birey topluluğun üyesi olmuş, komünal yaşama ve direnişe

Bugün toplumların özgür yaşam sisteminin kök hücresi olan komün sistemi yerel olduğu kadar evrensel niteliğini koruyarak giderek daha fazla gelişmektedir. Toplumların demokratik siyaset aracı olarak komün ve meclisler köylerden tutalım, bir kentin sokak, mahalle, kasabalarına kadar bölge ve dünya çapında daha fazla görülmeye başlanmıştır. Kapitalist modernist sistem güçlerinin yol açtığı ve kaynağı olduğu sorunların çözümü için demokratik modernitenin demokratik ulus zihniyeti ile gelişen demokratik konfederal sistemi her gün biraz daha fazla gelişmektedir. Özgür insanın emeği ve mücadelesiyle inşa edilecek olan Dünya Demokratik Uluslar Birliği veya Dünya Demokratik Uluslar Konfederasyonu şimdiden BM yerine alternatif olma yoluna girmiştir.

katılmıştır. Egemenlerin tarihinde Hasan Sabbah taraftarları 'afyon-haşhaş içenler, kadını kullanan fedailer' denilerek karalamak istenmiştir. Oysa o dönem Hasan Sabbah taraftarları 'Assasin' yani 'sır bekçileri' olarak biliniyordu. 1124 yılına kadar Alamut Kalesi'nde yaşayan Hasan Sabbah, birçok bilim dalında önemli tecrübe ve birikim yaratarak, kurduğu komün düzenini sürdürmüş, tarihe fedailer örgütü mirasını bırakmıştır.

Tarihte Karmatiler ise eğitim ve örgütlenme tarzlarıyla 870-1070 yılları arasında 200 yıllık bir dönem içerisinde Ortadoğu'nun geneline yayılmış toplumsal bir harekettir. Karmatiler hareketinin kurucusu Hamdan bin Eş'âş El-Karmat'ın lakabı olan Karmat'tan adını almıştır. Hareketin üyeleri birbirlerine Arapçada yoldaş, arkadaş anlamına gelen 'Refiq' hitabıyla seslenmeleri hareketin karakterini göstermektedir. Hamdan Karmat, Küfe bölgesinin Baş Daîsi olarak atandıktan sonra bölgede kendi öğretisini yaymak amacıyla üç kişilik bir ekip kurmuştur. Bunlar-

dan ilki hareketin "filozofu ve beyni" olarak tanınan Abdan'dı. Abdan, Belagat-ül Safa (Kardeşliğin Hitabeti) adında yedi ciltten oluşan bir kitabı kaleme almıştı. Bu kitapta kurulmak istenen komünal toplum düzeninin nasıl olacağı, bu düzene ulaşmak için insanların nasıl bir kişiliğe sahip olması gerektiği, bu amaçla toplum ve bireylerin eğitiminin nasıl yapılacağı ve genel olarak Karmati hareketinin dünyaya bakış açısının ne olduğu anlatılmaktadır. Yani Abdan, hareketin ideolojik önderliğini yürütmüştür. İkinci isim olan El-Cenabi, hareketin Hamdan Karmat'tan sonra gelen ikinci önderi düzeyindedir. Hareketin örgütleyicisi ve eylemcisi olarak tanınır. Tarihçiler tarafından komünal toplum projesini hayata geçiren en cesur Karmati komutanı olarak bilinir. Üçüncüsü ise Hamdan Karmat'ın öğrencisi olan Zikreveyh El-Dendani'dir. Daha çok İran topraklarında hareketi tanıtmak ve yaymak için görevlendirilmiş ve bu alanlarda çalışma yürütmüş bir öncüdür.

Irak, Yemen, Şam, Mısır ve Afrika'daki halklara kadar Ortadoğu'nun geneli bu komünal halk örgütlenmesi etrafında şekil almıştır. Örgüt yapısı üçer kişilik komitelerden oluşan ve üstten alta doğru uzanan bir örgüt modeli geliştirilmiştir. Örgütsel yapı derin bir gizlilik içerisinde korunmuştur. Hareketin kadroları sıkça yer değiştirmeleri, birden fazla kod kullanmaları, hücre tarzında, vekil tayin ederek çalışma tarzlarını geliştirmiştir. Hareketi geliştiren Hamdan Karmat taraftarlarına Küfe yakınlarındaki Mühtemâbâz köyünü Dar'ül Hicre (hicret evleri) olarak inşa etmiştir. Karmatiler, günümüzün komün evleri ve akademilerine karşılık gelen mekânlar geliştirmiştir. Hareketin kadroları ve 'Hicret Evleri'ne yerleşen tüm toplum kesimleri eğitim görmüştür. Mecalis'ül Teğziye yani beslenme meclisleri ismiyle halk, tartışma platformlarında kendi sorunlarını tartışarak çözüm aramıştır. Karmatiler halklar ve inançlar arasına hiçbir ayırım koymadan her dini, mezhep ve etnik kökenin kültürüne denk bir propaganda faaliyeti yürütmüştür. Önemli olan her kesime ulaşmak ve öğretiyi yaymaktır. Özellikle kadınların her türlü toplumsal faaliyete katılması esas alınmıştır. Çocukların eğitime de ayrı bir önem verilmiştir. Uefa yani 'Arifler' çocukların eğitimi özel olarak üslenmiş, çocukları çok yönlü eğitilmesi için çalışma yürütmüşlerdir. Karmatiler öğretileri ve dayandıkları toplumsal zemin temelinde komünal ekonomik anlayışı da geliştirmişlerdir. Ülfet sistemiyle, özel mülkiyete son verilerek toplumsal mülkiyet gerçekleştirilmiş, üretim imece usulü ile yürütülmüş, ürünler halk evinde toplanarak paylaşılmış, Karmati hareketi komüncü özelliğini daha fazla geliştirmiştir.

Şeyh Bedreddin öncülüğünde de önemli bir komün hareketi yaşanmıştır. 14. yüzyılın ikinci yarısında yaşayan asıl adı Mahmud olan ve kendisine Emin Buhari tarafından 'Bedreddin' yani 'dinin ışığı' anlamına gelen isim verilmiştir. Şeyh Bedreddin, "Ortaklar" hareketini, Börklüce Mustafa ve Torlak Kemal adındaki



yoldaşlarıyla birlikte kurmuştur. Varolan imkanların paylaşımında kadın-erkek, din, dil, ırk ayrımı olmaması gerektiğini savunmuşlardır. Ortaklar Hareketi, Osmanlı egemenlerinin saldırılarına karşı da öz savunmasını geliştirip direnerek ezilenlerin tarihine güçlü bir miras bırakmıştır

Kent direnişleri ve komün deneyimleri

Tarihteki kent direnişlerinde de komün deneyimlerini görmek mümkündür. Ortadoğu tarihinde toplumların kurduğu kentlerin komünal özelliklerinin incelenmesine ve gün yüzüne daha fazla çıkarılmasına ihtiyaç bulunmaktadır. Tarihin ilk kenti olarak bilinen Sümerlerden başlamadığı, binlerce yıl önce ilk kentleşmelerin Yukarı Mezopotamya topraklarında geliştiğinin yapılan arkeolojik çalışmalarla birlikte giderek daha fazla gün ışığına çıktığını görmekteyiz. Bilim, iktidar yapılarından kurtularak hakikat algısını toplum lehine daha görünür kıldıkça, insanlık tarihinin başta sosyoloji olmak üzere tüm bilim dallarının toplumların kent tarihi üzerine daha fazla yoğunlaşacağına inanıyoruz. Biz devrimcilerin de toplumların özgürlük tarihi ve ahlaki, politik ve entelektüel görev olarak yapacağı araştırmalarla daha fazla gün ışığına çıkacağını biliyoruz. Bunu belirttikten sonra özellikle Avrupa'da Ortadoğu'nun kadim mirası üzerinden yükselen kent direnişlerini ve komün deneyimlerini değerlendirmek önemlidir.

Antik Yunan'da kent, toplumsal birliğini oluşturmak ve özgürlüğünü korumak temelinde 15 ayrı konfederasyon kurmuştur. Bu konfederasyonlarda toplum siyasetini halk meclisleriyle gerçekleştirmiştir. Meclise katılanlara yurttaşlar denilmiş ve eşit oy hakkı tanınmıştır. Orta çağ sürecine kadar Avrupa'da site devletleri inşa edilecek, özellikle ticaretin artmasıyla kentlere göç giderek gelişecek ve antik çağın sitelerinin yerini komün yönetimleri alacaktır. Kentlerde doğal yurttaşlık anlayışı gelişerek kent sözleşmeleri oluşturulmuş, kent komünleri eşitliği ve yurttaşlar arasındaki kent birliğini sağlamıştır. Yerel yönetimler, hizmetten tutalım yargı kurullarına kadar ihtiyaca göre farklı görevler de yürütmüştür. Kent sakinleri tarafından ortak güvenlik anlayışı ile kentin sa-

vunulması için ortak fon oluşturulmuş, kent komünleri toplumsal yaşam zeminini güçlendirmiş, iktidar güçlerine karşı özerk yapılarını korumuştur.

Kent özerkliği konusunda İtalyan kentleri tarihteki en önemli örneklerdendir. Venedik, Cenova, Floransa, Pisa gibi kentler yerel özgürlüklerini uzun süre korumuşlardır. İtalya'da kent özgürlüğünün güvencesi kasabalarda yaşayan yurttaşların birbirine bağlılığının belgesi olan sadakat yeminidir. Conjunctio yani konsül adı verilen bu resmi sadakat belgesini kabul edenler komün oluşturmuştur. Bu komünün yönetimi de komün üyelerince seçilip aynı adla yani konsül olarak anılmıştır. Var olan bütün konsüller bir araya gelip Genel Meclisi oluşturmuştur. İtalya komününün temeli böylece kasabalarda atılmış, komşu kasabaların komünleri konfederal tarzda bir araya gelip Kent Komününü oluşturmuştur. Özellikle savaş ve barış gibi önemli konularda halk meclisinin görüşü önemli olmuştur. Bu komün ve meclisler daha sonraları özünü yitirip birer iktidar aracına dönüştürülse de ilk önemli kent demokrasileri olarak tarihe geçmiştir.

Yerel yönetim ve komün deneyimi açısından İspanya da önemli bir örnektir. 1500'lü yıllarda katı mutlakiyetçi krallıkların öncüsü konumunda olan İspanya'da 1520 yıllarından itibaren İspanyol merkezîyetçiliğine karşı kent ayaklanmaları yaşanmış ve komünler kurulmuştur. Hatta bazı kentler kendi vergilerini toplayıp yurttaşlardan milis savunuma güçlerini oluşturmuştur. Almanya tarihinde de yüzlerce yıl Alman köylülüğünün öncülüğü ve direnişleriyle kent konfederasyonları oluşmuş ve kendilerini yönetecek duruma gelmiştir. Birçok Avrupa ülkesinde kentlerin bu özgürlük eğilimi saldırıya uğrayıp özerkliklerini yitirirken, Almanya kentleri uzun süre bağımsızlığını korumuştur. Avrupa kent özerklikleri monarşik krallıkların saldırıları karşısında zayıflasa da asıl yenilgisini kapitalizmin geliştirdiği endüstriyalizm karşısında almıştır. Sanayi devrimi olarak da bilinen bu yıllarda kentler özünü yitirmiş, kent komünleri kaybetmiştir.

Toplumsal mücadeleler tarihinde önemli bir dönem: Paris Komünü

Paris Komünleri ise toplumun doğrudan demokrasi ile kendi öz yöne-

timini oluşturması açısından tarihsel bir örnektir. 1789 Fransız Devrimi ardından 1870 yılında mahalle ve kent meclislerine dayalı bir yönetim modeliyle tüm Fransa, konfederasyon yönetim sistemiyle geliştirilmek istenmiştir. Gelişen halk hareketinin burjuvazinin eline geçmesiyle komünler halkın öz yönetimi olarak özünü yitirmiştir. Fakat halkın özgürlük eğilimi ne kadar zayıflasa da varlığını korumuştur. 1871 yılında Paris Komünü tüm kentlerdeki komünleri konfederasyon çatısı altında birleşmeye çağırıştır. 19 Temmuz 1870 yılında Fransa hükümeti, Prusya'ya savaş açmış, bu savaşta yenilmiş ve Prusya ordusuyla 2 Eylül'de anlaşma imzalayarak teslim olmuştur. Ancak halk Paris kuşatılmasına rağmen büyük bir direniş göstermiş, Ulusal Muhafız içerisinde 215 taburun delegeleri direniş kararı almıştır. Ulusal Muhafız Federasyonu Tüzüğünü oluşturan direnişçi güçler içinden 20 kişilik Merkez Komite Komün devriminin yönetimini üstlenmiştir.

Hükümet Paris halkını silahlı silandırmak isteyince, 18 Mart 1871 günü halk direnişe geçmiş, iki generali teslim almış ve kurşuna dizmiştir. Bu gün Paris Komününün kuruluş günü olarak tarihe geçmiştir. Fransa'da, Paris Komün hükümeti ve Versailles'e kaçan burjuvaların hükümeti olarak iki hükümet oluşturulmuştur. Hemen ertesi gün Merkez Komite bir bildiri yayınlayıp halkı komün seçimlerine çağırmış, sıkıyönetim kaldırılmış, siyasi tutsaklar serbest bırakılmıştır. Komite 23 Mart'ta ise Komün Programını açıklamıştır.

Buna göre: Emekçiye emeğinin tam değerini sağlamak, yani kapitalist karı ortadan kaldırmak için kredinin, ticaretin ve ortaklaşmanın örgütlenmesi; herkes için parasız, laik ve tam eğitim; toprak, dernek kurma ve basın özgürlükleri; polisin ve ordunun komünal düzeyde örgütlenmesi esas alınmıştır. Dışarıdan hiçbir otorite kabul edilmemiş ve ister bir yöneticinin, ister belediye başkanı ya da valinin olsun, tüm seçilenlerin seçenler tarafından sürekli denetimi temel bir ilke olarak esas alınmıştır. 26 Mart'ta komün seçimleri yapılmış, Paris'in 20 ilçe belediye dairesinin yöneticileri belirlenmiş; Merkez Komite de yetkilerini resmen Komün yönetimine devretmiştir. Komün yönetiminde işçiler, memurlar, öğretmenler, ressam, yazarlar, gazete-



ciler ve iş adamları yer almış; Komün bünyesinde tüm Paris halkının katılımını sağlayabilen sendikalar, kooperatifler, kulüpler, komisyonlar, kurullar tarzında örgütlenmeler gerçekleştirilmiştir. İaşe, darphane, basımevi, sağlık, posta gibi hizmet alanları ile eğitim, yargı, maliye gibi konularda komisyonlar kurulmuştur. Ayrıca Kadınlar Birliği örgütlenmiştir.

Komün yerel yönetim özerkliğini, tüm köylere kadar tabandan örgütlenmeyi esas alsa da bunu başaramamış, sistem Paris'le sınırlı kalmıştır. Ulusal Muhafız Merkez Komitesi, yetkilerini Komün yönetimine devredebildiğini açıklasa da bunu yeterince başaramamış, gizli iktidar gibi kalmıştır. Özellikle askeri alan Komün yönetiminin iradesini yeterince tanımamış, görmezden gelmiştir. Komünün örgütlenme çabası olsa da demokratik bir düzeye ulaşamamış, bireyci duruş, anlayışlar, kişisel rekabet ve çekişmeler yaşanmış, çalışma disiplini oturtulamamıştır. Bu durum Komünün zayıf düşmesine yol açmıştır. 12 Mayıs'ta Almanların desteği ile burjuva orduları Paris'e girmiş, halkın buna karşı görkemli bir direnişi gelişse de, direniş kırılmış, toplu katliamlarla 30 bin insan katledilmiş, 40 bine yakın insan esir alınmış, Paris Komünü düşmüştür. 70 günlük halkın öz yönetimini temsil eden Paris Komünü, toplumsal mücadeleler tarihinde önemli bir dönem olmuştur. Komünal direnişlerin gelişmesine ve 'proletarya diktatörlüğü' tezlerine temellik yapmıştır. Çıkarılan en önemli ders burjuvazinin yani orta sınıf anlayış ve yaşam tarzının üzerine yeterince gidilip zayıflatılmadığı, bu zeminin içte ve dışta kurutulmadığı değerlendirilmiştir. Ve mutlaka burjuvaziye karşı proletarya diktatörlüğünün geliştirilmesinin önemi Marks ve Lenin'in paradigmalarında değerlendirilmiş ve çıkarılan derslerle birlikte Sovyet devrimine kapı ardına kadar açılmıştır.

Halkların tarihine önemli bir miras: Sovyetler

1917 Ekim Devrimi ile birlikte Sovyetler Birliğinde komün ve meclis sistemi halkların tarihine önemli bir miras olarak geçmiştir. Sovyet kelimesi 'meclis veya konsey' gibi an-

lamları içermekte Sovyetler Birliği ise bu anlamıyla 'Meclislerin Birliği' olarak da değerlendirilmektedir. İlk meclisler 1905 yılında, 1917 devrimi ile birlikte sovyet yani meclisler örgütlenmesini başta Moskova ve Petersburg Sovyetleri olarak geliştirmiştir. İşçi ve asker temsilcilerin ortak oluşturduğu bu meclislerde sorunlara çözüm yolu aranırken iki alana dönük yürütme komisyonları oluşturulmuş ve birbirlerinin çalışmalarını denetlemiştir. Günlük çalışmaların yürütülmesi için iki alandan eşit delegelerin katılımıyla 600 kişilik sovyet oluşturulmuştur. 42 kişiden oluşan yürütme komitesi artan çalışma kapsamı nedeniyle 15 ayrı komisyon oluşturmuş, işlerin koordinesini sağlamak için 7 kişiden oluşan yürütme komitesi bürosunu kurmuştur. Kent Sovyetleri yanında Bölge Sovyetleri yani meclisleri de kurulmuştur. Bölge Sovyetleri Genel Sovyetin kararlarını hayata geçirmiştir. Petersburg Sovyetinin hemen akabinde gelişmeler hızlanmış ve 25-27 Mart tarihlerinde Moskova Bölge Sovyetleri Konferansı toplanarak Moskova Sovyetini oluşturmuştur. Moskova Sovyetinde işçiler temsil edilmiş, askerler ayrı bir sovyet oluşturmayı tercih etmişlerdir. Kısa süre içerisinde Rusya'nın tüm şehirlerinde sovyetler oluşturulmuştur. Cephede ise asker sovyetleri yaygınlık kazanmıştır. Ayrıca köylerdeki kooperatifler, öğretmenler ve ziraatçılar aracılığıyla örgütlenme yapılmış ve ilk köylü sovyetleri şehirde oluşturulmuş ancak kısa sürede köylü sovyetleri köylerde de yaygınlık kazanarak devrimin önemli organları haline gelmişlerdir. Asker sovyetleri de köylerde tarım komitelerinin kurulmasına yardım etmiş ve bu gelişmeler neticesinde Luga kentinde işçi-köylü-asker sovyeti kurulmuştur. Ülke baştanbaşa hızlı bir şekilde sovyetlerle örülmüş, yerlerde sovyetlerin birlik çalışmaları başlamış ve neticede Nisan başında 1. Tüm Rusya İşçi ve Asker Sovyetleri Konferansı ile Sovyetlerin birliği sağlanmıştır.

Sovyet kuruluşları hızla yaygınlık kazanıp devrimci bir rol oynamasaydı Ekim Devrimi mümkün olamazdı. Sovyet kuruluşlarının olduğu her yerde farklı siyasi fraksiyonlar yer

almıştır. Hatta çoğu zaman devrimin öncüsü Bolşevikler azınlıkta kalmışlardır. Fakat buna rağmen çok güçlü bir örgütlenme mücadelesi verilmiş ve sovyet komünleri her yerde halkı kendisine çekmiş, Çarlık rejimiyle çatışmış ve 1917 Ekim'inde Lenin öncülüğünde Sovyet devrimi gerçekleştirilmiştir.

Özgür yaşam sistemini komünal tarzda oluşturan Hareket: PKK

Kürt Özgürlük Hareketinin komün deneyimi, toplumların özgürlük tarihindeki öz yönetim tarihinin bir parçası, devamı olarak gelişmiştir. PKK'nin kendisi 1973 yılında özgür yaşam sistemini komünal tarzda oluşturmuş, 51 yıldır özgürlük mücadelesi ile komün-meclislere dayalı toplumsal sistemini 2005 yılıyla birlikte Demokratik Konfederalizm sistemi olarak ilan etmiştir. Bugün giderek Kurdistan'ın tüm parçalarında ve Kürt halkının ve dostlarının, özgürlük arayışlarının yaşadığı her yerde komün-meclislere dayalı demokratik konfederal sistem adım adım gelişmektedir. Demokratik Konfederalizm sistemi, Kuzey-Doğu Demokratik Özerk Suriye'de, Şengal'de gençlik çağını yaşamaya başlamış ve tüm dünyada eşit, demokratik ve özgürce yaşamak isteyen insanlığa ilham kaynağı olmuştur, olmaktadır.

Bugün toplumların özgür yaşam sisteminin kök hücreleri olan komün sistemi yerel olduğu kadar evrensel niteliğini koruyarak giderek daha fazla gelişmektedir. Toplumların demokratik siyaset aracı olarak komün ve meclisler köylerden tutalım, bir kentin sokak, mahalle, kasabalarına kadar bölge ve dünya çapında daha fazla görülmeye başlanmıştır. Kapitalist modernist sistem güçlerinin yol açtığı ve kaynağı olduğu sorunların çözümü için demokratik modernitenin demokratik ulus zihniyeti ile gelişen demokratik konfederal sistemi her gün biraz daha fazla gelişmektedir. Özgür insanın emeği ve mücadelesiyle inşa edilecek olan Dünya Demokratik Uluslar Birliği veya Dünya Demokratik Uluslar Konfederasyonu şimdiden BM yerine alternatif olma yoluna girmiştir.

Tarihin en önemli dönemeçlerin-

den birini yaşadığımız, demokratik moderniteye komünal-özgür yaşam sistemimizle öncülük etme iddiasında olduğumuz bir dönemde, bizde komünal sisteme yaklaşımda ortaya çıkan anlayışları da değerlendirmek önemli olacaktır. Kişiliklerimizde yaşadığımız en temel sorun yeterince komünal düşünememek ve yaşayamamaktır. Bunun en temel nedeni de bireyciliktir. Toplumsallaşmanın düşmanı olan bireycilik çağımızın en temel hastalığıdır. Kapitalist modernitenin liberalizminden kaynağını almaktadır. Bireycilik adeta ağacın kurdu gibidir, insanı içten kemirir ve bitirir. Önce zihniyetten başlayarak liberalizmin tüm hastalıklarından özellikle bireyci her tür anlayıştan kendimizi kurtararak özgürleştirmeliyiz. Zihnimiz ve ruhumuz özgürleştikçe komünal toplumsal değerlerle kendimizi yeniden inşa edebiliriz. Komünal yaşamın özüne, değerlerine, yaşama sevincine, dayanışmasına ve sevgisine kavuşabiliriz. İkincisi iktidarcı-devletçi-erkek egemen her tür anlayış ve tutumlardan kendimizi özgürleştirmeliyiz ki, demokratik, eşit ve özgürce yaşayalım, kendi komünal sistemimizi kuralım. Tarihin akışında iktidar-devlet-erkek egemen yaklaşımlar bir sapmaydı. Toplumlar iktidarsız, devletsiz yaşayabilir, yaşamıştır da. Ama iktidar ve devlet toplumsuz yaşayamaz. Bu nedenle öz olan toplumdur, komünal yaşam değerleridir. İktidarcı-devletçi ve erkek egemenlikçi tüm anlayış, kavram, kuram ve kurumlardan kendimizi arındırmalıyız. Özellikle toplum adına toplum mühendisliği gibi davranmak ve çalışmak, toplumun iradesini gasp etmektir. Bize düşen toplum iradesinin, değerlerinin ve sisteminin bir parçası olmak, kolektif emekle özgür-demokratik yaşamı inşa ederek savunmaktır. Bir başka anlayış da 'az olsun benim olsun' denilerek, çok dar, dogmatik-tutucu, değişimden korkan yaklaşımlardır. Ütopyası olmayan, gelecek umudu taşımayan ve bunu anda yaratmayan kişilik var olanla yetinir ve giderek çağın gerisine düşer. Bunun için toplumun sorunlarını çözmekle yetinmeyip toplumu geleceğe taşıyabilecek bir sosyal bilim anlayışı ile 'çok olsun, güzel, iyi ve doğru olsun ve hepimizin olsun' anlayışı ile ufkumuzu genişletmemiz, büyük düşünüp yaşamamız önemli olacaktır. Komün-meclis sistemine dayalı demokratik konfederal bir yaşam sistemini inşa edip, koruyarak geleceğe taşıyabilmek için özgür-demokratik yurttaşların, bireylerin yetiştirilmesi gerekiyor. Bu anlamıyla demokratik-komünal kültürün, yaşamın yaratıcısı olabilecek özgür yurttaşların inşasının eğitimlerle süreklilik kazanmasına ihtiyaç vardır. Bunun için modernist-oryantalist-bireyci tüm anlayışlardan kendimizi kurtararak, sürekli eğiterek kendimizi komünalite içinde her yönüyle yeniden inşa edebilmeliyiz. KCK sistemimizi komünal yaşamını tüm yaşam alanlarında örgütlememiz, herkesin en az bir komünde kendisini ifade etmesini sağlamamız en temel görevimiz olmalıdır. Toplumsal yaşamın tüm alanlarında, sosyal, siyasal,

ekonomik, kültürel, öz savunma vb ilgili sorunları öz gücüyle çözme anlayışı ile komün ve meclislerin başta köy, sokak-mahalle, okul, fabrika her yerde örgütlenmesini sağlayabilmeliyiz. Bunun için öz gücümüze güvenerek kooperatif ve akademilerimizi oluşturmamız; öz yeterliliğe dayalı ekonomik sistemimizle ve eğitimlerle gelişen sistem kadrolarıyla tüm yaşamımızı inşa edebilmeli ve savunabilmeliyiz.

Sonuç olarak; yaşadığımız çağda artık tüm dünya halkları kendi kendini yöneterek kendi yaşamı hakkında tartışma, karar alma ve kendi yaşamını öz gücüyle yaratma mücadelelerini her zamankinden daha fazla vermektedir. Dünyanın birçok ülkesinde halklar, ezilenler merkezi yönetim biçimlerini kabul etmemekte, yerel demokrasisini geliştirerek, kendi öz gücüyle yaşamını yaratmak istemektedir. Merkezi sistemler giderek çağ dışı bir sistem olarak faşist yönetim biçimlerine dönüşmekte, halkların yerel öz sistemine karşı baskıcı, soykırımcı politikalarını devreye koyarak bunun önüne geçmek istemektedirler. Ancak ok bir kez yaydan çıkmıştır. Tüm faşist, gerici, şiddet uygulamalarına karşı tarihin akışı değiştirilemeyecektir. Tarihin akışı halklar lehinedir. Bu aynen şuna benzemektedir: Düşünün ki bir nehir akıyor, bu nehir bir süre sonra iki nehir yatağına bölünüyor. Biri yeryüzünde tüm kiri pası ile akarken, diğeri kendi yatağını bulamadığı için aynı paralelde yeraltında süzülerek günümüze kadar akışını sürdürüyor ve tüm ezilenlerin, halkların mücadelesiyle yeryüzüne çıkmayı başarak duru, temiz olarak akmak istiyor. İşte bu temiz nehrin akışını sağlamak için nehrin önündeki tüm taşları, ölü toprağı mücadelemizle söküp atmamız ve tarihten süzülüp gelen özgürlük nehrinin akışını sağlamamız gerekmektedir. 5000 yıldır kir, pas ve çamur gibi akan nehir karşısında halkların, ezilenlerin tertemiz nehrinin akışını sağlayabilirsek tüm insanlığın çekim merkezi olacağından kimsenin kuşkusu olmaz. Halkların tertemiz akan nehrini daha fazla görünür kılabilirsek, artık yeni bir çağın Mezopotamya topraklarında Kurdistan'da başladığının müjdesini verebiliriz. Demokratik öz yönetim sistemimizi büyük bir kararlılık ve iddia ile geliştirebilirsek dünya uygarlığının merkezini bir kez daha Ortadoğu'ya, Mezopotamya'nın kalbi olan Kurdistan'a çevirebiliriz. Mezopotamya'yı tüm insanlık için bir çekim merkezi haline getirebiliriz. Bunun için hiçbir halkın sahip olmadığı bir Önderliğe, bir paradigmaya, özgürlük mücadelesi tarihine, öz yaşam sistemine ve bu sistemi koruyabilecek bir öz savunma gücüne sahibiz. Önder Apo'nun belirttiği gibi; özlemlerin ve umutların sınırı olmadığı gibi gerçekleştirilmesi için bireyin kendisinden başka önünde ciddi bir engel de yoktur. Yeter ki biraz toplumsal namus, biraz da aşk ve akıl olsun!

Küresel hegemonik politikalar ve Suudi Arabistan İran ilişkileri

Ekonomik, teknolojik ve iş gücü-pazar anlamında önemli bir aktör haline gelen Çin'in durdurulmasına dönük geliştirilen stratejiye veya politikaya karşı Çin de bölge güçleri ile ilişkilerini ileri seviyeye çıkardı. Ve bölge güçlerine, tek taraflı bir ABD ilişkisine mecbur olmadıklarına dair adımları pratik politika ile pekiştirdi. Bu ilişkilerini, bölgede iki temel aktör olan İran ve Suudi Arabistan arasındaki çelişkileri ya da anlaşmazlıkları asgariye indirgeyecek, güncel çıkarlar temelinde bir araya getirme gibi bir politika ile daha ileriye taşıdı.



Önder Apo, Büyük Ortadoğu Projesinin bir gereği olarak devreden çıkarılmak istendi

Ronî Serdem

Dünya hegemonik sisteminin içinde bulunduğu kaos durumu derinleşerek devam etmektedir. Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında yaşanan kaosu sürece, çözümsüzlüğün derinleşmesinden kaynaklı ömrünün daha da uzayacağı ihtimali güç kazanırken; aynı şekilde kaos içinde yeni kaosların varlık bulmasına sebep olması sistemin küresel ve bölgesel boyutta devletler arası alışla gelmiş güç dengesi ve ilişki sistematüğinde ciddi anlamda alt üst oluşları meydana getirdiğini görüyoruz.

Hakim sistemin hegemonik merkezi ve öncülüğünü yapan ABD'nin eskisi kadar sistem içi ilişkiler üzerinde hakimiyet sağlayamayıp, zorlandığı anlaşılmaktadır. Yaşanan uzun süreli kaos ortamında defakto halini almış devletçi dış politikalarında belirginleşen farklılıklardan biri, devlet çıkarlarının ortak değer ve çıkar algısının çok çok üstünde tutulmasıdır. Dolayısıyla herhangi bir devletin ilişkilerini belirleyen temel olgu devletler arası ortak değerlerden çok, her bir devletin daha fazla kendi öz çıkarları olmaktadır. Kapitalist sistemin doğası gereği devletler arası rekabette, ilişkilerini belirleyen temel unsur elbette ki kendi öz çıkar olgusudur. Ancak mevcut durumda devam eden kaos sürecinde devlet çıkarı ve ortak çıkar arasındaki denge hiç olmadık kadar bozulup zayıf hale gelmiş durumdadır. Dolayısıyla, her devlet açısından ilişkileri belirleyen temel gerçeklik jeopolitik çıkarlardır.

Devletler arası ilişkilerde yaşanan değişimin en hızlı yaşandığı bölgelerin başında kuşkusuz Ortadoğu gelmektedir. Ortadoğu dünyanın en çalkantılı ve gerginliklerin en üst seviyede yaşandığı bölgelerin başında gelmektedir. Çelişki ve sorunlar başta olmak üzere bölgede ortaya çıkan her türlü gelişmenin hem genel bölge hem de küresel çapta güç dengeleri üzerinde ciddi şekilde etkide bulunacağı açıktır. Söz konusu etki, Ortadoğu'daki her bir gelişme ve politik tutum değişikliğinin, küresel çapta politika yapan tüm güçlerin ve kesimlerin yakın takibinde olmasını getirmektedir.

İran ve Suudi Arabistan etkili iki güç konumundalar

Son süreçte, Çin arabuluculuğunda İran-Suudi arasında varılan anlaşmanın gerek bölgede gerekse küresel düzeyde yankı uyandırması bölgenin sahip olduğu bu öneminden kaynaklıdır. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi bölge ile ilgili olan politik aktörler, bu süreci yakından takip etmekte, anla-

mak, kendileri açısından getiri ve götürülerini anlayarak pozisyon belirlemeye çalışmaktadırlar. İran ve Suudi Arabistan Ortadoğu'da dini ve mezhepsel açıdan taşıdıkları önem nedeniyle bölgede mevcut politik dengeler üzerinde son derece ciddi etkili iki güç konumundadır. Çin'in desteğiyle varılan antlaşma her iki ülke arasında var olan gerilimleri azaltmayı amaçlamakla birlikte, bunu aşan bölgesel ve küresel amaçlar ile de ilgili boyutları bulunmaktadır. Anlaşma, esas itibarı ile bundan sonra karşılıklı atılacak adımlar ve sonraki sürecin ne şekilde ilerleyeceğiyle şekillenecektir. Devletler arası ilişkilerde farklı özellikler taşıyan ve bölgedeki dengeler üzerinde etkisi olabileceği anlaşılan bu gelişmenin öncesi ve sonrasını bütünlüklü değerlendirmek önemlidir.

Bilindiği üzere her iki devlet bölgede uzun bir süredir birbirine rakip olan iki devlettir. Suudi Arabistan İran'ı Irak, Lübnan ve Yemen'de kendisine karşıt, Şii aktörleri destekleyerek düşmanlıkları geliştirdiğini ve dolayısıyla kendi varlığına karşı bir tehdit olarak değerlendirmektedir. İran ise Suudi Arabistan'ı yabancı güçleri körfeze çeken kendi bölgesel hegemonyasına karşı rakip bir güç olarak görmekte ve değerlendirmektedir. Her iki devlet bugün Yemen'de olduğu gibi, son yıllarda bölgede yaşanan birçok savaşta karşıt kutup ve taraf konumunda oldular. Her iki devletin ilişkileri en son 2016 da Suudilerin Şii din adamı ve rejim muhalifi Nemr Bakır el Nimr'in idam edilmesi ardından, İran'ın Tahran'daki protestocuları Suudi Arabistan büyük elçiliğini yağmalamaya yönlendirmesinin ardından diplomatik ilişkilerde ciddi bir kırılma ve karşılıklı olarak ilişkilerin sonlandırılmasına yol açtı. Dini ve mezhepsel olarak ayrı yerlerde konumlanan her iki devlet, esas olarak bölgede temsil ettikleri mezhepsel kimlik üzerinden kendi hegemonyalarını oluşturma mücadelesi vermekteler. Her iki devlet arasında var olan hegemonya mücadelesini 1979 İran İslam Devrimi'ne kadar götürmek mümkün. Suudi Arabistan kendini dünyadaki Sünni mezhebin temsilcisi, İran ise Şii mezhebin temsilcisi olarak İslam toplumunda ve coğrafyasında hegemonik olarak konumlandırma peşindedirler. İran Şahı döneminde gerek ABD, İsrail gerekse Suudi Arabistan'la İran ilişkileri oldukça gelişmiş durumdaydı. Ancak gerçekleşen devrimle birlikte İran'ın her üç ülkeyle de ilişkileri bozulmuş oldu. İran, İslam Devrimi'ni bölgeyi de aşacak tarzda, geniş bir coğrafyada yayma politikasına yöneldi. Bölgenin iki temel inanç

ve etnik aktörü olarak kendini gören İran ve Suudi Arabistan arasındaki politik denklem bu yayılma politikası ile birlikte diplomatik gerilime ve güç mücadelesine evrildi. Bu tarihten sonra İran ve Suudi Arabistan dış politikaları bölgesel hakimiyeti amaçlayan yeni bir rekabet ve mücadele dönemine girmiş oldu. Daha sonraları her iki güç arasındaki mücadelenin ağırlıklı olarak vekalet savaşları biçiminde yürütüldüğünü göreceğiz.

İki güç arasındaki hakimiyet mücadelesi İran-Irak savaşıyla birlikte ivme kazandı. Sekiz yıl süren savaşta, Suudi Arabistan Irak'ı desteklemekten geri durmadı. Bununla birlikte İran'daki devrimle birlikte ABD ve İsrail devrim karşıtı pozisyon alarak İran'a karşı bölgede yeni bir düzen geliştirme çabasına girişmiş oldular. Körfezdeki diğer devletler Suudi Arabistan öncülüğünde ABD ile açıktan İsrail'le de gizliden yakınlaşarak İran'a karşı denge oluşturma politikasını yürürlüğe koydular. ABD, ortaya çıkan İran-Suudi Arabistan rekabetinden istifade ederek körfez ülkeleri başta olmak üzere birçok Sünni Arap devleti sınırları içerisinde birden fazla askeri üsler oluşturmaya başladı. Oluşan bu yeni politik denklem üzerinden her iki taraf arasındaki gerginlik durumu zaman zaman yavaşlasa da hiçbir zaman sona ermedi. 1987'de Kâbe'yi ziyaret eden İran'lı hacılar ABD ve İsrail karşıtı sloganlar atınca Suudi güvenlik güçleri hacılara sert müdahalelerde bulundu ve dört yüz kişiye yakın insan hayatını kaybetti. Irak ve İran arasında 1980-88 yılları arasında süren savaş, sonraki gelişmelerin rengini belirledi.

Irak, 2 Ağustos 1990'da Kuveyt'i işgal ederek, iki gün içinde yönetimi ele geçirdi. Irak'ın Kuveyt işgali, ABD ve İngiltere önderliğindeki koalisyon güçlerinin bölgeye müdahalesine vesile oldu. ABD ve İngiltere öncülüğünde oluşturulan çok uluslu askeri güç, Irak'a müdahalede bulundu. Irak yedi ay sonra Kuveyt'ten çekilmek zorunda kaldı. Bu süreç Mart 2003 tarihinde Irak'a ikinci müdahale-işgal ile devam etti, aynı güçlerin öncülük ettiği ikinci körfez savaşı Irak'ta rejim değişikliğini getirdi ve Saddam rejiminin yıkılmasına yol açtı. Irak ve İran savaşı, Irak'ın Kuveyt işgali ve Saddam diktatörünün Kürt halkına karşı kullandığı kimyasal silah ile geliştirdiği soykırım saldırıları, enfal ve katliamlar da ABD müdahalesine vesile olarak gösterildi. ABD öncülüğündeki koalisyon güçleri Birinci Dünya Savaşı sonrası, bölgeye en geniş ve büyük işgal girişimi dönüş yaptı.

Bölgenin, uluslararası emperyalist politikalar temelinde yeniden dizayn edilmesi süreci politik ve askeri hamleler temelinde hızlandırıldı. Adına Büyük Ortadoğu Projesi denen bu dizayn sürecinin ana hedeflerinden biri İran İslam Cumhuriyeti iken, esas hedeflerden biri de Kürdistan Özgürlük Hareketi oldu. Önder Abdullah Öcalan'ın 1999 yılında uluslararası komplo ile kaçırılıp, Türk devletine teslim edilmesi ve, Ortadoğu dizayn politikasının bir gereği olarak gerçekleştirildi. Bölgenin, uluslararası güçlerce, kendi çıkarları temelinde dizayn edilmesi önünde engel olarak görülen Önder Apo, Büyük Ortadoğu Projesi'nin bir gereği devreden çıkarılarak, etkisiz kılınmak istendi. 9 Ekim Komplosu, Büyük Ortadoğu Projesi'ni geliştiren güçlerce gerçekleştirilmiş oldu. Söz konusu politikanın bir gereği olarak uluslararası komploya paralel olarak ABD, ılımlı İslam projesi adı altında bölgede yeni bir hamlede bulunarak, Türkiye'de Recep Tayyip Erdoğan öncülüğünde AKP'yi iktidara getirmek üzere hazırlamaktaydı. Nitekim BOP eş başkanı olarak adlandırılan Erdoğan Türkiye'de 2002'de iktidara getirilmiş oldu.

Dış müdahaleye karşı gelişen ayaklanmaları kontrol altına alma, hazırladıkları ılımlı İslam projesini AKP üzerinden bölgeye hakim kılmak için ABD'nin girişimleriyle İran'a karşı yeni bir Sünni ittifak cephesi oluşturuldu. İran'a karşı oluşturulan Sünni blok içerisinde başlıca yer alan güçler arasında Suudi Arabistan, Katar, BAE ve Türkiye yer alırken, dışardan da ABD, Fransa ve İngiltere olmak üzere dünya hegemonik sistemin başlıca güçleri projenin önemli destekçileri oldular. Söz konusu Proje tüm uğraşlar ve çabalara rağmen bölgede dikiş tutmadı. Tam tersine, özellikle köktenci İslami anlayış ve politik aktörleri yeniden daha aktif ve etkili hale getirdi. Aslında, uluslararası emperyalist güçlerin bölgede kalmasına da bir biçimde vesile oluşturulmuş olunuyordu.

Irak işgali ile hedeflenen politikalara ulaşılamamışken, 2011 yılında ise bölge bambaşka bir sürece evrilmiş oldu. Tunus'ta başlayıp daha sonra Mısır, Libya, Bahreyn, Suriye ve Yemen'e kadar uzanacak olan daha sonra ismi "Arap Baharı" olarak anılacak halk ayaklanmalarının baş göstermesiyle Suudi Arabistan ve İran ulus devletleri çok daha ağır biçimde karşı karşıya gelmiş oldular. Bu gelişmelerle paralel bölgede her iki

gücün farklı konumlandıkları yeni ittifaklar ortaya çıktı. Başlangıçta mevcut despotik sistemlere karşı halkın başkaldırıları şeklinde başlayan ayaklanmaları kontrol altına alma, bununla birlikte bölgedeki İran etkisini zayıflatıp tasarladıkları ılımlı İslam projesi çerçevesinde bölgeyi yeniden dizayn etmek üzere Sünni cephe oluşturuldu. Proje içerisinde Türkiye ve AKP bölgeye model olarak sunulurken, Suudi Arabistan ve körfez ülkeleri projenin finansörleri ABD, İngiltere, Fransa ve İsrail gibi ülkeler de bu projenin en önemli dış destekçileri olarak rol paylaşımına gittiler. Artık sırada projenin uygulanması vardı. Bu çerçevede Bölgede büyük bir vekalet savaşı başlatıldı. Bu vekalet savaşında İran, Suudi Arabistan'ın iyi ilişkilere sahip olduğu Tunus, Mısır, Yemen ve Bahreyn'deki rejim karşıtı hareketleri açıkça desteklemeye başlarken, Suriye'de ise tersinden rejimi ayakta tutmak için büyük bir mücadeleye girişti. Suudi Arabistan ise Tunus, Mısır, Yemen ve Bahreyn'deki rejimleri desteklemeye başlayıp Suriye'de ise İran'ın aksine "muhalif guruplar" diye adlandırdıkları, bir çoğu da köktenci, radikal çete gruplarını desteklemeye yöneldi. İlerleyen süreçte Rusya'nın İran ve Suriye'nin yanında yer almasıyla süreç bambaşka bir noktaya evrilerek Üçüncü Dünya Savaşı'nın değişik bir biçimiyle farklı güç odaklarının karşı karşıya gelmesi gibi bir durumu yarattı. Ağırlıklı olarak vekalet savaşları biçiminde gelişen sürece Rusya'nın da dahil olmasıyla birlikte, uluslararası güçler karşılıklı güç arayışı ve mücadelesini söz konusu bölgesel vekillere dayandırarak yürütmeyi bir politika haline getirdiler. Bundan sonra ABD, Türkiye ve Suudi Arabistan'ın öncülük ettiği Körfez ülkelerinin başını çektiği Sünni blokun bekledikleri gibi bir sonuç alamamaları, bu cephede ciddi görüş farklılıklarının ortaya çıkmasına neden oldu. Bu görüş farklılıkları zamanla politika değişiklikleriyle neticelenince Sünni cephede bir dağılma hatta çoğu alanda karşı karşıya gelme durumları söz konusu olmaya başladı. Türk devletinin Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Neo Osmanlıcılığa yönelmesi ve pragmatizmi ciddi rahatsızlıkların oluşmasına yol açtı. Paralelinde Körfez ülkeleri, Mısır gibi Sünni devletlerin hasım olarak tanımladıkları Müslüman Kardeşler ve Hamas gibi örgütlerle de ilişkilerini ilerletmesi bu cephedeki çatlağı derinleştirdi. Körfez devletlerinin kendi içlerindeki çelişki ve rekabet durumu da buna eklenince, Sünni blok içerisinde ciddi bir ayrışmada rol oynadı.

Suudi Arabistan ve İran, bölgenin iki temel hegemon ulus devletleri olarak gücünü yitirmeme ve hegemonyasını tahkim etme arayışı içerisinde. Karşıtlığa dayalı süreç yerine, ilişkiye dayalı bir süreci sürdürmek istiyorlar. Karşılıklı geliştirilen politik adımlar; bu iki güç arasında bölgede süren güç mücadelesinin son bulması ve tüm çelişkilerin çözümüne evrilmesi gibi bir sonucu yaratmaz. Çünkü ulus devletlerde ilişki, çelişki veya savaş çıkarlar belirlemektedir.

Bu gelişmelerle birlikte Sünni blokun motivasyonunun düşmesiyle birbirlerine karşı pozisyonlar alarak yer yer hasmane tutumlara evrilen durumları ortaya çıkardı. Körfezde Suudi Arabistan, İmarat ve diğer Arap devletlerin güç birliğiyle yeni bir ittifak oluştu. Bu ittifak önce Bahreyn'e askeri müdahalede bulundu, Mısır'da iktidarda olan İhvan hükümeti ve bahşındaki Mursi'nin devrilmesine destek sağlamaya kadar gitti. Yemen'de İran'a karşı vekalet savaşı başlatıldı, peşi sıra Libya'da Halife Hafter'e destek verildi, Lübnan'da ise Hariri'ye müdahale edildi. Yürütülen vekalet savaşı politikasından, tarafların bekledikleri sonuçları yaratamaması, söz konusu güçleri ciddi tıkanmayla yüz yüze bıraktı.

Çin'in bölge güçleriyle ilişkilerini ilerletmesi ve İran-Suudi Arabistan ilişkilerine yansımaları

Bu dönemde yaşanan vekalet savaşlarının merkezi hegemonik sistem politikası açısından sorunlara yol açtı. Vekalet savaşı ön gördükleri ve planladıkları gibi yürümedi. Cumhuriyetçi Başkan Trump, popülist, ırkçı ve pragmatist politikaları vekalet savaşından istediği sonucu alamadı. Dünya hegemonik sistemin merkezi konumundaki ABD'de Trump yönetimin sürecinde, dış politika daha çok devletler arası var olan çelişkileri derinleştirip, bu çelişkilere dayalı kutuplaştırma üzerinden nemalanmayı esas aldı. Trump dönemi daha çok içerdeki ekonomik sorunların çözümünü siyaseten referans haline getirip, dış politikasını da bunun üzerinden kurgulamaya çalıştı. Trump bu çerçevede Amerika'nın hegemonik sistemin merkezi gücü olarak devletler arası belli başlı kurumların yıllık yüklü ödenekleri diğer müttefiklerine yüklemeye, ikincisi de mevcut var olan devletler arası çelişkileri daha fazla kızıştırarak Amerikan silah şirketleri için daha uygun bir pazar oluşturma siyaseti güttü.

Trump göreve gelir gelmez ilk adımlarını Ortadoğu'ya dönük geliştirdi. Hatırlanacağı üzere Trump'ın dış politikada yaptığı ilk icraatı Obama döneminde İran'la imzalanan nükleer antlaşmayı tek taraflı fesh etmek oldu. İkinci adım olarak da ilk ziyaretini, İran ile bölgede hakimiyet mücadelesi veren körfez Sünni blokun öncüsü konumundaki Suudi Arabistan'a gerçekleştirmiş oldu. Trump bu ziyaretinde Suudilerle milyar dolarlık silah anlaşmaları imzalayarak, bölgede İran'a karşı Suudi Arabistan'a desteğini bir adım daha öne çıkardı. Arkasından Bölgenin tarihsel temel sorunlarından biri olan İsrail Filistin meselesinde tümüyle İsrail'den yana bir tutum aldı, iki devletli çözüm perspektifini reddetti. Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan etti. Bu gelişmeyi takiben ABD büyük elçiliğini Kudüs'e taşıyan

kararnameyi imzalayarak İsrail-Filistin çelişkisini yeniden alevlendirmiş oldu. Bu gelişmelerden de anlaşılacağı üzere Trump iktidarda olduğu dönem, ABD dış politikası daha fazla var olan çelişkileri derinleştirip, bu çelişkiler üzerinden vekalet savaşlarını kızıştırarak bölgedeki gelişmeler üzerinde kontrolü sağlayıp hegemonyasını sürdürme politikasıydı.

Amerika'da Demokrat Parti'nin seçimi yeniden kazanması ve başa geçmesiyle birlikte politik yoğunluğun Kafkaslar ve Asya Pasifik'e doğru kaydırmayı amaçladıklarına dair oluşturdukları politik stratejiyi ilan ettiler. Söz konusu Güvenlik Stratejisi belgesinde, Asya Pasifik öncelikli ama Ortadoğu'daki güç mücadelesini de buna paralel yürüteceklerine dair tespitlere yer verildi. Bu bağlamda, küresel bölgesel bağlamda, özellikle de dış politika açısından yeni değişikliklerin ve gelişmelerin yaşanacağı ortaya çıkmıştı. ABD dış politikasında Ortadoğu'nun her zaman özel bir yeri vardır. Ancak bununla birlikte Ortadoğu'ya dönük yoğunlaşmasını tahkim edip, çalışma ve odaklanma yoğunluğunu Kafkaslar ve Asya pasifik taraflarına kaydırma gibi bir arayışa girildi. Yine var olan çelişkilerin ortaya çıkardığı savaş ve çatışma durumlarını daha güçlü şekilde kontrol edebilmek için fonksiyonel olarak aşınmış olan başta BM ve NATO gibi başlıca kurumlar olmak üzere devletler arası kurumların yeniden önemsenmesi için özel gayret gösterdiler. Birçok bölgede sorunların çözümünden ziyade ortaya çıkan gerginliklerin dozajını düşürerek, önceliğin diplomasiye verilmesi için kontrollü müdahalelerde bulundular. Tüm bunların sonucunda özellikle vekalet savaşlarının dondurulması yönünde yeni bir yaklaşım içerisine girmiş oldular. ABD'nin son yıllarda bölgedeki müttefiklerini destekleme hususunda giderek daha az ilgili olmaya başladığı görülmektedir. Örneğin, 2019 Trump döneminde Suudi Arabistan'ın en büyük petrol şirketi olan Aramko rafinerisine gerçekleştirilen siha saldırısı sonrası Riyad yönetimi, ABD'den saldırıya askeri olarak cevap verilmesi talebinde bulundu. O zamanki Başkan Trump "saldırı bize değil Suudi Arabistan'a yapıldı" diyerek talebi geri çevirdi. Yine ABD'nin şu anki başkanı Biden döneminde Suudi Arabistan'dan petrol üretimini artırma talebini, Suudi Arabistan geri çevirdi. ABD dış politikasında yaşanan bu yönlü değişimler, ya da beklentilere yeterince yanıt alamamalarına olan tepki, bölgede politika yapan güçlerin dış politikalarına yansdı. Bölge güçleri açısından tek merkezli, alternatifsiz ve tek tarafın çıkarına, önceliğine dayalı bir müttefiklik ilişkisinden rahatsız oldular. Bu çerçevede gelişen bir arayıştan bahsetmek mümkün. Biden'in iktidara gelmesi sonrası, özellikle Madrid'de yapılan NATO toplantısında Çin ve Rusya tehdit olarak tanımlandı. ABD'nin oluş-

turduğu Asya Pasifik stratejisine denk bir duruş ve tanımlanma oldu.

Ekonomik, teknolojik ve iş gücü-pazar anlamında önemli bir aktör haline gelen Çin'in durdurulmasına dönük geliştirilen stratejiye veya politikaya karşı Çin de bölge güçleri ile ilişkilerini ileri seviyeye çıkararak hem çıkarlarını geliştirme, koruma hem de bölge güçlerine, tek taraflı bir ABD ilişkisine mecbur olmadıklarına dair adımları pratik politika ile pekiştirdi. Çin'in Rusya ve İran ile geçmişe dayalı ilişkileri olduğu bilinmektedir. Bu ilişkilerini, bölgede iki temel aktör olan İran ve Suudi Arabistan arasındaki çelişkileri ya da anlaşmazlıkları asgarie indirgeyecek, güncel çıkarlar temelinde bir araya getirme gibi bir politika ile daha ileriye taşıdı. İran ve Suudi Arabistan'ı dış işleri bakanlıkları düzeyinde bir araya getirerek, görüşmelerine arabuluculuk yaptı. Söz konusu görüşmede karşılıklı adımları attırarak bazı antlaşmalara da varıldı. Görüşmenin devamında karşılıklı olarak büyük elçiliklerin açılması ve şimdi de başkanlar düzeyinde davetleri içeren bir süreç yürümektedir.

Bölge ulus devletleri ve politik aktörleri, küresel güçler ile ilişkilerini teke indirmeme yaklaşımına eğilim göstermeye yöneldiklerine dair veriler olarak da değerlendirilebilir bu adımlar. Yani sıra dış politikalarında ortaya çıkan kısmi bağımsız bir dış politika yönelimi olduğunu belirtmek mümkündür. Bölgedeki birçok güç aralarında müttefiklik hukuku bulunmasına rağmen ilişkilerini hegemonik sistemin merkezi konumundaki ABD'nin rahatsızlıklarına göğüs gerecek şekilde adımlar atmaya ihtiyaç duymaktadırlar. Her güç açısından bunun farklı neden ve gerekçeleri bulunmaktadır. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Suudi Arabistan ve İran, bölgenin iki temel hegemon ulus devletleri olarak gücünü yitirmeme ve hegemonyasını tahkim etme arayışı içerisinde. Karşıtlığa, mücadele ve arayışa dayalı süreç yerini, ilişkiye dayalı bir sürece evrilerek sürdürme tutumuna bırakmış durumdadır. Söz konusu ilişki, görüşme ve karşılıklı geliştirilen politik adımlar; bu iki güç arasında bölgede süren güç mücadelesinin son bulması ve tüm çelişkilerin çözümüne evrilmesi gibi bir sonucu yaratmaz. Çünkü ulus devletlerde ilişki, çelişki veya savaş çıkarlar belirlemektedir. Çıkar neyi gerektiriyorsa, ona göre şekillenecek bir politika, diplomasi ve dış ilişkiler gelişir.

Merkezi hegemon güçlerin bölgedeki iz düşümleri olan ulus devletlerin sistem içi güç mücadelesi ve çıkarlar üzerinden ilişkilerini tahkim etmek istediği bir süreç yaşanmaktadır. İran ve Suudi Arabistan yakınlaşmasında her iki güç de bölge dengelerinde oluşturulmak istenen bu oluşum sürecini lehlerine yapılandırmak istemektedirler. Bölgede politika yapan her bir güç gibi İran ve Suudi Arabistan da ilişkilerini, politik duruşlarına göre konumlandırma çabası içerisinde. Suudi Arabistan İran ve Su-

riye başta olmak üzere Şiilerin iktidarda olduğu güçlerle ilişki geliştirme çabasına yönelmiş, benzer tutum ve politikayı İran da yürütmektedir.

İran'da gelişen serhildanlar

Önemli bir etken de, gerilim, çatışma ve savaş halinin bütün güçler açısından ortaya çıkardığı toplumsal, ekonomik ve politik krizlerin artık taşınmıyor olmasıdır. İran'da en son J'ina Emîni'nin katledilmesi süreci ile birlikte gelişen direniş ve ayaklanmanın; bölgede yürütülen politikaya etkisi de görülmektedir. İçerde birikmiş demokrasi, eşitlik ve özgürlük sorunları ve bu sorunların taşınamayacak raddeye varma hali yaşanmaktadır. Kürtler ve Beluçlar başta olmak üzere halkların ve kadınların özgürlük talepleri gelişerek, büyümektedir. İçerde ve dışarda yaşanan krizler her bir gücü arayışa sevk etmektedir. Fakat ulus devletçi arayışlar sorunun çözümü değil, iktidarlarını koruma ve sorunları bir biçimde öteleme çabası içerisinde. İran'ın bölgede, özel olarak Suudi Arabistan ile ilişkilerini geliştirmesi; bölgede, küresel çapta yaşadığı sorunların yanında, içerde yaşadığı ağır ekonomik ve toplumsal sorunlar ile de ilgisi bulunmaktadır.

Suudi Arabistan açısından da benzer sorunları sıralamak mümkündür. Aile hanedanlığına dayalı iktidar durumunun toplumsal özgürlükler anlamında ortaya çıkardığı ciddi sorunlar yaşamaktadır. İçerde ciddi bir iktidar mücadelesi yaşanmaktadır. Dış politika icraatlarının kapsamlı bir şekilde sorgulandığı belirtilmektedir. Başta kadın sorunu olmak üzere ciddi anlamda reformlar gerektiren birçok toplumsal sorunun biriktiği bilinmektedir. Dünya ticari ve ekonomik sistemine daha güçlü şekilde entegre olmak isteyen Suudi Arabistan'ın, kendi içinde bazı reform adımlarını atıp belli düzeyde sorunlarını kontrol altına almaya çalıştığı bir süreçten geçmektedir. Artık zorunlu hale gelip yapılması gereken reformlara karşı Suudili ulemanın ciddi şekilde rahatsızlık duyduğu belirtilmektedir. Dolayısıyla Suudi Arabistan kendi içerisinde de ciddi şekilde bir uğraş içerisinde.

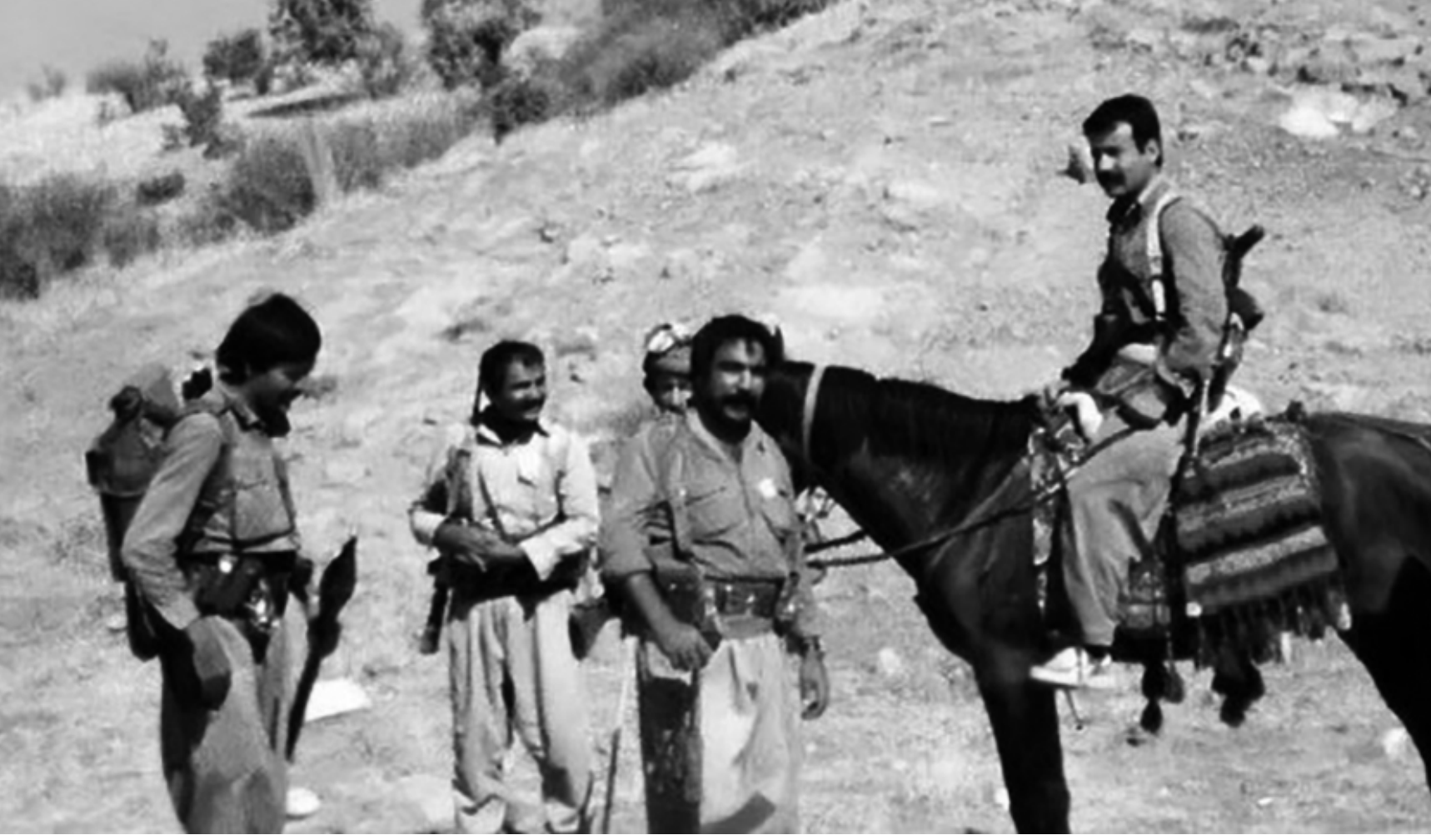
Her iki güç açısından ifade edilmesi gereken başka etkenler de vardır. Bunların başında önemli sayılacaklardan biri de mevcut vekalet savaşlarının belli düzeyde dondurulması ihtiyacı olarak ifade edilebilir. Vekalet savaşlarının hem maliyeti artmış hem de siyasal ve askeri açıdan sonuç alma oranları son derece düşmüştür. Mevcut durumda her iki devlette de bu sürecin getirdiği ciddi sorunlar vardır. Bunun akabinde bölgede birbirlerine karşı konumlanan güçlerin de ilişkilerinde belirli bir yumuşama dönemine girerek, ağırlıklarını diplomatik ilişkilere verdikleri anlaşılmaktadır. Bölgede öncelikle İsrail körfez ülkeleri arasında, körfez ülkeleriyle İran arasında, İran-Türkiye, Türkiye-İsrail, körfez ülkeleriyle-Türkiye, Suriye-Türkiye arasında ilişkilerde birbirini yoklama, ilişki kurmaya ağırlık verildiğini görüyoruz. Gelişen Rus-Ukrayna Savaşı ve bu savaşta batının almış olduğu pozisyonun da bu süreci hızlandırmış olduğu bir gerçektir. Dolayısıyla bu sürecin küresel ve bölgesel gelişmelerle bağını görmek gerekir.

İran ve Suudi Arabistan ilişkilerinde ortaya çıkan bu yeni durumu ne sadece bu iki gücün durumuna, salt çıkarlarına bağlayabiliriz ne de her iki ülkenin yaşadığı durumdan kopuk ele alabiliriz. Bölgesel, küresel ve devlet sınırları içinde yaşanan sorunlarla bağlı vardır. Merkezi hegemon güçlerin Asya Pasifik ve Ortadoğu politikaları ile ilgili boyutları da mevcuttur. Onun için yaşanan durum ve gelişmeleri sadece ABD'nin yeni oluşturduğu Kafkas ve Asya Pasifik perspektifine de bağlayamayız. Yaşanan değişimlerin esas nedeni hegemonik sistemin bağrında yaşadığı sorunlarda gizlidir. Hegemonik sistemin yapısal olarak yaşadığı kaos durumu ve buna paralel sistemin kendi içinde ortaya çıkan sorunlara çözüm üretememesi ve bu sürecin uzaması özellikle sistemin hegemonik merkezi durumundaki ABD'nin eskisi kadar gelişmeleri yönetememe gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Gelişmeleri eskisi kadar yönetememe durumunun ortaya çıkardığı boşluk iki şekilde doldurulmaya çalışılmaktadır. Birincisi, Çin'in Suudi-İran anlaşmazlığına yaptığı hamle örneğinde görüldüğü şekliyle başka merkezi yapılar bu alanı doldurmaya çalışıp hegemonya rekabetinde öne çıkmaya başlamışlardır. İkincisi de yereldeki güçlerin dış politikada çeşitlilik diyebileceğimiz bir anlayışla daha inisiyatifli davranmaları söz konusu olabilir. Dolayısıyla önümüzdeki dönemde devletler arası sistem, eskiden olduğu gibi tek merkezli bir sistem şeklinde değil de çok merkezli fakat bazı merkezlerin daha güçlü olduğu, diğer merkezlerin ise işbirliklerini sağlayarak gücü dengeleyecekleri yerel inisiyatifler şeklinde gelişebilir.

Bu dönemin en belirgin özelliklerden biri de yaşanan veya ortaya çıkan her durumun konjonktürel ve defakto koşullarında olmasıdır. Dolayısıyla kaostan sürdürüldüğü, sorunların çözülmediği bu süreç devam ettikçe, ortaya çıkan hiçbir durum ve yapılan anlaşma kalıcı olma özelliği taşımayacaktır. Yaşanan süreçte sorunlara çözüm bulmaktan çok kaos içinde yeni kaoslar yaratılarak gerek devletler arası sistem ve gerekse sistemin temel unsurları olan mevcut ulus devletlerin ilişkilerinde ciddi sorunlar ortaya çıkmaya devam edecektir. Yaşanan birçok sorunun tarihsel ve yapısal özelliklere sahip olması kadar, çok boyutlu ve yönlü ilişkilere sahip olması lokal düzeyde çözümleri mümkün kılmazken kalıcı çözümleri de zorlaştırmaktadır. Güçler sorunlarını kalıcı tarzda çözmekten ziyade karşılaştıkları zorlanmaları bir biçimde yöneterek aşabilme arayışına girdiklerini belirtmek mümkündür. Siyasal referanslar bu tarzda şekillenince, diplomatik ilişkiler de siyasal yaklaşım ve jeopolitik çıkarlara göre belirlenmiş olmaktadır. Bundan dolayı olacak ki bölgedeki her güç diğer güçlerle diplomasiye ağırlık verip ilişkilerde belli bir yumuşama dönemi başlatmalarına paralel, aynı güçlerin bu sürece temkinli yaklaşarak her türlü ihtimali de göz önünde tutarak çok ciddi sayılacak bir silahlanma çabası içerisinde bulunduklarını görmekteyiz.

MAHSUM KORKMAZ (EGÎD)

Direnîş Mücadelesindeki Anılardan Bir Kesit ve 1985 Newroz'unun Uyandırdığı Umutlar! / (2)



Halka, "Apocular'a güvenmeyin, Apocular Kürt değil, Ermenidir, Komünist din düşmanlarıdır" vb şeyler anlatarak bizi, halktan tecrit etmeye çalışıyorlardı. Ama halk, onların söylediklerine gülüp geçiyordu. Onlar bu gülüşü, kendi anlattıklarına beğeni olarak anlıyor ve köylülere işbirliği teklifinde bulunuyorlardı. Çalışmalarımız her geçen gün daha da sempatiyle karşılanıyor, yavaş yavaş destek kaynakları açılıyordu. Sırasıyla; Uludere, Şırnak, Batman ve Silvan'da ajanlara vurulan darbeler coşku yaratmıştı. Ama halk yetinmiyor, daha da fazlasını istiyordu.

Bir kaç gün sonra 27 Kasım geldi. Parti'nin kuruluş gününü başka türlü kutlamak istiyorduk ama, buna zaman bulamadığımız için, Kerim arkadaşın da içinde bulunduğu bir grup arkadaş, küçük bir mağarada toplandık. Taş zemin üzerinde oturmuştuk. Soğuktan dizlerimizin titremesine ve soğuk algınlığından sık sık öksüren bir arkadaşın konuşmamızı bastıran öksürüğüne rağmen iki saatlik bir kutlama konuşması yaptık. Konuşmamızın en önemli hususu direnişin kaçınılmazlığı ve artık zamanının geldiğine dikkatlerin çekilmesi oldu.

Ertesi gün, alanı terketmek için yola çıktık. Nehri geçtikten sonra yıllardır ilk defa ovaya ayak bastık. Önümüzde üç günlük, çamurlardan geçilmesi zor bir ova yürüyüşü vardı. Üstelik, konak noktaları da fazla emniyetli değildi. Uzun yıllar dağlarda kalmanın verdiği ovaya yabancılık duygusu içinde bu yürüyüşe girişmeye pek cesaret edemiyorduk. Ama sonunda, değişik tarzda da olsa, tehlikeyle birçok kez burun buruna gelerek bu mesafeyi salimen aşabildik. Vardığımız dağlık alanda yaygın bir arama ve operasyon vardı. Mahkumların kaldıkları bir eve Jandarma baskın yapmış, çıkan çatışmada üç asker vurulmuştu. Bu olay yüzünden sömürgeciler alana çullanmışlardı. Helikopterle havadan köylere indirme yapıyor, toplu tutuklama ve

işkenceler devam ediyordu. Operasyonlardan kaçıp mağaraya sığınan yaşlı bir köylü soğuktan ölmüş, mahkumların akrabalarından biri kadın iki kişi soyulmuş vaziyette köy köy dolaştırıldıktan sonra olay yerinde halkın gözü önünde kurşuna dizilmişti. Halk olayın etkisiyle panik içinde olmasına rağmen, mahkumların yiğitliklerini anlatıyor, onlardan övgüyle söz ediyorlardı.

Alandaki arkadaşların çalışmalarına bir süre katıldıktan sonra önemli izlenim ve bazı kazanımlarla birlikte geldiğimiz yolu takip ederek geri dönmeye başladık. Hedef noktamıza çabuk ulaşmamız gerekiyordu. Kış olmasına rağmen hava koşulları engelleyici olmadı. 13 gün süren sürekli yürüyüşten sonra yerimize vardık. Kampta yeni mevsim çalışmalarını için hazırlıklar başlatılmıştı. Yoğun geçen toplantı ve tartışmalar ardından bahar sonlarında birikim yeni bir düzenleme altında örgütlendirilerek çalışma bölgelerine sevk edilmeye başlandı. Düşman, dağılmayı hissetmiş, sınır boyunca ağır güçlerini harekete geçirmişti. Daha önce de kamplarımızın çevresine çok sayıda ajan göndererek bilgi toplamak istemiş, ama bunlardan bir kaçını yakalayıp amaçlarını öğrenmiştik. Sınırdaki tüm önlemlere rağmen, geçişleri önleyemeyen düşman, bizi içerde karşılamaya hazırlanıyordu. Yol güzergahları üzerinde önemli noktalara birlikler yerleştirilmiş, bölgesel güçler takviye edilmiş, komando birlikleri köylere

çıkıp adeta silahlı propaganda yapmaya başlamıştı. Halka, "Apocular'a güvenmeyin, onların içinde çok sayıda MİT var, Apocular Kürt değil, Ermenidir, Komünist din düşmanlarıdır" vb şeyler anlatarak bizi, halktan tecrit etmeye çalışıyorlardı. Ama halk, onların söylediklerine gülüp geçiyordu. Onlar bu gülüşü, kendi anlattıklarına beğeni olarak anlıyor ve köylülere işbirliği teklifinde bulunuyorlardı. Subaylar, yaptıkları toplantılarda, "Apocular, patlamaya hazır bomba gibidirler, infilak ederlerse, bizi de sizi de havaya uçururlar" diyerek halkı tedirgin etmeye çalışmışlarsa da tüm gayretleri boşa gitmişti. Çalışmalarımız her geçen gün daha da sempatiyle karşılanıyor, yavaş yavaş destek kaynakları açılıyordu. Sırasıyla, Uludere, Şırnak, Batman ve Silvan'da ajanlara vurulan darbeler coşku yaratmıştı. Ama halk yetinmiyor, daha da fazlasını istiyordu.

Gençler kendiliğinden gelip mücadeleye katılmak istiyorlar

Siyasi çalışma alanı oldukça genişlemişti. Gençler kendiliğinden gelip, mücadeleye katılmak istiyorlar, bazıları kendi başına yola çıkıp eğitime alınmaları talebinde bulunuyorlardı. Evden ayrılmasına aileleri rıza göstermeyenler, eve geri gönderilmemeleri için adeta yalvarıyorlardı. Gençlerden biri bize katılmak için on gün ailesinden

gizlenmiş, sonunda bizi bulmuştu ama, kendisini tekrar ailesine teslim ettiğimizde ağlıyordu ve tavrımıza bir anlam veremiyordu.

Çalışma bölgelerinin birçoğunda benzeri gelişme vardı. Artık bu gelişmeler hazırlık kapsamındaki görev ve hedefleri aşarak, taktiğin genişletilmesini gerekli kılmaktaydı. Yaygın, silahlı direniş hareketi merkezi bir planlamayla başlatılmalıydı. Tüm kadrolar halkla birlikte bunun sıkıntısını çekiyordu.

1984'ün baharında bir arkadaş beraberindeki kalabalık grupla bölgemize geldi. Geliş tarzlarında önemli kararlar verdiklerini sezinlemiştik. Akşam yemeğinden sonra, köylülerle konuşmaya başladığımızda, köylüler konuyu yine her zamanki gibi silahlı direnişin neden başlatılmadığı soruna getirdiler. Bu soruyla sürekli karşılaştığımız için aynı ve ikna etmekten uzak cevaplar vermekten usanmıştık. Yeni gelen arkadaşın cevaplamasını bekledim, tabi içimden köylüye katılarak. Arkadaş da 'hazırlık' deyince köylü sustu, çünkü daha önce aynı cevapla çok kez karşılaşmıştı.

Geç saatlere doğru grubu bir araya topladığımızda sayımızın hayli kabarık olduğu görüldü. Köylüler de böyle bir grupla ilk kez karşılaşmalarından şaşırılmışlardı. Onlar da bir şeylerin olacağını tahmin etmiş, birbirlerine bu sefer tamam diyorlardı. Geceyi geçireceğimiz ormana çekilip bir kaç grup halinde alana yerleştik. Sabah iyi haberlerle kar-

şılaşacağımızı tahmin ettiğimden o gece hiç bir şey sormadım.

Sabah erkenden kalktık ve köylülerin getirdiği yiyeceklerle kahvaltımızı yaptık. Sorumlu arkadaşla bir kenara çekildik ve ben merakla konuşmasını bekledim. Arkadaşın konuşmasını dinledikten sonra yanılmadığım ortaya çıktı. Birkaç bölgede aynı günde başlatılacak eylemlerle HRK'nin kuruluşu ilan edilecekti, işte dört yıldan beri, birçok ülke ve sınırları dolaşarak, içerde uzun zamandan beri hazırlıklarını yaptığımız gün nihayet gelmişti. İçimde bir rahatlama hissettim ve cevap olarak ağzımdan çıkan ilk şey şu oldu: "İyi ama çok geç bu, daha erken de olabilirdi." Her şeye rağmen bizleri çok sevindiren bir haberi bu. İçimden hemen tüm arkadaşlara bunu ilan etmek geliyordu ama, bu olmazdı. Arkadaşlar ancak 15 Ağustos'tan birkaç gün evvel duyular haberi. Çünkü kural bunu gerektiriyordu.

Yeni döneme ilişkin de oldukça kapsamlı bir örgütsel plan vardı. Hızla komiteleşmeye gidilecek kitleleri çeşitli biçimlerde içine alabilecek örgütler geliştirilecekti. Bu aynı zamanda Ulusal Kurtuluş Cephesinin tabandan başlayarak, örgütlendirilmesi demekti. Ardından da cephenin ilanı gelecekti. Bu sayede geniş çevrelere biçim vermekte çektiğimiz zorluk aşılmış olacaktı. Köylülerin bize dayattıkları iki konu; birlik ve askeri güç sorunları artık çözümleniyordu.

Planın alanımızda uygulanacağı biçim ve diğer bazı hususlar üzerinde yaptığımız konuşmadan sonra hazırlıklara başladık. Saptadığımız hedefin keşfi için bir birim oluşturduk. Bir takım değişiklikler, çeşitli yerleri hazırlama ve kurulacak birliğin üyelerini bir araya getirdikten sonra yola koyulduk. Yüksek dağ zirvelerini takip ederek bizi bekleyen arkadaşların noktasına varabildik. Tüm alana hakim yüksek bir yeri burası. Arazi son derece mükemmeldi. Orada bizi bekleyen grupla birleştirmişti kendimizi güvenli bir atmosfer içinde bulmuştuk. Herkes bir şeylerin yapılacağını anlamış, coşku içindeydi. Sevinçler gözlerdeki gülümsemeyle ifade ediliyordu.

14 Temmuz Silahlı Propaganda Birliği 15 Ağustos Atılımı'nı gerçekleştirdi

Son hazırlıkları da tamamladıktan sonra, 14 Temmuz Propaganda Birliği adını alacak olan birliğimizi toplayıp kuruluşu bir bildiri okuyarak duyurduk. Ardından kararı bize ulaştıran arkadaşın dönemin özelliği ve görevleri üzerine yaptığı konuşmayı dinledikten sonra birliğin sorumlusu olarak Silahlı Propaganda Yönetmeliğini okudum. Bu yönetmelik uyarınca herkese hazır olup olmadığı soruldu ve hazır olan el kaldırsın der demez, bir anda tüm eller şimşek hızıyla yukarı kalktı. Hazır olmayan yoktu. Öyleyse yönetmelikteki devrim andını hep birlikte okuyalım dedim ve o anda havaya kalkık sıkı yumrukların eşliğinde dağları çınlatan gür bir ses dalgası yankılanmaya başladı. Talimatlar da okunduktan sonra her şey tamamlanmıştı. Birliğin ismi, bileşimi, hareket alanı, hedefler, programı, iç işleyişi ve çalışma tarzı konularına tam bir açıklık getirilmişti. Elimizde bol sayılabilecek malzeme ve iki ağır silahımız vardı. Harekete geçmeye hazır durumdaydık. HRK'nin kuruluşunun halka ilan edileceği yeri henüz arkadaşlara açıklamamıştık. 13 Ağustos'ta eylem alanımızın son keşfini tamamlamış olarak, birliğin yanına döndük. Yönetim Birimi olarak bir tarafa çekilip, eylem planını çizdik. Plan fena sayılmazdı. Bütün ihtimaller hesaba alınmış, hiç bir nokta belirsiz bırakılmamıştı. Eylem mutlaka başarıyla sonuçlanmalıydı. Çünkü ilk ve tarihi bir eylem olacaktı.

Planı oluştururken, Lenin'in "kumaş kesmeden önce yedi kez ölçün" sözünü hatırladık. Plana son şeklini verdikten sonra, geniş ve düz bir saha üzerinde eylem alanının maketini yaptık. Birliği bu alana götürdüğümüzde, hedefi açıkladık. Eylemin amacı, önemi ve hedefin özellikleri hakkında verilen bilgilerden sonra, plan açıklanıp tartışılmaya sunuldu. Sonuçta, oybirliğiyle kabul edildi. Birkaç kez yapılan provadan sonra, akşam saatlerinde yola çıktık. El koyacağımız düşman silah ve araçları ile yiyecek erzakımızı taşımak için yanımıza birkaç tane de katır aldık. Uzun süre dış dünyayla bağlarımız kopacağı ihtimalini de

dikkate alarak tasarruflu olmamız gerektiği sonucunda birleşmiştik. Günde yarım ya da çeyrek ekmekle idare etmeliydik.

On saatlik yürüyüş ardından sabaha doğru, önceden saptadığımız noktaya ulaştık. Uygun mevzilenişe geçerek uyumaya çalıştık ama, esen soğuk rüzgar uyumamıza fırsat vermiyordu. Gün açıldıktan sonra, 3 km uzağımızda bulunan Eruh'u göstererek, işte hedefimiz dedim. Dürbünle her arkadaş alanı daha iyi tanımaya çalıştı. Ve bize çok uzun gelen bir gün ardından akşama toplandık. İlk etapta yolları ve telefon hatlarını kesecek gruplar, belirlenen yerlere gönderildiler. Ka-

posu açılmış, arkadaşlar ele geçirilen asker silahlarını ve cephaneyi dışarıya yığıyorlardı. Bölükte biraz inceleme yaptıktan sonra arkadaşların kontrol altında tuttukları kahvelerden birisine uğradım. Köylü arkadaşın biri, halkı kumar oynadıkları için eleştiriyordu. Bu kaba ve yersiz bir davranış olduğu için müdahale edip özür diledik ve rahat olmalarını, kendileri için savaştığımızı söyledik. Bunun üzerine kahvehanedekiler topluca yerlerinden kalkıp kucaklaşmak istediler. Sigara, çay, su ikramından bulundular. Bir bardak sularını içip, amaçlarımızı açıkladıktan sonra cezaevini açalım mı diye bir soru

herkesin yakından tanıyacağı bir yer olacak ve bu vesileyle Kürdün adı da artık dünyada konuşulacaktır.

Ağır yük bizi oldukça hantallaştırıyordu. Emniyetli arazi noktasına vardığımızda sabah olmak üzereydi. Yerimiz, son derece muazzamdı. Düşmanla her türlü savaşı yürütebilirdik burada. Ama, bir tek eksikimiz vardı: Su. Olan suyumuz daha sabahın beşinde tükenmişti. El koyduğumuz silah ve araçların sayım ve tasnifini yaptık. 60 büyük silah, 9 tabanca, 4000 mermi, büyük telsiz, radyo, daktilo, su mataraları, kasaturalar, elektronik ışıldak ve daha birçok ufak malzeme ele geçirmiştik.

mek için uygun bulduğumuz bir yere konakladık. Herkese bir bardak su ile yarım ekmek verildi. O gün oldukça sakin geçti. Fakat öğleden sonra, hayvanlarımızı fark eden bir kadın ve iki genç yanımıza geldiler. Birlikte iki galon da su getirmişlerdi. Nöbetçilerimizin yanına geldiklerinde, köylerini asker bastığını, işkence yaptıklarını ve bu yönde gelebileceklerini anlatmışlardı. Onları teskin etmeye çalıştığımızda, buna ihtiyaçları olmadığını anladık. Onlar, daha çok bizim için endişeleniyorlardı. Helikopterlerin dolaşmaya başlamasıyla kadın yerini değiştirip emniyete aldıktan sonra konuşmasına devam etti. Çok iyi yaptığımızı

Seri bir şekilde üç kola ayrılarak, planımızdaki hedeflere doğru hızla ilerledik. Bölük binası, subay gazinosu, kahvehaneler, banka ve camiye bir anda ulaşmıştık. Açılan ilk ateşle bölüğün kapısındaki nöbetçi etkisizleştirilmiş, ardından bölüğün üst katlarını hedef alan ve onun ardından gazinoya dalış kısa saniye aralıklarıyla başlamıştı. Seri kurşun ve bomba atışları içinde bir anda iki katlı askeri bina ele geçirilmişti. Gazino tarafından açılan düşman ateşi sonucu bir arkadaşımız parmağından yaralandı. Fakat düşman ateşi derhal bastırıldı. Açılan ateşle bölük komutanının iki çocuğu kol ve bacaklarından yara almışlardı. Kendilerinden özür dilendi ve anneleriyle birlikte ateş hattından uzaklaştırılıp, hastaneye gönderildiler.

ranlık çökünce birliğin ana mevcudiyeti görev kollarına göre düzenlenmiş bir yürüyüşle şehire doğru inmeye başladı. Kısa bir süre sonra artık şehrin sokaklarına dalmıştık. Çift sıra halinde arka arkaya dizilen sayımız, sokağı doldurmuştu. Düşman bölüğüne 100 metre kala bir araba çıktı ortaya. Fakat hızla mevziye yattığımız için bizi fark etmedi. Ciddi bir aksilikle karşılaşmamamız büyük bir şanstı. Kısa bir ilerlemeden sonra seri bir şekilde üç kola ayrılarak, planımızdaki hedeflere doğru hızla ilerledik. Bölük binası, subay gazinosu, kahvehaneler, banka ve camiye bir anda ulaşmıştık. Açılan ilk ateşle bölüğün kapısındaki nöbetçi etkisizleştirilmiş, ardından bölüğün üst katlarını hedef alan B.7 ateşi ve onun ardından gazinoya dalış kısa saniye aralıklarıyla başlamıştı. Seri kurşun ve bomba atışları içinde bir anda iki katlı askeri bina ele geçirilmişti. Gazino tarafından açılan düşman ateşi, bölüğün kapısından içeriye girmekte olan bir arkadaş parmağından yaralandı. Fakat düşman ateşi derhal bastırıldı. Bu esnada açılan ateşle, arzumuz dışında, bölük komutanının iki çocuğu kol ve bacaklarından yara almışlardı. Kendilerinden özür dilendi ve anneleriyle birlikte ateş hattından uzaklaştırılıp, hastaneye gönderildiler.

Bölüğün işgalinden sonra esir alınan askerler bölüğün avlusuna toplatıldı ve HRK'nin amaçları kendilerine anlatıldı. Erlerin bir kısmı, sevinç içindeydi. "Bizi de kurtardınız hemşerim" diyenler de oldu. Bize katılmak isteyen erleri almak istemedik.

Diğer yandan cami hopelöründen T. Arkadaş gür sesiyle HRK kuruluş bildirisini okuyordu. Heyecandan kendisini tutamamış olacak ki ara sıra şiir dizelerini de bildirinin içine katıyordu. Bu ara bölük de-

yöneltiğimizde hep beraber "haydi" dediler. Diğer kahvehanelerde ise, "Bijî PKK, Bijî Serok Apo" sloganları ortalığı çınlatıyordu.

Kahvehanelerde bildiri dağıtımı ve pankartların asımı tamamlandıktan sonra bölük çevresinde alınan güvenlik kordonu içinde tüm görev kolları verilen işaret üzerine bir araya geldi ve sonuçlar alınıp, kontrol sağlandı. Herhangi bir kaybımız yoktu. Düşmandan bir ölü, 6 yaralı vardı. Yaralı arkadaşın ilk bakımını doktorumuz yapmıştı. Zaten yarası önemsizdi. Ele geçirilen düşman silah ve araçları epey fazlaydı. Katırlarla taşımak güçtü. Yükü ancak bir kamyon taşıyabilirdi. YSE'ye ait bir kamyonu alıp yüklemeye başladık. Bu arada geride kalanları da tahrip ettik. Atatürk büstü dağıtıldı. Gazino, iki televizyon, komutana ait taksi, cemse, hükümet binası, banka ve postahane ateşe verildi. Ancak bunların yeterince tutuşmadığını sonradan anladık.

Eruh kasabası artık herkesin yakından taniyacağı bir yer

Şehri bir kaç saat elde ettikten sonra bırakmıştık. Artık dağın dibinde arabadan boşalttığımız yükleri taşıma sorunuyla karşı karşıyaydık. Uç katır yükü yanında her arkadaş kendi silahıyla birlikte üç silah taşıyordu. Buna rağmen, el konulan silah ve eşyaların bir kısmını orada bırakmıştık.

Yüksek ve dik yamaçlı dağı ağır yükler altında bazen tırmanarak aşmaya çalışıyorduk. Susuzluktan taktimiz kesiliyordu. Ama, başarı coşkusuna bizi güç veriyordu. Rastladığımız bir pınarın başında bir süre dinlenip, arkada bıraktığımız şehrin ışıklarını seyrettik. O arada kendi kendime şunları düşünüyordum. Birçok kimsenin varlığından bile haberdar olmadığı Eruh kasabası, artık

Helikopterler ve jet uçaklarının üzerimizde sık sık uçuşları bizi yerimizden kımlıdatmadı. Onları pek umursamıyorduk çünkü, yapabilecekleri bir şey yoktu. Bizi görmeleri olanaksızdı. Ateşlerinden de korunabilirdik. Çünkü, dağlarımız buna elverişliydi.

Akşam tekrar yola çıkmak üzere hazırlıklara başladık. Acil olarak suya ve rehber ihtiyacımız vardı. Rehberle buluşma olanağını daha önce bir talihsizlik sonucu kaçırdığımız için rehbersizdik. İhtiyaçların temini için bazı arkadaşları yakınımdaki köye göndermek istedik ama, gittiklerinde köyde askerlerle karşılaşmış ve bir şey alamadan geri gelmişlerdi. Bu durumda yola devam etmekten başka çaremiz yoktu. Kestirdiğimiz yöne doğru, patikasız araziye vurduk. Ama katırlar üç günden beri su içmediklerinden kayalık arazide yol almaları güçleşiyordu. Bir süre sonra susuzluktan dolayı, hepimizde yürüme takadı hayli azalmıştı. Susuz olduğumuzdan yemek de yiyemiyorduk. Mola verdiğimiz yerde araziyi keşif etmemiz ve haritamızın da yardımıyla yakınımda bir köyün var olduğunu tespit ettik. Yokuşu zor-bela çıktıktan sonra köye yaklaştığımızda, ancak daha önce ilişkilerimiz olmadığından oraya gitmeyi uygun bulmadık. Bir kaç arkadaş su ve rehber bulmaları için köye gönderip beklemeye başladık. Döndüklerinde bol su ve iki de rehber getirmişlerdi. Suyumuzu içtikten sonra biraz dinlendik. Köylüler eylemin haberini almışlar şaşkınlıkla dolu bir sevinç taşıyorlardı. Ele geçirilen düşman silahları ve araçlar gözlerini kamaştırıyordu. Bizimle biraz yürüdüktan sonra, onları geri gönderdik. Çünkü harmanlarını bırakıp gelmişlerdi.

Düzgün patikada bir saat kadar yol aldıktan sonra, şafak sökmek üzere olduğundan, gündüzü geçir-

söylüyordu. Biraz daha konuştuktan sonra bize daha çok yiyecek ve su getirmek için geri döndüler. Akşam çökmek üzereyken aşağıımızdan geçen patikadan kalabalık bir askeri birliğin bize doğru geldiklerini gördüm. Arka arkaya dizilmiş, iz sürüyorlardı. Bunun üzerine çatışma pozisyonuna geçerek mevzilendik. Yanımızdan giden köylülerden bilgi almaya çalışıyorlardı. Fakat bilgi alamamış olacaklar ki, yönlerini değiştirip, bizim de gideceğimiz köye doğru yola devam ettiler. Biz onlardan önce köye varmak istiyorduk çünkü köy boğazda kurulmuş bir geçit noktasıydı. Kim orayı önce tutarsa, diğerini geçirmezdi. Onlar patikada yürüdükleri için geçide bizden önce ulaştılar.

Emin bir yere ulaştığımızda yine sabah oluyordu

Köye yaklaştığımızda öncülerimiz, köyde asker olduğunu bildirdiler. Karşılaştığımız bazı köylülerin yardımıyla vadiyi keskin yamaçtan aşarak tehlike alanını geride bıraktık. Emin bir yere ulaştığımızda yine sabah oluyordu. Yerimizi hazırladıktan sonra kısa bir toplantı yaptık. Gevşemeye başlayan hareket düzenini ve düşman takibini kırmak için yeni çatışmalara hazırlıklı olunması gerektiğine dikkat çekildi. Gündüz dürbünle köyü gözetlediğimizde yeni takviye birliklerinin de köye girdiklerini gördük. Askerler sıcaktan yorgun ve bitkin düşmüş, kendilerini ağaçların gölgesinde yere atıyorlardı. Helikopter ve jet savaş uçakları, terk ettiğimiz alanın üzerinden o gün hiç eksilmediler. Onlar boğazı geçemediğimizi ve kuşatma alanında olduğumuzu sanıyorlardı. Akşama doğru onları kuşatmaları ile baş başa bırakarak, sık ve kayalıklı ormanda aç halimizle yola çıktık. O gün son

ekmek kırıntılarını da bitirmiştik. Biraz yürüdüktan sonra gözlerimiz kararmaya başladı. Dizlerimiz titiyor, vücudumuz enerjisini tüketiyordu. Buna rağmen kendimizi zorlayarak yola devam ettik. Kısa süre sonra bir kaç yayla çadırı ile karşılaştık. Kendilerini tanıdığımız için yanlarına gittik. Bizi neşe ile karşıladılar. Kadını ve erkeğiyle işe koyulup bizi doyaya yedirip içirdiler. Kendilerinden ayrıldığımızda artık eski takatsizliğimiz yoktu. Yüksek dağ büyük bir hızla aşıyorduk. Bir kaç saat sonra gizli siyasi üs diyebileceğimiz alanımızın üzerinde yükselen dağın başına gelmiştik. Adeta kanat açarcasına hızla aşağıya doğru inmeye başladık. Ormana vardığımızda şafak da sökmüştü. O günü köylülerle neşe içinde geçirdik. Üs alanımızı avucumuzun içi gibi biliyorduk ve tanımadığımız tek insan dahi yoktu. Bu nedenle kendimizi kalede gibi hissediyorduk. Üs hakkında bayram sevinci vardı. Bizi yiyeceğe boğdular. Kaybettiğimiz enerjiyi almaya başlamıştık.

Türk askerleri geceleri çıkan en ufak bir hisırtıya sabaha kadar kurşun yağdırıyorlardı

Gizli askeri üsse vardığımızda, eylemin değerlendirilmesi ile ilgili bir toplantı yapıp, başarı ve eksikliklerimizi ele aldık. Kazanımlarımızın korunması için siyasi ve askeri faaliyetlerin olduğu aşamanın üstüne çıkarılması gerekiyordu. Eylemin önemli siyasi sonuçlar yaratacağı ortada idi. Birlik üyelerinin hepsi, tüm konularda görüş birliğindeydi. Değerlendirme ve sonuç raporunu hazırlamak üzere toplantıya son verildi ve yeni eylemlere hazırlanmak için dinlenme, eğitim ve keşif çalışmalarına başlandı.

Arkadaşların tümünde eylemin bir kez daha açığa çıkardığı coşku, cesaret ve azim vardı. Bu hususta örnek teşkil eden S... adındaki köylü arkadaşımız, politik çalışmalara yeni katılmıştı. Köylülüğümüzün yurtsever, direnişçi ve olgun özelliklerini mükemmel bir şekilde yansıtmaktaydı. Eylemin bütün hazırlıklarında faal hizmetler sunmuş, eylemde düşman binasına en önde girenler arasında kahramanca çarpışmış ve geri çekilmede karşılaştığımız zorlukları yenmemizde önemli katkıları olmuştu. Birliğimizin en yaşlı üyesi olmasına rağmen hepimizden daha dinç ve aktifti. Eylemden önce kendisiyle keşif için düşman binasını gözlediğimiz esnada, ona baskın nasıl olmalı sorusunu yönelttim. O ise, "içeri girip silah almazsak olmaz" cevabını vermişti. Evet, köylümüz işte böyle idi. Eylemde yer alan diğer köylüler de cesaret ve beceride güçlerini kanıtlıyorlardı. Doğru önderlik ile Kurdistan köylülüğünün gücünün toplamı, devrim volkanını oluşturuyordu. Bu kanıtlanmıştı.

Düşman, eylemlerden sonra gelip halkın ayağına kapanıyordu. "Devletimize yazıktır, günahıdır, yapmayın, size yol, su, elektrik getire-

ceğiz, din kardeşiyiz" diyorlardı. Köylülerden, düşmanın bu durumunu dinlediğimizde, aklımıza eskiden parlamento siyasetçilerinin seçim kürsüsündeki konuşmaları geliyordu. Şaşaalı "büyük Türk ordusu" zavallı politikacıların durumuna düşecek kadar küçülmüştü. Onların bu zavallılığı halkın dilinde alay konusu olmuştu. Tokat yiyince uslandı, yoksulluğumuzu, kardeş olduğumuzu anladı diyorlardı. Düşman, kaybettiği prestijini yeniden kazanmak için dağ komandolarını getirip halka saldırmaya başlamıştı. Bu sefer de erler ağılamaya başlıyordu. Teskerelerine az kaldığını, yaşamak istediklerini söylüyorlardı. Dağlarımız, "dağ komandolarını" bitkin düşürüyordu. Komando, jandarma, polis, kontrgerilla karışımı özel baskı taburlarını devreye sokan düşman, karakolların çoğunu kaldırmıştı. Yerinde bırakılanların mevcudu üç katına çıkarılmış ve nöbetler er başına üç-dört saate çıkarılmıştı. Buna rağmen, kendilerini güvenliğe hissetmiyor, partizanlara sık sık selam gönderiyorlardı. Operasyon birlikleri, en az 20 adet helikopter filoları ile bir alandaki tüm köylere aynı anda indirim yapıyor, fakat kısa süre içinde tekrar belli merkezlerde toplanıp gizli operasyona geçiyorlardı. O kadar hantal ve gü-rültülü idiler ki, gelişlerini çok önceden fark etmemek mümkün değildi. Bu tarzda defalarca yapılan toplan-dağıl manevraları sonuçsuz kaldı ve yıpranmalarından başka bir işe yaramadı. Bunu bazı sömürgeci komutanlar çok iyi ifade ediyorlardı. Örneğin bir binbaşı, köylülerin huzurunda şunları söylemişti; "Karşımızda bir ordu olmuş olsaydı, bir günde ya biz, ya o yok olup giderdi. Ama bunlar (Partizanlar) bizi ansızın vurup gidiyorlar ve peşlerine düşmek istersek, onların iki üç saatte aldıkları yolu, biz ancak on saatte alıyoruz" Evet komutan doğru söylüyordu. Düzenli burjuva ordusunun kendi zaafına parmak basıyordu. Yine, bu koşullarda yaşam acizliğine düşen diğer bir subay, dayandığı soğanın yardımıyla köye zor bela yetiştiğinde, "nerde bu Apocular, çıkıp bir kurşun sıksınlar da, beni bu azaptan kurtarsınlar" diye seslenmişti. Geceleri ağaçlardan düşen cevizin çıkardığı ses ikide bir irkinti yarattığı için koca ceviz ağaçlarını kökten kesmiş, parola vermediği için sayısız hayvan öldürülmüştü. Her canlıya düşman olan faşist sömürgeciler, geceleri çıkan en ufak bir hisırtıya sabaha kadar kurşun yağdırıyorlardı. Güvenlerini yitirmiş, kendilerine nöbet tutturdukları köylüler, Apocular'ın milisleridir diyerek kovmaya başlamışlardı. Ajanlar verdikleri bilgiler karşılığında dayakla mükafatlandırılıyordu çünkü, kendilerini tehlikeye sürüklüyorlardı.

Verdiğimiz bu örnekler bile düşmanın nasıl bir ruh hali içinde olduğunu ifade etmeye yetecektir. Düşmanı çıldırmaya götüren bu korku hali, onu yığınla dengesizliklere sürüklemiş, ordu yapısını bir bütün olarak laçkalaştırmış, disiplin oldukça gevşemişti. Esir aldığımız bir askerin anlattığına göre, bozulan disiplini yeniden kurmak için,



karakollarda her gece bir askeri işkenceye alıyorlarmış.

Umut yeşermişti artık ama henüz endişe de vardı

Oluşan vahameti gidermek için Ekim ayı başlarından itibaren faşist yöneticiler bölgeye üşüşmeye başladılar. Ama, attıkları naralara verilen cevaplar, kendilerine pahalıya mal olmaya başlayınca seslerini artık çıkarmaz oldular. Sırasıyla Kenan Evren, Turgut Özal, Genel Kurmay Başkanı ve diğer yetkilileri; Partizanlar, Şemdinli, Çukurca, Beytüşşebap ve Şırnak'ta, halkımızın alkışladığı eylemlerle karşıladılar.

Faşist yetkililer durumu kurtaracaklarına, prestijlerini de yitirmekteydiler. Bu ise onların çok ağırlarına gidiyordu. Prestijlerini kurtarmak için halka silah dağıtma kararı aldılar. Ama halkın cevabı olumsuzdu. Kendisini koruyamayan bir devleti koruyamayız diyorlardı. "Bize verdiğiniz silahlar da bir kaç gün içinde Apocular'ın eline geçecek" diyerek onları çıkmaza sokuyorlardı. Halka silah dağıtmaktan vazgeçen sömürgeciler, uçak ve helikopter uçuşlarını da azalttılar. Bütün kandırma ve gönül alma oyunlarından vazgeçen düşman, ev yakmaktan, açık işkenceye kadar ve hatta adam öldürmeye kadar vardığı baskı uygulamalarından da hiç bir yarar sağlayamamıştı. Bütün asker "dehası" ve muazzam tekniği bir işe yaramamıştı. Yüksek rütbeli subaylar teknik bilgilerini unutmuşçasına, karakolların korunması için köylülerimizin bilgisine başvuruyorlardı. Bir binbaşı, karakolun çevresine duvar ördürme fikrini yanındaki köylüye açıklayıp "nasıl olur" diye sorunca köylü, "eğer duvar örerseniz nöbetçiler dışarıda kalır ve hedef olurlar" diyor ve bunun üzerine binbaşı doğru diyor ve "hendek açılın emrini veriyor. Aslında buna benzer sayısız örnek verilebilir, ama bununla yetineceğiz.

Yine, kendilerini emniyette hissettikleri taburlarına da bir kaç kurşun sıkılınca, buradaki huzurları da kaçmış ve sabahlara kadar havayı ışıldaklarla etrafı aydınlatır olmuşlardır. Halk, düşmanın zaafını, çaresizliğini gördükçe, yanlıgilardan sıyrılmaya başlıyordu. Düşmandan

bu kadarını da beklemiyorlardı aslında. Kendilerini artık daha büyük saldırıların maddi ve psikolojik ihtiyaçlarını karşılamaya hazırlıyorlar, cesaretlerini pekiştiriyorlardı. Umut yeşermişti artık ama, henüz endişe de vardı. Kış yaklaşıyordu. Halk bu alanlarda kışın çetinliğini bildiği için tedirgin oluyordu. Bazen kar, meşe ağaçlarının boyunu aşıyordu. Çığ ve tipi fırtınası her yıl mutlaka can alıyordu. Bizden de Abdülaziz Kanat yoldaşın ölümüne bir çığ olayı sebep olmuştu. Biz de bir kaç yıldır bu koşulları yaşadığımızdan, zorluklarını biliyorduk. Gerçi arkadaşlarımızın çoğu kış eğitimi ve sınavlarını Bimzort Vadisinde yaptıklarından kış koşullarına alışkındılar. Bahsedilen vadi öyle bir yer ki, kurbansız yıl geçmemektedir. 14 saat çeken bir mesafeyi kapsayan vadide göğüse kadar batılan kar içinde yürümek zorunluluğu vardır. Oturmak istense bile, kara parçası bulmak imkansızdır. Bir anlık durmak bile don uykusuna tutulmayı beraberinde getirmektedir. Yine her an tipiye yakalanma tehlikesi olduğundan son hızla yürümek şarttır. Tipiye tutulunca kurtulmak çok zordur, insana adım dahi atırmaz, boğar. 1982 kışında 6 kişi boğulmuş, 1983'te 20 kişi yol şaşırdıklarından donma tehlikesi geçirmiş ve ayakları kesilmişti. O yılın Kasım ayında at üstündeki bir yolcu donarak ölmüş, 1984'ün Aralık ayında vadideki buzul deresi iki kişinin hayatına sebep olmuştu. Bu dereyi geçmek için tam 12 kez bele kadar suya vurup geçmek zorunluluğu vardı. Sonraları patika yol açıldıktan sonra bu suya bir kez vuruluyordu.

İradenin yüksek gücü de kanıtlanmıştı

Yörede kış koşullarında, "arda kalan dona kalır" diye bir söz vardı. Ama arkadaşlarımız, bu sözü değiştirerek, "arda kalan dona kalmaz, kurtarılır" yaptılar. Kafale halinde yapılan yolculuklarda geride kalanın beklenilmediğini yöre halkı çok iyi biliyordu. Arkadaşlarımız, bu tür yolculuklarda kendi gruplarından geriye kalanları kurtardıkları gibi, başka gruplardan geride kalanları da kurtarıyorlardı. O yola gitmeden önce, "karkerler"

ile yolculuk yapın tavsiyeleri artık sık sık duyulur olmuştu. Yüzyıllardan beri bu iklimi yaşayanlar, birçoğu kar görmemiş, sıcak iklimden gelen bu insanların dayanıklılıkları karşısında şaşırıyorlardı. Onlara olağanüstü bir güçmüş gibi geliyordu. Burada iradenin yüksek gücü de kanıtlanmıştı. Bunu yakından gören Bimzort köylüleri, işte bizi kurtaracak irade ve sahipleri demekteydiler.

Düşman artık umudunu kışa bağlamış, ondan medet bekliyordu. Kış yaklaştıkça sevinçleri artıyor, gittikleri her köyde sizinle yakında görüşürüz diyerek tehditler savuruyorlardı. Ve kış başladı. Hem de son 50 yılın en ağır kışıydı bu. Karşılıklı iki umudun çatıştığı bir dönem yaşanıyor. Düşman varlığını ezmek, bahara adım attırmamak umudunda. Fakat, ezilen onun umudu oldu. Biz ise, diriliyoruz ulus olarak yeniden.

Newroz 1985, halkımızın umutlarının tazelendiği gün olarak tarihe kaydediliyor. Çünkü bugün halkın büyüyen iradi gücünün soyluluğu ve buna öncülük edenlerin görevlerinin tarihiliğiyle Ulusal Kurtuluş Cephesinin ilanı yapılıyor. Düşküllüğün aşıldığı, yüceleşme ve soylu umutların doruğa çıktığı bir gündür 1985 Newroz. Ve yeniden bayram olmaktadır halkımız için. Çünkü kaybedilen her şeyi kazanma yoluna giriyoruz. Zorla alınan bütün insani, toplumsal, ulusal değerleri tekrar kazanma var. Bugünden itibaren ve bize cehennem ettirilmek istenen kışı, yüce kazanımları getirecek bir dönemi başlatmanın hazırlık süreci olarak geçirdiğimiz için sonsuz bir rahatlık içinde atlatıyoruz.

1985'i, Newrozla birlikte, halkımızın umutlarının son derece canlandığı bir yıl olarak karşılıyoruz. Halkımız, tüm güç ve olanaklarını kullanarak bunu bir direniş haline getirmenin sevincini yaşıyor. Partimizin yüce çabaları, sarfedilen emek ve şehit kanları boşa akmamıştır. Tüm bunların etrafında sıkı sıkıya kenetleniyoruz ve hiç bir gerici-faşist güç kazanımlarımızı elimizden alamayacaktır.

Mahsum Korkmaz (Eğid)

ANLATILAMAYANLARDAN BİR PARÇA

“Belki de sessizliğin bekçileriydik”

Zamanî Kızılırmak

Kurojahro'yu KDP tutmuştu. Zap'a ne zaman operasyon yapılsa Kurojahro'ya KDP gelirdi. O haşin ve sert arazide ancak onlar yaşayabilirdi. Askerler fazla ilerleyemiyor ve savaşıyorlardı. Belki de bu nedenle en zor yerler KDP'ye veriliyordu. Anlıyordum. Düşman coğrafyaya hakim olmak için, o coğrafyanın insanlarını bir birine karşı savaştırıyordu. Çünkü kendileri asla ne bu coğrafyaya hakim olabilirlerdi ve ne de o coğrafyanın insanlarına.

Behdinin'in görkemli ve boyun eğmez tepesi olan Kurojahro tepesi üzerinde yıllarca kavgalar verilmiş ve bu kavgalar hiç bitmemiştir. Bazen onu sahiplenmek, bazen de boyun eğdirmek için savaşlar yürütülmüştür. Yine Kurojahro son yıllarda bir kez daha bu görkemliliğine yaraşır bir mücadeleye tanıklık etmişti. İsminin çeşitliliğini ve bulunduğu coğrafyadaki etkisini düşününce, hakimiyet savaşlarının hangi boyutta yaşandığını anlamak zor değil. Çünkü o, bin yıllardır ele geçirilemeyen topraklardan sadece bir parça.

Uzunlamasına dar ve zirveleri sivri tepelere sahip olan kuzey tarafı kayalık ve çıplaktır. Güney tarafı ise geçit vermeyen büyük kayalıklarla kaplı sık bir ormana sahiptir. Uzaktan görünümü hırçın, yaşlı bir kadına benzese de, şafak sökerken sisin arkasından bakan bu dağa çıkan her gerillada, hakimiyet duygusunun yanında, bu coğrafyaya ait olduğu hissi de uyanıyordu.

Burası sanki kirletilmek ve üzerinde başka yaşamları istemiyorsa tüm çeşmelerini kurutmuştu. Öyle ki, ne zirvelerinde ne de eteklerinde tek bir damla su bulunamazdı. Kendisine yarenlik edenlere ise, derinliklerinde sakladığı, mevsimlerin bile işlemediği bîrên berfê (kar kuyuları) su verirdi. Kendimizi 7-8 metre sarkıtarak kar sularını çıkartıyor ve Kurojahro'nun efsanevi havasını soluyorduk. İnsanlar yaşam koşulları bulamadıkları için bu dağa fazla gel-

memişlerdi. Bu nedenledir ki, Kurojahro'ya hiçbir patika çıkmaz. Çünkü insanlar, ne böylesi bir dağa çıkmaya cesaret edebilmiş ne de Kurojahro buna izin vermişti. Sanki olduğu günden bu yana yalnızlığa terkedilmişti. Böyle bir yaşamı o da benimsemişti. Belki de bu tarihi yalnızlığından dolayı ona bu isim verilmişti.

Kurojahro'nun gerilla yaşamında apayrı bir yeri vardır. Gerillalar, Jaro'nun asırlardır yaşadığı yalnızlığı bozmuş ve yaşamın tüm zorluklarını, sancılarını, güzelliklerini, sevincini birlikte paylaşmıştı. Kurojahro, kapılarını hiçbir zaman gerillaya açmayan insanlara karşı gerillayı hep korumuştur.

Hep merak ettiğim, zirvesinden Zap'a bakmak için sabırsızlandığım bu dağa 1995 yılının 26 Ağustos günü çıkmış ne yazık ki aynı gece inmek zorunda kalmıştım. Hamle esnasında bir arkadaş yaralanmıştı. Onu almak için iki arkadaşla birlikte Zap vadisinden Kurojahro'nun zirvesine çıktık. Kurojahro'ya bu gidişim, beni heyecanlandırmış olsa da onun gizemliliğine dair hiçbir şey duyumsayamamıştım. Uzun zaman sonra operasyon hazırlıkları amacıyla Kurojahro'ya bir kez daha çıktım. İşte o zaman tüm hasretimi gidermişim. Onu yıllardır tanıyor gibiydim. Kimsenin duyamayacağı şekilde sohbet ettim onunla. Uzun uzun ona onun yüreğindeki yerini anlattım. O gün bu gündür sınırsız bir yoldaşlığı paylaşırım onunla.

Kurojahro'da tarihi direniş

Tarih 25 Eylül 1997 gününü gösteriyordu. Sonbaharın serin rüzgarı Zap'ı boydan boya geçip, Kurojahro'nun zirvelerini aşarak gidiyordu uzaklara. Sarı renge bürünmüş vadilerde dereler yağmur suları ile daha bir artarak akıyordu. Kışın habercisi sonbaharı Zap'ta yaşamak, pastel renkli bir tablo içinde yaşamaya benziyordu.

14 Mayıs operasyonunda düşman neredeyse geldiğine pişman olmuştu. Her alanda çok güçlü eylemler yapılmış, pusular kurulmuştu. Üstüne üstlük iki kobranın da düşürülmesi moralimize moral katmıştı. Böylelikle düşman Zap'a girmenin öyle kolay olmadığını anlamıştı. Operasyon sonrasında tüm bölgelerdeki güçlerimiz ya kendi alanlarında ya da bir araya gelerek ortak eylemler yaptı. Bamernê, Kadîşê-Enişê, Sergelê ve Sêgirkê eylemleri ve Amediyê şehri kuşatması oldukça başarılı geçmişti. KDP oldukça zorlanmış ve savunma pozisyonuna geçmişti. Tek başına güç getiremeyince TC'yi imdadına çağırıyor ve kutsal topraklarında ihaneti tekrar tekrar yaşıyordu.

Yılın son eylemini yapmayı planlıyorduk. Deralok şehrini kuşata-

caktık. 7 bölük bir araya gelmiş planlama yapıyorduk. Bu eylemin başarısı ile 1997 yılındaki tüm atılımların başarılarına bir yenisi eklenecekti. Hazırlıkların farkına varan KDP; Türk ordusunu yeniden yardımına çağırıyordu. Bu davet üzerine düşman tankları, zırhlı araçları ve binlerce askeri ile Güney Kürdistan'ın birçok alanına girdi. Artık bu savaşın “Bırakuji” olmadığını, yüz yılların ihanetinin nasıl yaşatılmak istendiğini herkes görmüştü.

Operasyon hazırlıkları yapıldığını anlayınca, Deralok şehir kuşatma eylemini ertelemiş, tüm güçler savaş durumuna göre mevzilenmişler. Her bölük Zap ve Metîna bölgesinde bir alanı tuttu. Bizim bölüğümüz ise Şikefta Birîndara alanına gidecekti. Bu alan savaş için stratejik olduğu kadar, manevra sahası da genişti. Doğusu Kurojahro, kuzeyi Zagroslar ve güneyi Zap vadisiydi.

Gecenin ilerleyen saatleriydi. Bahar tepesinden ayrıldığımızda soğuk bir rüzgar esiyordu. Karanlığın içinde ilerlerken, yarınlın belirsizliği benim olduğu kadar birçok arkadaşın kafasını kurcalıyordu. Hazırlıklar yapıyorduk, ama saldırıları ne kadar karşılayacağı, düşmanın nasıl yöneleceği konusunda net bilgimiz yoktu. Kaygı duyuyordum. Kaygılanmak bazen çalışmayı başarıya götürür, bazen de yapılabilecek en kolay işin başlamasını dahi engellerdi. Neyse ki, her şey yolunda gidiyordu ve kaygılarım benimle kalıyordu.

Şehitlik noktasına ulaştıktan kısa bir süre sonra takımımız savunma amaçlı olarak tepeye çıktı. Tepeye ulaşır ulaşmaz ilk işimiz çatışma pozisyonuna göre mevzilenmek oldu. Günün yorgunluğu göz kapaklarımıza çöküyordu. Uyumak yasaktı ama kendimizi tutamayıp uyumuş, yorgunluğumuzu birkaç dakikalık kestirmelerle gidermiştik. Behdinin'in üzerine çöken sessizliği dinliyorduk. Belki de sessizliğin bekçileriydik. Kimsenin bu gizemli sessizliği bozmasına izin vermemek için bekliyorduk.

Gün yavaş yavaş ışıyordu. Ne olursa böyle anlarda olurdu. Düşman geceye en uzak bir zamanda başlatırdı saldırıyı; yani sabaha doğru. Bu nedenle çevreme pür dikkat bakıyor, arada bir ağırlaşan göz kapaklarımı ovuyordum. Gözüme ilk çarpan, Garzan arkadaşın yüzündeki hüznü ifadeydi. Nedenini sorduğumda;

“Düşman şimdiye kadar burada olmalıydı. Görünürde bir şeyin olmaması beni kaygılandırıyor” diye cevap verdi. Haksız da değildi. Bir gerilla için en kötüsü saldırdığı mevzinin boş çıkması ve savaşmayı beklerken düşmanın gelmemesidir. Oysa çok geçmeden, Garzan arkadaşın kaygılarının yersiz olduğunu anladık. Çünkü düşman, gece te-

peye sızmış, hemen üstümüzde duran zirveye mevzilenmişti.

Günün ilk ışıkları ile birlikte çatışma başladı. Silah sesleri gittikçe yükseliyordu. Tepedeki arkadaşları merak etmeye başladık. Takviye güç göndermek istediyseniz de, bunun yarar getirmeyeceğine dair hepimiz hemfikirdik. Çünkü onların hızla geri çekilmeleri gerekiyordu. En iyi yardımın, bulunduğumuz yerden suikast yapmak olduğunu düşünerek, sürekli ateş açıyorduk.

Birkaç saat süren çatışmadan sonra, tepe düşmanın eline geçti. Biz de zaman kaybetmeden Karker tepesine doğru çekildik. Karanlık çöker çökmez noktaya vardık. Çatışmalı bir gün yaşanmıştı. Gerçi çatışmaya bizler hazırlanmıştık, ama tepeciler başladı. Onlara yardım edememek bizi her ne kadar zorlamışsa da geri çekilmek daha bir üzmüştü. Operasyon devam edecekti ve biz daha kim bilir kaç kez çatışmaya girecektik.

Kurojahro'yu KDP tutmuştu. Zap'a ne zaman operasyon yapılsa Kurojahro'ya KDP gelirdi. O haşin ve sert arazide ancak onlar yaşayabilirdi. Askerler fazla ilerleyemiyor ve savaşıyorlardı. Belki de bu nedenle en zor yerler KDP'ye veriliyordu. Anlıyordum. Düşman coğrafyaya hakim olmak için, o coğrafyanın insanlarını bir birine karşı savaştırıyordu. Çünkü kendileri asla ne bu coğrafyaya hakim olabilirlerdi ve ne de o coğrafyanın insanlarına.

Kurojahro'yu ihanetçiler tutmuş olsa da, orada gerillalar vardı. Bu nedenle bir bölüğümüz Kurojahro'da mevzilenmişti. Akşam bir eylem yapacaklarını, eğer başarılı olamazlarsa bir dahaki eylemde bizim Kurojahro'da olmamızı söylediler.

Bir yandan eylemin başarısını, diğer yandan Kurojahro'da savaşmanın ayrıcalığını yakalamak istiyordum. Her gerillaya nasip olamayabilirdi orada savaşmak, ama ben bu kadar istiyorken ve yaklaşmışken, bunu kaçırmayı hiç istemiyordum. Bu duygu çatışması eylem başlayınca kadar da sürdü. Uzaktan izlediğimiz eylemin içinde olma istemi, gecenin karanlığını parçalayacak güçteydi. Bunu sadece ben yaşamıyordum; yanımdakilerin iç geçirmelerinden, eyleme dair iyimser tahminlerinden ve merminin karanlıkta bıraktığı izlerin yansıdığı bakışlarından anlayabiliyordum. Bunu hissetmek zor değildi. Çünkü bu ortak duygularımızdan sadece biriydi.

O erişilmez dağda savaşın tadına varacaktım

Eylem planlandığı gibi yürümeye başlıyordu. Önceden söylendiği gibi Kurojahro'ya doğru yol aldık. Sonunda isteğim olmuştu. O erişilmez dağda

savaşın tadına varacaktım. Vazgeçilmez bir istem gibi gelip oturmuştu yüreğime. Kendisini bu kadar gizemli kılmayı nasıl beceriyor diye, sormuşumdur çoğu kez. Cevabını bulmak istemediğim bir soru olarak kaldı hep. Belki de sihri buradadır. Cevapsız sorular. Hisse diyor diyemem, ama tanıdığım birçok gerillanın Kurojahro'ya özel duygular taşıdığını gördüm.

Başarısız olan eylemden dolayı arkadaşların morali bozuktu. Fakat gidişimiz ve bizim moralimizle onlar da canlandılar. Zaman kaybetmeden eylem hazırlıklarına başladık. Üç günlük keşitten sonra eylemin yapılabileceği kararını aldık. Böylece taburdaki arkadaşların hepsinin katılımıyla eylem planlama toplantısı yapıldı. Eylemin gerekçelerinin yeterliliği konusunda hepimiz hemfikirdik. Düşmana Kurojahro'da darbe vurmanın anlamı daha büyüktü. Hele KDP'nin yenilgiye uğraması, en büyük başarılarımızdan sayılacaktı. Kurojahro'ya, ihaneti ve utancı yaşattırmamaya kararlıydık. Yaşanılacak bir yenilgi tüm operasyona damgasını vuracaktı. Kurojahro'yu denetimimize almasak da orada kolay yaşanılmadığını onlara göstermeliydik.

Akşam ağır ağır geliyordu Zap'a. Ya içimizdeki sabırsız duyguları bunları yaşatan ya da zaman yavaş işliyordu. Güneş Amediyê boşazının arkasına gizlenmeye başladığında gökyüzünde renk oyunları sıraya girerdi. Bulutların dakikalar içindeki renk değişimi, bir ressamın hiç beklemeden fırçasını tabloya sürmesi gibiydi.

Saat beş sularıydı. Eylem başladı. Arkadaşlar çok etkili vurdular. Sesler Zap'ta yankılanıyor gibiydi. Heyecanın karıştığı garip bir duygu içindeydim. Ve sanıyorum herkeste de bu duygu hakimdi.

Düşman, merkezi olarak tuttuğu alanlardan havan, top ve obüs atışları yapmaya başladı. Kuzeyden Çukurca Alayı, Tepê Sor, Êrîş, Şikefta Birîndara tepesi, güneyden Deralok ve Şeladiz şehir merkezlerinden neredeyse birer karış mesafelerle havan atışları yapıyordu. Bir alay asker ve sayılarını hiçbir zaman tahmin edemediğimiz pêşmergelerin denetiminde olan Kurojahro'yu onların elinden aldık. Büyük bir zafer kazanmıştık. Hem de en ağır bedeli ödeyerek. Binevş, Serhat ve Şervanê Musa arkadaşları şehit vermiştik.

Binevş arkadaş, üç gerilla kız kardeşin en büyüğüydü. Uzun dalgalı saçları ve narin bir duruşu vardı. Gören, onun doçkacı olduğuna, hatta Zelê'de bir uçağı vurduğuna asla inanmazdı. Yüzündeki masumiyet bir kız çocuğu saflığındaydı. Şervanê Musa arkadaş genç yaşının dinamikliği ile iş yapardı. Zagroslarda uzun süre kalmış ve tüm arkadaş-

larla tanışmıştı. Şervan deyince akla cesaret geliyordu. Soğukkanlılığı ve pratik zekası her zaman örnek alınırdı. Sabah yanımdan ayrılmadan önce cebine koyduğu şutik parçasını ne yapacağını sordum.

“Eğer yaralanırsam yarımı bağlamak için kullanacağım” demişti. Bacağından yara almış, kanı durdurmak için şutiği bağlamak isterken, başından aldığı mermi ile şehit düşmüştü. Cenazesini oturur bir vaziyette bulduk. Acısının derinliği, ne şehadeti ne de şehadet biçimiydi. Onun güzelliği ve militanlığıydı. Yokluğu hala bir yara gibidir.

Cephe savaşı gerilla için tercih edilir bir savaş tarzı değildir. Çünkü teknik eşitsizlik bizi savunma konumunda tutacaktı. Oysa gerilla saldırı demektir. Gizlilik ve örgütlülük demektir. Vur ve kaç. Örgüt ve saldırı. Gerilla tarzında gizlilik teknik eşitsizliği ortadan kaldırıyor. Düşman merkezlerinin ortasına kadar gidilebilir ve çok etkili bir vuruş yapılabilir. Böylece düşmanın tüm tekniği anlamsız kalır.

Zaman çok geçmemişti ki, saldırıya geçtiler. Önce saatler süren bombardıman yapıldı. Ardından belli aralıklarla havan atışları devam etti. Havan atışları karadan saldırı yapıldığı mesajını veriyordu. Daha doğrusu tecrübelerimiz, bize bunu söylüyordu. Birbirini savunacak biçimde mevzilenmiş olan üç manga arkadaş olduğu halde, arkadaşlar akşama kadar savaştılar. Hava karmadan Şeladizê'ye getirilen tanklar top atışına başladılar.

Öğleden sonra çatışmalar hiç durmadan devam etti. Takım komutanı arkadaş yanıma geldi. Sinirli görünüyordu.

“Düşman Balindê tarafından geliyor. Sen ve bir arkadaş daha gelin, boğazda pusu atalım” dedi. Hazırlanmak için noktaya indiğim sırada Karker arkadaş;

“Zaman arkadaş gecikebilir, onun yerine ben geleyim” demiş. Ve boğazda pusu atıldılar. Üç defa çatıştılar. Biz de hemen aşağı yamaçlarda savunma yapıyorduk. Düşmanın arkadaşları arkadan çevirmesine izin vermiyorduk. Akşama doğru, yukarı çıkmamız için talimat gönderildi. Karker, diz kapağından topuğuna kadar açılan büyük bir yara almıştı. Cihazda, ‘Karker’i kurtarın!’ talimatı sık sık tekrarlanıyordu. Karker’i kurtaracaktık elbette, ama nasıl? Hiç aralık vermeden sağımıza solumuza düşen havan ve toplardan başımızı kaldıramazken, Karker arkadaş güvenli ve tedavi olabileceği bir yere taşımak oldukça güçtü. Her şeye rağmen, onu götürmeye kararlıydık. Çantamdaki yarım battaniyenin üzerine yatırdık. Yüzü geriliyordu. Hiç inlemiyor, bağırıyordu. Elimi alına götürdüm. Terlemişti.

Mevziden silah sesleri azalınca düşman ilerlemiş, çok yakınımıza kadar gelmişti. Bunu fark eder etmez, üzerine Karker’i yatırdığımız battaniyenin uçlarından tutup koşmaya başladık. Obüslere karşı korunmamız için Karker arkadaş bizi sürekli uyarıyor, “Kendinizi yere atın” diye sesleniyordu. Zaten düşe kalka gidiyorduk ve Karker arkadaş oldukça zorlamıştık. Hem kan kay-

bediyordu, hem de ani düşüşlerle sarsılıyordu. 300 metre kadar ilerledikten sonra, onun için ağaçlardan ve şutikten bir sedye yaptık. Çatışma hafiflemişti. Sedye işimizi daha da kolaylaştırmıştı. Karker arkadaş yatırdığımız sedye fazla sağlam olmasa da koşmak daha kolaydı ve daha sarsıntısızdı.

Kayalıklı bir yere geldiğimizde silah sesleri artık duyulmuyordu. Onu orda bırakıp, ilk yardımını yapmayı düşünüyorduk. Sedeyi yere koymuştuk. Ayağını tuttum. Yara oldukça açılmıştı ve tedavisi oldukça güç olacağı benziyordu. Karanlığın, tüm endişelerimi örtmesini istiyordum. Karker arkadaş şehit düşmemeli, diye geçiriyordum içimden. Parti çocuğuydu. Ailesi uzun yıllar önce parti ile tanışmış ve kendisini partiye adamıştı. Karker arkadaş böyle bir ortamda büyümüş ve kendisini geliştirmişti.

Ayağını kavramış ve yukarı doğru kaldırmıştım. Birdenbire buz gibi oldu. Anladım. Aramızdan ayrılmıştı. Onu kurtarmayı her şeyden çok istiyordum. Karker arkadaşı böylesine çabuk ve kolay bırakamazdık. Artık çok geçti.

Düşmanın istediği toprak parçası değil direncimizi kırmaktı

Tarih 3 Ekim’i gösteriyordu. Hava sisliydi. Ya da bana öyle geliyordu. Bulutlar mavi gökyüzünü kapatmış, sanki birazdan üstüme çökecekti. Dağlar aralarındaki mesafeyi kapatmış, birbirine yapışacak gibi duruyordu. Şehitlik noktasına bir şehit daha verecektik... 20 yaşının tüm tazeliği ile verecektik toprağa. Mezarını kazıyorduk. Gerillanın adından değildi kazma kürek kullanmak. Ya silah şişidir bulduğumuz ya da kasatura. Derin kazamayız bu yüzden. Kazdığımız her avuç toprağı, birazdan Karker’in üzerine atacağıımızı biliyorduk. Yağmur yağsın isterdim. Tepeden tırnağa ıslatan yağmurları duymak ve yüzüme düşen her damlasını hissetmek. Belki de acılarının yağmurla birlikte toprağa karışmasını istiyordum. Kimbilir?

Düşman ertesi gün Geliyê Balindê tarafından, şehitlik noktasına saldırdı. O bu alana girmekte ne kadar ısrarlıysa, biz de onu Kurojahro’ya sokmamakta o kadar kararlıydık. Birkaç gün önce bırakmak zorunda kaldığı tepeye girerken, sayısız pusu ile karşılaştı ve oldukça kayıp verdi. Geceler bizimdi. Düşman tek adım bile ilerleyemedi. Gündüz ise tüm silahlarını devreye sokarak ilerlemek istedi. O gün akşama kadar kıran kırana bir mücadele verildi. Kurojahro’da toz ve dumana karışmış patlamalarla yer sarsılıyor gibiydi. Gerillanın cephe savaşına girmiş olması, ayrıca böylesi bir inatla mücadeleyi sürdürmesi düşmanı şaşkınlığa uğratmıştı. Cihaz konuşmalarından bunu anlayabiliyorduk.

Belki de Kurojahro, ilk kez böylesi bir çatışmaya tanık oluyordu. Erzak sorunumuz vardı ama bizi en çok etkileyen suyun olmamasıydı. En çok da yüzümü yıkamak isterdim. Belki tüm arkadaşlar benim gibi düşünüyordu. Ama kimse bir şey söy-

lemiyordu. Öyle bir anı paylaşıyorduk ki, olumsuzluğa ya da yokluğa dair hiçbir şey söylemiyorduk. İhtiyacımız olan şey ne ekmek, ne su, ne de rahat bir uykuydu. Tek şey istiyorduk; başarı. Bu duyguyu tüm arkadaşlarımızla ortak yaşıyordum. İçimizden kimse başaramayacağımıza dair tek cümle bile söylemiyordu. Çünkü öyle bir sınıra gelip dayanmıştık ki, başarısızlık ölüm, başarı ise zafer anlamına geliyordu. Kendi yaşamımızı düşünmüş olsak dahi, bu sa-

...

“Eğer yaralanırsam yarımı bağlamak için kullanacağım” demişti.

Bacağından yara almış, kanı durdurmak için şutiği bağlamak isterken, başından aldığı mermi ile şehit düşmüştü.

Cenazesini oturur bir vaziyette bulduk.

Acısının derinliği, ne şehadeti ne de şehadet biçimiydi. Onun güzelliği ve militanlığıydı. Yokluğu hala kabuk bağlamayan bir yara gibidir.

...

vaştan zaferle ayrılmalıydık.

Peki, madalyonun öbür yüzü ne diyor? Gerekli miydi orada kalışımız? Bu kadar mücadeleden sonra ne olacaktı? Düşman, ‘Alamadım. Kurojahro sizin olsun’ mu diyecekti? Peşmergeler; ‘Sizinle savaşamıyoruz, biz gideceğiz’ mi diyecekti. Aksine Kurojahro’yu bizden almak için gerekirse aylarca bile çatışarlardı. İstedikleri toprak parçası değil, direncimizi kırmak ve yenilmezlik unvanına bir yenisini eklememektir; yoksa en fazla yirmi gün kaldığı bu tepeyi istemiyordu.

Bunları savaş anında düşünmiyorduk. Bize göre, mevzileri terk etmeden kıran kırana savaşmak en doğrusuydu. Açlık, susuzluk, şehadet engel olamazdı. Tüm gücümüzle savaşacaktık. Oysa o gücümüzü, inancımızı, kararlılığımızı üç eylem için harcasaydık, düşman değil yirmi gün, iki gün bile kalamazdı. İşte bu sefer koşullar bizi cephe savaşını yapmaya zorlamıştı.

Hüseyin arkadaşın komutasındaki takım, ertesi gün sabahın erken saatlerinden başlayarak çatışmaya girmişlerdi. Düşmanın uzun menzilli silahlarından dolayı arkadaşlar bir kademe geri çekildiler. Öğleden sonra çatışma daha da şiddetlenmiş, Batman’lı Garzan arkadaş, aldığı mermi ile şehit düşmüştü. Karanlık çöktüğünde silahlar susmuştu. Sadece yankılar vardı engin kayalıklarda. İki takımımız, düşmanın gelebileceği yola pusu attı. Diğer ar-

kadaşlar ise, günlerden sonra ilk kez dinlenme fırsatı yakalamışlardı. Ancak şehitleri düşündükçe gözümde hiç uyku girmeydi. Yorgunluğumuzu tek bir şey giderebilirdi, bu savaştan en az kayıpla ve başarı ile çıkmak.

Saldırıları her gün biraz daha artıyordu. Yine her sabah olduğu gibi o sabah da, silah ve bomba sesleri ile uyandı Kurojahro. Ama bu sefer daha cüretkardılar. Bir elin bombayı atacağı mesafeye kadar gelmişlerdi. Bir yandan çatışmayı sürdürüyorduk, diğer yandan ise eylem hazırlığı yapıyorduk. Günlerden sonra ilk kez erzak ve su getirilmişti. Bunları değerlendirmeliydik. Nasıl mı? Eylemle tabi. Gerilla bulduğu erzağı en iyi şekilde değerlendirirdi. Birkaç koyun kesilmiş, bîrên berfê başında ekmek pişiriliyordu. Adaletli lojistikçimiz Şengal arkadaş, ekmekleri ve etleri takımlara bölüştürüyordu. Tuhaf bir sahne yaşıyorduk. Top ve havan atışları altında biz, et ve ekmek pişiriyor, cephanemizi tamamlıyor, eylem için hazırlık yapıyor, tabi hiç eksilmeyen şakalarımızı ihmal etmiyorduk. Çünkü güzel ve işlevli bir iş bölümü yapmıştık. Takımlar dönüşümlü olarak mevzilere gidiyor, diğerleri ya dinleniyor ya da lojistik ihtiyaçlarını karşılıyordu. Böylece hiçbir işimiz aksamadan yürüyordu. O günkü çatışmada, Faraşin ve Diyar arkadaşlar şehit düşmüşlerdi. Moralim gittikçe bozuluyordu. Bir şehadeti daha kaldırabilecek gücüm kalmamıştı.

Öğleye doğruydı. Güneş sonbahara yakışır bir eda ile yükseliyordu. Öyle sakindi ki, Kurojahro’daki bu gürültüden bile habersizdi. O gün dinlenecektik. Mangalarımızı kayalıkların arasına kurmuştuk. Böylece hiçbir obüs, havan veya top işleme-yecekti. Kayalıkların bir tarafına biz, diğer tarafına ise kadın arkadaşlar konulanmıştı. Tam dinlenmeye, güneşin tadını çıkarmaya başlamıştık ki obüs topu atıldı. Daha topun patlama sesi susmadan, kadın arkadaşların haykırmaları duyuldu. Obüs topu mangalarının hemen önüne düşmüştü. Toza ve dumana bulanmış yüzleri tanınmaz haldeydi. Gülelim mi, ağlayalım mı derken bir obüs topu da bizim yanıma düştü. Kayalıklar arasına mevzilendik. Birbirini izleyen toplar, noktada bir toz bulutu oluşturmuş, göz gözü görmüyordu. Şarapnel parçaları kayalıklara çarpıyor, onlarca küçük kaya parçası koparıyordu. Görevden dönen arkadaşlar, şaşkın bir vaziyette oldukları yere mevzilenmişlerdi.

Bazı arkadaşlar doğal, küçük mağaralara sığınmıştı. Ben de tek başıma bir mağarada oturmuş, olup biteni izliyordum. Hani derler ya, ‘Dünya başımıza yıkılacak’ işte öylesine bir kızılca kıyamet kopuyordu önümde. Toz bulutu etrafı öyle sarmıştı ki, mavi göğü süsleyen bulutları görmek mümkün değildi. Yer, gök olmuştu sanki. Her top, en az on insanın hayatını sona erdirebilecek güçteydi. ‘Bu kadar sık aralıklarla atmaları neyin işareti?’ diye düşündüm. Acaba sayımızı çok mu zannediyorlardı? 80 arkadaş ya var, ya yoktuk. Bir de şehitlerimiz vardı. İçimden, ‘Belli ki bizden korkuyorlar?’ diye geçirirken, farkında olmadan

sanki duyacaklarmış gibi yüksek sesle, ‘Evet hem de çok korkuyorlar’ dedim. Ön mevzilerden çatışma sesleri geliyordu.

Kurojahro hala yüreğimin sihirli dağıdır

Mağaradan çıkıp çıkmamakta karar vermiyordum. Tam bu sırada küçük sığınacağım önüne bir top düştü. Her tarafı toza bulamıştı. Sanki düşman uzaktan boğmak istiyordu. Elleri ulaşamayınca bu bombalarla boğmak istiyordu. Mağaradan çıktıktan sonra, arkadaşlara ulaşmak için koştum. Birdenbire haykırışlar ve bağırmalara karışmış inleme sesleri duydum. 6 arkadaş ayaklarından parça almıştı. Aşırı kan kaybediyorlardı ve ilk yardım olanağı fazla yoktu. Onları kurtarmaya çalışan arkadaşlar, zorlansalar da ellerinden geleni yapıyorlardı.

İlerlediğim patikada kan izleri vardı. Kan izlerini takip ederek, yaralı arkadaşlara ulaşmayı başardım. Ayağından yaralanmış olan Aysel arkadaş, kötü görünüyordu. Bu haliyle yürümüş olması bile şaşırtıcıydı. Ayak tabanı kopmuştu ve aşırı kan kaybediyordu. Ne yapacağımı bilemez bir halde yarasına bakarken, üç kadın arkadaş geldi. Yanlarında sağlık malzemeleri vardı ve hızla ilk müdahaleyi yaptılar. Sonra onu sırtıma alarak tehlikeli yerden geçirdim. Noktadaki arkadaşları merak ettiğim için hızla geri döndüm.

Nokta, bıraktığım gibi değildi. Mevzideki arkadaşlar yerlerinden ayrılınca, top isabet etmiş ve şehit düşmüşlerdi. Yardım isteyen sesler geliyordu. Yardım etmek için uzandığım bazı arkadaşlar ise; ‘Beni bırak, arkadaşlara yardım et’ diyorlardı.

Gördüklerime ne ad koyacağımı bilemiyordum. Tesadüf müydü? Yaralı arkadaşların hepsi ayaklarından ve kollarından yaralanmışlardı. Böyle olunca onları taşımak daha da güçleşiyordu. Hatta kırıdayamıyorduk. Ne bir sedyemiz vardı ne de ilacımız. Durmadan kan kaybediyorlardı ve çatışma giderek kızışıyordu.

Bir an elimi kolumu bağlı hissettim. Çaresizdim. Çatışma giderek kızışıyordu ve düşman adım adım yaklaşmıyordu. Binlerce asker saldırıya geçmişti.

Kurê Jaro’nun eteklerinde geçirdiğimiz 5-6 gün sonunda, düşmanın gittiğini anladık. Böylece bir operasyon daha bitmiş oluyordu.

Kurê Jaro’da 1997 yılında yaşananlar ne birkaç sayfalık anı ile ne de bir iki söz ile anlatılabilir. Kurojahro hafızalarda yaşanıldığı kadar canlıdır. Şehitleri, çatışmaları, kıran kırana mücadelesi ile Kurojahro hala yüreğimin sihirli dağıdır.

Operasyonda, Pervin, Faraşin, Bêrvan, Canda, Xemgîn, Şervan, Şengal, Aras, Sosin, Garzan, Amed, Adar ve Zelal arkadaşlar şehit düştüler.

Anıları önünde saygıyla eğiliyor, mücadelelerini zafere taşıyacağımızın sözünü veriyoruz.

Şehîd Mazlûm: Serpêhatiya têkoşerekî

Sehîd Mazlûm Duran (Xebat Basret) di malbatek welatparêz de hatiye dinê. Du xwişk û 3 birayên wî hene, Şehîd Mazlûm di malbatê de zarokê herî biçûk e. Malbata Şehîd Mazlûm ji Şirnexê ye, lê ji ber ku dewleta Tirk gundên wan şewitandin malbatê koçî Edeneyê kiriye. Şehîd Mazlûm li Edeneyê ji dayîk bûye.

Şehîd Mazlûm bi van hestan mezin bû, hişmendiya welatparêziyê ji malbata xwe girt û di temenê biçûk de bû şahidê zilm û zexta dewleta Tirk a faşîst. Dibistana seretayî û amadeyî li Edeneyê xwend û li wir polîtîkayên piştaftin û înkare yên dewleta Tirk dît û jiya. Di vê serdemê de hişmendiya xwe ya welatparêziyê zêde kir, nasnameya kurdewarî fêm kir û bêtir hişyar bû. Di vê çarçoveyê de heval Mazlûm dest ji dibistanên dewleta Tirk berda û dest bi karê metalê kir. Ji ber ku rewşa aborî ya malbata wî ne baş bû, wî bi xwe ev berpirsariyê dît û tevî ku zarokê herî biçûk ê malbatê bû jî, ji bo debara malbatê bike dest bi kar kir. Di dema xebatê de bi awayekî aktif beşdarî xebatên tevgera ciwanên Kurd bû.

Xwişkek wî tevî gerilla bû. Tevlîbûna xwişka wî û hişmendiya welatparêziyê berpirsariyek giran ji heval Mazlûm re afirand. Hertim bi vê hesta berpirsariyê tevgeriya û bi giranî beşdarî xebatên ciwanan bû. Li herêma Çukurovayê bi awayekî aktif beşdarî xebatên ciwanan bû, li tax, zanîngeh û dibistanên amadeyî bi awayekî aktif xebatên ciwanan meşand. Di vê dema kin de bi cewherê xwe yê nerm û dostane bû rêhevalê ciwanan. Li dijî polîtîkayên piştaftinê yên dewleta Tirk a faşîst hişyariya ciwanan bilind kir.

Heval Mazlûm hertim bi fedekariya xwe dihat nasîn

Hevalek bû ku hişmendiya welatparêziyê pir kûr jiyabû û ji kûr ve hîs dikir, bi duçerxeke kevn li taxên Kurdan digeriya, di xwe de didît ku kolan bi kolan, tax bi tax ciwanan hişyar û rêxistin bike. Heval Mazlûm bi vê hesasiyete xebat kir, li ser esasê parastina nixweyî tevgera azadiyê bû û ciwan jî beşdarî nava xebatên xwe dikirin. Di vê serdemê de bû hedefa dewleta faşîst û dijmin. Heval Mazlûm li hemberî dijmin serî hilda, bi xurtî beşdarî xebatan bû. Xebatên xwe yên di nava gel de zêdetir kir. Bi fedayî, bi dilsoziya xwe ya ji bo şehîdan û Rêbertî xebitî, bal kişand ser xwe û hertim ev hest di kûrniha dilê xwe de jiya. Van hestan ew bêhtir birêxistin kir û bi berpirsariyê beşdarî xebatan bû. Li metropolên Tirkiyeyê xebateke diwar meşand. Li herêmên Edenê, Mêrsîn, Osmaniye, Ceyhan, Antalya û Dîlokê bi awayekî xurt xebat kir, li dijî polîtîkayên piştaftinê ciwanan bi rêxistin kir. Jin û ciwanên Kurd hişyar kir ku ew bûne qurbaniyên polîtîkayên piştaftinê yên dewleta Tirk. Vê xebat û fedekariya heval Mazlûm bandorek mezin li gelek hevalan kir. Gelek ciwanên ku ji vê xebata heval Mazlûm bandor dibûn beşdarî Tевgera

Azadiyê bûn û têkoşîn meşandin. Cewherê wî yê dîlnizm û dîlpak bandor li gelek hevalên wî kir, peywendiyek bê dawî afirand û bû çavkaniya çareseriyê pirsgerê an. Bi rûyê xwe yê ken û aktîfîbûna xwe hertim ciwan li dora xwe kom dikir. Hevalê Mazlûm polîtîka û siyaseta qirêj a ku dewleta Tirk li ser ciwanan dida meşandin fêm kir, ji bo têkbirina vê siyasete berpirsariyê da ser milê xwe. Bê ku gavekî paşde biavêje, xwe ji her xebatê re pêşniyar dikir. Bi xurtî beşdarî xebatên rêxistina Ciwanan a li Zanîngehê bû, li dijî jiyana qirêj û polîtîkayên piştaftinê yên li zanîngehê, perwerde daye û lêkolînên xurt kiriye. Li dijî vê pergala û şewazê jiyana qirêj ciwan bi rêxistin kirine.

Binçavkirin, girtîgeh û têkoşîn

Dewleta Tirk a faşîst heval Mazlûm xistibû hedefa xwe, ew binçavkirin û dadgehê jî biryara girtina wî da. Cara yekem bû ku wî serpêhatiya Dostê girtîgehê û zexta dijmin bi awayekî zelal û berçav dît û jiya. Heval Mazlûm 3 mehan rastî êşkenceya cerdevanên dewleta faşîst hat. Tevî êşkenceyên giran dewleta faşîst nekarî wî radest bigre. Heval Mazlûm ku 3 mehan li Girtîgeha Tîpa F a Adana Kûrkçûlerê dîl hat girtin, li vir xwe bêhtir bi rêxistin kir û hema bêje xwe ji nû ve afirand û ji bo têkoşînê xwe nû kir.

Xwe bi bîrdoziyek xurt bi hêz kir û amade kir. Piştî sê mehan ji girtîgehê derket, dîlxweşiya hevjiyana bi hezkirin û rêhevalên wî di çavên wî de diyar bû. Piştî ku ji girtîgehê derket hema yekser beşdarî xebatan bû. Rojnameya Ozgur Gundemê li tax, sûk, dikan, dermanxane û malên gel belav kir. Di ronahiya serê sibê de ji xew şiyar dibû, belavok dijmartin, dixist selîka biskilête, çayek germ vedixwar û diket ser rêyan. Di nava baran, serma û germê de bi lez û bez dixwest rojevê bigihîne her dikandar û malbatê. Heval Mazlûm zêdetirî salekî xebata çapemeniyê da meşandin.

Di navbera salên 2011-2012'an de dîsa bi awayekî aktif beşdarî xebatên ciwanan bû. Dîsa dest bi xebatên birêxintinkirina civakê û ciwanan kir. Di her kêliyê de li dijî polîtîkayên qirêj ên dewleta Tirk a faşîst têkoşiya. Di Komeleyên Ciwan de xebatên perwerde, siyasî û bîrdozî meşand. Di her qadê de nasnameya têkoşeriyê ava kir û kolan bi kolan têkoşîn berfireh kir.

Piştî Çalakiya Kumrular Enqereyê ya di sala 2011'an de bi hinceta ku yek ji bersûcên Çalakiya 12'ê Adara 2012'an e hat girtin. 13 mehan di Girtîgeha Tîpa F ya Sîncana Enqereyê de ma. Piştî demekê dîsa ketibû girtîgehên dewleta Tirk, vê



carê hîn baştir dijmin nas kiribû. Ji ber wê jî tu zext, zordarî û êşkenceyê ew kêliyekî jî ji rêya şehîdan û Rêbertiyê qut nekir. Di girtîgehê de xwe zêdetir birêxistin kir. Di 13 mehên girtîgehê de rastî gelek bêmafî û êşkenceyê hat. Ew jî weke gelek hevalên xwe li dijî bînpêkirinan beşdarî greva birçîbûnê bû. Li girtîgehê jî têkoşîn berfireh kir. Tevî ku tu delîl nebûn jî dadgehên dewleta faşîst ew 13 mehan di girtîgehê de hêlan. Di 19'ê Nîsana 2013'an de li 13'emîn Dadgeha Cezayê Giran a Enqereyê biryara berdanê heval Mazlûm hat dayîn.

Heval Mazlûm di dema gireva birçîbûnê de hat berdan. Lewma jî wijdana wî ne rihet bû û digot min gelek hevalên xwe li pey xwe hiştin. Lê peywirek hebû ku hevalên wî dabûnê. Piştî ku ji girtîgehê derket li ser bînpêkirinê di girtîgehê de bi Komeleya Mafên Mirovan (İHD) û gelek saziyên din re hevdiştin çêkir û bînpêkirin lêkolîn kir. Hevalê Mazlûm ku ji ber êşkenceyan dihat dermankirin û emeliyatkirin, bi tevahî hêza xwe têkoşîn û berxwedan dida meşandin.

Biryara tevîbûna Tевgera Azadiyê

Heval Mazlûm fikirî ku têkoşîna li metropolan têrê nake û divê têkoşînê ber bi qadên cuda ve bibe. Piştî kete girtîgehên dewleta faşîst hêrsa wî ya li dijî pergalê zêdetir bû. Îradeya xwe xurtir kir û berê xwe da çiyayên azad. Êdî têkoşîn bû pîvanek ji bo rizgariya bindestan.

Wê şeva me xatir xwest, demek wisa bû ku çavên wî ji bexteweriyê dibiriqîn û min dengê lêdana dilê wî dibihîst. Ez mereq dikim gerillatî ji bo wî dihat çî wateyê. Mîna ku ji hesreta cihekî ku nedîtibû dişewitî û dixwestin bilez bikeve ser rê û biçê.

Û dem hatibû, wextê rêketinê bû, çûyîn pir zor bû, kî zane em ê kengê dîsa hev bibînin, kî zane em ê kengê dîsa hev bibînin, tu pir hestiyarî bêtî ku bibêjî Loo. Bi bi germî hambêz kir, di navbera me de kêlî, demjimêr, sal derbas bûn. Gote min gelek qadên têkoşînê hene, baldarbe

heval, bi rûyek ken berê xwe da wan çiyayan ku bi salan bû hesreta wan dikişand.

Şoreşa Rojava dest pê kiribû

Dîrok 19'ê Tîrmeha 2012'an bû. Çeteyên ku ji aliyê dewleta Tirk a dagirker ve hatibûn organîze û perwerdekirin berê xwe dabûn Rojavayê Kurdistanê. Xwestin bi destê van çeteyên Kurdan qir bikin. Hevalê Mazlûm li hember van çeteyan şer kir. Çeteyan berê xwe dabû Şengalê û gelê Tawûsî Melek. Heval Mazlûm li dijî van çeteyan şer kir. Di pêvajoya şer û pevçûnên diwar de, çirkeyekî jî gav paşde neavêt, ji bo parastina gelê Êzîdî şer kir.

Heval Mazlûm tevî ku birîndar jî bû, ji çeperên şer derneket û li eniyên pêş bû. Heval Mazlûm beşdarî Pêngava 11'ê Adarê ya Şehîd Silo bû. Gundê Medîbanê hat rizgarkirin û alên YBŞ û YJŞ'ê li esmanên gund hejiyan. Heval Mazlûm di 5'ê Gulanê de li gundê Medîbanê di dema paqijkirin mayînên çeteyan danîbûn de şehîd bû. Êdî tevî Kerwanê Nemiran bû. Ew êdî azad bû û xwîna xwe li Kurdistanê ku pir jê hez dikir rijand. Bû rêhevalê Mazlûman, Xebatan û nemiran.

Demekê ez fikirîm şeva ku ew ê biçûya, ew dilê ku kelecana lêdida hat ber çavê min. Beriya ku ez jêre bêtî kî dizane em ê kengî hevdu bibînin ez hambêz kirim. Êdî veger tune bû, êdî ew azad bû.

Di 13'ê Gulana 2016'an de bi merasîmeke leşkerî li Şengalê hat oxirandin. Cenazeyê wî li goristana Şehîd Berxwedan Şehîd Dilgeş bi tilîlî û diruşmeyan spartin axê.

Heval Mazlûm (Xebat) bi şehadeta xwe gelek tişt ji me û rêhevalên xwe re hişt. Em ê weke hevrêyên wî têkoşîna wî bidomînin. Soz û dilsoziya xwe ya bi şehîdan re nû bikin, em ê biranîn û têkoşîna wî biparêzin. Em soz didin em ê sala 51'an a Têkoşînê bigihînin serkeftinê.

Ji Pênûsa Dijwar Norşîn